

Review
by
Lạc
Hậu

Design
by
Tô
Chiêu
Nghị

LA LÍ LA SÁCH

Bạn
trai
Thiên
Tài

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105](https://www.facebook.com/reviewngontinh0105)

Mục lục

- [1.](#)
- [2.](#)
- [3.](#)
- [4.](#)
- [5.](#)
- [6.](#)
- [7.](#)
- [8.](#)
- [9.](#)
- [10.](#)
- [11.](#)
- [12.](#)
- [13.](#)
- [14.](#)
- [15.](#)
- [16.](#)
- [17.](#)
- [20.](#)
- [21.](#)
- [22.](#)
- [23.](#)
- [24.](#)
- [25.](#)
- [26.](#)
- [27.](#)
- [28.](#)
- [29.](#)
- [30.](#)
- [31.](#)

32.

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

1.

Không trung một tầng mỏng vân, làm đầu hạ thái dương không tính nhiệt liệt.

Từ buổi chiều bốn giờ bắt đầu, Nguyễn Manh ở cửa trong hoa viên làm cỏ đã mau một giờ, đây là mục mục cho nàng trừng phạt, mỗi khi nàng gây ra họa, tở như kỳ xe đạp đâm hư tiểu khu hàng rào, đe dọa cùng lớp nam sinh, leo cây ném tới cánh tay linh tinh sự, mục mục tổng hội dùng các loại phương pháp làm nàng hấp thụ giáo huấn.

Các nàng trụ tiểu khu là nhảy tầng bước thang nhà Tây, mỗi hộ cửa có một trăm nhiều bình phương hoa viên, nàng chán đến chết năm tiểu thảo miêu.

Lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến dày nặng xe thanh, nàng quay đầu, nhìn đến một chiếc xe ngựa sử lại đây, mặt trên viết chuyển nhà công ty.

Xe ở đối diện phòng trống dừng lại, Nguyễn Manh biết đối diện hàng xóm đã dọn đi có nửa tháng, không nghĩ tới nhanh như vậy liền tìm tới rồi người mua.

Lúc này Nguyễn xuân thu nghe được động tĩnh từ trong phòng ra tới, xác nhận quá đối diện xe xác thật là chuyển nhà công ty sau, đi đến Nguyễn Manh trước người, nhìn nàng dấu mộng vui đầu ở thảo ủy khuất ba ba bộ dáng nhin không được cười nói, “Hảo, manh manh trước lên, đi vào rửa rửa tay, chúng ta nhận thức một chút hàng xóm mới.”

Nguyễn Mạnh nghe được hẳn cho nàng giải phóng, lập tức bắn lên thân, dặng dặng dặng chạy về trong phòng, đi toilet rửa sạch sẽ tay, lại chạy về sân. Đối diện xe bắt đầu đi xuống tả gia cụ, xe ngựa mặt sau lại ngừng một chiếc màu đen xe hơi.

Xe hơi ghé phụ đi xuống tới một cái ăn mặc màu lam váy liền áo nữ nhân, thoát nhìn cùng nàng mụ mụ không sai biệt lắm tuổi tác, lớn lên tinh xảo xinh đẹp, ngay sau đó điều khiển vị đi xuống tới một cái nam nhân, ăn mặc một thân trắng âu phục, hẳn nhìn mắt trong phòng mặt, sau đó quay đầu nhìn về phía Nguyễn Mạnh hai người phương hướng, khách khí cười cười.

Nguyễn xuân thu nắm Nguyễn Mạnh đi qua đi, cùng cái kia tây trang nam nhân nắm xuống tay, “Người hảo, ta là Nguyễn xuân thu, đây là nữ nhi của ta Nguyễn Mạnh, chúng ta liền ở tại đối diện, các người là tân dọn đến đối diện hộ gia đình?”

Kia nam nhân tươi cười khách khí rụt rè, “Người hảo, chúng ta hôm nay mới vừa dọn lại đây, ta kêu Trần Vĩnh Quốc, nàng là ta ái nhân kêu Tần Nam.”

Tần Nam mở ra hậu tòa cửa xe, sau đó một cái tiểu nam hài từ bên trong đi xuống tới.

Tiểu nam hài thoát nhìn cùng Nguyễn Mạnh không sai biệt lắm cao, tuổi hẳn là cũng là bảy tuổi tả hữu, đã bắt đầu nóng bức thời tiết, hẳn ăn mặc một thân san băng tiểu tây trang, bên trong ô vuông áo sơ mi thượng đánh một cái màu đen tiểu nơ, tóc sơ không chút cầu thả.

Nguyễn Mạnh không khỏi cúi đầu nhìn mắt chính mình trên người màu xám vận động phục, bởi vì rút thảo trở nên dơ hề hề, đầu gối không biết khi nào dính vào màu xanh lục thảo nước, cùng đối diện tiểu nam hài hình thành tiên minh đối lập.

Nàng theo bản năng sau này rút một bước, muốn ngăn trở trên người vết bẩn. Nàng đứng ở Nguyễn xuân thu phía sau tiếp tục đánh giá tiểu nam hài.

Tiểu nam hài đứng ở muốn rơi lại chưa rơi thái dương, màu đen tóc mái phục tùng rũ ở no đủ cái trán, làn da dưới ánh mặt trời bạch phảng phất trong suốt, đôi mắt lại hắc lại viên giống mới vừa hái xuống quả nho.

Nguyễn Manh lần đầu tiên nhìn thấy lớn lên như vậy tinh xảo đẹp nam hài tử.

Duy nhất không đủ chính là trên mặt hắc không có một tia biểu tình.

Nguyễn Manh trong lòng có chút hưng phấn, không khỏi nắm chặt phụ thân tay, trong tiểu khu hộ gia đình không nhiều lắm, hài tử cũng rất ít, không phải so nàng lớn hơn nhiều chính là so nàng tiểu, tuổi đại không thích cùng nàng chơi, tuổi tiểu nhân nàng không thích cùng cùng nhau chơi, cho nên chỉ cần một tan học, liền trở nên chỉ có nàng chính mình một người, hiện tại thật vất vả tới một cái bạn cùng lứa tuổi, về sau cuối cùng có tiểu đồng bọn có thể cùng nhau chơi.

Nguyễn xuân thu biết nàng tâm ý, cười hỏi Trần Vĩnh Quốc, “Vị này chính là người nhi tử?”

Tần Nam giới thiệu, “Đây là ta nhi tử Trần Mặc.”

Nguyễn xuân thu buông ra Nguyễn Manh tay, “Cùng Trần Mặc chào hỏi một cái.”

Nguyễn Manh gật đầu, sau đó đi qua đi, đối ăn mặc tiểu tây trang Trần Mặc nhiệt tình vươn tay, “Người hảo, ta kêu Nguyễn Manh.”

Chỉ thấy Trần Mặc ngó mắt Nguyễn Manh tay, sau đó mặt vô biểu tình lui về phía sau hai bước, một chút đều không có muốn bắt tay ý tứ.

Nguyễn Mạnh tươi cười cương ở trên mặt, vươn tay thu trở về, xấu hổ ở trên quần chà xát.

Tần Nam sắc mặt trong lúc nhất thời có chút quẫn bách, Trần Vĩnh Quốc tươi cười cũng biến có chút mất tự nhiên, Trần Vĩnh Quốc hoà giải, “Trần Mặc hẳn không quá thích chuyển nhà, hai ngày này cùng chúng ta cái kính đâu, các người đừng trách móc.”

Nguyễn xuân thu cũng vẫy vẫy tay, “Không quan hệ, tiểu hài tử đều không thích đổi tân hoàn cảnh, quá một đoạn thời gian thì tốt rồi, các người trước vội, chúng ta đi về trước, có cái gì yêu cầu có thể trực tiếp tìm chúng ta.”

Tần Nam vợ chồng hai người lễ phép nói lời cảm tạ, “Tốt, cảm ơn.”

Nguyễn Mạnh bị phụ thân nắm về phòng, tới rồi cửa, Nguyễn Mạnh vào phòng, nàng túm túm Nguyễn xuân thu tay, “Ba ba, về sau ta có thể tìm hẳn chơi sao?”

“Đương nhiên có thể, nếu Trần Mặc nguyện ý nói.”

-

Nguyễn xuân thu vội vàng đi làm cơm trưa, Nguyễn Mạnh ghé vào cửa sổ trước, nhìn chăm chăm đối diện xem, xe ngựa gia cụ rất nhiều, ăn mặc màu vàng quần áo công nhân lưu loát hướng bên trong dọn, xe hơi bên cạnh một nhà ba người thoạt nhìn cũng không giống như quá hòa hợp, đặc biệt là cái kia tiểu nam hài, cùng hai cái đại nhân vẫn duy trì khoảng cách, đứng ở nơi đó mặt vô biểu tình vẫn không nhúc nhích nhìn công nhân.

Bên cạnh vợ chồng hai người làm như đã xảy ra một ít tiểu nhân tranh chấp, lẫn nhau chỉ trích đối phương, cái kia kêu Tần Nam a di lúc này mặt đỏ tai hồng, mà cái kia kêu Trần Mặc tiểu nam hài đi đến hoa viên bậc thang, từ túi quần móc ra một khối màu lam khăn tay không chút cầu thả

phô khai, sau đó ngồi xuống, tiếp theo hắn từ sau lưng cặp sách lấy ra một cái vở cùng bút, cúi đầu viết họa lên.

Lúc sau Trần Mặc ngồi ở chỗ kia lại không nhúc nhích quá, Nguyễn Mạnh nhìn một hồi liền mất đi kiên nhẫn, về phòng của mình chơi nổi lên máy chơi game, hôm nay là cuối tuần, ba ba cho nàng hai giờ chơi trò chơi cơ thời gian, cần thiết quý trọng mỗi phân mỗi giây, bằng không mụ mụ vừa trở về liền sẽ tịch thu.

Mới vừa chơi hai đợt, nàng vẫn luôn dựng lỗ tai nghe được mở cửa thanh, lập tức đem máy chơi game ném tới giường phía dưới, sau đó đứng lên, ra khỏi phòng.

Du Hoa buông trong tay bao, chính đem trên chân màu đen giày cao gót thay cho, Nguyễn xuân thu hệ tạp dề đi tới, xem nàng vẻ mặt mỗi một bộ dáng, đau lòng nói, “Lại khai một buổi sáng sẽ đi?”

“Ân, này đơn sinh ý rất quan trọng, không thể chậm trễ.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

2.

Bên tòa Trần Mặc đối Nguyễn Mạnh xấu hổ không hề có cảm giác, cố tự móc ra ngữ văn thư, đặt ở trên bàn, ngồi đoan đoan chính chính, nhìn bực giảng.

Nguyễn Mạnh bĩu môi, dư quang đánh giá vị này hàng xóm mới cùng tân ngồi cùng bàn, hãnh đồng tử thực hắc, lông mi lại trường lại nùng, mắt hai mí, tiêm cằm, ngoài cửa sổ dương quang chiếu tiến vào, ở hãnh trên đầu hình thành vòng sáng, làn da bạch sấp trong suốt, xinh đẹp như là điện ảnh tiêu diễn viên.

Đáng tiếc chính là tính cách thái cổ quái.

Đệ nhất tiết khóa là chủ nhiệm lớp Trương Lâm ngữ văn khóa, nàng lớn lên tuổi trẻ xinh đẹp, tính cách còn thực ôn hòa, Nguyễn Mạnh thực thích nàng, cũng thực thích nàng khóa. Nhưng là đối với Nguyễn Mạnh tới nói an tĩnh ngồi một tiết khóa là rất khó sự tình, khóa thượng một nửa, Nguyễn Mạnh cũng đã không chịu nổi mộng ở trên ghế xoắn đến xoắn đi, nàng nhớ tới Du Hoa bố trí nhiệm vụ, bắt đầu nhìn chung quanh, xem chung quanh đồng học ai yêu cầu trợ giúp, nhưng mà đi học thời gian, tất cả mọi người ở nghiêm túc nghe giảng bài, cũng không biết hiện tại ai yêu cầu trợ giúp.

Cuối cùng chán đến chết nàng đem tầm mắt tập trung đến cái này cổ quái ngồi cùng bàn đi lên, chỉ thấy này ngồi cùng bàn so nàng còn lớn mật, thế nhưng công nhiên ở ngữ văn khóa thượng cời ra toán học đề.

Nàng nhìn không được để sát vào liếc mắt một cái, phát hiện những cái đó toán học đề nàng hoàn toàn xem không hiểu.

Quái nhân một cái.

Hai tiết khóa trên dưới tới, Nguyễn Manh tân ngồi cùng bàn vẫn luôn ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, tựa như cái ẩn hình người giống nhau, bất hòa bất luận kẻ nào đáp lời, tan học thời điểm cũng cúi đầu không biết ở viết viết vẽ vẽ cái gì.

Nguyễn Manh hồi chỗ ngồi thời điểm xem xét liếc mắt một cái, nguyên lai là ở chơi số độc, mấy thứ này nàng không đều không có hứng thú, ngày thường nàng nhìn đến con số liền đau đầu, thấy hẳn chơi cái này, tưởng đáp lời cũng không biết nên nói gì.

Một buổi sáng, bên cạnh ngồi cùng bàn chưa nói quá một câu, giữa trưa tan học thời điểm Triệu Văn Hách tò mò hỏi Nguyễn Manh, “Người cái kia tân ngồi cùng bàn thế nào?”

Nguyễn Manh lắc đầu, “Hẳn không thích nói chuyện.”

“Kia chẳng phải là quá nhàm chán.”

Nguyễn Manh tán đồng gật gật đầu, cùng một cái không nói lời nào người ngồi ở cùng nhau đối nàng tới nói xác thật thực dầy vò.

Nguyễn Manh cùng Triệu Văn Hách một đường cãi nhau âm ỉ đi ra cổng trường khẫu, Nguyễn xuân thu đã chờ ở bên ngoài, Nguyễn Manh cùng Triệu Văn Hách phát tay chia tay, làm được trên ghế phụ.

Bởi vì mới vừa tan học cổng trường khẫu đều là tiếp hài tử gia trưởng cho nên có chút kẹt xe, Nguyễn Manh nhàm chán nhìn ngoài cửa sổ, vừa lúc nhìn đến ngày hôm qua đối diện hàng xóm nữ nhân kia từ một chiếc màu đỏ xe xuống dưới, sau đó Trần Mặc đi qua đi, Trần Mặc chính mình

mở cửa xe, ngồi xuống mặt sau, kỳ quái chính là hai người cũng không có bất luận cái gì giao lưu.

Nguyễn xuân thu đem xe sử ra nhất ủng đồ một đoạn đường, mới có khoảng cách hỏi Nguyễn Mạnh, “Hôm nay ở trường học thế nào?”

Nguyễn Mạnh lái nhái đem buổi sáng chơi trò chơi lão sư giảng khóa đều cho hẳn nói một lần, cuối cùng mau về đến nhà thời điểm, nàng mới nhớ tới nói nàng tân ngồi cùng bàn, “Đối diện hàng xóm gia tiểu hài tử hôm nay tới chúng ta ban, hẳn hiện tại là ta tân ngồi cùng bàn.”

Nguyễn xuân thu hỏi nàng, “Kia về sau đi học tan học các người đều có thể cùng nhau chơi.”

Nguyễn Mạnh bĩu môi, “Nhưng hẳn không thích nói chuyện, một buổi sáng cũng chưa nói một lời.”

“Có lẽ là bởi vì vừa đến tân hoàn cảnh nguyên nhân, nếu là hàng xóm, manh manh muốn cùng hẳn hảo hảo ở chung.”

Nguyễn Mạnh gật đầu, “Ta biết, ta không có khi dễ hẳn.”

Nguyễn xuân thu mới vừa đem xe đình tới cửa xe vị, phía sau màu đỏ xe cũng đình tới rồi đối diện, Nguyễn xuân thu trước xuống xe cùng đối diện chào hỏi, “Nghe manh manh nói Trần Mặc cùng nàng một cái ban, vẫn là ngồi cùng bàn, về sau có chuyện gì có thể nhiều chiếu ứng một ít.”

Tân Nam lễ phép cười cười, “Cảm ơn.”

Trần Mặc từ xe mặt sau xuống dưới, tầm mắt nhanh chóng quét Nguyễn Mạnh hai người liếc mắt một cái liền né tránh, không nói gì cũng không có chào hỏi.

Tần Nam thoát nhìn có chút xấu hổ, nàng khom người đối Nguyễn Mạnh nói, “Trần Mặc tính cách tương đối nội hướng, hy vọng manh manh không cần để ý.”

Nguyễn Mạnh đối xinh đẹp a di rất có hảo cảm, nàng ân ân gật đầu, cười đến sáng lạn, “Không quan hệ.”

Tần Nam sờ sờ nàng đầu, tươi cười biến rõ ràng lên, “Manh manh tính cách thật tốt.”

Tần Nam nhìn Nguyễn Mạnh nhảy nhót vào phòng, sau đó lại quay đầu nhìn về phía vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó Trần Mặc, ánh mắt âm xuống dưới.

Hắn nếu là cùng bình thường hài tử giống nhau thì tốt rồi.

Tần Nam khóa xe, dùng chìa khóa mở cửa, Trần Mặc không xa không gần đi theo phía sau, toàn bộ hành trình mẫu tử hai người không có nói một lời.

-

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

3.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, mới nghe rõ tiểu béo nhắc mãi nội dung, “Tiểu người cảm tính tình còn rất đại, còn không phải là một cái vở sao, kêu la cái gì.”

Nguyễn Mạnh đứng ở tiểu béo trước mặt, nhận ra trên tay hắn lấy chính là Trần Mặc số độc bốn, “Người đoạt Trần Mặc đồ vật làm cái gì?”

Tiểu béo nhìn đến người đến là Nguyễn Mạnh, hơi hơi có chút nhút nhát, nhưng hắn vẫn là ưỡn ngực, dùng lỗ mũi đối với Nguyễn Mạnh, “Người bớt lo chuyện người, hắn người nợ tính tình cổ quái, người khác cùng hắn nói chuyện hắn lạnh lẽo, vẫn luôn ở kia cúi đầu loạn họa, ta liền tò mò lấy quá hắn vở nhìn một cái, hắn tựa như điên rồi giống nhau thét chói tai.”

Nguyễn Mạnh bóp eo, rất có khí thế đối tiểu béo uy hiếp, “Ta nói cho người, Trần Mặc là ta hàng xóm lại là ta ngồi cùng bàn, hắn mù mù đều làm ơn ta chiếu cố hắn, về sau không chuẩn khi dễ hắn.” Nói tới đây nàng vẫy vẫy nắm tay, “Bằng không ta sẽ không bỏ qua người.”

Tiểu béo co rúm lại lui về phía sau một bước, ai đều biết Nguyễn Mạnh từ nhỏ luyện Tae Kwon Do, bạn cùng lứa tuổi không ai là nàng đối thủ.

Trong phòng học tiếng thét chói tai như cũ thấu người màng tai, phòng học cửa xem não nhiệt người càng ngày càng nhiều.

Nguyễn Mạnh cầm vở chen qua đám người, liền nhìn đến chủ nhiệm lớp Trương Lâm đang đứng ở bên cạnh an ủi Trần Mặc, nhưng mà Trần Mặc không dao động, như cũ bảo trì cuộn tròn tư thế, che lại đầu không ngừng thét chói tai.

Nguyễn Mạnh chạy nhanh chạy tới đem số độc bốn đặt ở trước mặt hắn, “Vở cho người lấy về tới, đừng kêu.”

Trần Mặc làm như nghe được Nguyễn Mạnh nói, đầu hơi hơi nâng lên tới, nhìn đến trên bàn phóng chính là hắn quen thuộc số độc bốn lúc sau, nháy mắt đình chỉ thét chói tai.

Hắn đôi tay chậm rãi từ đầu bộ buông xuống, cuộn tròn thân thể hơi hơi thẳng thắn, cầm lấy bút lại vùi đầu nhanh chóng viết họa lên.

Chủ nhiệm lớp Trương Lâm yên lặng nhẹ nhàng thở ra, Trần Mặc tình huống nàng là biết đến, ở chuyên tới trường học khi Trần Mặc mẫu thân liền đem tình huống của hắn cẩn thận dò quá, hắn tự bế tình huống tuy rằng không có nghiêm trọng đến yêu cầu đi chuyên môn trường học, nhưng là cùng người chung quanh ở chung vẫn là tồn tại vấn đề, nàng nhìn mắt bên cạnh đồng dạng nhẹ nhàng thở ra Nguyễn Mạnh, sờ sờ Nguyễn Mạnh nghiêng lệch rời rạc đuôi ngựa, khích lệ nói, “Mạnh mạnh thật lợi hại, cảm ơn người trợ giúp Trần Mặc đồng học, về sau tái ngộ đến tình huống như vậy hy vọng người nhiều hơn hỗ trợ.”

Tuy nói này ngồi cùng bàn không thú vị chút, nhưng ngăn ngừa hai ngày thời gian, Nguyễn Mạnh lần đầu tiên thu hoạch nhiều như vậy khích lệ, nàng trong ngực tức khắc hào hùng vạn trượng, “Lão sư yên tâm, bao ở ta trên người.”

Trần Mặc đối chung quanh hết thấy đều vô tri vô giác, người khác khe khẽ nói nhỏ cùng quái dị ánh mắt hắn phảng phất đều không có thấy, chỉ là an tĩnh ngồi tại chính mình tiểu thế giới, chuyên chú làm nước cờ độc.

Chủ nhiệm lớp Trương Lâm thấy hẳn hoàn toàn an tĩnh lại, vừa lúc đi học linh cũng vang lên, nàng mới rời đi phòng học.

Nguyễn Manh trở lại chỗ ngồi, toàn bộ thân thể bắt đầu thả lỏng lại, lúc này Nguyễn Manh mới đột nhiên nhớ tới mục mục cho nàng an bài nhiệm vụ, vừa rồi nàng như vậy cũng coi như là trợ giúp Trần Mặc đi?

Nàng quay đầu lại ngó mắt Trần Mặc, ai có thể nghĩ đến ngày thường an tĩnh giống cái tiểu thiên sứ ngồi cùng bàn, hét lên lại như thế dọa người.

Làm hẳn ký tên khẳng định không có khả năng.

-

Đệ nhị tiết khóa tan học, Trương Lâm ở văn phòng chính phê chữa bài thi, cửa truyền đến ba tiếng gõ vang, nàng ngẩng đầu, liền nhìn đến Nguyễn Manh thăm đầu nhìn bên trong, nàng cười lộ lên, “Manh manh vào đi, tìm lão sư có chuyện gì sao?”

Nguyễn Manh giơ lên sách bài tập mặt trái, thủy linh linh mắt to thẳng lẳng lẳng nhìn Trương Lâm, “Lão sư, ta mục mục cho ta bố trí một cái tác nghiệp, làm ta trợ giúp một cái đồng học, sau đó làm hẳn ký tên chứng minh, ta hôm nay giúp Trần Mặc, nhưng hẳn không thể giúp ta ký tên, cho nên phiền toái lão sư giúp ta chứng minh một chút.”

Trương Lâm tiếp nhận sách bài tập, đem hôm nay tình huống đơn giản rõ ràng nói tóm tắt viết ở mặt trên, Nguyễn Manh cánh tay thăm ở trên bàn, đầu chi ở cánh tay thượng, nhìn chủ nhiệm lớp viết khen nàng câu, cười đến không khép miệng được.

Trương Lâm đem vở đưa cho Nguyễn Manh, Nguyễn Manh hưng phấn tiếp nhận, “Cảm ơn lão sư.” Sau đó nhảy nhót chạy đi ra ngoài.

Buổi tối Nguyễn xuân thu tiếp Nguyễn Mạnh tan học mới vừa trở lại tiểu khu, đối diện Tần Nam xe cũng vừa lúc đi đến, Tần Nam quay cửa kính xe xuống cùng hai người chào hỏi, sau đó hỏi Nguyễn Mạnh, “Mạnh mạnh, hôm nay ở trường học hết thầy đều bình thường sao?”

Nguyễn Mạnh nhìn ngòai ở xe hậu tòa còn tại cúi đầu viết viết vẽ vẽ Trần Mặc, nhớ tới chiều nay hấn thét chói tai sự, nhưng là hiện tại nói cho Tần a di nói, lại giống tiểu hài tử cáo trạng giống nhau, nàng chính mình ngày thường nghịch ngợm gây sự sự không thiếu làm, cho nên nhất không thích cùng đại nhân cáo trạng hài tử, cuối cùng nàng gật gật đầu hỏi Tần Nam, “Rất bình thường.”

Tần Nam lộ ra một tia yên tâm cười, phát động xe trở lại đối diện dừng xe vị.

Nguyễn Mạnh trở về đem vở cấp Du Hoa xem, lại được đến một đống khích lệ, hiện tại nàng càng thích Trần Mặc cái này ngòai cùng bàn, hận không thể mỗi ngày trợ giúp hấn một lần, đạt được càng nhiều khích lệ.

Nhưng mà đảo mắt một vòng thời gian trôi qua, Trần Mặc như cũ không có cùng bất luận kẻ nào nói chuyện, Nguyễn Mạnh trừ bỏ hấn tiếng thét chói tai, cũng không biết hấn nói chuyện thanh âm là bộ dáng gì.

Hấn mỗi ngày sinh hoạt thói quen nhất thành bất biến, giáo phục xuyên chỉnh chỉnh tề tề, mỗi ngày ăn bữa sáng giống nhau như đúc, mỗi ngày án thư đều đến sát hai lần, ngay cả điệp khăn tay trình tự đều chưa bao giờ sẽ thay đổi, Nguyễn Mạnh thậm chí bắt đầu hoài nghi hấn là một cái người máy.

Bởi vì lần trước thét chói tai sự, tiểu béo trong thời gian ngắn không còn có tìm hấn phiền toái, bất quá sau lưng trộm cho hấn nổi lên cái ngoại hiệu, kêu ‘ tiểu người câm ’.

Khóa gian đi ra ngoài chơi thời điểm, Triệu Văn Hách hỏi Nguyễn Mạnh, “Người ngồi cùng bàn như thế nào như vậy kỳ quái?”

Trong khoảng thời gian này đối diện Tần a di thỉnh thoảng làm một ít pizza bánh kem bánh quy linh tinh đồ vật đưa lại đây, Nguyễn Mạnh tham ăn, Tần a di tay nghề lại thực hảo, ăn nhiều tổng cảm giác đối Trần Mặc hẳn là hảo một chút báo đáp Tần a di, nàng theo bản năng mở miệng che chở Trần Mặc, “Nơi nào quái, trừ bỏ không thích nói chuyện, rốt cuộc không có gì không giống nhau.”

Triệu Văn Hách đỡ đỡ dày nặng mắt kính khung, đồng thời hút hạ cái mũi, “Phía trước người không còn nói nhảm chán sao.”

“Là rất nhảm chán, bất quá không tính là kỳ quái, hẳn chính là thích một người chơi, còn tổng ái làm toán học đề cùng chơi số độc, mấy thứ này ta nhìn liền đau đầu.”

Triệu Văn Hách vẻ mặt bội phục, “Ta cũng nhìn đau đầu, nhất phiên toán học.”

-

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

4.

Đi còn vọt trên đường, Trần Mặc an tĩnh đi theo nàng phía sau, tới rồi còn vọt địa phương, phía trước vừa lúc đứng Triệu Văn Hách cùng tiểu béo, Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách đáp lời, “Người hôm nay đánh còn không.....”

Còn chưa nói xong, Triệu Văn Hách ‘ hừ ’ một tiếng, ném xuống vọt bóng liền chạy đi ra ngoài.

Nguyễn Mạnh đứng ở tại chỗ, không biết Triệu Văn Hách vì cái gì sinh khí. Còn xong vọt bóng, Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc cùng nhau hướng phòng học đi đến, trên đường Nguyễn Mạnh vẫn luôn cùng Trần Mặc đáp lời, nhưng mà Trần Mặc lại giống thường lui tới giống nhau, đắm chìm ở thế giới của chính mình, không hề đáp lại Nguyễn Mạnh.

Kỳ thật vừa rồi Trần Mặc nói chuyện thanh âm còn khá tốt nghe, chính là bởi vì thường xuyên không nói lời nào nguyên nhân, có chút khô khốc cùng khàn khàn, hai ngày này Nguyễn Mạnh khó được phát hiện Trần Mặc có chút không giống nhau địa phương, nội tâm còn tràn ngập mới lạ, hẳn trăm mặc ít lời chút nào không ảnh hưởng nàng thao thao bất tuyệt lầm bầm lầu bầu.

“Triệu Văn Hách hôm nay như thế nào nhỏ mọn như vậy, khẳng định là bởi vì vừa rồi chúng ta thắng liên tiếp bọn họ như vậy nhiều mà sinh khí, trở về cho hẳn mua cái sữa chua làm hẳn xin bớt giận.”

“Người như vậy ái làm số độc khẳng định toán học thành tích thực hảo, ta toán học thành tích kém cõi nhất, về sau người nhưng đến nhiều

giáo dạy ta.”

“Người chơi khối Rubik như vậy lợi hại là với ai học? Kia đồ vật như vậy khó đối với người như thế nào sẽ nhanh như vậy liền đối hảo?”

Nhưng mà mặc kệ Nguyễn Manh dọc theo đường đi nói cái gì hỏi cái gì, Trần Mặc đều không có lại trả lời một câu, hấn đôi mắt nhìn phía trước, nện bước không nhanh không chậm, thậm chí không có cấp Nguyễn Manh một tia ánh mắt hồi quĩ.

Nhưng Nguyễn Manh như cũ hứng thú không giảm, nạng phát hiện hấn đi đường nện bước tốc độ cùng khoảng cách đều giống như chính xác tính toán quá giống nhau, nạng theo phía trước suy đoán liên tưởng, nói không chừng hấn chính là Tần Nam vợ chồng hai người làm ra tới người máy cố ý ngụy trang trở thành sự thật người ở trường học đi học, ngày thường không thấy thân ảnh Trần Mặc phụ thân nói không chừng là cái nhà khoa học.

Đối, khẳng định là như thế này, hôm nay buổi tối trở về liền hỏi một chút ba ba.

Buổi tối, một nhà ba người trên bàn cơm, Nguyễn Manh thần thần bí bí đem hai ngày này phát hiện nói cho Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa hai người, cuối cùng có kết luận, “Trần Mặc khẳng định là cái người máy.”

Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa hai người liếc nhau, có chút dở khóc dở cười, cuối cùng Nguyễn xuân thu mở miệng, “Cái này... Chúng ta cũng không xác định, bất quá người vẫn là không cần đem cái này kết luận nói cho người khác, vạn nhất không phải đối Trần Mặc sẽ có bất hảo ảnh hưởng.”

Nguyễn Manh hiểu biết gật đầu, “Ân, ta biết, đây là chúng ta chi gian tiểu bí mật.”

-

Từ Nguyễn Mạnh đến ra Trần Mặc là người máy cái này kết luận về sau, nàng lại đối cái này trầm mặc ít lời không hề tồn tại cảm ngời cùng bàn bốc cháy lên nhiệt tình.

Nàng bắt đầu viết nhật ký, nàng chính mình đặt tên 《 người máy quan sát nhật ký 》 .

Nguyễn Mạnh đi học tan học đều chuyên tâm quan sát đến Trần Mặc, thế cho nên Triệu Văn Hách kêu nàng đi ra ngoài chơi nàng đều không có đáp lại.

Nàng phát hiện Trần Mặc mỗi ngày tuy rằng xuyên áo sơ mi đều không giống nhau, nhưng mỗi lần áo sơ mi thượng đều có nơ, nút thắt quy quy củ củ khâu đến trên cùng một viên, tóc cũng bị sơ dễ bảo, không giống nàng giống nhau, tóc mái chỗ tổng kiêu mấy cây ngốc mao.

Trần Mặc mỗi ngày bữa sáng nội dung đều bất biến, đồng dạng sandwich bánh mì, bên trong kẹp chân giò hun khói thịt gà cùng rau xà lách, sữa bò thè bài chưa từng đổi quá, ăn sandwich thời điểm mỗi lần hạ khẩu địa phương giống nhau như đúc, sữa bò cần thiết bãi chính lúc sau mới có thể cảm thượng ống hút, mỗi ăn một ngụm sandwich hút một lần sữa bò.

Hắn tựa như giả thiết tốt trình tự, mỗi ngày đều dựa theo đã định trình tự đi, không cho phép xuất hiện bất luận cái gì sai lầm.

Có một lần Nguyễn Mạnh cố ý đem hẳn sữa bò cùng chính mình đổi một chút, nàng sữa bò là một cái khác nhãn hiệu, sau đó Trần Mặc nhìn chăm chăm sữa bò hộp vẫn không nhúc nhích, thẳng đến đi học linh khai hỏa, hẳn đều không có ăn bữa sáng.

Nguyễn Mạnh có chút áy náy, sẵn hẵn không chú ý thời điểm lại thay đổi trở về, nhưng mà lúc sau khóa gian Trần Mặc không còn có ăn bữa sáng.

Có lần này giáo huấn, Nguyễn Mạnh không dám lại tùy tiện động hẵn đồ vật.

Trần Mặc khóa gian thời điểm không thích đi lại, liền ngồi ở nơi đó lấy ra một cái phức tạp số độc bốn viết viết vẽ vẽ, hẵn tính toán tốc độ đặc biệt mau, một cái khóa gian mười phút hẵn có thể làm tam trang, sau đó một tuần đổi một cái tân số độc bốn tiếp tục lại làm.

Hẵn viết tự cũng cùng người của hẵn giống nhau, ngăn nắp chỉnh chỉnh tề tề, mỗi cái tự cũng đều giống tính toán quá giống nhau lớn nhỏ cơ hồ tương đồng. Lại xem nàng tự, xiêu xiêu vẹo vẹo, bảy hoành tám dựng, lớn nhỏ không đọi.

Từ lần trước thể dục khóa lúc sau, Trần Mặc tuy rằng vẫn là không thích phản ứng người, nhưng Nguyễn Mạnh cùng hẵn nói chuyện hẵn cũng sẽ đơn giản gạt đầu hoặc là lắc đầu, ngẫu nhiên cũng sẽ toát ra đơn âm tiết “Ân! Là! Không phải!” Loại này trả lời.

-

Đảo mắt lại là một vòng qua đi, hoạt động khóa thượng, Triệu Văn Hách lần thứ ba kêu Nguyễn Mạnh cùng đi đá cầu, trong khoảng thời gian này đối Trần Mặc quan sát đã có rồi kết quả, Nguyễn Mạnh cuối cùng lại khôi phục thường lui tới thói quen ứng hạ.

Đi sân thể dục trên đường, Triệu Văn Hách thoạt nhìn có chút rầu rĩ không vui, Nguyễn Mạnh hỏi hẵn, “Người gần nhất làm sao vậy, thấy thể nào lên ế oải iu xiu bộ dáng, cũng không muốn cùng ta hảo hảo nói chuyện.”

Triệu Văn Hách xuyên thấu qua dày nặng thấu kính liếc nàng liếc mắt một cái, “Hắn là ta hỏi người làm sao vậy? Mỗi ngày ngồi ở trên chỗ ngồi vẫn không nhúc nhích, trước kia người không phải nhất ngồi không yên sao.”

“Ta là ở quan sát.....” Nguyễn Manh nhớ tới Nguyễn xuân thu phía trước cùng nàng nói không cần đem Trần Mặc bí mật nói cho người khác, tuy rằng Triệu Văn Hách là nàng bạn tốt, nhưng này dù sao cũng là Trần Mặc sự không thể tùy tiện cùng người ta nói, nàng lại sửa miệng, “Trong khoảng thời gian này thân thể không thoải mái, cho nên không quá tưởng động.”

Triệu Văn Hách thiên chân tin nàng lời nói, “Vậy người đá cầu không quan hệ sao?”

Nguyễn Manh vẫy vẫy tay, “Không có việc gì không có việc gì, hiện tại hảo.”

Một hồi cầu đá đến Nguyễn Manh toàn thân đổ mồ hôi, gương mặt đỏ bừng, nàng ở vòi nước thượng lau mặt, đem khăn lông thấm ướt lau mồ hôi ướt cổ.

Trở lại phòng học, phát hiện nàng người máy ngồi cùng bàn cư nhiên không ở trên chỗ ngồi, trong phòng học cũng không hẳn thân ảnh, đây chính là khó gặp tình huống, nàng thọc thọc trước bàn bối, hỏi, “Trần Mặc đi đâu?”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

5.

Trần Mặc đối Nguyễn Manh đã đến không có bất luận cái gì phản ứng, cũng không biết giờ phút này Nguyễn Manh trong đầu hiện lên vấn đề.

Trong khoảng thời gian này thông qua quan sát Nguyễn Manh đối cái này ngồi cùng bàn đã có nhất định hiểu biết, tuy rằng hẳn không yêu lý người, nhưng cũng sẽ không chủ động đuổi người.

Nguyễn Manh từ góc lấy quá một cái ghế, thò lại gần ngồi ở hẳn bên cạnh, sau đó đem nàg bài thi đưa qua đi, chỉ chỉ mặt trên họa màu đỏ xoa hào địa phương, “Ta này vài đạo đề sẽ không, người hỗ trợ cho ta nói một chút.”

Trần Mặc từ thư trung ngẩng đầu, nhìn nàg đưa qua bài thi, Nguyễn Manh gần gũi quan sát hẳn, phát hiện hẳn lông mi lại trường lại cuốn, mũi nhếch lên một cái đáng yêu độ cung, nàg có thể cảm nhận được hẳn hô hấp vững vàng tần suất, nàg tò mò Tần a di bọn họ là như thế nào làm ra như vậy đẹp người máy, nếu là nàg cũng có một cái người máy thì tốt rồi, về sau khảo thí đều có thể cho người máy giúp nàg.

Nguyễn Manh chính đi tới thần, Trần Mặc đem một trương giấy đẩy đến nàg trước mặt, Nguyễn Manh hoàn hồn đi xem, mặt trên là những cái đó đề kỹ càng tỉ mỉ bước đi, năm nhất đề không tính thâm ảo, Trần Mặc viết văn hay tranh đẹp, thần kỳ chính là Nguyễn Manh cư nhiên đều xem đã hiểu, nàg bình tĩnh đại ngộ, “Nguyên lai là ý tứ này, đều do ta không có hảo hảo thâm đề.”

Cứ như vậy, Trần Mặc không nói lời nào, mỗi nói đề đề cho nàng viết trên giấy, hai người cứ nhiên vô chương ngại giao lưu thực thông thuận.

Thằng đến cuối cùng một viết xong, Nguyễn Manh vô cùng cao hứng thu hồi bài thi, “Người có thể so toán học lão sư lợi hại nhiều, hẳn giảng rất nhiều ta đều nghe không hiểu, bất quá người viết ta đều có thể xem hiểu.”

Trần Mặc lại tiếp tục bắt đầu đọc sách, không hề để ý tới Nguyễn Manh, Nguyễn Manh cũng không thèm để ý, cùng hẳn nói một tiếng cảm ơn liền ra phòng.

Nguyễn Manh dưới lầu đến một nửa, nghe được lầu một phòng khách truyền đến Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc nói chuyện thanh.

Tần Nam nói, “Trần Mặc nhảy lớp sự vẫn là lại chờ một chút đi, hẳn hiện tại mới vừa đổi tân hoàn cảnh, thật vất vả quen thuộc một ít, nếu lại nhảy lớp nói, lại rất khó cùng người chung quanh dung nhập đến cùng nhau, hôm nay chủ nhiệm lớp gọi điện thoại tới, muốn hỏi quá Trần Mặc ý kiến, Trần Mặc cũng không nghĩ lại đổi tân hoàn cảnh.”

Trần Vĩnh Quốc thanh âm mang theo một tia oán giận, “Hẳn hiện tại cùng trước kia lại có cái gì khác nhau, dù sao mặc kệ tới nơi nào, hẳn đều sẽ không cùng người khác giao lưu.”

“Lần này không giống nhau, hẳn đã giao cho bằng hữu.”

Trần Vĩnh Quốc thanh âm có chút không tin, “Sao có thể?”

Tần Nam thanh âm mang theo áp lực không được vui sướng, “Vừa rồi đối diện manh manh tới nhà chúng ta hỏi toán học đề, ta đi hỏi Trần Mặc, hẳn đều không có cự tuyệt, đây là hẳn lần đầu tiên để cho người khác tiến vào hẳn phòng, hiện tại hai người liền ở trên lầu.”

Trần Vĩnh Quốc như cũ không quá tin tưởng, “Trần Mặc cứ nhiên sẽ cùng người khác giao lưu? Hẳn như vậy như thế nào cho người khác giảng đề?”

Nghe đến đó, Nguyễn Manh hiểu được, bọn họ khẳng định là lo lắng Trần Mặc người máy bí mật này bị người phát hiện, lại lo lắng cái này người máy vô pháp giao cho bằng hữu, bất quá nói thật, Nguyễn Manh còn rất thích cái này người máy.

Nguyễn Manh dẫm mạnh chân, phía dưới người nghe được thanh âm, đành chỉ nói chuyện, đái Nguyễn Manh đi ra, Tần Nam lập tức đã đi tới, “Manh manh đề đều hỏi xong?”

Nguyễn Manh giơ lên Trần Mặc cho nàng viết giải đề bước đi giấy trắng, gật gật đầu, “Trần Mặc đều cho ta nói xong.”

Tần Nam quét mắt giấy trắng, quay đầu lại nhìn về phía Trần Vĩnh Quốc, hai người trong ánh mắt đều viết không dám tin tưởng.

Trần Vĩnh Quốc ánh mắt rất là vội vàng, hẩn hỏi Nguyễn Manh, “Manh manh người cùng thúc thúc nói Trần Mặc là như thế nào cho người giảng đề?”

Nguyễn Manh chỉ chỉ trên tờ giấy trắng mặt giải đề phương thức, “Hẳn đều cho ta viết ra tới.”

Trần Vĩnh Quốc tiếp nhận giấy, cùng Tần Nam cùng nhau nhìn mặt trên viết họa nội dung, trên mặt biểu tình trong lúc nhất thời lại giống khóc lại giống cười, làm Nguyễn Manh càng thêm xem không rõ.

Tần Nam mở miệng, “Manh manh này tờ giấy có thể để lại cho chúng ta sao?”

Nguyễn Mạnh do dự hạ, nhưng nhìn hai người chờ mong ánh mắt, vẫn là gật gật đầu, “Có thể, dù sao ta đều học xong.”

Tần Nam sờ sờ Nguyễn Mạnh đầu, “Cảm ơn người, mạnh mạnh.”

Nguyễn Mạnh không rõ hai người vì sao nói lời cảm tạ, tới vấn đề chính là nàng, cho nàng giảng đề cũng là Trần Mặc, phải nói cảm ơn cũng là nàng.

Vừa ra đến trước cửa, Nguyễn Mạnh nhớ tới phía trước hoài nghi, nàng hỏi Trần Vĩnh Quốc, “Trần thúc thúc, người là nhà khoa học sao?”

Trần Vĩnh Quốc bị hỏi không hiểu ra sao, lắc lắc đầu hỏi nàng, “Không phải.”

Nguyễn Mạnh mang theo lòng tràn đầy nghi vấn trở về nhà, nàng hỏi tưởng vừa rồi hai người nói, lại bắt đầu phỏng đoán, có lẽ Trần Mặc là bọn họ mua trở về người máy.

-

Từ lần trước Nguyễn Mạnh hỏi Trần Mặc toán học đề lúc sau, Nguyễn Mạnh tự nhận là đối Trần Mặc càng thêm hiểu biết lên, hẳn tuy rằng không thích nói chuyện, cũng không yêu phản ứng người, nhưng tính cách vẫn là khá tốt, nếu làm ơn hẳn hỗ trợ sự, hẳn cũng sẽ không cự tuyệt.

Tỷ như, nàng làm hẳn hỗ trợ tước bút chì, hẳn sẽ kiên nhẫn tước hảo sau đưa cho nàng, làm hẳn hỗ trợ sát bảng đen, hẳn cũng sẽ không chút câu thả lau khô.

Nguyễn Mạnh hỏi lại hẳn toán học đề, hẳn sẽ giống phía trước giống nhau dùng viết cùng họa phương thức dạy cho nàng, thần kỳ chính là Nguyễn Mạnh có thể xem hiểu, nhưng nàng đưa cho Triệu Văn Hách nhìn lên, hẳn không hiểu ra sao hỏi, “Đây đều là chút cái quý gì đồ vật?”

Nguyễn Mạnh hiện tại đối cái này ngồi cùng bàn thực vừa lòng, trong khoảng thời gian này nàg toán học thành tích cũng đề cao không ít, hai lần lớp học tiểu thí nghiệm thưởng nàg cư nhiên đều thưởng 90 phân.

Nguyễn Mạnh tổng kết, chỉ cần không đi đánh võ hãn trình tự giả thiết tốt thói quen, cái này người máy ngồi cùng bàn kỳ thật thực hảo ở chung.

--

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

6.

Ngẩn ngủi mà lại phong phú cuối tuần qua đi, lại nghênh đón tân thứ hai.

Nguyễn Mạnh sáng sớm đi vào trường học, liền đối với Trần Mặc lái nhải giảng thuật ngày hôm qua trong yến hội sự, Trần Mặc cúi đầu làm nước cờ độc, vẫn luôn không nói gì.

Nguyễn Mạnh một người hứng thú bưng bưng nói xong, lực chú ý thực mau lại chuyển tới trong tay truyện cổ tích thư.

Lúc này, bên cạnh Trần Mặc đột nhiên mở miệng nói một câu, “Người không có tới.”

“Cái gì?” Nguyễn Mạnh không minh bạch Trần Mặc những lời này ý tứ.

“Tối hôm qua người không có tới.” Trần Mặc mặt vô biểu tình bổ sung một câu.

Nguyễn Mạnh lúc này mới nhớ tới, thứ bảy buổi tối thời điểm nàng đề qua một câu nói chủ nhật buổi tối từ sinh nhật yến trở về đi tìm hãn vấn đề, Nguyễn Mạnh chân thành giải thích, “Ngày hôm qua chúng ta trở về liền 8 giờ nhiều, rửa mặt xong ta quá vội liền đã quên.”

Trần Mặc cúi đầu không nói, hãn biết bọn họ trở về thời gian, bởi vì hãn nghe được xe thanh. Hãn nhớ rõ đêm qua Nguyễn Mạnh muốn tới vấn đề ước định, cho nên vẫn luôn chờ nàng tới.

‘ ước định ’ cái này từ đối Trần Mặc tới giảng có ước thúc ý nghĩa, hẳn thích hết thầy sự tình làm từng bước y theo quy tắc có tự tiến hành, cho nên chỉ cần định ra ước định, liền nhất định phải tuân thủ.

Trần Mặc lập lại lăm bẫm một câu, “Người không có tới.”

Nguyễn Manh đối với ngón tay, cúi đầu nhận sai, “Thực xin lỗi, ta biết sai rồi, tối hôm qua người có phải hay không chờ ta?”

Trần Mặc rũ xuống mi mắt, không nói gì.

Nguyễn Manh nháy mắt áy náy lên, bởi vì chính mình nguyên nhân mà để cho người khác không chờ, xác thật là nàng làm sai.

Lúc này, đi học tiếng chuông vang lên, theo tiếng chuông rơi xuống, chủ nhiệm lớp đi vào phòng học, nàng tuyên bố một cái tin tức tốt, quá hai ngày toàn ban tổ chức du lịch.

Đây là trường học mỗi cái học kỳ đều sẽ có hoạt động, học kỳ 1 hoạt động địa điểm là nhà bảo tàng, lần này là vườn cây, Nguyễn Manh thích nhất bên ngoài hoạt động, cho nên đã sớm chờ mong thượng, nàng vui vẻ lập tức đem vừa rồi cảm xúc đều vớt chi sau đầu.

Dư lại khóa thượng, Nguyễn Manh nghe giảng bài rất nhiều, bắt đầu ở trong đầu nghĩ du lịch yêu cầu mang đồ ăn.

Bởi vì có chờ mong, một ngày khóa cũng không hề cảm thấy gian nan. Hoạt động khóa thời điểm, Nguyễn Manh tùy Triệu Văn Hách đá cầu, Triệu Văn Hách đỡ đỡ thật dày mắt kính, thuận miệng oán giận, “Lần này du lịch đi vườn cây, vườn cây đã đi qua rất nhiều lần, thật không thú vị.”

Nguyễn Manh đảo không như vậy cho rằng, “Kia cũng so đi học có ý tứ.”

Triệu Văn Hách nghĩ nghĩ, tán đồng gật gật đầu, “Như thế.” “Lần này người cũng cùng ta một tổ.”

Nguyễn Mạnh có chút do dự, nghĩ đến Trần Mặc ngày thường không nói lời nào bộ dáng, khẳng định người khác cùng hắn vô pháp giao lưu, hơn nữa bởi vì tối hôm qua lỡ hẹn, nàng hiện tại đối hắn như cũ có chút áy náy, nàng hỏi Triệu Văn Hách, “Đến lúc đó chúng ta ba người một tổ, làm cái gì đều có cái bạn.”

“Thiết, người như thế nào làm cái gì đều nghĩ người cái kia ngồi cùng bàn.” Triệu Văn Hách rầu rĩ không vui nhỏ giọng nói thầm.

Trước kia hắn mới là Nguyễn Mạnh tốt nhất bằng hữu, hai người từ nhà trẻ một đường đồng học đến tiểu học, ngày thường chơi cái gì đều ở bên nhau, từ tới cái này tân ngồi cùng bàn, Nguyễn Mạnh lực chú ý bị hấp dẫn hơn phân nửa, hiện tại ngày thường đều là hắn một người chính mình chơi, cho nên hắn đối cái này đoạt bằng hữu Trần Mặc không có gì hảo cảm.

Đá xong cầu Nguyễn Mạnh trở lại phòng học, khó được Trần Mặc không ở trên chỗ ngồi, hắn cái bàn trung gian phóng một cái Nguyễn Mạnh chưa từng gặp qua màu đen notebook, Nguyễn Mạnh thọc hạ trước bàn, “Người nhìn đến Trần Mặc sao?”

Trước bàn không kiên nhẫn hỏi nàng, “Khẳng định là thượng WC, hắn lại không phải tiểu hài tử.”

Nói cũng là, Nguyễn Mạnh thu hồi tay, bởi vì thu tay lại biên độ quá lớn, không cẩn thận đem Trần Mặc trên bàn notebook huy tới rồi trên mặt đất, nàng chạy nhanh khom người đi nhặt.

Notebook mở ra khẩu tới rồi trên mặt đất, nàng cầm lấy notebook thời điểm, không thể tránh khỏi thấy được mở ra kia một tờ, bên trong nội dung làm Nguyễn Mạnh vô cùng kinh ngạc.

Tiêu đề —— tân ngòi cùng bàn tính cách đặc điểm

Một, hiểu động.

Nguyễn Mạnh nghĩ nghĩ chính mình, xác thật khá tốt động, nàng tiếp tục đi xuống xem.

Nhị, lời thôi lệch thếch.

Nguyễn Mạnh sờ sờ chính mình vĩnh viễn đều đối không đồng đều song đuôi ngựa cùng trên đầu vĩnh viễn áp không xuống dưới ngốc mao, gật gật đầu, cái này cũng rất hình tượng.

Tam, thích ăn đồ ăn vặt, hơn nữa rải đầy bàn đều là!!!

Cái này cũng xác thật là, nàng ăn khoai lát này đó đồ ăn vặt thời điểm không thể tránh khỏi luôn là đem toái tra chiếu vào trên bàn hoặc là thư thượng.

Đúng rồi, lần trước đi hăn phòng còn rơi tại hăn trên bàn sách, khẳng định là bởi vì cái này mới bị hăn ghi tạc sách vở thượng.

Bốn, ái nói chuyện.

Hiểu động ái nói chuyện là nàng thiên tính, mặc kệ cùng ai ở bên nhau nàng đều là cái dạng này.

Năm, đi học ái ngủ, ngủ có khi chảy nước miếng.

Nguyễn Mạnh theo bản năng sờ sờ khoe miệng, chảy nước miếng chuyện này nàng chính mình nhưng thật ra không có phát hiện.

Sáu, vút bừa bãi.

Nguyễn Mạnh đồ vật thường xuyên tìm không thấy, cái này hẳn như thế nào biết?

Phỏng chừng là chính mình ngày thường nhắc mãi khi nói lời miêng.

Cuối cùng một cái.

Bảy, dễ quên.

Ách.....

Này khẳng định là đang nói tối hôm qua lỡ hẹn sự!!

Trần Mặc ngày thường nhìn muện thanh không nói, không nghĩ tới lại trộm ở tiểu sách vở thượng nhớ kỹ nàng hư thói quen, này mặt trên trước mắt cũng chưa phát hiện nàng hạng nhất ưu điểm.

Nguyễn Mạnh đang chuẩn bị khép lại notebook thời điểm, ở nhất hạ giác phát hiện một hàng chữ nhỏ, tự xác thật đặc biệt tiểu, cũng liền con kiến lớn nhỏ, cho nên nàng vừa rồi không có phát hiện, nàng để sát vào đi xem, chỉ thấy mặt trên viết mấy cái từ.

Nhiệt tình, lạc quan, lòng hiếu kỳ cường.

Này hẳn là cũng là hình dung chính mình đi?

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

7.

Nguyễn Mạnh không để ý tới Triệu Văn Hách ánh mắt, nàng quay đầu hỏi Trần Mặc, “Người trước kia tham gia quá loại này hoạt động sao?”

Nguyễn Mạnh bởi vì một bên nhai mì bao một bên cùng hăn nói chuyện, nói chuyện thời điểm bánh mì tiết phun ra tới một ít, rơi xuống Trần Mặc cặp sách thượng, Trần Mặc không nói lời nào, từ cặp sách lấy ra tay khăn, đem mặt trên bánh mì tiết cẩn thận lau khô.

Nguyễn Mạnh không hề phát hiện, học Nguyễn xuân thu ngữ khí dặn dò, “Đợi lát nữa người đi theo ta bên người, không cần chạy loạn, không cần cùng người xa lạ nói chuyện, không cần ăn người xa lạ đồ vật.”

Triệu Văn Hách nghe được có chút không kiên nhẫn, “Hăn lại không phải tiểu hài tử, người nói chuyện này để làm gì.”

Nguyễn Mạnh đem ăn xong đóng gói túi trang đến chuyên môn chuẩn bị rác rưởi túi, hỏi Triệu Văn Hách, “Tần a di dặn dò quá ta làm ta hảo hảo chiếu cố hăn.”

Triệu Văn Hách bĩu môi, lại không nói chuyện.

Vườn cây ly trường học có đại khái nửa giờ xe trình, 7 giờ hai mươi thời điểm, Trần Mặc đứng giờ từ cặp sách lấy ra sandwich cùng sữa bò, bắt đầu ăn bữa sáng, lúc này trên xe đồng học sớm đã ăn qua bữa sáng, chính hưng phấn lẫn nhau thảo luận đợi lát nữa hoạt động.

Trần Mặc ăn xong bữa sáng thời điểm, xe buýt vừa lúc tới rồi địa phương, sở hữu học sinh đều trên lưng cặp sách, gấp không chờ nổi đứng lên.

Đầu hạ thời tiết, gió nhẹ từ từ, nhiệt độ không khí không lạnh cũng không nhiệt, vườn cây hoa cỏ chính lớn lên tràn đầy, Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách đi theo chủ nhiệm lớp Trương Lâm mặt sau, mới lạ quan sát đến chung quanh hoa hoa thảo thảo, Trần Mặc một mình một người, không xa không gần đi theo Nguyễn Mạnh mặt sau, không hề tồn tại cảm.

Nguyễn Mạnh vẫn luôn nhớ kỹ Tần Nam dặn dò, thỉnh thoảng quay đầu lại đi xem Trần Mặc, phòng ngừa hắt tụt lại phía sau.

Tuy rằng vườn cây từ nhỏ đến lớn đã đã tới ba bốn thứ, nhưng nơi này thực vật đông đảo, thỉnh thoảng còn sẽ tân thêm một ít chủng loại, cho nên một đường xem qua đi cũng không cảm thấy nhàm chán.

Vườn cây rất lớn, đi dạo không đến một nửa, thời gian đã tới rồi buổi sáng 10 giờ, chủ nhiệm lớp tìm một cái có chiếc ghế địa phương làm sở hữu học sinh tại chỗ nghỉ ngơi.

Nguyễn Mạnh từ cặp sách móc ra nước khoáng, uống lên hai khẩu, Triệu Văn Hách sớm đã có chút mệt, tìm chiếc ghế ngồi xuống, Nguyễn Mạnh quay đầu lại đi tìm Trần Mặc, phát hiện hắt chính ngồi xồm một chỗ hoa trước mặt, chuyên chú quan sát đến cái gì.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, ở hắt bên cạnh ngồi xồm xuống, phát hiện hắt ánh mắt chính tập trung ở hồng nhạt cánh hoa thượng một cái màu đen sâu lộng.

Nguyễn Mạnh từ nhỏ bò trên tường thụ sự không thiếu làm, một chút đều không sợ mấy thứ này, nàng cũng đi theo Trần Mặc đánh giá cẩn thận lên.

Lúc này, trên cây chim chóc ríu rít, phía sau là các bạn học vui cười đùa giỡn thanh, mà Trần Mặc lại như là hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, vẫn không nhúc nhích quan sát đến này sâu lông, cố nhảy xuống nước tự tử tắm ở thế giới của chính mình.

Nguyễn Mạnh bồi hẫn nhìn vài phút, liền mất đi nhẫn nại, đứng dậy đi tìm Triệu Văn Hách hai người chơi nổi lên bài poker.

Mười lăm phút sau, lão sư tập kết sở hữu học sinh, lại lần nữa bắt đầu du lãm to như vậy vườn cây.

Nguyễn Mạnh tùy tiện đem bài poker vừa thu lại phóng tới cặp sách, đứng ở trong đội ngũ, chủ nhiệm lớp Trương Lâm điểm danh thời điểm, phát hiện thiếu một người học sinh.

Nàng lại điểm một lần, vẫn là 29 cái, kém một người đệ tử.

Nàng tả hữu nhìn quanh, chung quanh không còn có học sinh tiểu học thân ảnh, nàng hỏi học sinh, “Mọi người xem xem chung quanh, xem có cái nào tiểu đồng bọn không hề trong đội ngũ.”

Những người khác tả hữu nhìn quanh một vòng, không có phát hiện thiếu đồng học, Nguyễn Mạnh cũng tả hữu nhìn một vòng, không có phát hiện Trần Mặc thân ảnh, nàng hướng phía trước Trần Mặc quan sát sâu địa phương nhìn lại, cũng không có phát hiện hẫn, nàng chạy nhanh nhắc tay nói, “Lão sư, Trần Mặc không thấy.”

Trương Lâm nháy mắt khẩn trương lên, đây là nàng lần đầu tiên đương tiểu học chủ nhiệm lớp, trong ban lại có như vậy một cái đặc thù học sinh, tới phía trước Tần Nam còn cố ý dặn dò nàng muốn nhiều chiếu cố một chút Trần Mặc, chỉ là này 30 cái học sinh không có một cái bớt lo, một hồi khát một hồi đói bụng một hồi lại muốn thượng WC, nàng một người lực chú ý lại hữu hạn, không nghĩ tới hiện tại thật sự xuất hiện trạng huống.

Trương Lâm hỏi Nguyễn Mạnh, “Người vừa rồi thấy Trần Mặc là khi nào?”

Nguyễn Mạnh chỉ chỉ vừa rồi Trần Mặc ngồi xổm địa phương, “Trước mười phút hẳn còn ở nơi đó.”

Trương Lâm trong lòng sốt ruột, lại không thể trực tiếp biểu hiện ở trên mặt, “Đại gia xếp hàng trạm hảo, lại không thể chạy loạn, lão sư đi phụ cận tìm một chút.”

Nguyễn Mạnh trong lòng cũng áy náy không thôi, phía trước Tần Nam cùng chính mình cha mẹ đều từng dặn dò nàng muốn nhiều hơn chú ý Trần Mặc, vừa rồi đánh bài đánh đến cao hứng, hoàn toàn đã quên việc này, Trần Mặc ngày thường ở đồng học không hề tồn tại cảm, những người khác đều rất ít chú ý hẳn, hiện tại đi rời ra trở về nên như thế nào cùng bọn họ giao đãi.

Nguyễn Mạnh xung phong nhận việc, “Lão sư, ta và người cùng đi tìm, hẳn là ta ngồi cùng bàn, ta tương đối quen thuộc một ít.”

Trương Lâm lúc này không có càng tốt biện pháp, nàng gật gật đầu, “Người cùng lão sư qua đi.” Nàng dặn dò một cái khác ban lão sư hỗ trợ trước coi chừng một chút nơi này học sinh, sau đó liền mang theo Nguyễn Mạnh đến chung quanh đi tìm Trần Mặc.

Vườn cây phân mười mấy viên khu, vừa rồi nghỉ ngơi viên khu không có Trần Mặc, Trương Lâm mang theo Nguyễn Mạnh đi mặt sau phía trước đi qua địa phương, hai người dạo qua một vòng, vẫn là không có phát hiện Trần Mặc thân ảnh.

Hai người trong lòng càng thêm sốt ruột, Nguyễn Mạnh nhìn đến một cái ăn mặc màu lam đồ lao động nhân viên công tác đang ở tu bổ hoa cỏ, nàng đi qua đi hỏi, “Thúc thúc người hảo, xin hỏi vừa rồi có hay không nhìn đến một cái ăn mặc tiểu tây trang nam hài tử?”

Nhân viên công tác ngừng đầu, nghĩ nghĩ trả lời, “Là có như vậy một cái tiểu hài tử, ra tới chơi còn ăn mặc tây trang đánh nơ, vừa rồi hẳn từ bên kia đi qua.”

Còn hảo hẳn hôm nay xuyên y phục ở một đám người bên trong tương đối đặc biệt, Nguyễn Mạnh cùng chủ nhiệm lớp Trương Lâm theo nhân viên công tác chỉ phương hướng một đường đi qua đi, thực mau phát hiện Trần Mặc.

Bởi vì sốt ruột lúc này Nguyễn Mạnh cùng Trương Lâm đều chật vật ra một đầu hẳn, mà Trần Mặc một thân màu đen tiểu tây trang, trầm tĩnh đứng ở một mảnh phồn hoa, giống cái ưu nhã tiểu vương tử.

Hắn chuyên tâm nhìn trước mặt cánh hoa, đối chung quanh thế giới không hề có cảm giác.

Trương Lâm chạy nhanh đi qua đi, sốt ruột hỏi Trần Mặc, “Người như thế nào chạy đến nơi đây tới?”

Trần Mặc chỉ chỉ trước mặt cánh hoa thượng một con màu đen sâu, chỉ nói hai chữ, “Mẫu trùng.”

Trương Lâm không biết hẳn ý tứ trong lời nói, bất quá người tìm được rồi liền hảo, nàng cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nguyễn Mạnh suy đoán hẳn nói, “Người là nói vừa rồi màu đen sâu lông mẫu trùng?”

Trần Mặc gật gật đầu.

Lúc này, Trương Lâm tiếp đón hai người, “Chúng ta chạy nhanh trở về, đại gia hẳn là chờ sốt ruột.”

Bởi vì tìm Trần Mặc, tất cả mọi người chậm trễ gần nửa giờ, bọn học sinh đều thực không cao hứng, nhìn trở về Trần Mặc trong ánh mắt đều mang theo oán khí, Nguyễn Manh nghe được bọn họ cố ý cất cao nói chuyện thanh.

“Ngày thường không thích nói chuyện còn chưa tính, thật vất vả ra tới một chuyến, chạy loạn cái gì, chậm trễ đại gia thời gian.”

“Tổng cộng cũng liền một ngày thời gian, vườn cây lớn như vậy, chúng ta chậm trễ lâu như vậy, khẳng định theo không kịp đại đội ngũ.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

8.

Bị Nguyễn Mạnh khí thế cản trở, tiểu béo trừng mắt nhìn Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc liếc mắt một cái, mang theo phía sau hai cái nam sinh hậm hực rời đi.

Nguyễn Mạnh đặc ý trở lại chỗ ngồi, Trần Mặc tầm mắt vẫn luôn nhìn nàng, Nguyễn Mạnh có chút kinh ngạc, đây là lần đầu tiên như vậy nhìn thẳng nàng.

Nguyễn Mạnh cho rằng hẳn là bởi vì tiểu béo nói không thoải mái, nàng an ủi nói, “Không cần để ý tới tiểu béo, hẳn không có việc gì liên thích nói móc người khác.”

Trần Mặc thu hồi tầm mắt, nhàn nhạt trở về câu, “Không quan hệ, ta thói quen.”

“Thói quen cái gì thói quen, gặp được loại sự tình này nên phản kích trở về...” Nói đến một nửa, Nguyễn Mạnh đột nhiên phản ứng lại đây đây là Trần Mặc đối nàng lần đầu tiên nhiều như vậy tự trả lời.

Nguyễn Mạnh kinh ngạc nói, “Nguyên lai người cũng sẽ nói trường cú nha!”

Trong nháy mắt, Nguyễn Mạnh tựa hồ nhìn đến Trần Mặc khoe miệng hơi hơi giơ lên hạ, bất quá nháy mắt lại xem, vẫn là trước kia mặt vô biểu tình bộ dáng.

Nguyễn Mạnh lắc lắc đầu, có lẽ là nàng ảo giác.

Trần Mặc lại không nói chuyện, lại bắt đầu cúi đầu làm số độc, thời gian còn lại Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách ghé vào trên bàn nghỉ ngơi sẽ.

Giữa trưa nghỉ ngơi một giờ thực mau qua đi, buổi chiều ở còn thừa viên khu vẫn luôn du lãm đến bốn giờ rưỡi, từ lúc bắt đầu hứng thú bưng bưng đến sau lại đầy mặt mỗi một bọn học sinh theo lão sư ngồi trên trở về xe buýt.

Trên đường trở về sở hữu học sinh không hề có hứng thú vui đùa âm ỉ, từng người ngồi ở trên chỗ ngồi bố miên.

Nửa giờ sau, xe buýt ngừng ở cổng trường khẩu, Nguyễn Mạnh vừa xuống xe, liền nhìn đến Nguyễn xuân thu đứng ở xa tiền đối hăn vẫy tay, Nguyễn Mạnh vui sướng chạy qua đi, Nguyễn xuân thu tiếp nhận nàng cặp sách, hỏi, “Hôm nay chơi đến thế nào?”

Nguyễn Mạnh hỏi, “Rất vui vẻ.”

Nguyễn Mạnh đang chuẩn bị lên xe thời điểm, quay đầu lại vừa lúc nhìn đến Tần Nam cùng chủ nhiệm lớp Trương Lâm nói chuyện, bên cạnh đứng cúi đầu không nói Trần Mặc, Tần Nam sắc mặt đỏ bừng, thoạt nhìn tựa hồ ở vì cái gì sự tình hồ thẹn.

Về đến nhà, Nguyễn Mạnh ăn qua cơm chiều tắm rửa một cái, hôm nay không có bài tập ở nhà, nàng đang ở trong phòng chơi trò chơi cơ, lúc này chuông cửa tiếng vang lên.

Nguyễn Mạnh nghe được hình như là đối diện Tần a di thanh âm, liền mở ra phòng môn, đi đến cửa thang lầu xem bọn họ nói chuyện.

Tần Nam đứng ở phòng khách, đôi tay không được tự nhiên xoa xoa, Du Hoa khách khí làm nàng ngồi xuống, nàng lễ phép cự tuyệt, “Không cần, ta tới chính là cảm ơn mạnh mạnh, hôm nay phi thường cảm tạ nàng,

lão sư đều cùng ta nói, trung gian nghỉ ngơi thời điểm Trần Mặc tránh ra là manh manh trước tiên phát hiện hần, cấp manh manh điền phiên toái ta thực xin lỗi, Trần Mặc là lần đầu tiên tham gia loại này tập thể hoạt động, rất nhiều đồ vật đều ý thức không đến, lần này cần không phải manh manh, còn nói không chừng sẽ ra cái gì đường rẽ.”

Lần này sự tình chủ nhiệm lớp cùng nàng nói thời điểm nàng chỉ cảm thấy phi thường hổ thẹn, chính mình hài tử cùng bình thường hài tử không giống nhau, nguyên bản liền không thích hợp tham gia tập thể hoạt động, nhưng nàng lại không nghĩ làm Trần Mặc thật sự cùng cùng tuổi hài tử có điều bất đồng, cho nên sáng sớm kiên trì đem Trần Mặc mang đến, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là cho người khác điền phiên toái.

Du Hoa ôn nhu an ủi nàng, “Bọn họ vốn dĩ chính là bằng hữu, người không cần khách khí như vậy.”

Tần Nam tiếp tục nói: “Đây là Trần Mặc từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên giao cho bằng hữu, hần tuy rằng không thích nói chuyện, nhưng không phải cố ý thích cho người khác thêm phiên toái người, lần này ta sẽ hảo hảo cùng hần câu thông.”

Tần Nam biết từ nhỏ Trần Mặc tính cách liền không thảo hỉ, tự bế quái gỡ, sẽ không đáp lại người chờ mong, chỉ sống ở chính mình vũ trụ, làm bên người người lâm vào cô độc, có khi thậm chí sẽ trở thành người khác liên lụy. Đi vào nơi này hần có thể giao cho bằng hữu đã làm Tần Nam phi thường ngoài ý muốn, nàng không hy vọng hần cùng duy nhất bằng hữu xa cách.

Du Hoa thấy nàng thần sắc áy náy trung lại mang theo thật cẩn thận, nhẹ giọng an ủi nói, “Người không cần như thế khẩn trương, manh manh từ nhỏ liền rất nhiệt tâm, Trần Mặc là nàng ngồi cùng bàn cũng là nàng bằng hữu, lẫn nhau trợ giúp là hần là, hài tử sự tình liền giao cho hài tử chính mình giải quyết liền hảo.”

Tần Nam lúc này mới thả lỏng chút, lẫn nhau xoa nắn tay thả xuống dưới, lại khách khí vài câu mới trở về.

Tiền đi Tần Nam, Du Hoa nhin không được thở dài, đều là làm cha mẹ, thực lý giải Tần Nam không dễ dàng, “Từ nhỏ mang theo như vậy tiểu hài tử, khẳng định phi thường không dễ dàng.”

Nguyễn xuân thu nói, “Ta xem Trần Mặc trừ bỏ không quá yêu nói chuyện, lại nhưng thật ra cũng không có gì, có thể chịu được mạnh mẽ cả ngày ở bên tai ồn ào, thuyết minh cũng là hảo tính cách.”

Nàng nơi nào ồn ào?

Cư nhiên liền chính mình ba ba cũng nói như vậy.

Nghe đến đó, Nguyễn Mạnh đứng dậy lặng lẽ lên lầu.

Tuy rằng Nguyễn Mạnh không hiểu Tần a di vì cái gì nói những lời này, nhưng Tần Nam lúc ấy quần bách, co quắp, áy náy bộ dáng lại khắc vào Nguyễn Mạnh trong óc.

-

Thiếu niên thời gian trôi mau rồi biến mất, nhật tử như nước chảy hoạt đi.

Đảo mắt một học kỳ qua đi, Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc quan hệ vẫn là giống thường lui tới giống nhau, đều là Nguyễn Mạnh đang nói chuyện, Trần Mặc cố tự làm chính mình sự, bất quá Trần Mặc trả lời nàng số lần so ngày xưa nhiều lên, có khi thậm chí cũng sẽ toát ra một hai cái trường cú.

Nghỉ hè thời điểm, Nguyễn Mạnh tiếp tục thượng huấn luyện ban, dương cầm khóa cùng Tae Kwon Do khóa cách hai ngày một tiết, mặt khác

thời điểm chỉ cần viết xong mỗi ngày kỳ nghỉ tác nghiệp, Nguyễn Mạnh liền có thể tự do chi phối thời gian, nàng mỗi ngày xem phim hoạt hình cùng chơi game chơi không cũng nhưng chẳng.

Trần Mặc không có tiền nhiệm gì lớp học bổ túc huấn luyện ban, nhưng mỗi tuần sáu buổi chiều, Tần Nam đều sẽ lái xe mang theo hẳn rời đi gia, không biết cụ thể làm đi cái gì.

Nghỉ hè Nguyễn xuân thu cho nàng mua rất nhiều món đồ chơi, trong đó một cái là một bức mỹ nhân ngư trò chơi ghép hình, trò chơi ghép hình có một ngàn nhiều khối, Nguyễn Mạnh chơi hơn mười phút liền mất đi kiên nhẫn.

Nghĩ đến đã vài thiên không gặp Trần Mặc, nàng vừa lúc cũng tích cóp hơn mười nói sẽ không toán học đề, nàng thu hảo trò chơi ghép hình, cầm luyện tập sách đi tìm Trần Mặc.

Hiện tại Nguyễn Mạnh toán học thành tích so dĩ vãng cao rất nhiều, phía trước cuối kỳ khảo thí thời điểm được 92 phân, cầm bài thi về nhà sau nhưng đem Nguyễn xuân thu cao hứng hồng rồi, nguyên bản chuẩn bị kỳ nghỉ cho nàng điểm số học huấn luyện ban sự cũng tạm thời gác lại, làm nàng có sẽ không vấn đề đều đi hỏi Trần Mặc, bởi vì Trần Mặc cuối kỳ khảo thí sở hữu khoa đều là mãn phân, cầm cả năm cấp đệ nhất.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách

dtv-ebook.com

9.

Tần Nam bụng một ngày một ngày biến đại, Nguyễn Manh vóc dáng cũng một ngày một ngày trường cao.

Này một năm mùa hè cái đuôi, Nguyễn Manh cùng Trần Mặc lên tới hai năm cấp.

Hai năm cấp công khóa không tính khó, Nguyễn Manh công khóa theo đi lên, hơn nữa năm nhất cuối kỳ khảo thí thời điểm, ở Trần Mặc dưới sự trợ giúp, nàng thành tích tiến vào lớp trước mười tên, nàng trong lòng vẫn luôn nhớ rõ Trần Mặc hảo, trộm hỏi Tần Nam Trần Mặc sinh nhật, bắt đầu tích góp tiền tiêu vặt chuẩn bị cho hẵn mua cái quà sinh nhật.

Nàng bắt đầu giảm bớt mỗi ngày đồ ăn vặt, nhìn tiền vại từng ngày đầy lên, đặc biệt có thành tựu cảm, nhưng mà đưa Trần Mặc cái gì lẽ vặt làm nàng khó xử lên, Trần Mặc trừ bỏ ái đọc sách cùng chơi số độc, lại giống như đối mặt khác đồ vật đều không quá cảm thấy hứng thú bộ dáng, hẵn không yêu ăn đồ ăn vặt, cũng không yêu phim hoạt hình, bạn cùng lứa tuổi thích chơi hẵn tựa hồ đều không thích chơi.

Mắt thấy hẵn sinh nhật một chút một chút tới gần, Nguyễn Manh vẫn là chưa nghĩ ra nên mua cái gì.

Nguyễn Manh lại đi chơi thời điểm càng thêm cẩn thận quan sát nổi lên hẵn phòng, kệ sách thượng thư vẫn luôn ở gia tăng, bất quá đều không thuộc về nàng có thể xem hiểu phạm trù, Nguyễn Manh nhìn mặt trên lớn lớn bé bé phi cơ mô hình, linh cơ vừa động, nàng đem tiền vại tiền đều

lấy ra tới, lặng lẽ cùng Nguyễn xuân thu thương lượng, làm hẳn hỗ trợ cho nàng mua cái phi cơ mô hình.

Nguyễn xuân thu xem nàng thần thần bí bí bộ dáng, nghi hoặc nói, “Người như thế nào đột nhiên đổi phi cơ mô hình cảm thấy hứng thú?”

Nguyễn Mạnh giải thích, “Trần Mặc sinh nhật mau tới rồi, ta chuẩn bị đưa hẳn quà sinh nhật cảm tạ hẳn mỗi ngày cho ta giảng toán học đề.”

Nguyễn xuân thu vui mừng sờ sờ Nguyễn Mạnh nghiêng lệch đuôi ngựa, “Mạnh mạnh giỏi quá, biết muốn cảm tạ trợ giúp chính mình người.”

Nguyễn Mạnh đem tiền tiền vại tiền đều đưa cho hẳn, “Không biết này có đủ hay không.”

Nguyễn xuân thu đếm đếm, bên trong tổng cộng 300 nhiều đồng tiền, mua một cái tiểu nhân phi cơ mô hình là không sai biệt lắm, “Yên tâm, khẳng định đủ.”

Trần Mặc sinh nhật cùng ngày vừa lúc là chủ nhật, trước một ngày buổi tối Nguyễn xuân thu liền đem lấy lòng mô hình đặt ở Nguyễn Mạnh đầu giường, sáng sớm hôm sau, Nguyễn Mạnh sớm rời giường, ăn qua bữa sáng sau liền dẫn theo mô hình đi đối diện.

Đối diện là bảo mẫu cho nàng khai môn, nàng thấy bên trong không hề động tĩnh bộ dáng, trong lòng có chút kỳ quái, mỗi năm nàng ăn sinh nhật ba ba mẹ mẹ đều sẽ đem trong nhà dụng tâm bố trí một phen, nàng hỏi cái này mập mập bảo mẫu a di, “Tần a di cùng Trần thúc thúc đâu?”

Mới tới bảo mẫu a di thực thích Nguyễn Mạnh tính cách, kiên nhẫn hỏi nàng, “Người Tần a di thân thể không thoải mái, còn đang ngủ, người Trần thúc thúc công ty có việc, sớm liền ra cửa.”

“Nga.” Nguyễn Manh gật gật đầu, cẩn thận hồi tưởng hạ chính mình có phải hay không nhớ lầm nhật tử, nhưng phía trước nàng hỏi qua Tần a di lúc sau liền dùng màu đỏ ký hiệu bút ở lịch ngày thượng đánh dấu lên, hẳn là chính là hôm nay sẽ không sai, trừ phi là Tần a di nhớ lầm.

Nguyễn Manh cùng bảo mẫu chào hỏi qua liền trực tiếp lên lầu, gõ khai cửa phòng, Trần Mặc đang ngồi ở án thư nhìn thư, thấy nàng tiến vào, ánh mắt chỉ là quét nàng liếc mắt một cái, tầm mắt lại thả lại đến thư thượng.

Nguyễn Manh đi qua đi, hỏi hẳn, “Hôm nay có phải hay không người sinh nhật?”

Trần Mặc ngẩng đầu, thanh triệt ngăm đen đôi mắt mang theo nghi hoặc, phảng phất đang hỏi, người như thế nào biết?

“Xem ra thật là hôm nay, ta phía trước hỏi Tần a di.” Nguyễn Manh đem trong tay mô hình đưa qua đi, “Sinh nhật vui sướng.”

Trần Mặc do dự một cái chớp mắt, duỗi tay nhận lấy, hẳn dùng ngón tay vuốt ve mô hình hộp, nhìn nó đôi mắt đặc biệt sáng ngời, thoát nhìn tựa hồ là thực thích.

Nguyễn Manh nhân cơ hội biểu đạt lòng biết ơn, “Cho tới nay cảm ơn người nguyện ý cho ta giảng toán học đề, từ ta toán học thành tích đề đi lên về sau, ta ba mẹ đừng đề cao hứng cỡ nào, cho ta tiền tiêu vặt đều so trước kia nhiều rất nhiều.”

Trần Mặc không nói gì, chỉ là đem phi cơ mô hình mở ra, phóng tới trên bàn, sau đó đôi mắt thẳng tắp nhìn về phía Nguyễn Manh.

Nguyễn Manh kinh hỉ, “Người là làm ta và người cùng nhau lắp ráp?”

Trần Mặc gật đầu.

Nguyễn Mạnh cao hứng đồng ý, nguyên bản nàng đối loại này yêu cầu kiên nhẫn trò chơi không quá cảm thấy hứng thú, không nghĩ tới thật chơi lên cũng rất thú vị.

Cứ như vậy Nguyễn Mạnh ở Trần Mặc phòng cùng hẳn cùng nhau lắp ráp tân mua phi cơ mô hình, một buổi sáng thời gian thực mau qua đi, mau đến cơm trưa thời điểm, Nguyễn Mạnh đứng dậy về nhà ăn cơm.

Sắp ra cửa thời điểm vừa lúc Trần Vĩnh Quốc trở về, Nguyễn Mạnh lễ phép cùng hẳn chào hỏi qua, nàng chuyên môn nhìn hạ hẳn trong tầm tay, Trần Vĩnh Quốc trên tay chỉ mang theo chìa khóa xe, không có nói bánh kem.

Nguyễn Mạnh tưởng, có lẽ là ở trong xe không có vào, vừa nghĩ này đó vừa đi trở về đối diện.

-

Cơm trưa Nguyễn xuân thu đã làm tốt tam đồ ăn một canh, Nguyễn Mạnh ngồi ở trước bàn cầm lấy chiếc đĩa đang chuẩn bị bái cơm, liền nhìn đến đối diện Trần Vĩnh Quốc đỡ Tần Nam hoang mang rối loạn đi ra.

Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa cũng thấy được một màn này, hai người lập tức đứng lên đi ra ngoài, Nguyễn Mạnh cũng theo đi ra ngoài, Du Hoa một bên giúp đỡ Trần Vĩnh Quốc đỡ Tần Nam lên xe, một bên hỏi, “Đây là làm sao vậy?”

Trần Vĩnh Quốc cái trán đổ mồ hôi, “Vừa rồi nàng đột nhiên bụng đau lợi hại, giống như nước ối phá.”

Du Hoa cùng Nguyễn xuân thu liếc nhau, lúc này mới bảy cái nhiều tháng, nước ối phá xác thật không quá bình thường, “Muốn hay không chúng ta bồi người đi bệnh viện.”

Tần Nam sắc mặt có chút phát hoàng, nhưng nói chuyện thanh âm còn tính bình thường, nàng khách khí cự tuyệt, “Không cần, có vĩnh quốc đi là được, bệnh viện ly cũng không xa.”

Du Hoa cùng Nguyễn xuân thu cũng không lại kiên trì.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

10.

Đối với Nguyễn Mạnh tới nói, mỗi ngày đi học tan học, thượng huấn luyện ban, chơi trò chơi, nhật tử quá đến bay nhanh.

Hai năm cấp học kỳ sau thời điểm, đối diện Tần a di sinh hạ một cái tân sinh mệnh.

Đãi Tần a di ra viện, Du Hoa Nguyễn xuân thu mang theo Nguyễn Mạnh dẫn theo lễ vật đi thăm, Nguyễn Mạnh nhìn năm ở Tần Nam bên cạnh nhãn dùm đó tiểu hài tử, nhịn không được tò mò vươn ra ngón tay chọc chọc, “Hắn là đệ đệ vẫn là muội muội?”

Tần Nam nhìn bên cạnh trẻ con, đầy mặt ôn nhu ý cười, “Là đệ đệ.”

Trên giường em bé miệng mấp máy hai hạ, Nguyễn Mạnh mới lạ phát hiện hắn làn da đều là ấm áp, này xác thật so búp bê Tây Dương có ý tứ nhiều.

Nguyễn Mạnh phi thân chạy lên lầu, gõ khai Trần Mặc phòng, hưng phấn đi qua đi, “Trần Mặc, người có đệ đệ, về sau chúng ta có món đồ chơi mới.”

Trần Mặc từ thư trung ngẩng đầu, nhìn nàng một cái, nhàn nhạt nói, “Hắn không phải món đồ chơi.”

Nguyễn Mạnh không thềm để ý hắn nói, cố tự nói, “Về sau chúng ta có thể cho hắn xuyên tân y phục, cho hắn mua món đồ chơi, cùng hắn cùng nhau chơi chơi trốn tìm.”

Trần Mặc ngăm đen trong ánh mắt làm như mang theo một tia bất đắc dĩ, “Hắn còn quá nhỏ.”

Nguyễn Manh khó được thấy hẳn biểu tình mang theo cảm xúc, nàng tò mò hỏi, “Người thích người đệ đệ sao?”

Trần Mặc ánh mắt sai khai, không nói gì, lại bắt đầu cúi đầu xem nổi lên thư.

Nguyễn Manh đối hàng xóm gia tân sinh mệnh nhiệt tình giảng co thời gian rất lâu, mỗi ngày buổi chiều tan học Nguyễn Manh về nhà ăn cơm xong sau, đều phải đi đối diện nhìn xem em bé mới đi làm bài tập.

Em bé đặt tên kêu Trần Nhiên, mỗi ngày trừ bỏ ăn nãi thời gian còn lại đều đang ngủ, nhưng Nguyễn Manh như cũ cảm thấy mới lạ, mỗi ngày ghé vào đầu giường, nhìn đến hẳn có hơi hơi một cái động tác nhỏ, đều cao hứng đã lâu.

Tần Nam bởi vì mỗi ngày buổi tối đi tiểu đêm cho hẳn uy nãi mà trở nên có chút tiêu tụy, Trần Vĩnh Quốc công ty sự tình rất nhiều, nhưng cũng đây rất nhiều xã giao, mỗi ngày buổi tối ở 8 giờ phía trước về nhà.

Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc bởi vì tân sinh mệnh đã đến mỗi mệt trung lại tràn ngập vui sướng, ngay cả bảo mẫu đều mỗi ngày ái ôm Trần Nhiên, chỉ có Trần Mặc sinh hoạt thoát nhìn như cũ cùng thường lui tới giống nhau, an tĩnh đi học, an tĩnh ăn cơm, an tĩnh ngốc tại chính mình phòng.

Có một ngày, Nguyễn Manh ăn xong cơm chiều, cứ theo lẽ thường đi vào đối diện, bảo mẫu cho nàng mở cửa sau, nàng thẳng đến trẻ con phòng, lần này Tần Nam không ở phòng, chỉ có Trần Mặc một người đang đứng ở giường em bé trước.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, nhìn đến Trần Mặc ngón trỏ đặt ở trẻ con trên tay, Trần Nhiên như cũ nhắm mắt lại, nhưng tay nhỏ lại nắm Trần Mặc ngón trỏ, Trần Mặc ngăm đen đôi mắt đánh giá trên giường Trần Nhiên, tuy rằng thoạt nhìn vẫn là mặt vô biểu tình bộ dáng, nhưng Nguyễn Mạnh lại cảm thấy hấn ánh mắt so ngày xưa mềm mại.

Cửa truyền đến tiếng bước chân, Trần Mặc vẹo một chút rút về tay, lúc này Tần Nam đi đến, nàng cùng Nguyễn Mạnh đánh một tiếng tiếp đón, sau đó lướt qua Trần Mặc, đi đến trước giường đem Trần Nhiên ôm lên.

Trần Nhiên mở to mắt bắt đầu khóc nháo, Tần Nam ôn nhu hống, “Nhiên nhiên có phải hay không đói bụng, mụ mụ này liền cho người uy nãi.”

Trần Mặc đứng lúc xoay người đi ra ngoài, Nguyễn Mạnh nhìn hấn bóng dáng, còn ở kinh ngạc vừa rồi nhìn đến một màn, Trần Mặc trước nay bất hòa người khác có tứ chi tiếp xúc, nhớ rõ trước kia nàng không cẩn thận chạm vào hạ hấn mu bàn tay, hấn lập tức móc ra khăn tay lau lên, hơn nữa theo Nguyễn Mạnh quan sát, ngay cả Tần a di vợ chồng hai người, cũng trước nay bất hòa hấn có thân thể thượng tiếp xúc, không nghĩ tới vừa rồi hấn cư nhiên nguyện ý làm Trần Nhiên cầm hấn ngón trỏ.

Tần Nam vén lên quần áo cấp Trần Nhiên bú sữa, Nguyễn Mạnh cũng rời khỏi phòng về nhà làm bài tập, thật vất vả nhẫn nại tính tình viết xong tác nghiệp, thời gian vừa vặn 8 giờ rưỡi, ly ngủ thời gian còn có một giờ, nàng đặng đặng chạy xuống lầu lại muốn đi đối diện.

Phòng khách xem TV Du Hoa cười lắc lắc đầu, “Nàng này mỗi ngày chạy cần mẫn, Trần Nhiên mau thành nàng thân đệ đệ.”

Bên cạnh Nguyễn xuân thu cũng nhin không được nở nụ cười.

Nguyễn Mạnh mới vừa đi đến đối diện, còn chưa tới cửa, liền nghe được bên trong truyền đến trẻ con lớn tiếng kêu khóc, lần này không giống

ngày thường đối bụng khi nhỏ giọng khóc nháo, tiếng khóc mang theo khăn cả giọng.

Nguyễn Manh ấn chuông cửa, qua một hồi lâu bảo mẫu mới lại đây mở cửa, bảo mẫu sắc mặt thoạt nhìn có chút mất tự nhiên, Nguyễn Manh sốt ruột xuyên qua bảo mẫu chạy tới trẻ con phòng.

Chỉ thấy Trần Vĩnh Quốc đứng ở cửa, ánh mắt nghiêm khắc nhìn bên trong, Nguyễn Manh đi qua đi, phát hiện Trần Mặc đứng ở bên trong, buông xuống đầu, Tần Nam ngồi ở trên giường, nhẹ giọng hồng khóc thờ hồn hèn Trần Nhiên.

Trần Vĩnh Quốc ánh mắt giống dao nhỏ giống nhau quát ở Trần Mặc trên người, “Người có thể không thích người đệ đệ, nhưng người không thể thương tổn hắn, về sau người không bao giờ hứa bước vào phòng này.”

Nguyễn Manh đứng ở ngoài cửa, trong lúc nhất thời có chút làm không rõ ràng lắm trạng huống, nàng là lần đầu tiên nhìn đến Trần Vĩnh Quốc phát hỏa, ở nhà Nguyễn xuân thu chưa từng đối nàng cùng mục mục hồng quá mặt, nàng không nghĩ tới một người nam nhân nổi giận lên như vậy đáng sợ.

Trần Mặc tầm mắt dừng ở hư chỗ, không có xem bất luận kẻ nào, trên mặt cũng không có đặc biệt biểu tình, hẩn an tĩnh ra khỏi phòng, lướt qua Trần Vĩnh Quốc cùng Nguyễn Manh, không nói lời nào lên lầu.

Nguyễn Manh nhìn theo hẩn bóng dáng, không biết vì sao, nàng cảm thấy hẩn tiếng bước chân tựa hồ so ngày xưa trầm trọng.

Đãi Trần Mặc lên lầu, Trần Vĩnh Quốc lúc này mới đi vào trẻ con phòng, đứng ở Tần Nam trước người, vẻ mặt từ ái đùa với nàng trong lòng ngược Trần Nhiên, Trần Nhiên lúc này tiếng khóc so vừa rồi nhỏ chút, Trần Vĩnh Quốc cùng Tần Nam hai người rõ ràng thư khẩu khí, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Nguyễn Mạnh đứng ở cửa, nhìn bên trong một nhà ba người hạnh phúc hình ảnh, nhớ tới vừa rồi Trần Mặc an tĩnh đơn bạc bóng dáng, trong lòng trong lúc nhất thời có chút hụt hẫng.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

11.

Giữa trưa tan học về đến nhà, Nguyễn Manh nhìn đến đối diện Trần Vĩnh Quốc xe ngừng ở cửa, nàng theo Trần Mặc xuống xe, không có về nhà mà là trực tiếp đi đối diện, Nguyễn xuân thu cũng theo sát hai người mặt sau.

Bảo mẫu mở cửa sau, Nguyễn Manh nhanh chóng chui qua đi chạy đến trẻ con phòng, bên trong Trần Nhiên an tĩnh ngủ, Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc đứng ở bên cạnh, sắc mặt mỗi mặt.

Nguyễn xuân thu cũng đã đi tới, hẩn quan tâm dò hỏi, “Trần Nhiên tốt một chút sao?”

Tần Nam cười hồi, “Đã không có việc gì, còn hảo phát hiện kịp thời, đánh chút từng tí thiêu liền lui xuống.”

Hai người tiến đến trước giường nhìn sẽ trẻ con ngủ say mặt, Nguyễn xuân thu bần hạ Nguyễn Manh cái trán, “Lúc này yên tâm đi, đi, nên trở về ăn cơm.”

Nguyễn Manh lúc này mới tùy hẩn ra trẻ con phòng, mới vừa đi ra tới, nàng liền nhìn đến Trần Mặc đứng ở phòng khách, trên vai cặp sách còn không có cởi xuống tới, ngăm đen đôi mắt nhìn trẻ con phòng phương hướng, bên trong tựa hồ mang theo một tia khát vọng cùng mất mát.

Nguyễn Manh nhớ tới ngày hôm qua Trần Vĩnh Quốc đối Trần Mặc lời nói, Trần Vĩnh Quốc làm Trần Mặc không bao giờ có thể tới gần trẻ con phòng, nàng lại đặng đặng đặng chạy về đi, đối với bên trong Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc nói, “Tối hôm qua các người hiểu lầm Trần Mặc, hẩn

kỳ thật là tướng cấp Trần Nhiên kiểm tra một chút nhiệt độ cơ thể, cũng không có muốn thương tổn hẳn.”

Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc hai người hai mặt nhìn nhau, nhìn về phía Nguyễn Mạnh ánh mắt có chút phức tạp.

Nguyễn Mạnh nỗ lực muốn làm hai người tin tưởng, “Thật sự, Trần Mặc thực thích Trần Nhiên, có một lần ta còn nhìn đến hẳn vươn ngón trỏ cố ý làm Trần Nhiên bắt lấy, các người biết hẳn nhất không thích người đụng chạm.”

Nguyễn xuân thu đứng ở ngoài cửa mặt, không có ngăn lại Nguyễn Mạnh, cũng không có mở miệng can thiệp, chỉ là mang theo mỉm cười chờ ở nơi đó.

Trần Vĩnh Quốc như cũ không nói lời nào, Tần Nam có chút mất tự nhiên cười một cái, “Có lẽ là chúng ta hiểu lầm, cảm ơn mạnh mạnh, người thật là một cái hảo hài tử.”

Nguyễn Mạnh xem hai người sắc mặt làm như thật sự tin nàng lời nói, lúc này mới đi theo Nguyễn xuân thu trở về nhà.

Vừa ra đến trước cửa, nàng nhìn về phía phòng khách Trần Mặc, hẳn nhìn Nguyễn Mạnh, giờ phút này hẳn trong mắt quang tựa hồ so bên ngoài ánh trăng đều sáng ngời.

Nguyễn Mạnh phát phát tay cùng Trần Mặc cáo biệt, sau đó đi theo Nguyễn xuân thu rời đi.

Trần Vĩnh Quốc từ trẻ con trong phòng ra tới, nhìn phòng khách Trần Mặc, Trần Mặc thanh triệt đôi mắt tả hữu mơ hồ, chính là không xem Trần Vĩnh Quốc, đôi tay rũ ở quần hai sườn, bộ dáng thoạt nhìn có chút vô thổ.

Trần Vĩnh Quốc mở miệng hỏi, thanh âm không tính nghiêm khắc, “Tối hôm qua người là muốn đo lường Trần Nhiên nhiệt độ cơ thể?”

Trần Mặc gật gật đầu, tầm mắt như cũ không có dừng ở Trần Vĩnh Quốc trên người.

Trần Vĩnh Quốc trong lòng trong lúc nhất thời tư vị phức tạp, làm cha mẹ, cư nhiên đều không có một ngoại nhân hiểu biết chính mình hài tử.

Hắn đi qua đi, muốn vỗ vỗ Trần Mặc bả vai, nhưng mà Trần Mặc theo bản năng liền né tránh.

Trần Vĩnh Quốc đặt ở không trung tay trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, hắn thu hồi tay, đối với Trần Mặc nói, “Lần này là ba ba không đúng, không nên đối với người phát lớn như vậy hóa.”

Trần Mặc hơi không thể thấy gật đầu, vòng qua Trần Vĩnh Quốc, hướng trên lầu đi đến, Trần Vĩnh Quốc đứng ở tại chỗ, nhìn theo chính mình nhi tử bóng dáng, nhin không được thở dài.

Từ nhỏ Trần Mặc đều không khóc không nháo, rất ít cùng bọn họ hồ động, hiện tại càng như là một cái người xa lạ giống nhau, gốc tại thế giới của chính mình, cũng không làm người tới gần.

Lúc này trẻ con phòng Trần Nhiên lại nhỏ giọng khóc lên, Trần Vĩnh Quốc lập tức xoay người trở lại trẻ con phòng, đem Trần Nhiên bế lên tới, bị bế lên tới sau, Trần Nhiên liền đình chỉ khóc nháo, còn đối với hắn ha hả ngây ngô cười.

Trần Vĩnh Quốc tâm thoáng chốc mềm mại lên.

Chuẩn xác mà nói, thẳng đến Trần Nhiên sinh ra, hắn cùng Tần Nam mới nếm đến làm cha mẹ vui sướng.

Ngày hôm sau đi học, tới rồi trường học, Nguyễn Mạnh hỏi Trần Mặc, “Ngày hôm qua Trần thúc thúc bọn họ hiểu biết tình huống sao?”

Trần Mặc gật đầu, “Ân” một tiếng.

“Đều là người một nhà, giải thích rõ ràng liền không có việc gì, ta mẹ có đôi khi cũng sẽ đối ta phát hỏa, bất quá ta qua đi cho nàng rải cái kiêu gì đó, nàng liền không tức giận.”

Trần Mặc đi ở nàng bên cạnh, tốc độ như cũ giống thường lui tới giống nhau không nhanh không chậm, tầm mắt nhìn phía trước, khóe miệng lại dặt một tia như có như không cười, phía bên phải má lúm đồng tiền cũng như ẩn như hiện.

Nguyễn Mạnh biết sự tình giải quyết sau, thực mau liền đem chuyện này vớt chi sau đầu, bắt đầu lải nhải giảng nàng ngày hôm qua chơi trò chơi sự tình, Trần Mặc an tĩnh bồi ở một bên, tuy rằng rất ít nói chuyện đáp lại nàng, nàng lại biết hẳn vẫn luôn nghe, nói chuyện hứng thú cũng chút nào không chịu ảnh hưởng.

Sáng sớm cùng hi gió thổi qua, hai cái thân ảnh nho nhỏ vai cũng vai, cùng nhau đi qua này vô đoán thời gian.

-

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

12.

Đổi mặt trong phòng một mảnh hỗn độn, nhìn đến Trần Mặc căng chặt thân thể, Nguyễn Manh biết hấn sấp ở bùng nổ bên cạnh.

Năm nhất khi hấn bùng nổ khi bộ dáng hiện tại nhớ tới còn lòng còn sợ hãi, Nguyễn Manh chạy nhanh đem hấn kéo vào phòng, tướng môn khóa trái thượng, nhẹ giọng đối với hấn an ủi, “Không có việc gì không có việc gì, ta giúp người chuẩn bị cho tốt.”

Nói xong nàng bước nhanh chạy tới đem trên mặt đất trò chơi ghép hình mảnh nhỏ phủ đi ở nguyên bản trong túi, sau đó đem trên giường chặt đứt cánh phi cơ cầm lấy tới, cẩn thận quan sát một chút, xem tiếp lời hấn là chỉ là bị dỡ xuống một khối, ở trên giường nhìn quét một lần, mặt trên không có mặt khác bộ phận, nàng lại trên mặt đất tìm tòi một lần, cuối cùng xét ở đồ mảnh nhỏ tìm được cánh.

Nguyễn Manh đem phi cơ cánh còn đầu mặt trên, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này, Trần Mặc cuộn tròn ở cửa, đôi tay đặt ở đầu gối, toàn bộ sống lưng căng chặt, khóe miệng mân khấn, tròng mắt nhìn trong phòng hết thấy.

Nguyễn Manh đem lắp ráp hảo phi cơ đưa cho Trần Mặc, “Nột! Tìm được cánh, còn cùng trước kia giống nhau như đúc.”

Trần Mặc tiếp nhận phi cơ mô hình, đặt ở trong tay, nghiêm túc đánh giá, làm như quan sát nó hay không giống như trước đây.

Lúc này, ngoài cửa lại truyền đến kia mấy người phụ nhân nói chuyện thanh.

“Liên tiếp đón đều sẽ không đánh, vừa lên lầu liền về phòng của mình, cũng sẽ không cùng mặt khác hài tử cùng nhau chơi.”

“Người xem nhà ta tiểu vũ, cùng mặt khác hai cái chơi nhiều vui vẻ.”

“Tiểu hài tử quá không hợp đàn không tốt, vẫn là muốn nhiều cùng bạn cùng lứa tuổi tiếp xúc.”

“Chính là, liền tính lại thông minh lại có ích lợi gì, sẽ không nói sẽ không giao lưu, cùng cái người máy giống nhau, ta tình nguyện ta hài tử bốn một ít.”

Bên ngoài chói tai nói chuyện thanh nhằm thẳng Nguyễn Mạnh lỗ tai toản, nàng biết Trần Mặc cũng khẳng định đều nghe được, Trần Mặc đem phi cơ mô hình gắt gao nắm chặt ở trong tay, ôm lấy chính mình đầu gối, mi mắt buông xuống, thật dài lông mi nhẹ nhàng rung động, thấy không rõ bên trong thần sắc.

Nguyễn Mạnh trong lòng có chút khó chịu, nàng ngồi xổm xuống, đem tay đặt ở lỗ tai hẩn thượng, hờ khép trụ, “Các nàng nói người đều không cần nghe, ba ba nói có chút đại nhân không xứng vì đại nhân.”

Trần Mặc ngược mắt, đôi mắt nhìn về phía nàng, ngăm đen đôi mắt như là một uông sâu không thấy đáy hồ nước, hẩn mở miệng nói một cái trường cú, “Bọn họ nói ta bệnh vĩnh viễn đều sẽ không hảo.”

Trần Mặc thanh âm bình tĩnh không gợn sóng, bên trong không có bất luận cái gì cảm ** màu, như là ở tự thuật một cái đơn giản rõ ràng sự thật.

Hiện tại Nguyễn Mạnh sớm đã minh bạch Trần Mặc cũng không phải người máy, hẩn chỉ là được một loại bệnh, nàng nắm chặt nắm tay, đối Trần

Mặc nói, “Không phải sợ, chúng ta cùng nhau đả đảo tiểu quái thú.”

Về hẳn bệnh, hẳn xem qua rất nhiều phương diện này thư tịch, cũng tìm đọc quá rất nhiều nghiên cứu văn hiến, hẳn biết rất nhiều khoa học số liệu đều biểu hiện cái này bệnh không có hoàn toàn chữa khỏi khả năng, nhưng giờ phút này đối diện Nguyễn Mạnh không hề khoa học căn cứ nói, lại làm hẳn muốn tin tưởng lên.

Trần Mặc đồng tử bên trong ba quang doanh doanh, giống như chiếu rọi đầy trời tinh quang.

Hắn gật gật đầu, “Ân.” Chúng ta cùng nhau đả đảo quái thú.

Bên ngoài nói chuyện thanh còn tại tiếp tục, Nguyễn Mạnh không nghĩ đi nghe cũng không hy vọng Trần Mặc đi nghe, nàng nhớ tới mỗi lần chính mình thương tâm khi Nguyễn xuân thu bồi nàng chơi trò chơi, cố tình phóng đại thanh âm nói, “Trần Mặc, chúng ta chơi một cái ’ ai là tiểu thiên sứ ’ trò chơi.”

Trần Mặc chớp chớp mắt, an tĩnh không hề ngôn ngữ, Nguyễn Mạnh minh bạch hẳn đây là cam chịu ý tứ.

Nguyễn Mạnh tự phát bắt đầu giới thiệu quy tắc, “Trò chơi này rất đơn giản, chính là liệt số một người ưu điểm, chỉ cần vượt qua năm cái trở lên người này chính là tiểu thiên sứ, ta đây trước bắt đầu lạ!”

Nàng bẻ ngón tay bắt đầu nhất nhất liệt số, “Trần Mặc thực ái sạch sẽ, Trần Mặc thực thông minh, Trần Mặc thành tích thực hảo, Trần Mặc chính mình tẩy vớ, Trần Mặc..... Cho ta giảng đề, cho nên, Trần Mặc là cái tiểu thiên sứ.”

Nói xong Nguyễn Mạnh học Nguyễn xuân thu ngày thường bộ dáng, tay đặt ở hẳn trên đầu, bởi vì biết Trần Mặc không thích thân thể tiếp xúc, cho nên nàng chỉ là hư sờ soạng.

Trần Mặc ôm đầu gối, cảm thác ở mặt trên nhìn Nguyễn Mạnh, đột nhiên nói một câu, “Người có thể sờ ta đầu tóc.”

Đây là Trần Mặc lần đầu tiên cho phép Nguyễn Mạnh đụng chạm hắn.

Hai người nhận thức này đã hơn một năm tới nay, hắn chưa từng có làm nàng đụng chạm quá hắn, Nguyễn Mạnh hiện tại còn nhớ rõ lúc trước ngón trở không cần thận chạm vào hạ hắn mu bàn tay khi phản ứng.

Nguyễn Mạnh hô hấp không tự chủ được phóng nhẹ, tay thật cẩn thận rơi xuống, đặt ở hắn đen nhánh mềm mại đầu tóc thượng, nhẹ nhàng sờ soạng, giống Nguyễn xuân thu ngày thường bộ dáng lại thuật lại một lần vừa rồi kết luận, “Cho nên, Trần Mặc là cái tiểu thiên sứ.”

Chính ngọc dương quang từ ngoài cửa sổ chiếu vào, đem phòng chiếu rọi ấm áp sáng ngời, phảng phất muốn đuổi đi hết thủy âm u.

Trần Mặc ngửa đầu nhìn Nguyễn Mạnh, nàng trong suốt đôi mắt giờ phút này cười đến mị lên, tóc mái mặt trên kiều mỹ cái góc mao, dưới ánh mặt trời tán kim sắc quang mang.

Thời gian phảng phất đình trệ xuống dưới, bên ngoài thanh âm bị giờ phút này ấm áp che chắn ở xa xôi địa phương.

Trần Mặc nhin không được tưởng, kỳ thật, nàng mới là chân chính thiên sứ đi!

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

13.

Từ trong phòng học ra tới, Nguyễn Manh cấp Triệu Văn Hách đánh một chiếc điện thoại, hẳn cũng khảo ở này sở cao trung, chỉ là bất hòa nàng một cái ban.

Nói chuyện điện thoại xong nói cho vị trí không đến hai phút liền nhìn đến Triệu Văn Hách từ cửa thang lầu đi tới, mấy năm nay Triệu Văn Hách vóc dáng thấy phong liền trường dường như hương cao thoán, nguyên bản liền gầy dáng người có vẻ càng không mấy lượng thịt, rất xa thật giống như một cây cây gậy trúc chi quần áo ở đi đường.

Triệu Văn Hách lại đây chùy Nguyễn Manh bả vai một chút, đồng thời sách sách nha nói, “Nghe nói Đặc Trọng Ban không cần quân huấn, người gặp may mắn a.”

Nguyễn Manh vui sướng khi người gặp họa hồi, “Đúng vậy, đối với người tỏ vẻ đồng tình, không cần phờ đến quá hắc nga!”

Triệu Văn Hách đỡ hạ che khuất non nửa khuôn mặt mắt kính khung, hừ một tiếng, “Hâm mộ ghen tị hận, không nghĩ tới người cư nhiên có thể thi đậu đặc lớp chồi.”

“Ta cũng không nghĩ tới ta vừa lúc đủ tới rồi phân số.”

Nguyễn Manh cùng Triệu Văn Hách hai người đập bả vai nói một hồi lời nói, nghĩ đến hai người lớp kề tại cùng nhau, hai người đều cao hứng không thôi, về sau lại có thể tiếp tục vui sướng cùng nhau chơi đùa.

Cuối cùng hai người ước hảo buổi tối trong trò chơi lại đối chiến một ván sau, mới cáo biệt từng người về nhà.

Giữa trưa trở về, Nguyễn xuân thu làm một bàn đồ ăn, còn khai bình rượu vang đỏ, cấp Nguyễn Manh chúc mừng cao trung sinh hoạt bắt đầu.

Ngày hôm sau chính thức đi học, Nguyễn Manh thu thập hảo cặp sách ra cửa, liền nhìn đến Trần Mặc đạp xe đạp, đang ở đối diện chờ nàng.

Từ sơ trung bắt đầu, hai người đều là cưỡi xe đạp đi học, bởi vì hôm nay là khai giảng ngày đầu tiên, còn không có giáo phục, hai người đều ăn mặc quần áo của mình.

Nguyễn Manh ăn mặc màu đen quần jean cùng màu lam nhạt mang mũ áo hoodie, Trần Mặc ăn mặc màu lam nhạt quần jean cùng màu trắng vải bông áo sơ mi, áo sơ mi bị hăn uất chĩnh chĩnh tề tề, nút thắt cũng quy củ khẫu ở trên cùng một viên.

Trần Mặc thấy nàng ra tới, nâng lên đôi mắt vọng lại đây, chân phải từ trên mặt đất cầm lấy, dẫm lên xe đạp đi ở lộ trung gian.

Nguyễn Manh đẩy xe đạp đi qua đi, mắt mang ý cười, “Lần này chúng ta lại là một cái ban, về sau như cũ có thể cùng nhau trên dưới học.”

Trần Mặc khóe miệng làm như dặt một tia cười, phía bên phải má lúm đồng tiền biến thâm chút, “Đi thôi!”

Mấy năm nay hăn ngẫu nhiên sẽ có một ít vi biểu tình, bất quá nếu không chú ý quan sát nói có khả năng nhìn không tới.

Trường học ly hai người tiểu khu không xa, đạp xe mười phút liền đến, bởi vì hai người tới sớm, trong phòng học còn không có ngời đầy, nhưng mọi người phần lớn chiếm hàng phía trước vị trí.

Nguyễn Manh hiện tại vóc dáng trường tới rồi một mét sáu bảy, ở nữ sinh xem như nổi bật, Trần Mặc cũng trường tới rồi 1 mét 8, ở nam sinh trung gian cũng không thấp, Nguyễn Manh tìm cuối cùng một loạt ngồi xuống, Trần Mặc cũng theo sát nàng, ở nàng bên cạnh không vị ngồi xuống.

Sớm tự học tiếng chuông một vang, ngày hôm qua cái kia nữ lão sư đi vào phòng học, nhìn quanh một vòng sau bắt đầu tự giới thiệu, “Ta kêu nhậm bình, là các người chủ nhiệm lớp, đồng thời cũng là hóa học lão sư, ta muốn nói cho các người chính là, tuy rằng hiện tại là khai giảng ngày đầu tiên, nhưng là lại là khoảng cách thi đại học đệ 945 thiên.....”

Nghe đến đó, Nguyễn Manh trong lòng không cấm kêu rên một tiếng, nàng hóa học thành tích là nhất tao, trách không được ngày hôm qua cái này lão sư không có cho nàng sắc mặt tốt.

Trước bàn nam sinh cùng bên cạnh đồng học nói nhỏ, “Không nghĩ tới chúng ta chủ nhiệm lớp là nàng, ta nghe ta ca nói, nàng là trong trường học trừ danh Diệt Tuyệt sư thái, hết thầy đều lấy thành tích vì chuẩn, chỉ cần thành tích hảo thế nào đều có thể, nếu là thành tích không tốt, vậy phải cẩn thận.”

Nguyên bản đối tân sinh sống chờ mong bởi vì trước bàn nói bắt đầu biến thành thấp thỏm, Nguyễn Manh tựa hồ thấy được chính mình tương lai ở cái này Đặc Trọng Ban ảm đạm không ánh sáng sinh hoạt.

Trên bục giảng chủ nhiệm lớp lên tiếng còn tại tiếp tục, “Các người đừng tưởng rằng khảo đến Đặc Trọng Ban liền vạn sự đại cát, ở cái này trong ban, mỗi năm đều phải đào thải rớt hai gã cuối cùng học sinh, sau đó từ mặt khác trong ban lựa chọn ưu tú học sinh bổ sung tiến vào.” Nói tới đây, không biết có phải hay không Nguyễn Manh ảo giác, nàng cảm thấy chủ nhiệm lớp ánh mắt cố tình ở trên người nàng dừng lại vài giây.

Trọng điểm cao trung học sinh nguyên bản chính là các trung học mũi nhọn sinh, Đặc Trọng Ban càng là mũi nhọn trung nhất nổi bật một đám, nguyên bản Nguyễn Manh ở sơ trung cũng coi như trong ban trước mười tên thành tích, đi vào Đặc Trọng Ban lại là lót đế.

Khai giảng ngày hôm sau, mặt khác năm nhất học sinh bắt đầu quân huấn, mỗi ngày trên dưới học đón cùng năm cấp học sinh hâm mộ ánh mắt, Nguyễn Manh cuối cùng tìm được điểm đang ở Đặc Trọng Ban cảm giác về sự ưu việt.

Nhưng mà loại này cảm giác về sự ưu việt lại không có kiên trì mấy ngày, đã bị Đặc Trọng Ban cao áp chương trình học tiêu hao hầu như không còn, Đặc Trọng Ban chương trình học muốn sơ trung khi tiến độ nhanh gấp hai không ngừng, bất quá mấy ngày thời gian, Nguyễn Manh liền cảm giác có chút ăn không tiêu.

Trái lại bên cạnh Trần Mặc, một chút đều bất giác cố hết sức, khóa thượng nghe hai phút sau, liền bắt đầu xem trên tay 《 cao giai vi phân và tích phân 》 .

Chủ nhiệm lớp ở ngày đầu tiên liền nói quá, hai chu sau thí nghiệm sau, chính thức bắt đầu dựa theo thành tích bài chỗ ngồi, còn hảo Nguyễn Manh từ lúc bắt đầu liền có tự mình hiểu lấy lựa chọn cuối cùng một loạt, đến lúc đó tiếp tục lựa chọn tại chỗ thì tốt rồi.

-

Một vòng quân huấn thực mau kết thúc, Triệu Văn Hách nguyên bản trắng nõn làn da bị phơi đến ngăm đen, bình thường ban chương trình học không có thực đuổi, Triệu Văn Hách khóa gian tới tìm Nguyễn Manh, Nguyễn Manh vì thành tích hảo một chút, nàng đều không có đi ra ngoài, cùng trong ban mặt khác đồng học giống nhau, chui đầu vào sách giáo khoa, nhưng mà nàng thật sự thiên khoa nghiêm trọng, đặc biệt là hóa học,

nguyên bản sơ trung cơ sở liền không tốt, cao trung khóa đối nàg tới nói càng khó chút.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

14.

Đặc Trọng Ban tiết tấu đối với Nguyễn Mạnh tới nói như là ngồi trên hỏa tiễn, thật vất vả cái hiểu cái không hôn hôn trầm trầm một ngày kết thúc, Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc đi xe lều lấy xe đạp, Nguyễn Mạnh cởi bỏ khóa đang chuẩn bị đẩy ra, mới phát hiện xe đạp sau thai bẹp xuống dưới.

Nguyễn Mạnh nhú mào, “Kỳ quái, buổi sáng còn hảo hảo.”

Nguyễn Mạnh nhìn quanh bốn phía, đều là tan học lấy xe đồng học, không có gì khác thường, cũng không có hình người nàg giống nhau sẫm lớp bay hơi.

Chẳng lẽ là tới trên đường không cẩn thận trát đến đồ vật?

Nguyễn Mạnh nhìn về phía bên cạnh Trần Mặc, hấn đẩy chính mình xe đạp đứng ở một bên, bình tĩnh nói, “Đi ra cổng trường 500 mét chỗ có cái sửa xe cửa hàng.”

Nguyễn Mạnh bất đắc dĩ thở dài, chỉ có thể đẩy ra đi làm sửa xe nhìn xem.

Cuối cùng hai người đều đẩy xe đi đến tiệm sửa xe, bên ngoài ngồi một cái 50 hơn tuổi sư phụ già, Nguyễn Mạnh đem xe đẩy qua đi, kia sư phụ già sờ sờ sau thai, đem bên trong xe mang lấy ra tới, quan sát sau một lúc lâu nói, “Người đây là bị trát phá.”

Nguyễn Mạnh nhất thời có chút ngốc lảng, tân khai giảng cũng không mấy ngày, nàg cùng người khác không oán không thù, ai như vậy nhảm

chán trát nàng xe mang?

Chẳng lẽ là đồng học trò đùa dai?

Chính là nàng hiện tại cùng ai đều không thân nha!

Kia sư phụ già thủ pháp lưu loát cho nàng đem trát phá địa phương bổ thưởng, Nguyễn Mạnh chán đến chết chờ ở một bên, bên cạnh Trần Mặc đạp ở xe thưởng, buông xuống đầu, từ cặp sách lấy ra một quyển sách lật xem.

Nguyễn Mạnh quay đầu xem hẵn, vừa lúc lúc này mặt trời chiều ngã về tây, chân trời đều là màu đỏ ánh nắng chiều, ráng màu chiếu rọi hẵn sườn mặt, trắng nõn làn da phảng phất phiếm đỏ ửng, nồng đậm lông mi rũ ở mi mắt, cùng đỉnh kiêu chóp mũi cùng nhau phác hoạ ra một bức không dính khói lửa phàm tục hình ảnh.

Trên đường người đi đường rất nhiều đều theo bản năng nhìn về phía bên này, nàng còn nhìn đến có hai nữ sinh lấy ra di động chụp lên Trần Mặc.

Nguyễn Mạnh nhướng mày, nàng này phát tiểu thực sự lớn lên tinh xảo xinh đẹp, chỉ là loại này xinh đẹp không có bất luận cái gì pháo hoa khí, như là sao trời, nhìn mỹ lệ, nhưng không ai có thể tới gần.

Tu hảo xe mang, mười phút liền trở lại tiểu khu, tới cửa thời điểm vừa lúc đụng tới Tân Nam tiếp Trần Nhiên tan học trở về, Trần Nhiên vừa xuống xe, liền công cặp sách hưng phấn chạy tới.

Trần Mặc thần sắc nhàn nhạt, trên mặt nhìn không ra cái gì biểu tình, Trần Nhiên đối mặt ca ca luôn là có chút co rúm lại, đối Nguyễn Mạnh lại hoàn toàn tương phản, hẵn từ nhỏ cùng Nguyễn Mạnh cùng nhau bò trên tường thụ, không thiếu làm gặp rắc rối sự, tuy rằng thường xuyên vì thế bị đánh, nhưng hẵn vẫn là thích đi theo Nguyễn Mạnh mờn mặt sau.

“Manh manh tý, đợi lát nữa viết xong tác nghiệp chúng ta cùng nhau chơi.....”

Tần Nam đứng ở xa tiền, nhìn Trần Nhiên vẻ mặt sủng nịch, “Người Nguyễn Manh tý tý hiện tại đọc trọng điểm cao trung, việc học trọng, không thể giống như trước giống nhau bởi người chơi.”

Nguyễn Manh sờ sờ Trần Nhiên đầu, Trần Nhiên lớn lên cùng Trần Mặc khi còn nhỏ phi thường giống, nhưng hai người tính cách lại hoàn toàn bất đồng, Trần Nhiên trời sinh hiếu động, cùng Nguyễn Manh giống nhau, một khắc đều tinh không xuống dưới.

Nguyễn Manh hỏi Trần Mặc, “Tý tý hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, thật sự không thể bởi người chơi, chờ thêm đoạn thời gian có rảnh bởi người.”

Trần Nhiên dẫu miệng, “Các người đại nhân tổng ái nói như vậy.” Dứt lời xoay người chạy về phòng ở.”

Tần Nam đối với Nguyễn Manh xin lỗi cười, cũng không có cùng Trần Mặc chào hỏi, nàng trực tiếp theo Trần Nhiên vào phòng.

Hiện tại Trần Mặc ở nhà so dĩ vắng càng an tĩnh, Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc đều đã thói quen hẳn như vậy, không hề phí công ném thư cùng hẳn giao lưu.

Nguyễn Manh đối với Trần Mặc, “Đợi lát nữa ta đi tìm người, người cho ta giảng sẽ hóa học đề.”

Trần Mặc gật gật đầu, an tĩnh khóa kỹ xe, vào đối diện.

Nguyễn Manh về nhà nhanh chóng lay mấy khẩu cơm, liền cầm hóa học sách giáo khoa đi tìm Trần Mặc, mặt khác tác nghiệp đã ở khóa gian

sớm làm xong, nàng chuyên môn không ra buổi tối thời gian hảo hảo học bổ túc hóa học.

Đối diện là bảo mẫu khai môn, tiến huyền quan, liền nghe được bên trong não nhiệt vui cười thanh, phòng khách Tần Nam đang ở bồi Trần Nhiên chơi xếp gỗ trò chơi.

Trong trí nhớ Trần Mặc chưa từng chơi đùa này đó, Nguyễn Manh cũng chưa từng gặp qua hắn cùng Tần Nam Trần Vĩnh Quốc cùng nhau hồ động, trừ bỏ trò chơi ghép hình Nguyễn Manh có thể cùng hắn hợp tác cùng nhau chơi, dư lại thời điểm hắn không phải đang xem thư chính là ở làm số độc.

Nguyễn Manh cùng hai người đánh thanh tiếp đón, liền lên lầu tìm Trần Mặc, nàng gõ gõ môn liền trực tiếp đi vào.

Trần Mặc không thích thay đổi, nhiều năm như vậy hắn phòng trừ bỏ tăng nhiều thư mặt khác đều không hề biến hóa, dùng đồ vật đều thích cùng loại nhãn hiệu, xuyên y phục cũng đều là đồng dạng kiểu dáng một mua lấy lòng vài món, tất cả đồ vật đều bãi ở cùng cái địa phương, không sai chút nào, ngay cả yêu thích cũng là nhiều năm chưa biến, bất quá là theo tuổi tăng trưởng khó khăn tăng cấp.

Lúc này, trong phòng Trần Mặc đang ở làm nước cờ độc đề, Nguyễn Manh cầm sách giáo khoa đi qua đi, nhìn số độc bốn thượng rậm rạp con số, nháy mắt choáng váng đầu lên, cũng liền hắn có kiên nhẫn vẫn luôn chơi cái này.

Trần Mặc ở trên tờ giấy trắng viết viết vẽ vẽ, ngẫu nhiên giảng một hai câu lời nói, Nguyễn Manh phía trước nghe không hiểu hóa học đề, cứ nhiên cũng hiểu được, Trần Mặc tựa hồ có đơn giản hoá hết thấy năng lực, hắn tư duy phương thức tổng có thể tìm được thẳng tắp ngắn nhất khoảng cách, lý giải lên cũng so lão sư giảng dễ dàng nhiều.

Trần Mặc ngày thường tác nghiệp đều ở trường học làm tốt, buổi tối thời gian đều là hẩn tự do an bài, hôm nay buổi tối Nguyễn Mạnh vẫn luôn làm hẩn giảng ở 9 giờ rưỡi, vừa lúc đuối kịp chủ nhiệm lớp giảng bài tiến độ.

Cuối cùng nghe hiểu hóa học Nguyễn Mạnh thần thanh khí sáng, nàng nhìn nhìn đồng hồ, đuối cái lưỡi eo, cấp chính mình cổ vũ, “Cuối cùng là hiểu rõ, lần này tranh thủ khảo thí không thể đếm ngược đệ nhất.”

Trần Mặc thấy Nguyễn Mạnh không hề hỏi hóa học đề, liền lại bắt đầu làm hẩn số đệ.

Nguyễn Mạnh xem hẩn một bộ không thể nào nghe giảng bài rồi lại cái gì đều sẽ bộ dáng, nhin không được hỏi hẩn, “Trần Mặc, người nói người là như thế nào sẽ này đó?”

Trần Mặc ngược mắt liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt thanh triệt vô tội, “Tự nhiên mà vậy liền đã hiểu.”

Nguyễn Mạnh ghen một chút, tính, cao chỉ số thông minh đại não đối nàng tới nói có chút xa xôi.

-

Nguyên bản làm Trần Mặc giảng quá về sau Nguyễn Mạnh đối hóa học bắt đầu tin tưởng tràn đầy, nhưng mà ngày hôm sau hóa học khóa thượng, Nguyễn Mạnh lại giống nghe thiên thư giống nhau biến như lọt vào trong sương mù.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

15.

Trần Mặc lấy quá bên cạnh giấy trắng, bắt đầu ở mặt trên viết xuống kỹ càng tỉ mỉ giải đề bước đi, sau đó đẩy hướng Nguyễn Manh, Nguyễn Manh nhìn sẽ sau bưng tinh đại ngộ, “Nguyên lai là như thế này a!”

Trần Mặc lại lấy quá giấy, bắt đầu viết xuống một đạo đề, đối với Nguyễn Manh, hẳn tựa hồ luôn có vượt quá tìm kiếm kiên nhẫn, cả đêm, toán học đề nói xong giảng hóa học đề, Nguyễn Manh cảm thấy Trần Mặc giảng so lão sư khá hơn nhiều, ít nhất nàng vừa thấy liền hiểu.

Sáng sớm hôm sau, Trần Mặc đẩy xe đạp ra tới, liền nhìn đến Nguyễn Manh đứng ở lộ trung gian chờ hẳn, hẳn đem xe đẩy sau khi đi qua, Nguyễn Manh tự nhiên mà vậ nhảy lên hậu tòa.

Trần Mặc thân thể ngơ ngẩn, hẳn quay đầu lại xem nàng.

Nguyễn Manh mắt to trừng lưu viên, thiên chân hỏi: “Như thế nào không đi?”

Nhìn như vậy Nguyễn Manh, Trần Mặc đem ‘ ta chỉ mang người một lần ’ những lời này nuốt đi xuống, hẳn quay người lại, bước lên xe xuất phát.

Nguyễn Manh ở Trần Mặc phía sau che miệng cười trộm lên, như vậy đậ Trần Mặc kỳ thật cũng rất thú vị.

Mãi cho đến thứ sáu thí nghiệm phía trước, Nguyễn Manh không lại sửa chữa xe đạp, từ Trần Mặc nguyện ý mang nàng bắt đầu, nàng liền mỗi

ngày da mặt dày cọ Trần Mặc trên xe hạ học, buổi tối lại lôi kéo hẳn cấp học bù.

Rốt cuộc, tới rồi thứ sáu, từ sớm tự học liền bắt đầu thí nghiệm, lần này thí nghiệm chỉ là Đặc Trọng Ban ban nội thí nghiệm, cả ngày trời đất tối tăm, rốt cuộc đến khảo thí kết thúc.

Triệu Văn Hách đã sớm chờ ở bên ngoài, thấy nàng duỗi lưng ra tới, lập tức thò qua tới hỏi, “Thế nào, có hay không tin tưởng không lớt để?”

Nguyễn Manh nghiêng hẳn liếc mắt một cái, “Liền không thể mong ta điểm hảo, trong khoảng thời gian này Trần Mặc cho ta học bù hiệu quả không tồi, hẳn là so phía trước hảo một chút.”

Triệu Văn Hách chụp sợ nàng bả vai, “Hiện tại thời gian còn sớm, đi, chúng ta đi đá sẽ cầu.”

Nguyễn Manh giãn ra hạ gân cốt, “Trong khoảng thời gian này chính là đem ta nhen hồng rồi.” Nàng quay đầu lại nhìn về phía mới từ phòng học ra tới Trần Mặc, thuận miệng hỏi hẳn, “Ta cùng Triệu Văn Hách đi đá cầu, người có đi hay không?”

Triệu Văn Hách cho rằng Trần Mặc sẽ lắc đầu, rốt cuộc hẳn trước nay đều không thích tham gia nhiều người hoạt động, không nghĩ tới hẳn thế nhưng gật gật đầu, sau đó nói một câu, “Ta chờ người.”

Nguyễn Manh không có dị nghị, ôm Triệu Văn Hách bả vai, đi trước xe lều lấy xe, sau đó tới rồi sân thể dục.

Triệu Văn Hách đem xe đạp tùy ý dựa vào sân bóng bên ngoài song sắt thượng, sau đó cùng Nguyễn Manh hai người vào sân bóng, bên trong đã có mười mấy người, trong đó hai cái vẫn là Nguyễn Manh trong ban nam sinh, trong khoảng thời gian này Nguyễn Manh vẫn luôn vội vàng học

tập học bù, không có cùng trong ban người giao lưu, rất nhiều đều kêu không thưởng tên.

Trong đó một người cao lớn soái khí nam sinh đi tới, cùng Nguyễn Mạnh tự quen thuộc chào hỏi, “Nguyễn Mạnh, sao người lại tới đây?”

Nguyễn Mạnh nhớ rõ hẳn kêu Tần, cũng là Đặc Trọng Ban học sinh, tuy rằng hẳn ở trong ban nhân duyên thực hảo, nhưng trên thực tế hai người cũng không có nói nói chuyện.

Nguyễn Mạnh khách khí cười hỏi, “Đá cầu a!”

Tần Dương nhướng mày, “Người sẽ đá cầu?”

Nguyễn Mạnh cũng nhướng mày, “Xem thường người.”

Triệu Văn Hách lại đây, chụp hạ Nguyễn Mạnh bả vai, “Đừng xem thường nàng, từ nhỏ đá cầu lợi hại đâu!”

Tần Dương nở nụ cười, lộ ra chính tề trắng tinh hàm răng, ở hoàng hôn hạ hết sức ánh mặt trời loá mắt, “Kia chúng ta so một ván.”

Nguyễn Mạnh đem đồng phục áo khoác cởi, chỉ để lại bên trong màu đen áo hoodie, “Không thành vấn đề.” Dứt lời nàng cầm áo khoác đưa cho cách đó không xa Trần Mặc.

Lúc này Trần Mặc chân đạp ở xe đạp thưởng, buông xuống đầu, trong tay cầm một quyển sách, ở hoàng hôn hạ chuyên chú nhìn.

Nếu người khác làm như vậy, người khác có lẽ sẽ cảm thấy đối phương ở bãi tạo hình, nhưng Trần Mặc làm như vậy lên lại phi thường tự nhiên đẹp, bởi vì vô luận đi đến nơi nào, vô luận bên người nhiều náo nhiệt, hẳn đều có thể đắm chìm ở thế giới của chính mình.

Nguyễn Mạnh chạy tới, đem áo khoác đặt ở hần trên ghế sau, Trần Mặc cũng chỉ là nhàn nhạt liếc nàng liếc mắt một cái, tầm mắt liền lại về tới thư thượng, Nguyễn Mạnh vén lên ống tay áo, chạy về sân bóng.

Trải qua vừa rồi cái kia Tần Dương khi, Tần Dương quét mắt nơi xa Trần Mặc, đột nhiên hỏi Nguyễn Mạnh, “Hắn là người bạn trai sao?”

Nguyễn Mạnh giật mình, “Cái gì?” “Chúng ta là phát tiếu, từ nhỏ học năm nhất chính là hàng xóm cùng ngồi cùng bàn.”

Tần Dương bưng tỉnh gật gật đầu, khoe miệng lộ ra đẹp cười, “Như vậy a!”

Đá cầu khi Nguyễn Mạnh dị thường linh hoạt cùng chuyên chú, những người khác nguyên bản bởi vì nàng là nữ sinh có chút xem thường nàng, nhưng một vòng công phu xuống dưới, tất cả mọi người đối nàng lau mắt mà nhìn.

Mắt thấy sắc trời tiệm vãn, không hề thích hợp đá cầu, mọi người bắt đầu thu thập chuẩn bị về nhà, vừa rồi cùng Nguyễn Mạnh đáp lời Tần Dương lại đây, đối Nguyễn Mạnh nói, “Không nghĩ tới người đá cầu lợi hại như vậy.”

Nguyễn Mạnh cười cười, “Từ nhỏ đá nhiều.”

“Ngày thường như thế nào không thấy người tới sân bóng?”

“Ai! Đừng nói nữa, ta này không phải trong ban lót để thành tích sao, trong khoảng thời gian này vội vàng cuồn bổ công khóa.”

Tần Dương đối mặt nàng thân nhiên thái độ, không khỏi nở nụ cười, hần phát ra mời, “Về sau đá cầu có thể kêu ta cùng nhau.”

Nguyễn Mạnh cười đến tự nhiên tiêu sái, “Không thành vấn đề, đúng rồi, ta xem chúng ta ban đồng học trừ bỏ học tập đối mặt khác đều thờ ơ, người là như thế nào biết tên của ta?”

Tần Dương nhìn về phía hàng rào bên ngoài Trần Mặc, khoe miệng giơ lên ra ý vị thâm trường độ cung, “Cùng cả năm cấp đệ nhất danh ngồi cùng bàn, tưởng không chú ý đều khó.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

16.

Bên cạnh nam sinh ồn ào nói, “Người liền đáp ứng nhân gia đi, nhân gia một nữ hài tử đều lớn mật cùng người thổ lộ.”

“Chính là, một người nữ sinh đều như vậy người đều không phản ứng nhân gia đã có thể quá phận a!”

“Này nữ sinh lớn lên như vậy xinh đẹp đáng yêu, người nhưng có phúc phần.”

“Người lớn lên đẹp chính là hảo, người nhìn này nữ sinh đều thương vội vàng thổ lộ đâu!”

“Nga nga nga nga! Mau trả lời ứng! Mau trả lời ứng!”

Bên ngoài ồn ào thanh càng lúc càng cao, nữ sinh ánh mắt cũng càng thêm chờ mong, Nguyễn Manh lại không nghe được bên trong truyền đến bất luận cái gì động tĩnh.

Nàng tò mò đi qua đi, vừa lúc nghe được bên ngoài cùng lớp một cái nam sinh thanh âm mang theo khiển trách, “Trần Mặc, người như vậy nhưng quá phận a, người khác cùng người nói chuyện người không thể như vậy không để ý tới người, tiếp thu hoặc là cự tuyệt đều nên chi một tiếng đi!”

Nguyễn Manh lúc này mới phản ứng lại đây, nàng cùng Trần Mặc chỗ ngồi dựa gần cửa sau, nguyên lai những người này là ở cùng Trần Mặc nói chuyện.

Từ sơ trung nam nữ giới tính ý thức tương đối tiên minh thời điểm, liền không ngừng có nữ sinh cùng Trần Mặc thổ lộ, bất quá khi đó tương đối hàm súc, giống nhau đều là làm những người khác hỗ trợ chuyển thư tình linh tinh, tuy rằng Trần Mặc chưa bao giờ thu, cũng không cho đáp lại, nhưng trường hợp ít nhất sẽ không xấu hổ.

Nguyễn Manh lướt qua đám người, xuyên qua cửa sau, đi vào trong phòng học mặt, liền nhìn đến Trần Mặc ngồi ở trước bàn, cúi đầu chuyên chú làm nước cờ độc, đối bên ngoài âm ỉ làm như không thấy mắt điếc tai ngơ.

Lúc này, bên ngoài đứng cái kia nữ sinh thần sắc càng thêm xấu hổ, cái này nữ sinh sơ trường đuôi ngựa lưu trữ mái bằng, lớn lên thanh thuần điềm mỹ, Nguyễn Manh xem nàng có chút quen mắt, suy nghĩ một vài giây sau phản ứng lại đây nàng chính là thường xuyên đứng ở hành lang nhìn chăm chăm Trần Mặc xem trong đó một cái.

Bên ngoài xem náo nhiệt người trên mặt cũng lúc này đều có chút không nhận được, trong miệng hùng hùng hổ hổ quở trách Trần Mặc.

Nguyễn Manh bất đắc dĩ thở dài, đối bọn họ nói, “Trần Mặc không thích nói chuyện, các người đừng xem náo nhiệt.”

Trong đó một cái nam sinh nói, “Người ai a, thế hẳn nói chuyện?”

Cái kia nữ sinh nhìn Nguyễn Manh ánh mắt cũng mang theo bất mãn.

Một cái khác nam sinh lại nói, “Chính là, đệ nhất danh ghê gớm a, như vậy không lẽ phép.”

Nguyễn Manh nghe xong có chút không cao hứng, “Nguyên bản chính là các người nháo ồn ào, người khác có cái gì nghĩa vụ phối hợp các người? Liền tính thổ lộ cũng là các nàng hai người sự, cùng các người có cái gì quan hệ?”

Xem náo nhiệt càng không vui, “Người ai a, như thế nào nói chuyện đâu?”

Nguyễn Mạnh từ trước đến nay ăn mềm không ăn cứng, nàng ôm cánh tay, nhượng mảy, không chút nào tương làm, “Thế nào, hợp lại các người ồn ào đạo đức bắt cóc người khác còn không cho phép người khác không phản ứng các người? Ai dạy các người như vậy không nói lý?”

“Người..... Người..... Nói bừa cái gì đâu, chúng ta chỉ là không quen nhìn xinh đẹp nữ sinh chịu khi dễ.”

Theo cái này nam sinh nói, cái kia nữ sinh trong mắt bắt đầu súc tập nước mắt.

Nguyễn Mạnh đối với bên ngoài vây quanh xem náo nhiệt người không kiên nhẫn phát phát tay, “Đều tan đều tan, nhân gia hai người sự hai người chính mình giải quyết, các người gốc không phải để cho người khác càng xấu hổ sao.”

Lúc này, Triệu Văn Hách chơi bóng trở về, thấy như vậy một màn, lập tức đi tới, đem xem náo nhiệt cùng lớp nam sinh đều đẩy ra, “Được rồi được rồi, đều tan đi, các người như vậy không phải để cho người khác càng xuống đài không được sao.”

Những người này không tình nguyện tản ra, Nguyễn Mạnh đối đứng ở ngoài cửa nữ sinh vẫy vẫy tay, “Người tiến vào một chút.”

Nữ sinh có chút không tình nguyện đi vào tới, nhìn Nguyễn Mạnh ánh mắt mang theo một tia không tốt.

Nguyễn Mạnh kéo hạ Trần Mặc ống tay áo, nhỏ giọng nói, “Trần Mặc, nhân gia nếu cùng người thổ lộ, nếu không người coi như lễ phép đáp lại một chút.”

Trần Mặc đôi mắt lúc này mới từ số độc bốn thượng dời đi, nhìn mắt Nguyễn Manh sau, quét mắt cái kia nữ sinh, bên trong mang theo hờ hững lạnh băng, “Ta không quen biết ngươi.”

Nữ sinh xấu hổ tay chân cũng không biết nên như thế nào phóng, cuối cùng dậm đặt chân, cũng không quay đầu lại chạy đi ra ngoài.

Nguyễn Manh lắc lắc đầu, nàng không thích xem nữ sinh xấu hổ, nhưng nề hà Trần Mặc vốn là bất hòa người xa lạ nói chuyện, đối phương trận trượng làm cho lớn như vậy, cuối cùng xuống đài không được vẫn là chính mình.

Cho nên nói thổ lộ a cầu hôn a gì đó đừng học phim thần tượng cái loại này thế nào cũng phải ở người nhiều địa phương, tốt nhất vẫn là lựa chọn đơn độc hai người thời điểm, có người khác ở đây liền dễ dàng biến thành đạo đức bắt cóc, chẳng những làm đối phương không thoải mái, hơn nữa vạn nhất bị cự tuyệt còn sẽ trở thành người khác trò cười.

Bên ngoài Triệu Văn Hách cũng bất đắc dĩ tầm tắc hai tiếng, trở về chính mình phòng học, hẳn đối Trần Mặc tính cách đã thấy nhiều không trách.

Nguyễn Manh ngồi trở lại trên chỗ ngồi, trong ban nguyên bản quay đầu lại xem người cũng đều quay đầu tiếp tục vùi đầu học tập, Đặc Trọng Ban chính là điểm này hảo, không thể nào thích xem náo nhiệt.

Bên cạnh Trần Mặc đối chuyện vừa rồi chút nào không chịu ảnh hưởng, tiếp tục chuyên chú làm số độc. Nguyễn Manh trong lòng không khỏi có chút cảm khái, Trần Mặc thượng vọng vọi vàng bị thổ lộ, mà chính mình, lại bị chủ nhiệm lớp hoài nghi khảo thí sao chép.

Nàng đột nhiên đối hẳn dâng lên một tia âm mộ, sống ở thế giới của chính mình kỳ thật cũng không có gì không tốt, có thể không chịu ngoại giới ảnh hưởng, hưởng hồ chỉ số thông minh lại như vậy cao, thứ gì nhìn

xem liền sẽ, không giống chính mình, sơ trung lao lực học tập mới khảo ở
Đặc Trọng Ban lót để.

Nguyễn Mạnh nhin không được cười khổ một tiếng.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

17.

Nhìn ngòi ở ráng màu Trần Mặc, Nguyễn Manh đi qua đi, hỏi hẵn, “Người như thế nào ngòi ở đây?”

Trần Mặc nghĩ nghĩ hồi, “Thói quen.” Thói quen nơi này vị trí, cũng thói quen cùng Nguyễn Manh làm ngòi cùng bàn.

Nguyễn Manh nghĩ nghĩ cũng là, Trần Mặc không thích thay đổi, dùng thói quen đồ vật, xuyên thói quen quần áo, rất ít thay đổi.

Hiện tại phỏng chừng bởi vì ngòi thói quen nơi này chỗ ngòi, cho nên không nghĩ thay đổi.

Nguyễn Manh buông cặp sách, ngòi xuống. Lăn lộn một hồi, hai người vẫn là trở lại nguyên chỗ ngòi.

Lúc này tất cả mọi người tuyển xong chỗ ngòi, chủ nhiệm lớp lại lần nữa đi đến bục giảng, nàng tầm mắt nhìn quét một vòng, cuối cùng rõ ràng ở Nguyễn Manh cùng Trần Mặc trên người dừng lại một cái chớp mắt, Nguyễn Manh hiện tại biết nàng đối chính mình ấn tượng không tốt, ngược lại đối nàng tầm mắt không sao cả.

Chủ nhiệm lớp lại lần nữa cấp sở hữu học sinh gõ thứ chuông cảnh báo, “Học kỳ này tổng hợp kỳ trung hoà cuối kỳ khảo thí xếp hạng, xếp hạng cuối cùng đồng học sẽ bị đào thải, mọi người đều đánh lên tinh thần, không cần lơ lửng.”

Theo chủ nhiệm lớp nói rơi xuống, tan học linh vang lên, chủ nhiệm lớp rời đi phòng học, Nguyễn Mạnh cũng bắt đầu thu thập cặp sách, Nguyễn Mạnh vừa ra phòng học, liền nhìn đến Triệu Văn Hách, hấn lại đây đáp trụ nàng bả vai, “Thế nào lần này khảo thí? Vừa rồi liền nhìn đến các người ban xếp hàng tuyển chỗ ngồi, người ngồi ở nào?”

Nguyễn Mạnh thanh âm hữu khí vô lực, “Cuối cùng một loạt, vẫn là phía trước địa phương.”

“Từ tới cái này Đặc Trọng Ban, người liền không giống trước kia người.” Triệu Văn Hách nắm tay, làm ra cổ lên thủ thế, sau đó dùng oa oa âm nói, “Manh manh, cổ lên, đứng lên.”

Nguyễn Mạnh nghiêng hấn, “Đừng đà, người so chí linh tỷ tỷ nhưng kém xa.”

“Ta này không vì người khuyến khích sao.”

Mỗi lần hấn như vậy cái đại cao cái nam sinh đà thanh đà khí nói lời này, Nguyễn Mạnh liền nhin không được nổi da gà, “Tâm lĩnh.”

Triệu Văn Hách hỏi nàng, “Trần Mặc chỗ ngồi tuyển nào?”

Nguyễn Mạnh hỏi, “Còn cùng ta là ngồi cùng bàn.”

Triệu Văn Hách có chút kinh ngạc, “Không nghĩ tới, Trần Mặc còn rất đủ nghĩa khí, ta còn tưởng rằng hấn là không cảm tình cục đá, bất quá các người từ nhỏ đến lớn đều là ngồi cùng bàn, không nị oai sao?”

Nguyễn Mạnh hơi hơi nhượng mày, nghi hoặc hỏi, “Nị oai cái gì?”

Ở nàng xem ra, Trần Mặc phi thường hảo ở chung, trừ bỏ lời nói thiếu không còn có cái gì hư thói quen, cho nên ngồi cùng bàn nhiều năm như vậy đều thực vui sướng.

Triệu Văn Hách phát phát tay, “Tính, liền hẳn kia nấu không thân bộ đáng, ngồi cùng bàn vài thập niên cũng giống nhau.”

Lúc này Trần Mặc cũng từ trong phòng học đi ra, Nguyễn Manh cùng Triệu Văn Hách nói, “Bất hòa người bạn, ta phải đi.”

Nguyễn Manh cùng Trần Mặc đi xuống lầu xe lều, Nguyễn Manh đem chính mình xe đạp đẩy ra tới, đi bên ngoài tiệm sửa xe tu hảo, sau đó hai người về tới trong nhà.

Đêm nay Nguyễn Manh không có tìm Trần Mặc học bù, tuy rằng nàng biểu hiện một bộ không thèm để ý bộ đáng, nhưng kỳ thật chủ nhiệm lớp nói vẫn luôn quanh quẩn ở nàng bên tai, liền tính nàng không có sao Trần Mặc đáp án, nhưng nàng xác thật là toàn bằng dính Trần Mặc quang mới có thể tiến bộ nhanh như vậy, về sau việc học chỉ biết càng ngày càng vội, nàng cần thiết học được dựa vào chính mình.

Liên tục ba ngày, Nguyễn Manh đều không có tìm Trần Mặc vấn đề.

Lại là một đường hóa học khóa, cũng không nghe giảng bài Trần Mặc đột nhiên khác thường không có làm số độc, mà là nghiêm túc nghe xong một tiết khóa.

Tan học sau, Trần Mặc đột nhiên hỏi một bên mơ màng sắp ngủ Nguyễn Manh, “Người không có gì muốn hỏi?”

Nguyễn Manh nháy mắt thanh tỉnh lên, nàng nhìn mới vừa đi ra phòng học chủ nhiệm lớp, lòng tự trọng lập tức bắt đầu tác quái, “Ta trước chính mình gặm một gặm rồi nói sau.”

Trần Mặc không nói chuyện nữa, cúi đầu nhìn chăm chăm trên bàn số độc bốn sau một lúc lâu không nhúc nhích bút.

-

Buổi chiều, có một tiết hóa học thực nghiệm khóa, hai người một tổ làm thực nghiệm, nguyên bản đều là ngồi cùng bàn một tổ, nhưng là mới vừa tiến phòng thí nghiệm, Trần Mặc đã bị chủ nhiệm lớp điểm danh đứng ở bục giảng cho đại gia làm mẫu.

Nguyễn Mạnh đã không có thực nghiệm cộng sự, nàng nhìn mặt khác các thành một tổ đồng học, đứng ở nơi đó trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, chủ nhiệm lớp ngó nàng liếc mắt một cái, làm bộ một bộ không thấy được bộ dáng.

Nguyễn Mạnh tầm mắt đảo qua đi, tất cả mọi người đã tỏ hảo đội, nàng trong lòng thở dài, chuẩn bị đi đến cuối cùng một loạt chính mình làm thực nghiệm.

Trần Mặc đứng ở trên bục giảng mặt, nhìn đến Nguyễn Mạnh một mình một người đi hướng cuối cùng một loạt bóng dáng, đang chuẩn bị từ trên bục giảng xuống dưới.

Lúc này, đứng ở đệ tứ bài Tần Dương đối với Nguyễn Mạnh vẫy vẫy tay, “Nguyễn Mạnh, quá này tới, chúng ta vừa lúc ba người một tổ.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

20.

Phía sau học sinh chen chúc đi hướng cổng trường khâu, Trần Mặc cùng Nguyễn Manh hai người đứng ở tại chỗ.

Tuy rằng Trần Mặc biểu tình còn cùng thường lui tới giống nhau, Nguyễn Manh lại từ hẩn trong ánh mắt nhìn đến một loại bướng bỉnh kiên định.

Nguyễn Manh nhẹ nhàng nói thanh, “Cảm ơn.” Nàng không phải thánh mẫu, trương tính vẫn làm như vậy sự, nàng còn sẽ thay đổi phương nói chuyện, hơn nữa Trần Mặc dùng nhanh nhất tốc độ giải quyết chuyện này.

Trần Mặc lắc lắc đầu, hẩn không cần cảm tạ, hẩn vô luận làm chuyện gì đều là xuất phát từ chính mình nội tâm.

Bởi vì nhìn đến Nguyễn Manh cảm xúc hạ xuống, hẩn sẽ trở nên vô thố, bởi vì nghe được người chung quanh như vậy nói Nguyễn Manh, hẩn sẽ trở nên phần nộ, bởi vì người khác dùng như vậy ánh mắt xem Nguyễn Manh, hẩn sẽ trở nên khổ sở.

An ủi người luôn luôn không phải hẩn am hiểu bộ phận, kia hẩn liền làm hẩn am hiểu bộ phận hảo.

Nguyễn Manh không hề kiên trì nói lời cảm tạ, nàng mặt mày giơ lên, ngữ điệu nhẹ nhàng nói, “Hảo, chuyện này liền tính đi qua, về sau đều không cần tưởng nó.”

Trần Mặc hơi hơi nghiêng đầu, quan sát đến Nguyễn Manh biểu tình đại biểu cho vui sướng, hăn khóe miệng cũng nhin không được hơi hơi giơ lên lên, hăn gật gật đầu, nhẹ nhàng “Ân” một tiếng.

Về đến nhà, Nguyễn Manh về đến nhà ăn qua cơm chiều liền trực tiếp lên lầu học tập, nàng không có cùng Nguyễn xuân thu hai người nói trong trường học sự.

Nguyễn Manh gần nhất trải qua nhiều như vậy sự, so trước kia trưởng thành không ít, nàng về đến nhà cũng không giống trước kia giống nhau kéo dài lười biếng.

Nàng nhin không được suy nghĩ, nếu không có Trần Mặc tra ra sau lưng người, chuyện này cuối cùng sẽ biến thành cái dạng gì?

Nếu là mặt khác nữ sinh gặp được như vậy sự, các nàng không có thiên tài bằng hữu, không có giống Nguyễn Manh giống nhau từ nhỏ luyện Tae Kwon Do, những cái đó vũ nhục nói, những cái đó ánh mắt, những cái đó móng heo...

Các nàng lại nên làm cái gì bây giờ đâu?

Nguyễn Manh biết chính mình hiện tại không có cách nào thay đổi hoàn cảnh, hiện tại duy nhất có thể làm chính là nỗ lực học tập, đi đến càng cao địa phương. Nàng không có Trần Mặc như vậy cao chỉ số thông minh cùng trí nhớ, có thể dựa vào chỉ có chăm chỉ.

Nàng bắt đầu chế định nghiêm khắc học tập kế hoạch, mỗi ngày buổi tối học tập đến 11 giờ mới ngủ, Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa hai người đều kinh ngạc nàng thay đổi, bất quá hai người cũng đều thấy vậy vui mừng.

-

Thời gian vội vàng qua đi, ở mỗi ngày tam điểm một đường đơn điệu trong sinh hoạt, rốt cuộc nghênh đón kỳ trung khảo thí.

Đi ra trường thi kia một khắc, Nguyễn Mạnh như trút được gánh nặng, nàng có thể rõ ràng cảm thấy chính mình trong khoảng thời gian này nỗ lực thành quả không có uổng phí, thành tích ra tới thời điểm, sự thật quả nhiên như Nguyễn Mạnh sở liệu, toàn ban 62 danh học sinh, nàng thành tích lần đầu tiên chen vào trước 40 danh.

Trần Mặc như cũ không có gì bất ngờ xảy ra chính là đệ nhất danh, hai người cầm thành tích từng người về đến nhà, Nguyễn xuân thu nhìn nàng thành tích cao hứng không thôi, lập tức làm một bàn phong phú đồ ăn, cả nhà cùng nhau chúc mừng.

Trần Mặc mang theo phiếu điểm về đến nhà, Tần Nam vội vàng cấp Trần Nhiên phụ đạo công khóa, cũng không có dò hỏi hẩn, nàng thậm chí không biết Trần Mặc đã kỳ trung khảo thí, dù sao mỗi lần đều là đệ nhất danh, nàng cùng Trần Vĩnh Quốc đã không có ngoài ý muốn cùng kinh hỉ.

Trần Mặc cơm nước xong liền an tĩnh lên lầu.

Nguyễn Mạnh một nhà cơm chiều phong phú mà lại náo nhiệt, Nguyễn xuân thu không chút nào bủn xỉn khích lệ Nguyễn Mạnh thành tích tiến bộ.

Trong lúc Nguyễn Mạnh cười mị mắt, Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa hai người cũng chưa nói lần sau nhất định phải lại tiến bộ vài tên những lời này, chỉ là cổ vũ nàng, “Ba ba mù mù tin tưởng ngươi, nỗ lực khẳng định sẽ có kết quả.”

Nguyễn Mạnh lần đầu tiên nếm tới rồi nỗ lực ngon ngọt, đối với tương lai học tập có càng nhiều tin tưởng, không hề giống mới vừa khai giảng thời điểm, lo âu, bất lực, đối tượng lai tràn ngập mê mang.

Ngày hôm sau thứ bảy, là gia trưởng hội, học sinh có thể không cần tới trường học, Nguyễn xuân thu sớm ăn mặc một thân chính trang đi trường học, trong phòng học đã thừa thớt tới một ít gia trưởng, Nguyễn xuân thu ngồi vào cuối cùng một loạt Nguyễn Mạnh trên chỗ ngồi, qua đại khái hơn mười phút, trong phòng học lục tục đã ngồi đầy, nhưng mà bên cạnh Trần Mặc cha mẹ lại không thấy bóng dáng.

Nguyễn xuân thu có chút kỳ quái, cấp Trần Vĩnh Quốc đã phát một cái tin tức, “Trần Mặc gia trưởng sẽ các người ai lại đây? Hiện tại lập tức liền phải bắt đầu rồi.”

Lúc này, chủ nhiệm lớp nhậm bình đi vào phòng học, nhìn quanh một vòng sau bắt đầu lên tiếng.

Qua đại khái nửa giờ, Nguyễn xuân thu thu được hồi phục tin nhắn, “Trần Mặc không có nói cho chúng ta biết, người hỗ trợ ghi nhớ lão sư lời nói, trở về chúng ta đi tìm người, cảm ơn!”

Nguyễn xuân thu xem xong tin tức sau, mặt vô biểu tình thu hồi di động.

Trần Mặc cơ hồ toàn bộ tiểu học đều là hấn ở đón đưa, có thể nói là hấn nhìn đối phương lớn lên, tuy rằng Trần Mặc không yêu ngôn ngữ, nhưng Nguyễn xuân thu như cũ đem hấn coi như bình thường tiểu hài tử giống nhau, nhiều năm như vậy, đối phương trong nhà tình huống hấn không phải không hiểu, chỉ là làm một ngoại nhân, khó mà nói cái gì thôi.

Trừ bỏ bệnh tự kỷ người bệnh bản thân, kỳ thật người bệnh gia đình cũng yêu cầu tâm lý khai thông, đáng tiếc quốc nội đối phương diện này không đủ coi trọng, hơn nữa Trung Quốc cha mẹ hảo mặt mũi, không có mấy người nguyện ý thừa nhận chính mình vấn đề.

Cuối cùng kết thúc thời điểm Nguyễn xuân thu đi lên hỏi chủ nhiệm lớp Trần Mặc ở trường học biểu hiện, nhậm bình có chút kinh ngạc, hấn rõ

ràng là Nguyễn Mạnh gia trưởng, câu đầu tiên hỏi lại là Trần Mặc tình huống.

Nguyễn xuân thu làm như nhìn thấu nàng ý tưởng, cười nói, “Nguyễn Mạnh là cái dạng gì hài tử ta rõ ràng, không cần từ người khác trong miệng hỏi thăm, Trần Mặc một nhà là chúng ta hàng xóm, hãnh từ nhỏ là ta nhìn lớn lên, lần này hãnh cha mẹ có việc không thể lại đây, thác ta hỏi một chút Trần Mặc ở trường học biểu hiện.”

Nhậm bình nói lên Trần Mặc, trên mặt lập tức mang theo tự hào cười, “Trần Mặc đứa nhỏ này phi thường thông minh, hãnh mỗi lần thi cử đều là toàn giáo đệ nhất, hơn nữa đem đệ nhị danh rất xa ném ở phía sau, ngày thường ở trường học cũng an tĩnh học tập, cũng không gây chuyện, là một cái phi thường làm người yên tâm hài tử.”

Nguyễn xuân thu cảm tạ chủ nhiệm lớp sau, rời đi phòng học.

Trên đường trở về, Nguyễn xuân thu vẫn luôn nghĩ Trần Mặc sự.

Trừ bỏ tiểu học thời điểm, Tần Nam cố ý dặn dò chủ nhiệm lớp Trần Mặc trạng huống, lại sau lại liền chưa từng đã nói với bất luận kẻ nào Trần Mặc bệnh tự kỷ, về Trần Mặc bệnh tình nàng tựa hồ lại không muốn trước bất kỳ ai đề cập, trừ bỏ mỗi tuần sáu tâm lý khai thông vẫn lại liên tục, nàng cùng Trần Vĩnh Quốc hai người giống như cố tình xem nhẹ Trần Mặc có rất nhỏ bệnh tự kỷ cái này hiện thực, dù sao hãnh trừ bỏ không thích nói chuyện bên ngoài, mặt khác sinh hoạt cơ bản không chịu ảnh hưởng.

Bất quá Trần Mặc trạng huống cũng xác thật so khi còn nhỏ hảo rất nhiều, ít nhất quen thuộc người cùng hãnh nói chuyện khi, hãnh sẽ đơn giản đáp lại, tính cách cũng biến càng thêm độc lập, chính mình sự tình chính mình xử lý, rất ít phiền toái người khác.

Hãnh thoạt nhìn cũng chính là một cái trầm mặc ít lời hài tử, cùng những người khác không có gì khác nhau.

Kỳ thật người khác không biết Trần Mặc bệnh cũng là một chuyện tốt, rớt cuộc quốc nội không thể so nước ngoài hoàn cảnh, về sau công tác vào nghề dùng người đơn vị đều sẽ suy tính, không thích nói chuyện không yêu giao tế đều không phải vấn đề, nhưng dán lên bệnh tự kỷ nhãn liền không giống nhau.

Nguyễn xuân thu về đến nhà, Nguyễn Mạnh vừa lúc từ trên lầu xuống dưới từ tủ lạnh lấy chocolate bổ sung năng lượng, nàng hỏi Nguyễn xuân thu, “Lão sư đều nói ta cái gì?”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

21.

Nhìn đứng ở nơi đó ngây ngốc giờ kem ly Trần Mặc, Nguyễn Manh bước nhanh đi qua đi, tiếp nhận hồng nhạt kem ly, sau đó làm chính mình ngữ khí nhẹ nhàng nói, “Cảm ơn người a, còn nhớ rõ ta thích nhất ăn dâu tây vị.”

Nàng lại lấy quá màu vàng cùng màu trắng kem ly, đưa cho Trần Nhiên cùng Tần Nam, “Nột! Trần Nhiên thích nhất ăn quả xoài, a di thích nhất ăn bơ.”

Trần Nhiên cao hứng tiếp nhận kem ly, không có phát hiện không khí bất đồng, Tần Nam cười mỉa tiếp nhận Nguyễn Manh truyền đạt bơ kem ly, trong lúc nhất thời trong lòng ngữ vị tạp trần, vừa rồi nàng chỉ là nổi nóng oán giận, cũng không biết Trần Mặc nghe được sẽ nghĩ như thế nào.

Từ nhỏ đến lớn, Tần Nam đều không có minh bạch quá hẳn ý tưởng, hẳn liền cùng tên của hẳn giống nhau luôn là trầm mặc không nói, an tĩnh ngốc tại thế giới của chính mình, giống như đối người chung quanh cùng sự đối hẳn đều không hề ý nghĩa giống nhau, không nghĩ tới lại còn nhớ rõ mọi người khẩu vị.

Giờ phút này trong tay bơ kem ly, đối Tần Nam tới nói như là một cái phỏng tay khoai lang, nàng không có bất luận cái gì muốn ăn.

Dư lại hạng mục, Tần Nam vì tránh cho cùng Trần Mặc một chỗ, bởi Trần Nhiên chơi một lần, đối Nguyễn Manh cùng Trần Mặc chờ ở ghế nghỉ chân.

Nguyễn Mạnh không có lại đùa giỡn mặt khác hạng mục, chỉ là an tĩnh bồi Trần Mặc, Trần Mặc trong tay kem ly vẫn luôn không có ăn, thẳng đến mau hóa thời điểm ném tới bên cạnh thùng rác, hẩn tầm mắt dừng ở hư vô địa phương, ngẫu nhiên đảo qua Tần Nam cùng Trần Nhiên hai người, vẻ mặt của hẩn cùng thường lui tới không có gì bất đồng, Nguyễn Mạnh lại cảm thấy, hẩn trong ánh mắt quang tối sầm xuống dưới.

Vừa rồi Tần Nam nói, Nguyễn Mạnh nghe đều cảm thấy không thoải mái, huống chi Trần Mặc.

Bệnh tự kỷ là cái gì Nguyễn Mạnh kỳ thật đến bây giờ đều không có thực minh bạch, nhưng Nguyễn Mạnh biết, hẩn không nói lời nào, không đại biểu hẩn không có cảm giác, không đại biểu hẩn sẽ không bị thương.

Trần Nhiên đem công viên trò chơi cảm thấy hứng thú hạng mục đều chơi một vòng, sắp tới giữa trưa, hẩn lại nháo muốn ăn KFC, Tần Nam tự nhiên là theo hẩn tâm ý.

Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc cũng đi theo cùng đi KFC, Tần Nam đi quầy thu ngân xếp hàng, Trần Mặc Nguyễn Mạnh Trần Nhiên ba người ngồi ở trên chỗ ngồi, Trần Nhiên một khắc cũng không chịu ngồi yên, ma Nguyễn Mạnh lấy ra di động, chơi nổi lên di động trò chơi.

Ba người ngồi ở cửa tới gần cửa số vị trí, chung quanh người đến người đi, rất nhiều người tầm mắt đều không khỏi ở ba người trên người dừng lại một hồi, Nguyễn Mạnh thoạt nhìn là một cái tinh thần phấn chấn bông bột mỹ thiếu nữ, Trần Mặc như là không dính khói lửa phạm tục mỹ thiếu niên, Trần Nhiên tuổi tuy nhỏ, nhưng lớn lên hết sức đáng yêu, ba người diện mạo ở người thường trung hết sức thấy được.

Tần Nam cầm cả nhà thùng trở về, có chút trách cứ nhìn Trần Nhiên, “Như thế nào một hồi công phu liền chơi khởi di động, nói bao nhiêu lần cái này đôi mắt không tốt.”

Nguyễn Mạnh khi còn nhỏ cũng không thiếu chơi trò chơi, đôi mắt nhưng thật ra cũng không cận thị, nhưng bị Tần Nam như vậy vừa nói, nàng xấu hổ lấy về chính mình di động.

Tần Nam đem cả nhà thùng buồng, làm như muốn đèn bù phía trước lời nói, cấp Trần Mặc cầm một cái tạc đùi gà đặt ở trước mặt hắn.

Trần Mặc buồng xuống đầu, tầm mắt nhìn chăm chăm đùi gà, sau một lúc lâu, vẫn là cách khăn giấy thật cẩn thận cầm lấy đùi gà, nghiêm túc ăn lên.

Tần Nam xem hắn như vậy, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

Nguyễn Mạnh nhớ rõ Trần Mặc không thích ăn dầu chiên đồ ăn, từ nhỏ hết sức kén ăn, không thích ăn đồ vật tuyệt đối không chạm vào.

Mà hiện tại, hắn ăn tạc đùi gà bộ dáng phóng Phật nó là nhân gian mỹ vị, thanh triệt trong ánh mắt mặt mang theo một tia thỏa mãn.

Có lẽ, bởi vì nó là Tần Nam chuyên môn cho hắn đi!

Ăn qua cơm trưa, Trần Nhiên liền nổi lên vây, Tần Nam đem dư lại đồ vật đóng gói, chuẩn bị lấy xe về nhà.

Trên đường trở về, Trần Mặc tuy rằng không nói gì, tầm mắt nhưng vẫn nhìn ngoài cửa sổ, Nguyễn Mạnh lại có thể cảm giác được hắn tâm tình thực hảo.

Dễ dàng thỏa mãn cũng không có gì không tốt, ít nhất một chút hảo, liền cũng đủ đèn bù sở hữu mất mát.

-

Cuối tuần thời gian luôn là mau như sao băng cực nhanh, thứ hai bắt đầu, Nguyễn Mạnh lại tiến vào khẩn trương việc học.

Đệ nhị tiết khóa khóa gian thời điểm, văn nghệ uỷ viên đi lên bục giảng, “Cuối tuần trường học làm chúng ta mỗi cái lớp tổ chức hội diễn, hy vọng đại gia dũng được báo danh, ca vũ tiểu phẩm đều có thể.”

Nguyễn Mạnh tuy rằng thích náo nhiệt, nhưng không am hiểu này đó, nếu là đại hội thể thao làm nàng nhảy xa nhảy cao linh tinh nàng còn cảm thấy hứng thú một ít, lúc này, có cái mấy người giơ lên tay.

Nguyễn Mạnh xem qua đi, phát hiện trong đó một cái là Tần Dương.

“Tần Dương, Tần Dương, Tần Dương.....”

Trước bàn nam sinh cùng ngồi cùng bàn ồn ào lớn tiếng kêu Tần Dương tên, Tần Dương ở trong ban nhân duyên không tồi, tựa hồ sở hữu nam sinh cùng hẳn quan hệ đều thực hảo.

Nguyễn Mạnh hỏi trước tòa nam sinh, “Các người kêu Tần Dương làm cái gì?”

Trước bàn nam sinh hỏi Nguyễn Mạnh, “Người không biết, Tần Dương ở sơ trung thời điểm chính là trường học nhân vật phong vân, mỗi lần văn nghệ hội diễn đều là đệ nhất danh, ca hát nhưng dễ nghe, còn sẽ đàn đàn ghi-ta, các nữ sinh thích nhất này một bộ, lúc trước không biết có bao nhiêu nữ sinh đảo truy hẳn.”

Nguyễn Mạnh nghe xong tới hứng thú, nàng chính mình không có phương diện này tài nghệ, cho nên đối với am hiểu này đó người rất bội phục, “Phải không? Lợi hại như vậy, kia cần thiết đến nghe một chút.”

Dứt lời, nàng cũng theo phía trước hai cái nam sinh ồn ào, kêu Tần Dương tên.

Theo Nguyễn Mạnh tiếng la, Trần Mặc từ thư trung ngược mắt, giờ phút này Nguyễn Mạnh bởi vì hưng phấn gương mặt mang theo một tia

ứng hồng, nàng nhìn Tần Dương trong ánh mắt mang theo sáng ngời quang.

Trần Mặc theo nàng tầm mắt nhìn về phía cách đó không xa Tần Dương, Tần Dương đối với Nguyễn Mạnh phương hướng vẫy vẫy tay, trên mặt mang theo tự tin cười.

Trần Mặc dường như bỗng rất nhanh chóng thu hồi tầm mắt, bên tai Nguyễn Mạnh tiếng la đột nhiên trở nên chói tai lên.

Hắn nhìn chăm chăm trên bàn đã từng phi thường hấp dẫn hắn 《cao giai vi phân và tích phân》, sau một lúc lâu đều không có phiên trang.

Văn nghệ uỷ viên đem nhắc tay người danh ghi nhớ, lại nói, “Báo danh thời hạn cuối cùng đến này thứ sáu buổi chiều tan học, còn có tưởng báo danh đồng học có thể trực tiếp tìm ta.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

22.

Nhìn sân khấu trung gian nhìn chính mình Trần Mặc, Nguyễn Mạnh cho hẳn một cái làm rất tuyệt ánh mắt, dẫn đầu vỗ tay, theo nàng kéo, lại có rất nhiều học sinh đứng lên vỗ tay ồn ào thét chói tai.

“Không nghĩ tới Trần Mặc trừ bỏ học tập hảo, ca hát cũng tốt như vậy.”

Lúc này, Trần Mặc ánh mắt tránh đi mọi người, cũng không có nói cảm ơn linh tinh nói, hẳn cầm đàn ghi-ta thoát nhìn thẳng tắp đi trở về chính mình chỗ ngồi.

Đây là Trần Mặc lần đầu tiên trước mặt người khác biểu diễn, kỳ thật Nguyễn Mạnh vẫn luôn dẫn theo tâm, không nghĩ tới hẳn nhưng thật ra có thể như thế đạ nhiên đối mặt.

Cuối cùng phân đoạn là mỗi cái học sinh cùng lão sư giảng trong lòng tiền tam danh viết ở tờ giấy thượng, cuối cùng thống kê đầu phiếu, hai mươi phút sau, văn nghệ uỷ viên lên đài tuyên bố phía dưới Học Sinh Hội cùng các lão sư bình chọn ra đệ nhất danh, không có ngoài ý muốn, là Trần Mặc.

Hội diễn sau khi kết thúc, cũng tới rồi tan học thời gian, Nguyễn Mạnh đi toilet thời điểm, Tần Dương đi tới, khóe miệng nắm một mặt cười đối Trần Mặc nói, “Chúc mừng người lấy đệ nhất danh.”

Trần Mặc gật đầu, sau đó đem đàn ghi-ta thu vào trong bao, Tần Dương không có đi khai, hẳn tiếp tục nói, “Không nghĩ tới người ca hát

thật là dễ nghe, đàn ghi-ta cũng nói không tồi, ta từ nhỏ học liền bắt đầu học đàn ghi-ta, người là từ khi nào bắt đầu học?”

Trần Mặc hồi hần, “Một vòng trước.”

“.....” Trần Mặc thoát nhìn không giống nói dối bộ dáng, Tần Dương kinh ngạc chọn hạ mi, trong lúc nhất thời có chút tiếp không dưới lời nói.

Lúc này học sinh đều đã bắt đầu hướng phòng học bên ngoài đi, Nguyễn Manh cũng từ toilet ra tới, đứng ở cửa, chờ Trần Mặc.

Trần Mặc công lên cặp sách, hướng tới Nguyễn Manh phương hướng đi qua đi, Nguyễn Manh đứng ở nơi đó, ánh mắt trong trẻo, tầm mắt thẳng tắp nhìn Trần Mặc, đãi hần lại đây, nàng hư tay vỗ vỗ bờ vai của hần, “Có thể a, Trần Mặc càng ngày càng bống.”

Trần Mặc nhìn Nguyễn Manh, nở nụ cười, phía bên phải má lúm đồng tiền hiện ra, tươi cười bên trong ẩn ẩn mang theo một tia đắc ý cùng ngượng ngùng.

Mặt sau Tần Dương đứng ở tại chỗ, nhìn hai người, khóe miệng tươi cười một chút một chút thu lên.

Nguyễn Manh đối Trần Mặc nói, “Hôm nay buổi tối thỉnh người ăn lẩu, hảo hảo chúc mừng một chút.”

Lúc này, mặt sau thò qua tới một cái đầu, “Đem ta cũng mang lên.”

Nguyễn Manh quay đầu lại, nhìn đến Triệu Văn Hách cái đầu, ghét bỏ lắc lắc đầu, “Không thể thiếu người, vừa nói ăn lỗ tai so cầu còn linh.”

Ba người đi trường học cách đó không xa hương vị thực nổi danh tiệm lẩu, Nguyễn Manh biết Trần Mặc có thói ở sạch, cho nên đều tuyển đơn

độc đáy nồi, lại muốn một ít thịt dê, Triệu Văn Hách cùng nàng đều là đồ tham ăn, vô thịt không vui.

Sở hữu đồ ăn đều đi lên, Triệu Văn Hách liền mạo phao đáy nồi, một bên mỹ tư tư xuyên thịt dê, một bên hỏi Trần Mặc, “Người như thế nào đột nhiên tham gia loại này văn nghệ biểu diễn, từ nhỏ đến lớn người không phải đều không thích náo nhiệt sao?”

Nguyễn Manh cũng từ thịt trung ngừng đầu, nhìn về phía Trần Mặc, này xác thật có chút khác thường, nàng không biết Trần Mặc đột nhiên xuất hiện biến hóa nguyên nhân.

Lẽ ra hẳn cũng không sẽ tham gia loại này hoạt động.

Trần Mặc muốn chính là cà chua đáy nồi, ăn cũng nhiều là một ít thức ăn chay, hẳn vừa lúc giờ lên một mảnh rau xà lách, bởi vì Triệu Văn Hách vấn đề dừng lại nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ nhàng bâng quơ hỏi Triệu Văn Hách, “Đột nhiên tưởng biểu diễn.”

Triệu Văn Hách bĩu môi, “Người nói giỡn đi?” Hẳn chính là Trần Mặc a, thích ngốc tại chính mình trong thế giới Trần Mặc a, như thế nào sẽ đột nhiên lựa chọn lên đài biểu diễn đâu, thật sự là quá khác thường, quá khác thường.

Nguyễn Manh nghe xong lúc sau tiếp tục ăn thịt, trong miệng nhét đầy thịt lúc sau tự nhiên mà vậy hỏi Triệu Văn Hách, “Trần Mặc cũng không nói giỡn.”

Triệu Văn Hách không tin, “Nói dối.”

Nguyễn Manh thuận miệng dối Triệu Văn Hách, “Trần Mặc cũng không nói dối.”

Trần Mặc lơ đãng quét mắt Nguyễn Mạnh, Nguyễn Mạnh cúi đầu ăn thịt dê, không có chú ý tới hăn ánh mắt.

Hăn xác thật không có nói dối, chỉ là không có trả lời hoàn chỉnh, hăn đột nhiên tưởng biểu diễn, bởi vì hăn không thích Nguyễn Mạnh dùng như vậy ánh mắt xem Tần Dương.

Triệu Văn Hách lại hỏi Trần Mặc, “Người chừng nào thì học đàn ghi-ta?”

“Một vòng trước.”

“Ta đi, một vòng là có thể đàn thành như vậy, người thế nào cũng phải không ngừng đổi mới ta đổi học bá nhận tri sao?”

Nguyễn Mạnh nhưng thật ra không tính ngoài ý muốn, “Hăn từ nhỏ học cái gì đều mau, người loại này học tra sẽ không minh bạch.”

Triệu Văn Hách ngó nàng liếc mắt một cái, “Không được nhân thân công kích a, ta ở chúng ta ban cũng là xếp hạng trước mười có được không.”

Nguyễn Mạnh ăn chút thịt dê lót lót bụng, cuối cùng không như vậy đói luống cuống, nàng giơ lên chén trà, “Tới, làm chúng ta chúc mừng Trần Mặc đồng học lớp hội diễn lấy được đệ nhất danh.”

Triệu Văn Hách phối hợp cầm lấy cái ly cùng nàng chạm vào một chút, “Chúc mừng Trần Mặc đồng học.”

Nguyễn Mạnh đối với phản ứng trì độn Trần Mặc ánh mắt ý bảo hạ, “Tới, Trần Mặc cùng chúng ta chạm vào một chút.”

Trần Mặc không hiểu loại này chúc mừng phương thức có cái gì ý nghĩa, nhưng vẫn là phối hợp giơ lên chén rượu, cùng hai người chạm vào

một chút, Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách mồm to uống ngụm trà, bộ dáng thoạt nhìn so nhân vật chính Trần Mặc còn vui vẻ.

Buổi tối, Trần Mặc công đàn ghi-ta về đến nhà, bảo mẫu cho hẳn để lại cơm, hỏi hẳn ăn qua không có.

Trần Mặc hỏi nàng, “Ăn qua.”

Bảo mẫu đem cơm thu được tủ lạnh.

Phòng khách Tần Nam ba người bồi hướng cửa ngồi ở trên sofa xem TV, Trần Vĩnh Quốc vuốt ve Trần Nhiên đầu, vẻ mặt tự hào, “Hôm nay nhiên nhiên giỏi quá, lên đài niệm thơ một chút đều không mắc kẹt, ba ba vì người kiêu ngạo.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

23.

Bị đặt là nhất không phí tổn sự, bất quá Trần Mặc vốn chính là trường học đệ nhất, trọng điểm cao trung nhất coi trọng vẫn là học tập thành tích, những cái đó không đau không ngứa đòn dãi, không có chứng cứ rõ ràng, đối Trần Mặc không có tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nếu người ở phương diện nào đó đặc biệt ưu tú xông ra, như vậy người liền sẽ được đến mọi người khoan dung.

Tựa như Triệu Văn Hách nói, học bá sao, tổng phải có chút không giống nhau địa phương, không thích nói chuyện hiện tại hoàn toàn không tính là khuyết điểm.

Thực mau, lại là một cái cuối tuần.

Trần Mặc sớm rời giường bắt đầu rửa mặt thu thập, mặc vào một thân sạch sẽ bạch áo sơ mi, thẳng tắp ngồi ở án thư chờ đợi, nhưng mà, thẳng đến Trần Vĩnh Quốc xe khai ra tiểu khu, dưới lầu không có bất luận cái gì động tĩnh.

Tựa hồ tất cả mọi người lại lần nữa đã quên, hôm nay là hỷ sinh nhật.

Lúc này, phòng môn đột nhiên bị gõ vang, hỷ quay đầu lại, Nguyễn Mạnh đi đến.

Nàng chấp tay sau lưng, đối với Trần Mặc cười nói, “Trần Mặc đồng học, sinh nhật vui sướng.”

Nói xong nàng đem phía sau bàn tay ra tới, chỉ thấy nàng tay phải dẫn theo một cây tơ hồng, tơ hồng phía dưới hệ một con tiểu rùa đen, tiểu rùa đen như là bôi lột thăm tứ chi, trên lưng còn dùng tơ hồng đánh một cái nơ con bướm.

Nguyễn Mạnh đem rùa đen đặt ở Trần Mặc trên bàn sách, “Nột, qua sinh nhật, rùa đen hảo nuôi sống, thọ mệnh lại trường, về sau có nó bồi người.”

Trần Mặc đem rùa đen xách lên tới, sau đó phóng tới trong tay, rùa đen trứng gà lớn nhỏ, xem sau lưng xác vẫn như là lục quy, hẩn ngược mắt nhìn về phía Nguyễn Mạnh, “Cảm ơn.”

Lần này lại là một cái chỉ có Nguyễn Mạnh nhớ rõ sinh nhật.

Nguyễn Mạnh vỗ vỗ tay, “Người thích sao? Nó có thể bồi người thật lâu.”

Trần Mặc nhìn tiểu rùa đen ở trên bàn leo lên, sau đó gật gật đầu, “Thích.”

Nguyễn Mạnh nhẹ nhàng thở ra, mỗi lần chính mình sinh nhật, Trần Mặc đều đưa nàng chính mình thân thủ làm thủ công chế phẩm, nhưng Nguyễn Mạnh không am hiểu này đó, mỗi lần tặng lễ vật đều phải suy xét thật lâu, Trần Mặc không thích âm ỉ, không thích thay đổi, cũng không thích dơ loạn, cuối cùng nàng đi ngang qua một nhà sủng vật cửa hàng thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến đưa hẩn một cái rùa đen, dưỡng lên không uống lực, không sảo không nháo, còn thọ mệnh dài lâu.

Trần Mặc thật cẩn thận đem rùa đen trên người tơ hồng cởi bỏ, phóng tới trên mặt đất, làm nó tự do hoạt động, sau đó hẩn bắt đầu ở trên máy tính tra dưỡng rùa đen yêu cầu chú ý hạng mục công việc, đồng thời download mấy cái về rùa đen chăn nuôi phim phóng sự.

Nguyễn Manh đưa xong quà sinh nhật, duỗi cái lưng eo, chuẩn bị trở về bố miên, lâm ra cửa phía trước, nàng đối Trần Mặc nói, “Trần Mặc, chúc mừng người, lại trưởng thành một tuổi.”

Trần Mặc quay đầu xem nàng, cuối thu đêm trường, lúc này thiên còn chưa toàn lượng, trong phòng sáng lên mờ nhạt đèn, chiếu vào đối diện thiếu nữ trên người hình thành ấm áp vàng sáng, thiếu nữ bộ dáng từ bảy tuổi bắt đầu một năm một năm ở trước mắt thoáng hiện.

Mỗi năm sinh nhật nàng đều sẽ nhớ rõ, mỗi lần sinh nhật khi nàng đều sẽ đối hắn nói những lời này.

Nguyễn Manh nói xong liền phát phát tay, chuẩn bị về nhà ở ngủ cái thu hồi giấc.

Trần Mặc nhìn trên mặt đất chậm rì rì bò rùa đen, cổ vũ dường như sờ sờ chính mình đầu tóc, Trần Mặc lại lớn lên một tuổi, thực mau liền phải trở thành một cái đại nhân, hiện tại, hắn cũng có thể chiếu cố tâm sinh mệnh.

Đãi Nguyễn Manh trở về bố miên lên, đã là buổi sáng 10 giờ, nàng lại lần nữa đi đối diện, lâu một Tần Nam một nhà ba người đều không ở nhà, chỉ có bảo mẫu cho nàng mở cửa, nàng hỏi bảo mẫu, “Tần a đi bọn họ đi đâu?”

“Bọn họ một nhà hồi Trần Nhiên nãi nãi gia, hôm nay buổi tối không về được.”

Nguyễn Manh hỏi, “Trần Mặc cũng đi rồi sao?” Nàng biết từ nhỏ Trần Mặc nãi nãi liền không thích hắn, chẳng lẽ bọn họ chuẩn bị làm Trần Mặc sinh nhật ở bên kia quá?

Bảo mẫu hồi, “Ách... Không có, Trần Mặc còn ở trên lầu.”

Nguyễn Mạnh “Nga” một tiếng, xem ra bọn họ một nhà, cũng không bao gồm Trần Mặc.

Nàng trực tiếp lên lầu, Trần Mặc chính một mình ngồi ở trước máy tính nhìn về rùa đen phim phóng sự, mà nàng sáng sớm đưa tới rùa đen, đang ở thăm tứ chi, chậm rì rì trên mặt đất tùy ý bò.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, thanh âm vui sướng nói, “Hôm nay ta ba mẹ đều không ở, cơm trưa chúng ta ở bên ngoài ăn, hôm nay người muốn đi địa phương nào chơi?”

Trần Mặc ngược mắt, nghiêm túc nghĩ nghĩ, “Công viên trò chơi.” Hắn lần trước thấy Nguyễn Mạnh chơi phi thường vui vẻ.

Nguyễn Mạnh vỗ vỗ tay, “Hào, liền đi công viên trò chơi, chúng ta hiện tại liền xuất phát.”

Công viên trò chơi còn cùng lần trước tới khi giống nhau, không có quá lớn biến hóa, lúc này đây, Nguyễn Mạnh mang theo Trần Mặc ném thử rất nhiều phía trước hẳn đều không có ném thử quá hạng mục.

Ở tàu lượn siêu tốc thượng, Trần Mặc khẩn bắt lấy đai an toàn, tuy rằng không có giống những người khác giống nhau thét chói tai, nhưng hẳn nhắm mắt lại không dám nhìn chung quanh, chỉ cảm thấy chính mình vẫn luôn ở phía trước tiến, xoay tròn..... Bay lượn.

Đây là hẳn chưa bao giờ từng có thể nghiệm, đãi hết thấy đều đình chỉ, hẳn mở to mắt, nhìn về phía bên cạnh Nguyễn Mạnh, má nàng đỏ bừng, đôi mắt lượn tựa hồ có thể chiếu sáng lên sở hữu hắc ám, Trần Mặc hỏi nàng, “Người vui vẻ sao?”

Nguyễn Mạnh gật đầu, “Đương nhiên vui vẻ a!”

Trần Mặc yên tâm, nàng vui vẻ thì tốt rồi.

Từ tàu lượn siêu tốc trên dưới tới, hai người ở trên đất bằng đi tới, làm thân thể thói quen mặt đất trọng lực, lúc này một vị ăn mặc manga anime giáo phục tóc dài nữ sinh đưa cho Nguyễn Mạnh một tờ truyền đơn, Nguyễn Mạnh tùy tay tiếp nhận tới, mặt trên tiêu đề viết “Nhà ma —— kinh tủng một đêm!”

Phía dưới đại ý nội dung chính là nhà ma gần nhất đổi mới, bên trong tân tăng rất nhiều nội dung, có thể mang cho người xem càng chân thật thể nghiệm, Nguyễn Mạnh hỏi Trần Mặc, “Muốn hay không đi xem?”

Trần Mặc không sao cả gật đầu, nàng muốn nhìn nói hần liền bồi nàng. Hần luôn luôn là kiên định chủ nghĩa duy vật giả, ngày thường thích nhất xem tiết mục chính là 《 đi vào khoa học 》, chưa bao giờ tin tưởng trên thế giới này có quỷ, cho nên cũng không sợ hãi này đó.

Nguyễn Mạnh cũng chưa từng có từng vào nhà ma, hơn nữa từ nhỏ liền rất thiếu xem quý phiến, vừa thấy này đó nàng buổi tối liền ngủ không yên, bất quá hiện tại trưởng thành, là thời điểm khiêu chiến một chút chính mình.

Nhà ma cửa đứng một cái màu trắng trường bào nam nhân, trường bào mặt trên nơi nơi đều là khô khốc màu đỏ ấn ký, như là loang lỗ vết máu, nam nhân vừa ốm vừa cao, đứng ở nơi đó, gió thổi qua tới, tựa như một cái gãy cây gãy trúc bộ một thân huyết bào.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

24.

Nguyễn Mạnh ngồi ở ghế dài thượng phơi sẽ thái dương, cảm giác chính mình cuối cùng là từ quý phiến sống lại, nàng nhìn về phía bên cạnh ngồi thẳng tắp Trần Mặc, hăn ăn mặc màu đen vận động áo khoác, bên trong là thuần sắc bạch áo thun, giờ phút này toái phát thuận theo dán ở trên trán, ngăm đen trong ánh mắt bình tĩnh không gợn sóng, thoạt nhìn một chút cũng chưa chịu nhà ma ảnh hưởng.

Nguyễn Mạnh hỏi hăn, “Nhìn đến những cái đó đột nhiên ra tới quý, người đều không sợ sao?”

Trần Mặc hồi nàng, “Đều là giả.”

Nguyễn Mạnh tuy rằng biết những cái đó quý đều là nhân viên công tác giả, nhưng vẫn là sẽ sợ hãi, nàng khích lệ Trần Mặc, “Không tòi a Trần Mặc, mới phát hiện người lá gan rất đại, còn hảo có người, bằng không ta đã sớm sợ tới mức chạy ra.”

Trần Mặc đôi tay đặt ở trên đùi, đôi mắt nhìn phía trước, nghe xong Nguyễn Mạnh khích lệ, khóe miệng nhịn không được hơi hơi thượng nhếch lên tới.

Giờ phút này thái dương đã tới rồi đỉnh đầu chính phía trên, vừa lúc là cơm trưa thời gian, Nguyễn Mạnh hỏi Trần Mặc, “Cơm trưa người muốn ăn cái gì?”

Trần Mặc quay đầu hỏi lại, “Người muốn ăn cái gì?” Tới phía trước hăn đem chính mình còn lại tiền tiêu vật đều mang lên, ngày thường hăn

vốn dĩ cũng không thể nào tiêu tiền, không yêu ăn đồ ăn vặt cũng không thích loạn mua đồ vật, cho nên mỗi tháng tiền tiêu vặt đều sẽ thừa rất nhiều.

Nguyễn Manh thói quen quyết định, nàng nghiêm túc nghĩ nghĩ, “Nếu không đi ăn đáy biển vớt?”

Trần Mặc không có dị nghĩa, hai người đi cách đó không xa đáy biển vớt. Tiến vào sau tìm một cái bàn trống ngồi xuống, người phục vụ lấy quá hai cái thực đơn, Trần Mặc thói quen tính từng cái ở trong đầu tính toán thực đơn mặt trên sở hữu con số, Nguyễn Manh điểm một ít hai người đều thích ăn đồ ăn sau, đột nhiên đối Trần Mặc nói, “Người chờ ta một hồi, ta đi bên ngoài mua điểm đồ vật.”

Trần Mặc từ thực đơn trung ngừng đầu, gạt đầu, lại tiếp tục tính toán thực đơn mặt sau con số.

Một lát sau, Trần Mặc đang định tính toán lần thứ hai thực đơn mặt trên con số khi, Nguyễn Manh lại lần nữa tiến vào, nàng trong tay dẫn theo một cái tiểu bánh kem, đặt ở trên bàn, sau đó từ bên trong lấy ra ngọn nến, cắm ở mặt trên bậc lửa.

Đối diện Trần Mặc an tĩnh nhìn nàng động tác, này hết thảy với hấn mà nói như là cách một loại trong suốt cái chắn, làm hấn cảm giác có chút không chân thật.

Theo ngọn nến bậc lửa, Nguyễn Manh bắt đầu xướng nổi lên sinh nhật ca, nàng thanh âm không lớn, bất quá bên cạnh cái bàn hai đối trung niên phu thê người vẫn là nghe đến thanh âm tò mò nhìn lại đây, bọn họ nhìn đến hai cái xinh đẹp thiếu niên thiếu nữ, không khỏi lộ ra hiếu ý cười.

Nguyễn Manh từ nhỏ không yêu ca hát, bởi vì nàng ngũ âm không được đầy đủ, ngẫu nhiên chính mình hạt hừ hừ đều không hề điều thượng, cho nên nàng rất ít trước mặt người khác ca hát, bất quá sinh nhật ca đơn giản, nàng xướng ra dáng ra hình, không tính khó nghe.

Đối diện thiếu nữ xướng nghiêm túc, Trần Mặc đột nhiên che lại chính mình ngực, nỗ lực phân biệt chính mình trái tim đột nhiên một phút đồng hồ nhảy lên 120 hạ nguyên nhân.

Sinh nhật ca cùng tim đập có cái gì quan hệ đâu?

Chưa từng có nghiên cứu khoa học kết quả cho thấy sinh nhật ca hội đối tim đập có gia tốc tác dụng.

Xướng xong sinh nhật ca, Nguyễn Manh đối với ngây người Trần Mặc thúc giục, “Mau hứa cái nguyện, sau đó thổi ngọn nến.”

Trần Mặc lấy lại tinh thần, ở Nguyễn Manh thúc giục hạ, nhắm mắt lại cho phép một cái nguyện, sau đó thổi tắt ngọn nến.

Nguyễn Manh đem bánh kem cắt ra, trang đến mâm, đưa cho Trần Mặc một phần, cấp chính mình trang một phần, nàng dùng nĩa xoa một ngụm bỏ vào trong miệng, vẻ mặt hưởng thụ biểu tình, nàng từ nhỏ thích ăn đồ ngọt, đặc biệt là mang bơ đồ vật.

Trần Mặc nhìn đối diện Nguyễn Manh, khóe miệng lộ ra một tia như có như không cười.

Cái này sinh nhật tuy rằng chỉ có bọn họ hai người, nhưng với hân mà nói đã vậy là đủ rồi.

Ăn qua cơm trưa, hai người cưỡi xe đạp về đến nhà, Nguyễn Manh cùng Trần Mặc phát phát tay, trở về chính mình gia, ngủ trưa qua đi, Nguyễn Manh lấy ra luyện tập sách bắt đầu làm bài, Nguyễn Manh làm chuyên chú, lại ngừng đầu khi, sắc trời đã sát hắc.

Nàng lấy ra tủ lạnh cơm thừa phóng tới lò vi ba nhiệt hạ coi như bữa tối, hôm nay Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa đi nãi nãi gia, buổi tối cũng ở tại bên kia.

Nguyễn Mạnh cơm nước xong chính tây mâm, đột nhiên phòng khách đèn “Măng măng” vang lên hai tiếng, ánh sáng lúc sáng lúc tối.

Nguyễn Mạnh bị hoảng sợ, nhớ tới hôm nay ở nhà ma trải qua, nàng chạy nhanh đem bàn ăn súc rửa sạch sẽ, sau đó cầm di động chạy tới đối diện, đối diện phòng ở lầu một hắc vèo vèo, chỉ có lầu hai Trần Mặc phòng đèn sáng, bảo mẫu ngày thường không ở nhà bọn họ trụ, hôm nay Tần Nam phu thê không ở, đối diện cũng chỉ có Trần Mặc một người.

Nguyễn Mạnh ấn vang chuông cửa, một lát sau, lầu một đèn sáng lên, ngay sau đó, Trần Mặc mở ra môn.

Hắn ăn mặc một thân thoải mái màu xám vận động phục, tóc hơi hơi ướt, hắn là mới vừa tắm xong, hắn ngăm đen đôi mắt nhìn Nguyễn Mạnh, làm như hỏi nàng tới làm cái gì.

Nguyễn Mạnh chạy nhanh tể thân đi vào, đem bóng đêm ném ở phía sau, Trần Mặc một bên lên lầu một bên chuẩn bị tắt đi phòng khách đèn, Nguyễn Mạnh chạy nhanh nói, “Đừng quan, một hồi ta còn muốn xuống dưới.”

Trần Mặc quay đầu lại liếc nhìn nàng một cái, trên mặt không có gì biểu tình, nhưng cuối cùng vẫn là lưu trữ phòng khách đèn.

Nguyễn Mạnh tùy hắn trở lại phòng, phát hiện trên mặt đất tiểu rùa đen chính ăn lá cải, Nguyễn Mạnh đi qua đi ngồi xổm bên cạnh, đánh giá nó quy tốc dùng bữa.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

25.

Nguyễn Mạnh bởi vì ác mộng trên người ra một tầng mồ hôi lạnh, lúc này cảm thấy trên người dính nhớt khó chịu, hơn nữa lúc này nàng có một loại không nín được nước tiểu ý, nàng cởi bỏ vây quanh chặn, mặc vào dép lê, theo tối tăm ánh sáng sờ đến toilet, ấn đèn sau, đôi mắt thích ứng sẽ chói mắt ánh sáng, mới đi vào đi.

Nguyễn Mạnh đi tiểu xong, ở bồn rửa tay tiếp chút nước ấm, ướm nhẹp khăn lông xoa cổ cùng mồ hôi trên trán.

Lúc này, toilet đèn đột nhiên lại “Tư tư” vang lên hai tiếng, ánh đèn lúc sáng lúc tối lập loè, nàng dọa nháy mắt ném xuống khăn lông vụn ra toilet môn chạy đi ra ngoài.

Nếu là ngày thường gặp được như vậy sự Nguyễn Mạnh cũng sẽ không sợ hãi, nhưng hôm nay vốn là mới vừa từng vào nhà ma, vừa rồi lại làm một cái ác mộng, Nguyễn Mạnh che lại ngực, nỗ lực bằng phẳng chính mình tim đập.

Trên sofa Trần Mặc nghe được tiếng vang ngồi dậy dò hỏi, “Làm sao vậy?”

Trong bóng đêm hắt thanh âm như cũ vững vàng như thường, Nguyễn Mạnh tâm nháy mắt yên ổn xuống dưới.

Lúc này toilet đèn lại giống thường lui tới giống nhau sáng lên, Nguyễn Mạnh hồi hăn, “Không có việc gì, chính là vừa rồi toilet đèn không tốt.”

Nguyễn Mạnh đem toilet đèn tắt đi, sau đó trở lại sô pha trước, lại lần nữa quần chặt chần nằm xuống, lúc này đây, bởi vì vừa rời kinh hách mất đi buồn ngủ, trong lúc nhất thời lại khó có thể đi vào giấc ngủ, nàng lấy qua di động nhìn thời gian, mới rạng sáng tam điểm 40, ly sáng sớm còn có mấy cái giờ.

Đối diện Trần Mặc thanh âm lại lần nữa truyền đến, “Ngủ đi, không cần sợ, ta ở chỗ này.”

Hắn thanh âm sạch sẽ thanh triệt, trong đêm tối có yên ổn nhân tâm lực lượng. Không biết khi nào bắt đầu, cái kia trầm mặc ít lời tiểu nam hài giống như trưởng thành vì một cái kiên cố đáng tin cậy thiếu niên, Nguyễn Mạnh mơ mơ màng màng nghĩ, thực mau, liền lại ngủ rồi.

Lại mở to mắt thời điểm, là chuông báo vang lên thời điểm, thời gian vừa lúc là 6 giờ rưỡi, Nguyễn Mạnh ngồi dậy, tắt đi di động chuông báo, sau đó duỗi cái lưng eo, nhìn về phía đối diện sô pha.

Trần Mặc đã không ở mặt trên, hắc màu xanh biển thâm lông giờ phút này cũng chinh chinh tề tề điệp điệp đặt ở trung gian, mặt trên phóng Trần Mặc tối hôm qua vẫn luôn cầm trong tay nàng đưa phi cơ mô hình.

Nguyễn Mạnh tả hữu nhìn quanh, sau đó ở phòng bếp tìm được rồi hãn, hãn đang ngồi ở bàn ăn trước, trước mặt phóng một ly nhiệt cà phê cùng một cái thịt gà sandwich.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, chỉ thấy mặt khác một mặt phóng một ly sữa bò nóng cùng đồng dạng thịt gà sandwich, nàng có chút kỳ quái, nhiều năm như vậy, Trần Mặc khẩu vị liền trước nay không thay đổi quá, không biết vì cái gì hôm nay hãn sữa bò đổi thành cà phê.

Nguyễn Mạnh đi toilet đơn giản rửa mặt hạ, sau đó ngồi vào bàn ăn trước ăn xong rồi bữa sáng, sandwich hương vị thực hảo, nàng đại đại cắn một ngụm, vừa ăn biên tán dương, “Không nghĩ tới cái này sandwich

hương vị xác thật không tồi, trách không được nhiều năm như vậy người đều ăn không nị.”

Trần Mặc an tĩnh ăn bữa sáng, cùng Nguyễn Manh ở chung nhiều năm như vậy, hẳn biết có chút lời nói cũng không cần hỏi phục.

Nguyễn Manh ăn xong sandwich, uống xong sữa bò, nhìn về phía đối diện như cũ thong thả ung dung ăn bữa sáng Trần Mặc, phát hiện hẳn đôi mắt phía dưới có một tầng nhàn nhạt quàng thâm mắt, nàng quan tâm hỏi, “Tối hôm qua không ngủ hảo?”

Trần Mặc ngược mắt nhìn nàng một cái, biểu tình do dự một cái chớp mắt, cuối cùng lắc đầu.

Trần Mặc cũng không nói dối, Nguyễn Manh liền lại không truy vấn.

Trần Mặc xác thật không có nói dối, hẳn không phải không có ngủ hảo, mà là hoàn toàn không ngủ.

Nguyễn Manh đứng dậy đi toilet trát tóc, chải nàng lại từ bên trong ra tới, phòng khách trên sofa thảm lông đã không thấy, trên bàn cơm mâm cũng đã bị rửa sạch sẽ đặt ở trong rổ, Nguyễn Manh biết Trần Mặc là hồi đối diện, nàng bế lên trên sofa chính mình đệm chăn cùng gối đầu, thả lại phòng.

Ngày này khóa thượng, Nguyễn Manh thần thanh khí sảng nghiêm túc nghe giảng bài, nhưng thật ra ngày thường vô luận làm cái gì đều thực chuyên chú Trần Mặc, vẫn luôn ngủ gà ngủ gật. Trần Mặc nỗ lực muốn cho chính mình bình tĩnh thanh tỉnh, nhưng đầu như cũ giống gà con mổ thóc giống nhau, điểm tới điểm đi.

Trung gian rất nhiều lần khiến cho lão sư chú ý, bất quá bởi vì hẳn học tập thành tích hảo, lão sư cũng đều không có so đo.

Tan học sau, Nguyễn Mạnh vọt một ly cà phê cho hấn, hỏi: “Người tối hôm qua không ngủ hảo?”

Trần Mặc đôi mắt híp lại, giờ phút này trong óc mặt mơ mơ màng màng, hấn lắc lắc đầu, trả lời, “Không ngủ.”

“Cả đêm cũng chưa ngủ?”

Trần Mặc gật gật đầu.

Nguyễn Mạnh có chút áy náy, biết rõ hấn không thích hoàn cảnh lạ lẫm, còn kéo hấn bồi chính mình.

Nguyễn Mạnh đem hướng tốt cà phê đẩy cho hấn, “Uống một chén để nâng cao tinh thần.”

Trần Mặc bưng lên cà phê, ngửa đầu “Ku ku ku” mồm to uống lên đi xuống.

Ngày thường hấn uống nước đều phi thường quy luật, mỗi lần một cái miệng nhỏ, một lần uống mười khẩu, tựa như tính toán tốt giống nhau đều đều, Nguyễn Mạnh chưa từng có gặp qua hấn như vậy mồm to uống nước.

Trần Mặc lúc này mi mắt buông xuống, cong vút lông mi hơi hơi rung động, trong ánh mắt làm như mang theo sương mù, mê mang nhìn nàng, cùng hấn ngày thường bình tĩnh khắc chế bộ dáng bất đồng.

Hấn cùng thường lui tới hoàn toàn bất đồng bộ dáng, Nguyễn Mạnh đột nhiên cảm thấy lúc này hấn thoát nhìn có chút đáng yêu.

Nguyễn Mạnh thanh âm không tự chủ được phóng nhu hòa, “Vậy người hiện tại mị sẽ, đi học ta kêu người.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

26.

Thời gian lưu chuyển, một học kỳ giây lát chỉ gian liền lại qua đi, cuối kỳ khảo thí thời điểm Nguyễn Mạnh lại tiến bộ năm tên, bởi vì Đặc Trọng Ban là trong trường học tốt nhất lớp, hiện tại Nguyễn Mạnh ở toàn giáo xếp hạng đã vào trước 50.

Này một học kỳ, Triệu Văn Hách cùng bạn gái phân phân hợp hợp, thành tích trượt xuống rất nhiều, kỳ nghỉ thời điểm, Triệu Văn Hách quần lấy Nguyễn Mạnh cho hẩn học bù.

Nguyễn Mạnh không nghĩ tới nàng cũng có cho người khác học bù một ngày, kỳ thật nàng cảm thấy tốt nhất lão sư hẩn là Trần Mặc, bất quá Trần Mặc cho người ta giảng đề khi không thích nói chuyện, hẩn viết họa vài thứ kia cũng không phải tất cả mọi người có thể xem hiểu, cuối cùng Nguyễn Mạnh vẫn là kiến nghị Triệu Văn Hách báo kỳ nghỉ lớp học bổ túc.

Nghỉ đông thời điểm, Du Hoa công ty sinh ý vừa lúc cũng tiến vào mùa ế hàng, vì cấp Nguyễn Mạnh chúc mừng thành tích tiến bộ, một nhà ba người đi ra ngoài Thái Lan du lịch, tuy rằng quốc nội là mùa đông, nhưng Nguyễn Mạnh ở Thái Lan bị phơi đen một vòng.

Mười lăm thiên hậ, Nguyễn Mạnh từ Thái Lan trở về, chuyện thứ nhất là đi đối diện tìm Trần Mặc, nàng xách theo một ít vật kỷ niệm đi đối diện, Tân Nam cùng Trần Nhiên vừa lúc ở lâu một, Nguyễn Mạnh đem mang cho hai người lễ vật đưa qua đi, Trần Nhiên chính là một cái nắm tay đại ốc biển, đặt ở bên tai là có thể nghe được gió biển thanh âm, đưa cho

Tần Nam chính là một bộ thủ công tinh xảo hoa tai, có chứa Đông Nam Á phong tình, có thể xứng váy xuyên.

Tần Nam cùng Trần Nhiên hai người thoạt nhìn đều rất thích, Nguyễn Mạnh cuối cùng cầm một cái cái hộp nhỏ lên lầu.

Trần Mặc giống thường lui tới giống nhau ngồi ở án thư làm số độc, tiểu rùa đen trên mặt đất chậm rì rì bò sát, Nguyễn Mạnh vòng qua rùa đen đi đến án thư, đem hộp đẩy cho hắn, “Nột, cho người mang lễ vật.”

Trần Mặc ngửa đầu, nhìn về phía Nguyễn Mạnh, nàng so phía trước đen một vòng, tiểu mạch sắc làn da có vẻ nàng hàm răng càng thêm trắng tinh, tươi cười càng thêm sáng lạn, hắn cúi đầu đem hộp mở ra, bên trong phóng một khối trứng gà lớn nhỏ xinh đẹp màu đen cục đá.

Nguyễn Mạnh giống tiểu hài tử khoe khoang nói, “Đây là ta suốt nhật một ngày mới nhật được xinh đẹp nhất cục đá, ta ba nói này hắn là mắt mèo thạch, người nhìn xem có thích hay không.”

Trần Mặc đem hộp cục đá cầm lấy tới đặt ở lòng bàn tay đoan trang, cục đá bên ngoài thoạt nhìn là màu đen, nhưng gần xem lại có thể nhìn đến bên trong ám sắc hoa văn, hắn hỏi Nguyễn Mạnh, “Cảm ơn, ta thực thích.”

Nguyễn Mạnh ngồi ở hắn bên cạnh, bắt đầu giảng thuật trong khoảng thời gian này du lịch hiểu biết, trung gian nàng một hồi quơ chân múa tay, một hồi cười ha ha, Trần Mặc vẫn luôn ở bên cạnh an tĩnh nghe, cuối cùng nàng cảm thán một câu, “Kỳ thật nhiều ra ngoại quốc nhìn xem cảm giác cũng khá tốt, về sau có cơ hội ở nước ngoài học tập cùng sinh hoạt nói cũng là một kiện không tồi sự.”

Trần Mặc ngược mắt xem nàng, thanh âm có chút kinh ngạc, “Người chuẩn bị ra ngoại quốc?”

Nguyễn Mạnh nói có chút miệng khô, thuận tay lấy quá hần cái ly uống lên mấy ngụm nước, sau đó hồi hần, “Không phải a, chính là thuận miệng vừa nói, hiện tại mới cao nhị, ly thi đại học còn xa đâu.” Nguyễn Mạnh ngó mắt trên bàn sách hồng da luyện tập sách, hỏi lại hần, “Bất quá nhưng thật ra người, về sau có tính toán gì không?”

Trần Mặc lắc lắc đầu, “Không biết.” Hần chưa từng có nghĩ tới tương lai, ở hần trong thế giới, cùng Nguyễn Mạnh như vậy làm từng bước lớn lên liền rất hảo.

Nguyễn Mạnh nhìn trước mặt hần số độc bốn, “Người không phải đối số học nhất cảm thấy hứng thú sao, vậy học toán học hảo a, không phải có câu nói nói cái gì tới..... Nga... Nói toán học là hết thầy cơ bản, không có gì là toán học giải quyết không được.”

Trần Mặc nghiêm túc nghĩ nghĩ, nếu là toán học nói, hần xác thật sẽ không bài xích.

Nguyễn Mạnh lại nói, “Bất quá hiện tại cũng không cần có kết luận, còn có thời gian, chậm rãi suy xét là được, dù sao người học tập thành tích hảo, học cái gì đều mau, lựa chọn cái gì đều có thể.”

Trần Mặc gật gật đầu.

Nghỉ đông thời gian cực nhanh, đảo mắt liền đến Tết Âm Lịch, Nguyễn Mạnh một nhà ở nhà bà ngoại ăn tết, đại niên 30 buổi tối, Nguyễn Mạnh sớm liền cấp Triệu Văn Hách cùng Trần Mặc phân biệt đã phát chúc phúc tin nhắn.

Triệu Văn Hách thực mau hồi nàng, “Tân niên vui sướng, chúc người tân một năm ăn béo 30 cân! Đầu chó biểu tình”

Trần Mặc vẫn luôn cũng chưa về tin tức, bất quá Nguyễn Mạnh biết Trần Mặc không thể nào thích xem di động, cũng không thể nào thích dùng

di động cùng người khác liên hệ, cho nên Nguyễn Mạnh cũng không có để ý.

Ông ngoại bà ngoại làm một bàn đồ ăn, người một nhà ngồi vây quanh ở bên nhau xem xuân vãn, cuối cùng Nguyễn Mạnh lại thu thật dày một cái bao lì xì, nàng cảm thấy mỹ mãn đặt ở gối đầu phía dưới, làm một cái mộng đẹp, giờ phút này toàn gia sung sướng nàng hoàn toàn không biết Trần Mặc gia phát sinh hết thảy.

Trừ tịch ngày này, bảo mẫu ở lâu một làm cơm tất niên, phòng khách TV thanh âm rất lớn, Trần Mặc đi buồng vệ sinh tắm rửa, đôi hăn cầm khăn lông ra tới, liền nhìn đến Trần Nhiên ngồi ở hăn phòng trên mặt đất, trong tay cầm một cái đựng đầy thủy bể cá, trong nước mặt phao vẫn không nhúc nhích tiểu rùa đen, Trần Nhiên thấy Trần Mặc ra tới, hiển vật quý dường như giơ lên trong tay bể cá, “Ca ca, người xem, ta cấp rùa đen tìm một cái nhà mới.”

Trần Mặc bước nhanh chạy tới, đem hăn trong tay bể cá đoạt lại đây, sau đó vớt ra bên trong rùa đen, nhưng mà rùa đen đã vẫn không nhúc nhích, mất đi hô hấp.

Trần Mặc đứng ở tại chỗ, nắm tay nắm chặt, thân thể run nhè nhẹ, nhìn Trần Nhiên ánh mắt biến có chút lạnh băng.

Trần Nhiên nhìn đến Trần Mặc cái dạng này, trong lòng có chút sợ hãi.

Lúc này, vừa lúc Tần Nam lên lầu, đi đến phòng cửa, nhìn đến huynh đệ hai người chi gian kỳ quái bầu không khí, lập tức đối với Trần Nhiên vẫy vẫy tay, “Nhiên nhiên, làm sao vậy?”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

27.

Hai năm thời gian vội vàng rồi biến mất, xuân đi thu tới, mùa biến hóa, lá cây tái rồi lại hoàng, nước sông băng kết lại hóa, nhưng mà Trần Mặc trong nhà không khí, lại sớm đã hàng nhập băng điếm.

Từ tiểu rùa đen rời đi sau, Trần Mặc lại không được bất luận kẻ nào tiến hẳn phòng, trừ bỏ Nguyễn Manh.

Trần Vĩnh Quốc ăn tết trong lúc tổng cộng cũng không hồi vài lần gia, mỗi lần trở về bất quá hơn mười phút liền cùng Tần Nam sảo lên, sau đó hai người đại sảo một hồi sau Trần Vĩnh Quốc lại lần nữa quăng ngã môn rời đi.

Bởi vì trong nhà giường cung bặt kiếm bầu không khí, Trần Nhiên cũng không giống ngày xưa hoạt bát, ngẫu nhiên Nguyễn Manh lại đây, cũng không quán lấy nàng, mà là một người trốn ở góc phòng chơi trò chơi.

Tần Nam bởi vì cùng Trần Vĩnh Quốc quan hệ càng đối càng tao, mỗi ngày đem chính mình khóa ở trong phòng, cũng không tâm quản cố Trần Mặc cùng Trần Nhiên, may mà trong nhà có bảo mẫu, một ngày tam cơm đều đối đa dạng làm, hai đứa nhỏ cũng đều đói không bụng.

Trần Mặc sinh hoạt cùng ngày xưa không có gì biến hóa, toàn bộ nghĩ đông trừ bỏ xuống lầu ăn cơm cùng mỗi ngày buổi chiều tân tăng tản bộ, hẳn cơ hồ đều là ở chính mình phòng vượt qua.

Thời tiết dần dần biến lãnh, ven đường lá cây lại lần nữa bắt đầu phai màu, mùa thu tiến đến khi, Nguyễn Manh cùng Trần Mặc nghênh đón cao

tam.

Khai giảng ngày đầu tiên, chủ nhiệm lớp liền thông tri đại gia, học kỳ 1 lớp nhất mạt một người bằg phi đào thải đến bình thường ban, trong ban mới tới một người học sinh, mà Nguyễn Manh, bởi vì học kỳ 1 cuối kỳ khảo thí thành tích không tồi, chủ nhiệm lớp đối nằg thái độ cũng bắt đầu hảo chút.

Bất quá Nguyễn Manh tâm tình lại không tính vui vẻ, thật vất vả quen thuộc lên bằg bay khỏi khai, nằg ở cái này Đặc Trọng Ban trừ bỏ Trần Mặc cùng Tần Dương lại không có gì bằg hữu.

Mới tới học sinh thành tích ở toàn giáo tiền 30 người, ở Đặc Trọng Ban xếp hạng cũng tại tiền tam mươi, xem như bình thường trong ban nổi bật thành tích.

Mấy năm nay, Tần Dương đối Nguyễn Manh càng thêm thực lạc lên, hẳn luôn thích đến phòng học mạt sau một bên chuyển cầu một bên cùng Nguyễn Manh nói chuyện.

Mấy năm nay Tần Dương khảo thí mỗi lần đều là cả năm cấp đệ nhị, nhưng như cũ kém Trần Mặc một mảng lớn điểm, bất quá Trần Mặc điểm thật sự không có tham khảo tính, lấy hẳn siêu việt thường nhân chỉ số thông minh này điểm cũng không đủ vì quái.

Tần Dương nhân duyên thực hảo, trong ban nam sinh có đôi khi lấy hai người điểm nói giỡn, Tần Dương nhìn qua cũng không thèm để ý, như cũ cùng bọn họ hi hi ha ha chơi đùa.

Hiện tại Nguyễn Manh cũng dần dần có thể đuổi kịp Đặc Trọng Ban học tập tiết tấu, không hề giống đệ nhất học kỳ như vậy luống cuống tay chân, học tập hiệu suất cũng cao lên.

Khai giảng không đến hai chu, trường học liền bắt đầu trù bị mùa thu đại hội thể thao, thể dục uỷ viên bắt đầu từng cái động viên trong ban học sinh báo danh, nói là lưu tại trường học cuối cùng một năm, mặc kệ như thế nào đều nên tham gia một lần trường học vận động.

Thể ủy đi đến Nguyễn Mạnh này một bàn thời điểm, Nguyễn Mạnh vốn dĩ liền am hiểu này đó, nàng báo nhảy cao cùng nhảy xa, thể dục uỷ viên ghi nhớ sau nhìn về phía Trần Mặc, “Trần Mặc đồng học, người muốn hay không tham gia một chút đại hội thể thao.”

Trần Mặc ngẩng đầu, nghiêm túc suy xét hạ, sau đó hỏi thể ủy, “Có chút cái gì hạng mục?”

Thể ủy không nghĩ tới hẳn sẽ đáp lời, lập tức đem báo danh biểu đưa cho Trần Mặc, Trần Mặc tiếp nhận đi nhìn kỹ một lần, sau đó ở trường bào Marathon thượng điền thượng tên của mình.

Chuẩn bị đại hội thể thao trong khoảng thời gian này, cao tam niên cấp lại nghênh đón một cái tin tức lớn, trường học có một cái khánh hoa đại học cử đi học danh ngạch, hiện tại bắt đầu sàng chọn cử đi học học sinh.

Này danh ngạch không cần hoài nghi khẳng định là dừng ở Đặc Trọng Ban, Đặc Trọng Ban học sinh bắt đầu thảo luận, “Người nói này cử đi học danh ngạch sẽ là ai?”

“Khẳng định Trần Mặc đi, mỗi lần cả năm cấp đệ nhất.”

“Ta cảm thấy cũng là, dù sao không phải là chúng ta loại này trung không lưu.”

“Bất quá hẳn thành tích hẳn là không cần cử đi học cũng khẳng định có thể thi đậu đi?”

“Kia cũng không nhất định, dù sao cũng là thi đại học, phát huy thất thường mỗi năm đều có, có cử đi học danh ngạch đỉnh như trên bảo hiểm.”

Mặt khác học sinh cũng đều tán đồng gật gật đầu, ở bọn họ xem ra cử đi học danh ngạch không hề trì hoãn là Trần Mặc, rốt cuộc toàn giáo đệ nhị danh cùng hẳn thành tích đều kém một mảng lớn.

Mặt khác học sinh về cử đi học danh ngạch đều ở nhiệt liệt thảo luận, thậm chí có chút người đã bắt đầu nháo áp chú, chủ yếu liền ở Trần Mặc cùng Tần Dương hai người lựa chọn, cuối cùng trước sau vẫn là Trần Mặc số phiếu cao một ít.

Làm sự kiện nhân vật chính Trần Mặc đối những việc này không chút nào quan tâm, hẳn luôn luôn là một cái có kế hoạch người, nếu báo Marathon thi đấu, bắt đầu mỗi ngày quy hoạch ra thời gian luyện tập, tan học ăn xong cơm chiều sau, viết một giờ tác nghiệp, sau đó liền bắt đầu ở trong tiêu khu mang tai nghe đêm chạy.

-

Nửa tháng sau, mùa thu đại hội thể thao chính thức cử hành, Nguyễn Manh ăn mặc một thân màu xanh biển vận động phục, đuôi ngựa lưu loát trát lên, nhảy xa cùng nhảy cao đều được niên cấp tổ đệ nhất danh.

Nguyễn Manh thi đấu xong, liền đi xem Trần Mặc 10 km trường bào, Nguyễn Manh đuổi quá khứ thời điểm, vừa lúc trọng tài thổi lên tiếng còi.

Tiếng còi một vang, tất cả mọi người lao ra tuyến ngoại, gia tốc đi tới, chỉ có Trần Mặc không nhanh không chậm, nện bước như là tính toán tốt giống nhau đều tốc đi tới.

Đặc Trọng Ban tham gia trường bào chỉ có Trần Mặc cùng Tần Dương, Tần Dương rất xa dẫn đầu ở phía trước, mà Trần Mặc mặc kệ phía

trước người có bao nhiêu mau, hẳn đều không có thay đổi chính mình tốc độ.

Tần Dương là trường học nhân vật phong vân, nhân duyên thực hảo, đường băng bên ngoài nam sinh nữ sinh lớn tiếng kêu tên của hắn, cho hắn cố lên.

Trường bào trạm điểm thiết lập bổ thủy trạm, nhưng vẫn là có rất nhiều nữ sinh tranh nhau cấp Tần Dương đệ thủy cùng khăn lông, Nguyễn Mạnh cái gì cũng chưa lấy, chỉ là đứng ở đường băng bên ngoài an tĩnh nhìn Trần Mặc, Nguyễn Mạnh biết hẳn không thích ngoài ý muốn tình huống, cho hắn đệ thủy chỉ biết quấy rầy hắn bước chân.

Trần Mặc hôm nay ăn mặc màu trắng áo thun cùng màu đen quần đùi, trang bị màu đen chạy bộ giày, thoạt nhìn hết sức thoải mái thanh tân lưu loát, theo km số gia tăng, hẳn trên người hơi hơi có chút mướt mồ hôi, ngăm đen đôi mắt nhìn qua ướt đầm dề, toái phát dính ở phía trước trên trán một ít, bị hắn ướt nhẹp màu trắng áo thun phía dưới ẩn ẩn có thể nhìn đến đường cong đều đều ngực.

Hắn trên người không có to lớn cơ bắp, nhưng thoạt nhìn cũng không suy nhược, cả người mang theo sạch sẽ thiếu niên khí, hết sức bắt người tầm mắt, đường băng hai sườn rất nhiều người nhin không được lấy ra di động chụp lên hắn.

Cuối cùng một km thời điểm, phía trước chạy ở phía trước người rõ ràng chậm lại, Tần Dương cũng không ngoại lệ, chỉ có Trần Mặc chậm rãi bắt đầu gia tốc, sau đó từng bước từng bước đuổi kịp và vượt qua qua đi, tới gần chung điểm hai trăm mét thời điểm, hắn chạy ở đằng trước.

Cuối cùng không chút nào ngoài ý muốn, Trần Mặc đệ nhất danh, Tần Dương đệ nhị danh.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

28.

Nguyễn Mạnh một giấc ngủ đến tự nhiên tỉnh, mới đi xuống lầu ăn bữa sáng, hôm nay Nguyễn xuân thu cũng không có khóa, vừa lúc ở gia, cơm trưa làm thực phong phú, ăn qua cơm trưa, Nguyễn Mạnh di động đột nhiên vang lên, điện báo biểu hiện là Tần Dương.

Buổi chiều hai điểm Nguyễn Mạnh dựa theo trong điện thoại Tần Dương yêu cầu đi vào thương trường, vừa ra thang máy, liền nhìn đến Tần Dương đứng ở tiệm trà sữa cửa.

Nguyễn Mạnh đi qua, hỏi: “Người có chuyện gì yêu cầu ta hỗ trợ? Sự tình gì như vậy thần bí trong điện thoại còn nói không rõ ràng lắm?”

Tần Dương nở nụ cười, lộ ra trắng tinh hàm răng, “Uống trà sữa sao? Chúng ta một bên uống một bên nói.”

Bên ngoài không có làm địa phương, Nguyễn Mạnh gật gật đầu, hai người cùng nhau vào tiệm trà sữa.

Đãi Tần Dương cầm hai ly trà sữa ngồi xuống, Nguyễn Mạnh lại hỏi hần, “Rốt cuộc yêu cầu ta hỗ trợ cái gì?”

Tần Dương trên mặt tươi cười bất biến, hần dùng tay chuyển trà sữa ly, mi mắt buông xuống, không có nhìn thẳng nàng, “Ta thích một nữ hài tử, nhưng không biết nên như thế nào theo đuổi nàng.”

“Nga, liền việc này a, người trong điện thoại nói không phải được rồi.” Nguyễn Mạnh sang sáng cười, “Lấy người này vạn nhân mê điều kiện,

chỉ cần làm đối phương nhìn đến người thành tâm, khẳng định liền không thành vấn đề.”

Tần Dương nhìn Nguyễn Manh ánh mắt ý vị thâm trường, “Đúng không?”

Nguyễn Manh mồm to hút hạ ly để trên châu, hồi hần, “Kia đương nhiên, người như vậy dương quang soái khí, không nghĩ tới còn sẽ có loại này phiền não.”

“Ta rất ít ước nữ hài tử ra tới, cho nên không biết nên như thế nào cùng đối phương hẹn hò.”

Lời này nhưng đem Nguyễn Manh hỏi ở, nàng cũng không có cùng người hẹn hò quá, bất quá nàng lại không thể nói thẳng, bằng không có vẻ nàng đặc biệt thật mất mặt, bất quá không ăn qua thịt heo cũng gặp qua heo chạy, nàng trả lời, “Hẹn hò sao, chính là cùng nhau uống uống trà sữa, nhìn xem điện ảnh, ăn cơm, cùng nhau ôn tập công khóa này đó, rốt cuộc chúng ta là học sinh, học tập vẫn là quan trọng nhất.”

Tần Dương thông minh gật gật đầu, một bộ thụ giáo bộ dáng, “Ta đã biết, ta sẽ không chậm trễ đối phương học tập.”

Lúc này Nguyễn Manh trong tay trà sữa vừa lúc uống xong, Nguyễn Manh đem cái ly ném tới bên cạnh thùng rác, chuẩn bị đứng dậy.

Tần Dương chạy nhanh nói, “Ta nơi này vừa lúc có hai trương điện ảnh phiêu, muốn hay không cùng đi xem?”

Nguyễn Manh cảm giác có chút kỳ quái, do dự hạ nói, “Không được, ta đợi lát nữa phải trở về, cùng người nhà ước hảo.”

Tần Dương cũng không miễn cưỡng, “Hảo đi, vậy người lại bồi ta đợi lát nữa, một hồi có cái huynh đệ muốn lại đây, ta một người chờ cũng nhàm

chán.”

Nguyễn Mạnh tả hữu cũng không sợ, liền đáp ứng xuống dưới, hai người ngồi ở tiệm trà sữa trời nam đất bắc hải liêu, Tần Dương thực hay nói, Nguyễn Mạnh cũng ái nói chuyện, hai người liêu đến một chút đều không lạnh tràn.

Nửa giờ qua đi, Nguyễn Mạnh xem qua di động.

Đối diện Tần Dương thức thời đứng lên, “Ta kia bằng hữu hẳn là cũng mau tới đây, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài, ta đưa đưa người.”

Hai người đi đến tiệm trà sữa ngoài, Nguyễn Mạnh đánh thanh tiếp đón đang chuẩn bị rời đi, Tần Dương đột nhiên giơ lên tay phải, cả người bám vào người lại đây.

Tần Dương thân cao 1 mét 8 nhiều, bởi vì ngày thường thường xuyên rèn luyện, thân thể so bạn cùng lứa tuổi chắc nịch, hẳn đứng ở Nguyễn Mạnh đối diện, chặn Nguyễn Mạnh tầm mắt.

Nguyễn Mạnh nhăn lại mi, thân thể theo bản năng triệt thoái phía sau.

Bất quá Tần Dương chỉ là hơi chút cúi người, cũng không có thấu thân cận quá, hẳn tay phải chạm vào nàng tóc mái một chút, đem vừa rồi sờ nàng tóc bàn tay triển, mặt trên thành linh phóng một mảnh nhỏ mao nhú, cũng không biết khi nào chạy đến nàng trên tóc.

Nguyễn Mạnh bởi vì vừa rồi chính mình không tốt phỏng đoán có chút ngượng ngùng.

Tần Dương như cũ cười đến ánh mặt trời sáng lạn, “Hôm nay thật là phiền toái người, ta liền không tiễn người đi trở về, ngày mai thấy.”

Nguyễn Mạnh cũng nở nụ cười, “Đều là đồng học không cần khách khí như vậy, ngày mai thấy.”

Tần Dương nhìn Nguyễn Mạnh đi xa bóng dáng, khóe miệng tươi cười một chút một chút thu lên, hẳn quay đầu nhìn về phía mặt bên cây cột phía sau, một hình bóng quen thuộc đang đứng ở nơi đó.

Tần Dương đi qua đi, nhìn ngơ ngẩn đứng ở nơi đó Trần Mặc, trên mặt mang theo kinh ngạc, “Trần Mặc, người như thế nào ở chỗ này?”

Trần Mặc hơi hơi nghiêng đầu, nhắm đen đôi mắt nhìn Tần Dương, bên trong mang theo một tia nghi hoặc, hẳn đưa điện thoại di động lấy ra tới, nháy ra tin nhắn kia một lan, đưa cho Tần Dương xem.

Tần Dương nhìn hẳn số di động cấp Trần Mặc phát đi tin nhắn, mặt trên viết 【 buổi chiều bốn điểm, quốc tế thương thành lầu sáu, về Nguyễn Mạnh có việc muốn nói. 】

Tần Dương trên mặt kính ngạc phi thường chân thành, “Như thế nào là người thu được này tin nhắn, ngỡ ngàng ngừng, ta phát sai tin tức, nguyên bản là chia ta bằng hữu, muốn cho hẳn nhận thức một chút Nguyễn Mạnh, Nguyễn Mạnh vừa rồi cũng ở, người thấy được sao?”

Trần Mặc trong ánh mắt mặt nổi lên gợn sóng, yết hầu biến khô khốc, vừa rồi nhìn đến kia một màn, chỉ cần xuất hiện ở hẳn trong óc, hẳn đại não tựa như kim đâm giống nhau đau.

Tần Dương tiếp tục nói, “Ta thích Nguyễn Mạnh, cái này đại gia hẳn là đều có thể nhìn ra tới, lần này vốn là tưởng giới thiệu nàng cấp bằng hữu nhận thức, không nghĩ tới tin tức phát sai rồi, thật là thực xin lỗi.” Nói tới đây hẳn tạm dừng một chút, “Thật hâm mộ người, cùng nàng là hàng xóm, trên dưới học đều có thể ở bên nhau, còn hảo Nguyễn Mạnh nói các người chỉ là hàng xóm cùng phát tiêu quan hệ, bằng không ta thật sự liên hiếu lắm.”

Biết tin hẳn không phải chia chính mình, Trần Mặc không có nhiều lời, trực tiếp xoay người rời đi.

Đọc theo đường đi, phía trước hình ảnh vẫn luôn ở Trần Mặc trong đầu hồi phóng, hẳn nhớ tới ngày thường Nguyễn Mạnh cùng Tần Dương nói chuyện khi bộ dáng, tươi cười luôn là thực sáng lạn, không giống cùng hẳn ở bên nhau, luôn là nàng đang nói chuyện, hẳn không biết nên như thế nào đáp lại.

Bọn họ cử chỉ như vậy thân mật, thoát nhìn cùng cổng trường khâu những cái đó tình lữ phi thường tương tự.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

29.

Ở bị Trần Mặc khác thường tầm mắt lần thứ năm bắn phá thời điểm, Nguyễn Manh nghiêng đầu, hỏi Trần Mặc, “Người ngày hôm qua đi đâu, ta ngày hôm qua buổi chiều qua đi tìm người người không ở.”

Trần Mặc gục đầu xuống, không nói lời nào.

Nguyễn Manh thói quen hăn như vậy, cũng không truy vấn.

Tối rồi trường học, hai người đi xe lều phóng hào xe, ra tới thời điểm vừa lúc đụng tới Tần Dương, Tần Dương cùng Nguyễn Manh chào hỏi, tươi cười giống thường lui tới giống nhau ánh mặt trời sáng lạn, “Buổi sáng tốt lành!”

Nguyễn Manh tự nhiên hồi hăn, “Buổi sáng tốt lành.”

Tần Dương tự nhiên mà vậy đi đến Nguyễn Manh bên cạnh người, đem Trần Mặc cách mở ra, Nguyễn Manh hỏi hăn, “Ngày hôm qua chờ đến người bằng hữu sao?”

Tần Dương ngó mặt sau mặt vô biểu tình Trần Mặc liếc mắt một cái, tươi cười ý vị thâm trường, “Chờ tới rồi.”

Nguyễn Manh gật gật đầu, “Vậy là tốt rồi.”

Tần Dương lại hàn huyên một ít mới nhất chiếu phim điện ảnh, Nguyễn Manh vốn dĩ cũng thích xem điện ảnh, hai người liêu đến rất vui sướng, bất tri bất giác, liền đem Trần Mặc ném ở mặt sau.

Thằng đến đi đến phòng học cửa, Nguyễn Mạnh mới phản ứng lại đây, quay đầu lại nhìn lại, Trần Mặc một người đi ở mặt sau, buông xuống đầu, thoát nhìn có chút nản lòng.

Nguyễn Mạnh từ cửa sau đi vào, buông cặp sách, đái Trần Mặc cũng tiến vào, hỏi hần, “Người hôm nay có phải hay không nơi nào không thoải mái?”

Trần Mặc lắc lắc đầu, ngồi xuống, tầm mắt không tự chủ được nhìn chăm chăm nàng môi.

Nguyễn Mạnh nhướn mày, “Người luôn là nhìn chăm chăm ta miệng nhìn cái gì?”

Trần Mặc ngăm đen đôi mắt nhìn nàng, phía trước cổng trường khẩu hôn nồng nhiệt kia một đôi nam nữ, Nguyễn Mạnh nói chỉ có đặc biệt thích đối phương mới có thể làm như vậy, cho nên hần mới có thể đối Nguyễn Mạnh tiếp xúc không bài xích sao?

Nguyễn Mạnh vẽ mặt mê mang, “Người hôm nay làm sao vậy, không thoải mái sao?”

Trần Mặc lắc lắc đầu, giờ phút này hần gương mặt đỏ bừng, ánh mắt cũng ướt đầm dề, cùng ngày thường bộ dáng hoàn toàn bất đồng.

Nguyễn Mạnh đang định nói cái gì, lúc này Triệu Văn Hách từ cửa sau dò ra đầu, đối với Nguyễn Mạnh thổi tiếng huýt sáo, Nguyễn Mạnh đứng dậy đi ra ngoài.

Triệu Văn Hách đứng ở hành lang, nhìn Trần Mặc bóng dáng, đem ngày hôm qua Trần Mặc tìm chuyện của hần cùng Nguyễn Mạnh nói một lần.

Nguyễn Mạnh chớp chớp mắt, tiêu hóa hẳn nói nội dung, “Ý của người là Trần Mặc có yêu thích người?”

“Ai biết được, bất quá hẳn rất ít đối người khác tò mò, hơn nữa hảo chuyên môn chạy đến nhà ta hỏi ta, hẳn là gặp được tương đối sốt ruột tình huống đi.”

Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách ở hành lang nói một hồi lời nói, đi học linh một vang, liền các hồi các phòng học.

Nguyễn Mạnh trở lại chỗ ngồi, Trần Mặc thoát nhìn như cũ một bộ có tâm sự bộ dáng, bất quá lão sư đã vào phòng học, Nguyễn Mạnh cũng không có phương tiện hỏi lại, liền bắt đầu nghiêm túc nghe giảng bài.

Trần Mặc tầm mắt nỗ lực tập trung ở trên bục giảng toán học lão sư trên người, nhưng mà trên bục giảng người luôn là biến thành bóng chong, xem hẳn choáng váng, hẳn cảm thấy giờ phút này hẳn đại não như là một đoàn hồ nhảo, không chịu chính mình khống chế.

Nguyễn Mạnh vẫn luôn nghiêm túc làm đặt bút viết nhớ, không có phát hiện bên cạnh Trần Mặc dị thường, tan học sau, Nguyễn Mạnh nhớ tới khóa gian Triệu Văn Hách cùng nàng nói sự, trực tiếp hỏi Trần Mặc, “Ngày hôm qua người đi tìm Triệu Văn Hách sao?”

Trần Mặc chớp chớp mắt, gật gật đầu, trên má mặt mang theo không bình thường đỏ ửng.

Nguyễn Mạnh lại hỏi, “Người đột nhiên tìm hẳn làm cái gì?”

Trần Mặc từ cánh tay trung ngừng đầu, ngửa đầu xem nàng, giờ phút này hẳn gương mặt đỏ bừng, trong ánh mắt mang theo mê mang hơi nước, môi cũng thoát nhìn so thường lui tới thủy nộn, nhìn Nguyễn Mạnh ánh mắt giống như lập tức có thể bài trừ thủy tới.

Nguyễn Mạnh lúc này mới phát hiện không đúng, “Người có phải hay không phát sốt?”

Trần Mặc vô tội chớp chớp mắt, hiện tại hẳn đầu vụng vô pháp tự hỏi, trước mắt Nguyễn Mạnh trong mắt hẳn biến thành vài cái trọng điệp bóng dáng.

Nguyễn Mạnh dùng tay dò xét hạ hẳn cái trán, độ ấm cảm giác so bình thường nhiệt độ cơ thể năng rất nhiều, “Người trước bò một hồi, ta cho người mua điếm dượt đi.”

Trần Mặc gật gật đầu, lại choáng váng ghé vào trên bàn.

Nguyễn Mạnh đi phòng y tế mua thuốc trị cảm cùng thuốc hạ sốt, trở lại phòng học, cấp Trần Mặc tiếp một ly nước ấm, sau đó đem dượt tễ ở khăn giấy lau mặt thượng đưa cho hẳn.

Trần Mặc lấy quá dượt hộp, híp mắt nhìn kỹ mặt trên bản thuyết minh, sau đó chỉ vào khăn giấy lau mặt thượng viên thuốc, “Cái này là ba viên, không phải hai viên.”

“Phòng y tế bác sĩ nói ngay từ đầu ăn trước hai viên, hai viên nếu là còn không lùi thiêu lại ăn ba viên.”

Trần Mặc nghiêm trang nói, “Không được, muốn ấn thuyết minh thượng thuốc.”

Nguyễn Mạnh biết Trần Mặc không hiểu biến báo cái gì đều sẽ xem bản thuyết minh thói quen, xem hẳn lúc này sinh bệnh, cũng bất hòa hẳn giảng đạo lý, trực tiếp đem dượt hộp thu hồi tới, thanh âm mang theo một tia cường ngạnh, “Chỉ có thể ăn hai viên.”

Trần Mặc chu lên miệng, trừng mắt Nguyễn Mạnh, thấy Nguyễn Mạnh không có một chút nhượng bộ ý tứ, sau một lúc lâu, cuối cùng vẫn là

ngoan ngoãn uống thuốc, ghé vào trên bàn.

Nguyễn Mạnh đem dự phòng vận động áo khoác cho hần khoác ở trên lưng, đệ tứ tiết khóa là chủ nhiệm lớp hóa học khóa, đi học linh một vang, Nguyễn Mạnh đẩy đẩy Trần Mặc, Trần Mặc mê mang ngồi dậy.

Chủ nhiệm lớp đi vào phòng học, nhìn quanh một vòng sau bắt đầu giảng bài, Trần Mặc tuy rằng còn ở say xe, nhưng miễn cưỡng duy trì tinh thần, chống thân thể ngồi.

Hai mươi phút sau, chủ nhiệm lớp yếu điểm nói xong, để lại lưỡng đạo đề đương đương tác nghiệp, sau đó đi xuống bục giảng, đi đến Trần Mặc trước bàn, thanh âm như mưa thuận gió hoà tế nhu, “Trần Mặc đồng học, nếu là không thoải mái liền bò sễ, không cần cường căng.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

30.

Trần Mặc qua hơn mười giây mới phản ứng lại đây, hắn nhìn đã đi lên bục giảng lão sư, ngồi thẳng thân thể, lão sư muốn giảng đồ vật hắn sớm đã học được, cho nên trực tiếp bắt đầu thất thần.

Từ có ký ức tới nay, hắn chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào ôm quá, cho dù là phụ thân hắn mẫu thân, hắn cự tuyệt hết thảy thân thể tiếp xúc, không thể nói cụ thể nguyên nhân, chính là theo bản năng bài xích, nhưng mà trong mộng ôm thực ấm áp, thực thoải mái, thực an tâm, lại ần ần mang theo một tia ngây ngô rung động, hắn đột nhiên nghĩ đến phía trước Triệu Văn Hách nhắc tới ‘ tình nhân trong mộng ’ cái này từ.

Trước kia ngây thơ mờ mịt không nghĩ ra sự tình, phảng phất đột nhiên bị đá thông, hết thảy trở nên rõ ràng sáng tỏ lên, hắn đột nhiên cảm thấy chính mình lý giải tình nhân trong mộng là có ý tứ gì.

Đến buổi chiều tan học thời điểm, Trần Mặc cả người đã tỉnh thần lên, tuy rằng gương mặt như cũ mang theo ần ần đỏ bừng, nhưng thiêu lại lui xuống.

Tan học trở lại tiểu khu, Nguyễn Mạnh đối Trần Mặc dặn dò, “Hôm nay buổi tối nhớ rõ uống thuốc, hiện tại thiêu lui liền không cần ăn thuốc hạ sốt, liền đem thuốc trị cảm ăn liền hảo, ngày mai buổi sáng nếu là hoàn toàn hảo nói liền không cần ăn.”

Trần Mặc ngoan ngoãn gật gật đầu, hắn nhìn Nguyễn Mạnh vào đối diện, sau đó mới tiến gia môn, vừa lúc gặp được Trần Vĩnh Quốc từ bên

trong ra tới, hần lạnh lùng ngó Trần Mặc liếc mắt một cái, sau đó thật mạnh đóng sập cửa.

Phòng khách Tần Nam ngồi ở trên sô pha, rừ đầu không rên một tiếng, Trần Nhiên tránh ở chính mình phòng không có ra tới, bảo mẫu đứng ở trong phòng bếp, an tĩnh làm bữa tối, toàn bộ trong nhà tản ra áp suất thấp.

Trần Mặc đối bảo mẫu nói thanh, “Cơm chiều ta không ăn.”

Bảo mẫu “Nga” thanh.

Trần Mặc lên lầu, không có người hỏi hần giữa trưa vì cái gì không có trở về, cũng không có người biết hần hôm nay sinh bệnh.

Trần Mặc làm xong tác nghiệp, dựa theo Nguyễn Manh dặn dò, ăn thuốc trị cảm, sớm ngủ hạ, giữa trưa mộng kỳ tích kéo dài lên, lúc này đây, bọn họ tiếp xúc không hề chỉ là ôm, là càng ấm áp, càng chặt chẽ, càng nóng cháy một loại tiếp xúc.....

Sáng sớm, Trần Mặc mở to mắt, cảm thấy thân thể có chút khác thường, hần giơ lên chặn, nhìn trong mắt mặt, nhần lại mi.

Đây là hần lần đầu tiên gặp được loại tình huống này, hần đi toilet vọt tắm rửa, sau đó đem thay cho nội y rửa sạch sẽ lượng lên.

Tối hôm qua hạ một đêm vũ, mà hôm nay toàn bộ không trung trong, trừ bỏ hơi ướt mặt đất, phảng phất đêm qua ẩm ướt vũ chưa từng tồn tại quá.

Hôm nay Trần Mặc khác thường so thường lui tới ra tới chậm hai phút, đi học trên đường, Nguyễn Manh tổng cảm thấy Trần Mặc cả người đều không thích hợp, tổng cảm giác hần giống như trộm đánh giá chính mình, nhưng mỗi lần nàng vừa quay đầu lại, hần lại lập tức dịch khai tầm mắt.

Mãi cho đến phòng học, Trần Mặc đều không có cùng Nguyễn Mạnh đối diện một lần, sớm tự học phía trước, Nguyễn Mạnh rất là lo lắng hỏi Trần Mặc, “Người hôm nay là làm sao vậy?”

Trần Mặc tầm mắt tả phiêu hữu lóa, “Không có gì.”

Nguyễn Mạnh nhìn chăm chăm hẳn nhìn một hồi, thoát nhìn không giống phát sốt bộ dáng, sau đó lắc lắc đầu, không hề truy vấn hẳn.

Trần Mặc âm thầm thư khẩu khí, hẳn không am hiểu nói dối, đặc biệt là đối Nguyễn Mạnh, tuy rằng cũng không có người dạy hẳn, nhưng ngày hôm qua mộng cùng hôm nay buổi sáng tình hình ần ần làm hẳn đối mặt Nguyễn Mạnh có chút mê hoặc, đồng thời lại bởi vì nàng cùng Tần Dương quan hệ, làm hẳn trong lòng dị thường chua xót, này hai loại cảm giác đan chéo ở bên nhau, Trần Mặc lần đầu tiên cảm giác chính mình tâm không chịu khống chế.

Mà hẳn không thích loại này vô pháp khống chế.

Một buổi sáng, Nguyễn Mạnh loáng thoáng cảm thấy Trần Mặc không thích hợp, tuy rằng hẳn như cũ giống thường lui tới giống nhau không thể nào nói chuyện, nhưng tổng cảm giác nơi nào biến có chút không giống nhau, Nguyễn Mạnh trong lúc nhất thời cũng không nói lên được.

Tần Dương giống thường lui tới giống nhau, tươi cười ánh mặt trời ấm áp, cùng trong ban những người khác hi hi ha ha đùa giỡn vui đùa, bất đồng chính là rõ ràng đến phòng học mặt sau số lần càng nhiều lên, Nguyễn Mạnh không có nghĩ nhiều, từ bàn bay khỏi khai sau, Tần Dương là cái này trong ban khó được có thể nói người nói chuyện.

Mỗi lần Tần Dương lại đây đáp lời, Trần Mặc tuy rằng giống thường lui tới giống nhau không nói lời nào, nhưng quanh thân phát ra áp khí rõ ràng so ngày thường thấp.

Tần Dương làm như không có phát hiện Trần Mặc dị thường, có khi còn thuận miệng cùng Trần Mặc nói một hai câu, Trần Mặc cúi đầu làm chính mình sự, cũng không để ý tới hắn, Tần Dương như cũ tươi cười đầy mặt, không chút nào để ý.

Tan học trên đường, Nguyễn Manh cùng Trần Mặc hai người đẩy xe đạp ra cổng trường, Trần Mặc vẫn luôn thoạt nhìn rầu rĩ không vui, Nguyễn Manh hỏi hắn, “Hôm nay người làm sao vậy? Cảm mạo còn không có hảo sao?”

Trần Mặc dừng lại bước chân, quay đầu bình tĩnh nhìn nàng. Chung quanh học sinh rộn ràng nhộn nháo, Trần Mặc ánh mắt trong trẻo mà lại chuyên chú, bị như vậy ánh mắt nhìn, sẽ có một loại phảng phất hẳn trong thế giới chỉ có người một người ảo giác.

Nguyễn Manh không biết vì sao tim đập có chút nhanh hơn, gương mặt có chút nóng lên, loại cảm giác này rất là quen thuộc, phía trước ở nhà ma thời điểm tựa hồ chính là loại cảm giác này.

Trần Mặc nhìn nàng sau một lúc lâu, mở miệng hỏi một câu, “Ở người trong mắt, ta là cái gì của người người?”

Nguyễn Manh từ vừa rồi kỳ dị cảm giác trung phản ứng lại đây, che dấu dường như hào sảng phất phất tay, “Đương nhiên là từ nhỏ cùng nhau lớn lên huynh đệ.”

Trần Mặc trong mắt quang tối sầm xuống dưới, Nguyễn Manh cũng không sẽ dối hắn nói dối, nguyên lai hẳn chỉ là hẳn huynh đệ cùng phát tiêu.

Liên tính hẳn ở trì độ, cũng biết loại này cảm tình cùng thích không quan hệ.

Trần Mặc rũ đầu, không lại truy vấn, cũng không có phát hiện Nguyễn Mạnh then thùng trốn tránh ánh mắt, đã nhiều ngày tâm tình của hắn, đã trải qua chua xót, vui sướng, bất đắc dĩ, mất mát.....

Này đó cảm xúc với hắn mà nói là như vậy xa lạ, thế cho nên hắn không biết nên như thế nào xử lý.

Tuy rằng Trần Mặc nội tâm cuồn cuộn sóng gió hải lãng, nhưng hắn thoát nhìn còn giống thường lui tới giống nhau an tĩnh, cho nên Nguyễn Mạnh cũng không có phát hiện hắn nội tâm gợn sóng.

-

Đối với Nguyễn Mạnh tới nói, lại là trời đất tối tăm một ngày qua đi.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

31.

Nguyễn Mạnh cùng Tần Dương mua xong vận động sam ra cửa thời điểm, vừa lúc có một đợt người tiến vào, cửa địa phương tiếu, nàng bị tể ở góc, thiếu chút nữa ở khung cửa thượng sẩy, còn hảo là Tần Dương tay mắt lanh lẹ đỡ nàng, Nguyễn Mạnh cười cười nói thanh tạ.

Nguyễn Mạnh từ vận động nhãn hiệu cửa hàng ra tới, trở lại dưới tàng cây tìm về xe đạp, nhưng mà phía trước ở bên cạnh Trần Mặc lại không thấy, nàng tả hữu nhìn quanh, cũng chưa phát hiện hấn thân ảnh.

Tần Dương tầm mắt cũng ở trong đám người tìm một vòng, “Có thể là đi trước đi!”

Nguyễn Mạnh biểu tình có chút nghi hoặc, Trần Mặc chưa bao giờ sẽ không chào hỏi đi trước, bất quá cũng nói không chừng là đột nhiên có chuyện gì, nàng cùng Tần Dương từ biệt, “Ta đây đi về trước.”

Tần Dương cười nói tạ, “Cảm ơn người giúp ta tuyển quần áo, ta thực thích.”

“Việc rất nhỏ, người thích là được, vừa rồi còn muốn cảm ơn người, nếu không phải người ta đã bị sẩy.”

Tần Dương tươi cười cùng hi, “Không khách khí, ngày mai thấy.”

“Ngày mai thấy.”

Nguyễn Mạnh cười xe trở lại tiểu khu, đi đến cửa nhà thời điểm chuyên môn nhìn mắt đối diện, Trần Mặc xe đạp đã ngừng ở bên ngoài, xem ra người xác thật về nhà, Nguyễn Mạnh yên tâm, khóa kỹ xe đạp trở về nhà.

Sáng sớm hôm sau, Nguyễn gạch manh từ trong nhà ra tới sau, ngoài ý muốn không có nhìn đến Trần Mặc, đối diện cửa cũng đã không có Trần Mặc xe đạp, hẳn là đi trước trường học, Nguyễn Mạnh mang theo lòng tràn đầy khó hiểu, đi trường học.

Tới rồi cổng trường khẩu tất cả mọi người không thể đạp xe, Nguyễn Mạnh đẩy xe đạp đi ở bên trong, khoảng cách đi học thời gian đầy đủ, nàng tốc độ không nhanh không chậm, vừa lúc nghe được bên cạnh hai nữ sinh nói chuyện phiếm thanh.

“Người biết không, chúng ta trường học học sinh ở trên mạng nổi danh.”

“Ai a?”

“Niên cấp đệ nhất Trần Mặc a, hẳn video hiện tại ở trên mạng nhưng phát hỏa, bên trong ghi lại hẳn đàn ghi-ta ca hát cùng tham gia trường bào thi đấu khi bộ dáng, thật sự siêu soái a, tuy rằng ta nghe nói qua hẳn, nhưng kỳ thật vẫn luôn không như thế nào gặp qua hẳn chân nhân, không nghĩ tới lớn lên như vậy soái.”

“Nơi nào nơi nào, ta đi xem.”

“Hot search trong video mặt là có thể tìm được, ta sáng sớm thượng xem còn ở đâu.”

Nguyễn Mạnh lấy ra di động tiến vào video trang web tìm tòi, quả nhiên ở hot search, lần này nhiệt độ so lần trước chạy bộ khi lớn rất nhiều, xem lượng đã thượng vạn, bình luận cũng có một ngàn hơn.

Nguyễn Mạnh chạy đến phòng học, liền nhìn đến Trần Mặc đứng ở trước bàn, trên bàn bãi đầy lễ vật, hai tay của hắn giơ lên buông, buông lại giơ lên, ánh mắt nôn nóng nhìn cái bàn, dường như không biết nên lấy mấy thứ này nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Nguyễn Mạnh chạy nhanh đi qua đi, an ủi hắn, “Đừng có gấp, ta giúp người đem chúng nó thu thập đi xuống.” Nói xong Nguyễn Mạnh từ phòng học mặt sau cầm một cái trang rác rưởi màu đen bao nilon, đặt ở cái bàn phía dưới căng ra, sau đó đem trên bàn lễ vật một cỗ não đẩy mạnh trong túi.

Hết thầy khôi phục nguyên trạng, Trần Mặc dần dần bình tĩnh trở lại, Nguyễn Mạnh thở phào khẩu khí.

Trong ban người nghe được động tĩnh, đều quay đầu nhìn về phía hai người.

Trần Mặc vô thanh vô tức đem trên bàn đồ vật một tia không làm khôi phục tại chỗ, sau đó mới ngồi xuống, Nguyễn Mạnh cũng đem cặp sách buông, ngồi vào trên chỗ ngồi, đi học linh vang, chủ nhiệm lớp đi đến, phía trước xem náo nhiệt người cũng đều quay đầu lại.

Khóa gian, chủ nhiệm lớp kêu Nguyễn Mạnh đi văn phòng, Nguyễn Mạnh lo lắng nhìn lướt qua Trần Mặc, đi theo chủ nhiệm lớp đi văn phòng.

Tần Dương đi đến Trần Mặc bên cạnh, quan tâm nói, “Trần Mặc, ngày hôm qua người như thế nào đột nhiên đi trước? Ta cùng Nguyễn Mạnh đều phi thường lo lắng người tới.”

Trần Mặc buông xuống đầu, tránh đi hắn tầm mắt, không có trả lời.

Trước bàn bởi vì Tần Dương nói quay đầu lại ồn ào, “U, không phải cùng Nguyễn Mạnh đơn độc hẹn hò đi, kia Trần Mặc khẳng định không muốn đi theo các người, ai nguyện ý đương bóng đèn.”

“Chính là chính là.”

Tần Dương chỉ là cười, không có biện giải.

-

Nhậm bình kêu Nguyễn Mạnh đến văn phòng nói bóng nói gió làm nàng vô luận làm cái gì đều không cần ảnh hưởng học tập, Nguyễn Mạnh về mặt không thể hiểu được từ văn phòng trở về, liền nhìn đến trên hành lang không ngừng qua lại nữ sinh, giống xem đại tinh tinh giống nhau xem Trần Mặc, khe khẽ nói nhỏ, khoa tay múa chân.

Nguyễn Mạnh nhăn lại mi, trở lại phòng học, liền nhìn đến Trần Mặc súc ở trên chỗ ngồi cúi đầu, dường như đang nhìn thư, Nguyễn Mạnh đi qua đi, phát hiện hẳn giáo xuống tay, nàng biết đương hẳn khẩn trương cùng lo âu tình hình lúc ấy như vậy.

Nguyễn Mạnh ngồi trở lại chỗ ngồi, mở ra di động video trang web đưa cho Trần Mặc, Trần Mặc lập tức liền minh bạch từ buổi sáng bắt đầu dị thường.

Trần Mặc lấy ra bản thân di động bắt đầu truy tung video nguyên, Nguyễn Mạnh mở ra bình luận, bên trong rất nhiều tự xưng bốn giáo nội tình người tin nóng Trần Mặc chân thật tên cùng niên cấp lớp, thiên tài, đệ nhất danh, thiên sứ nhan, cao lãnh học bá, này đó danh từ liên tục xuất hiện.

Tuy rằng trước mắt chưa từng có phân bình luận, những người này có lẽ không có ác ý, nhưng Trần Mặc không thích quá nhiều chú ý, này sẽ tăng thêm hẳn khẩn trương lo âu.

Trần Mặc mân mê một hồi di động, bất quá một hồi, trang web thượng video liền biểu hiện mất đi hiệu lực, nhưng mà khóa gian thời điểm, như cũ

có nữ sinh tới lớp đường đi cùng cửa nhìn xung quanh, Nguyễn Manh bồi Trần Mặc giống tinh tinh giống nhau bị tham quan.

Bị như vậy nhìn chăm chú vào, Nguyễn Manh đều cảm thấy có chút không được tự nhiên, mà Trần Mặc càng là một buổi sáng đều không có mở miệng nói chuyện.

Thật vất vả chịu đựng được đến giữa trưa tan học, Trần Mặc không có chờ Nguyễn Manh, dẫn đầu ra phòng học, Nguyễn Manh đang chuẩn bị theo sau, Tần Dương gọi lại nàng, “Nguyễn Manh, vừa rồi ta hỏi Trần Mặc ngày hôm qua vì cái gì không có chờ người rời đi, hắn cũng không trả lời ta, hắn không có gì sự đi?”

Nguyễn Manh nhìn Trần Mặc đã sắp biến mất bóng dáng, có lệ nói, “Không có việc gì, chính là có việc đi trước, ngày mai thấy.” Nói xong liền vẫy vẫy nhanh tay bước đuổi theo Trần Mặc mà đi.

“Ngày mai thấy.” Tần Dương nhìn hai người bóng dáng, khóe miệng tươi cười chậm rãi thu lên.

Nguyễn Manh chạy vội đuổi theo phía trước Trần Mặc, nàng thở hốt hển hỏi Trần Mặc, “Người như thế nào không đợi ta cùng nhau liền đi trước?”

Trần Mặc cúi đầu, không có hồi phục nàng, cố tự thẳng xử xử đi phía trước đi.

Nguyễn Manh nhìn chăm chăm phía trước Trần Mặc bóng dáng, nghi hoặc nhăn lại mi. Lẽ ra Trần Mặc chưa từng có như vậy quá, cho dù là hôm nay quá độ vây xem, hắn cũng không nên không để ý tới Nguyễn Manh. Nguyễn Manh biết hỏi Trần Mặc hắn cũng sẽ không nói, lại bước nhanh đuổi theo hắn đi ở bên cạnh.

Trên đường trở về, hai người đều trầm mặc không nói, tự nhận thức tới nay, loại tình huống này là lần đầu tiên.

Bởi vì hai người trầm mặc không nói gì, chung quanh chỉ có thể nghe được lui tới xe thanh cùng hai người xe đạp đè ở lá rụng thượng chi chi thanh.

Tới rồi cửa nhà, Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc từ biệt, “Ngày mai thấy.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

32.

Trần Mặc trực tiếp chạy về trong nhà, thời gian này trong nhà chỉ có Tần Nam, nàng nhìn đến Trần Mặc thời gian này điếm trở về có chút kinh ngạc, “Người như thế nào đã trở lại?”

Trần Mặc không có trả lời nàng vấn đề, trực tiếp về tới phòng.

Không đến một hồi, dưới lầu vang lên quen thuộc dừng xe thanh, ngay sau đó, Trần Vĩnh Quốc dùng sức đẩy ra môn.

Trần Vĩnh Quốc tiến phòng khách, nhìn đến chính xem TV Tần Nam, trong bụng hỏa lập tức thượng đầu, “Hôm nay Trần Mặc chủ nhiệm lớp cho ta gọi điện thoại, nói hẳn ở trường học mất mặt sự, người xem người sinh hảo nhi tử, không có một ngày ngừng nghỉ thời điếm, bất quá chính là lên đài nói lời nói mà thôi, liền mất mặt chạy xuống đài, còn đối đồng học động thủ, không có một chút tiền đồ.”

Tần Nam không biết trường học sự, nhưng đối mặt Trần Vĩnh Quốc chỉ trích, lập tức phản kích, “Người lời này nói thật không phụ trách nhiệm, từ nhỏ đến lớn, hai cái chuyện của con đều là ta ở nhọc lòng, người đã làm cái gì?”

Trần Vĩnh Quốc trừng mắt, thanh âm cất cao, “Ta cực cực khổ khổ kiếm tiền dưỡng cái này gia còn chưa đủ sao, người trụ căn phòng lớn, bảo mẫu cái nào không tiêu tiền?”

Tần Nam nhìn đối diện càng ngày càng xa lạ lão công, trong lòng bắt đầu chậm rãi lạnh cả người, nàng cũng là khá giả nhân gia hài tử, từ nhỏ

cũng là áo cơm vô ưu lớn lên, trong sinh hoạt trước nay không chịu quá ủy khuất, không nghĩ tới kết hôn sau lựa chọn giúp chồng dạy con kết quả sẽ biến thành như vậy.

Hai người quan hệ là từ khi nào biến kém đâu?

Là từ Trần Mặc chẩn đoán chính xác bệnh tự kỷ thời điểm bắt đầu đi?

Thân thích tới trong nhà khi nhìn bọn họ khác thường ánh mắt, bằng hữu đồng học gặp nhau khi thật cần thận tránh cho nói cập hài tử đề tài.....

Theo thời gian trôi qua, Trần Mặc cũng không có biến hảo, hẳn trước nay bất hòa hai người giao lưu, chậm rãi Trần Vĩnh Quốc bắt đầu mất đi kiên nhẫn, nàng cũng bắt đầu hỏi chính mình vì cái gì bọn họ liền không thể có một cái bình thường hài tử đâu?

Rốt cuộc, ở hai người chờ đợi hạ, Trần Nhiên sinh ra, hẳn chịu tải bọn họ sở hữu hy vọng, may mắn hẳn là một cái bình thường hài tử, nàng rốt cuộc có thể ở Trần Vĩnh Quốc mẫu thân trước mặt ngẩng đầu lên.

Nguyễn Manh tan học sau bởi vì lo lắng Trần Mặc, buồng xe đạp đến đối diện gõ cửa, bên trong không có trả lời, chỉ loáng thoáng nghe được cãi nhau thanh, môn không có khóa, nàng nhẹ nhàng đẩy môn đi vào.

Nàng đi qua huyền quan chỗ, liền nhìn đến Trần Vĩnh Quốc cùng Tân Nam đỏ mặt ngạnh cổ khàn cả giọng cãi nhau, Trần Nhiên ở chính mình trong phòng thăm đầu hoảng sợ nhìn hai người.

Bọn họ cãi nhau nội dung đều rõ ràng truyền vào Nguyễn Manh trong tai, Nguyễn Manh đột nhiên nhớ tới tiểu học thời điểm đi vườn cây lần đó, Tân a di lúc ấy đối mặt chủ nhiệm lớp cái loại này hồ thẹn áy náy thái độ, phảng phất Trần Mặc đối bọn họ tới nói là xấu hổ với đề cập tồn tại giống nhau.

Nguyễn Mạnh không có quấy rầy hai người, lặng yên không một tiếng động từ phía sau xuyên qua thẳng thượng lầu hai.

Nguyễn Mạnh gõ hạ Trần Mặc phòng môn, bên trong không có thanh âm, nàng đẩy cửa đi vào, liền nhìn đến Trần Mặc dùng tay che lại lỗ tai súc trên giường chân.

Trong phòng không có bật đèn, chỉ có ngoài cửa sổ hoàng hôn quang thấu tiến vào, hấn đem chính mình súc thành một cái nho nhỏ bóng dáng, giống như hy vọng hấn chưa bao giờ ở trên đời này tồn tại quá giống nhau.

Nguyễn Mạnh từ cặp sách lấy ra di động, cảm thượng tai nghe, đem âm nhạc phóng tới lớn nhất thanh, sau đó ngồi xõm xuống, đem tai nghe phóng tới Trần Mặc lỗ tai.

Bên tai truyền đến quen thuộc âm nhạc, Trần Mặc ngẩng đầu lên.

Đối diện thiếu nữ mỉm cười nhìn hấn, trong ánh mắt mặt là mềm mại quang.

Bình tĩnh gian, cái này thiếu nữ cùng bảy tuổi khi cái kia che lại hấn lỗ tai thiếu nữ hài trùng hợp lên.

Mặt khác hết thảy thanh âm lập tức bị ngăn cách bên ngoài, chung quanh quen thuộc khí vị vờn quanh, nàng ấm áp hơi thở chiếu vào hấn trên người.....

Trần Mặc nhìn nàng, lẩm bẫm nói, “Ta không đẩy hấn.”

Nguyễn Mạnh gật gật đầu, “Ta tin ngươi.”

Trần Mặc nhìn lên Nguyễn Mạnh đôi mắt lại lần nữa sáng lên.

Rất nhiều thời điểm, Trần Mặc đều cảm thấy chính mình không thuộc về thế giới này, hết thảy phảng phất cách trong suốt màng, hấn giống cái ẩn

hình quần chúng.

Nhưng giờ khắc này, thế giới này chân thật lên.

Bởi vì Nguyễn Mạnh chân thật lên.

Nguyễn Mạnh ngồi xõm ngồi ở hẵn bên cạnh, an tĩnh bởi Trần Mặc nghe âm nhạc, thẳng đến nghe được Trần Vĩnh Quốc quăng ngã môn mà đi thanh âm, Nguyễn Mạnh mới đem Trần Mặc tai nghe hái xuống.

Nguyễn Mạnh đem Trần Mặc cặp sách đặt ở hẵn bên cạnh, sau đó giống thường lui tới giống nhau, cùng hẵn từ biệt, “Ngày mai thấy.”

Trần Mặc vẫn duy trì nhìn lên nàng tư thế, gật gật đầu.

Nguyễn Mạnh từ Trần Mặc gia trở về, Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa hai người đều ở phòng bếp, Nguyễn xuân thu hệ tạp dề xắt rau, Du Hoa đứng ở một bên cùng hẵn giảng trong công ty việc vặt, Nguyễn xuân thu thỉnh thoảng đem cắt xong rồi đưa chuột uy đến miệng nàng.

Nguyễn Mạnh ngồi ở trên bàn cơm nâng má, lần đầu tiên bắt đầu tự hỏi, cha mẹ đối đãi tử ái, thật sự đều là vô điều kiện sao?

Vì cái gì Tần a di cùng Trần thúc thúc đối Trần Mặc thái độ từ nhỏ thời điểm chuyển biến như vậy đại, nàng nhớ rõ lúc trước lần đầu tiên tìm Trần Mặc học bổ túc khi bọn họ hai người kích động lưu lại Trần Mặc viết bản nháp giấy. Sau lại, có Trần Nhiên, dần dần hết thấy đều bắt đầu thay đổi.

Ngày hôm sau Nguyễn Mạnh rửa mặt xong ra bên ngoài, như cũ không thấy được Trần Mặc, nàng xem bên ngoài xe đạp cũng không có, nghĩ có lẽ hẵn lại đi trước trường học.

Nguyễn Mạnh đi vào phòng học thời điểm, trong ban đồng học lần đầu tiên chỉnh tề đi tới chú mục lễ.

Tất cả mọi người biết Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc hai người từ trước đến nay như hình với bóng, trên dưới học đều ở bên nhau, Nguyễn Mạnh có chút không thể hiểu được, nhưng vẫn là đối với nhìn qua người một đám nhìn lại qua đi, cuối cùng ngược lại là xem nàng người trước cúi đầu.

Nguyễn Mạnh ngồi ở trên chỗ ngồi, bên cạnh Trần Mặc trên bàn không có sách giáo khoa cũng không có cặp sách, nàng thọc thọc phía trước đồng học bối, “Trần Mặc không có tới sao?”

Trước bàn đầu cũng không trả lời, “Không có tới.”

Lúc này, Tần Dương đi vào phòng học, trong phòng học đột nhiên truyền đến một tiếng, “Tần Dương, người di động như thế nào từ ngày hôm qua bắt đầu liền đánh không thông?”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 33

Bởi vì Trần Mặc một buổi sáng cũng chưa tới trường học, giữa trưa tan học, Nguyễn Manh đi Trần Mặc gia tìm hẩn, Trần Mặc ngốc tại trong phòng không ra, không thấy bất luận kẻ nào.

Nguyễn Manh đứng ở ngoài cửa cùng hẩn nói chuyện, “Chủ nhiệm lớp hôm nay tìm ta nói chuyện, nàng cùng ta nói muốn giám sát người học tập không cần lơ lửng, người biết nàng vẫn luôn đều thực thích người.”

Bên trong không có bất luận cái gì đáp lại.

Nguyễn Manh đối với đóng lại môn nói một hồi lời nói, sau đó về nhà ăn qua cơm chiều bắt đầu làm bài tập.

Một ngày qua đi, Trần Mặc vẫn luôn đái ở trong phòng của mình không có ra tới.

Buổi chiều tan học Nguyễn Manh tới Trần Mặc phòng cửa giảng một giảng một ngày phát sinh sự, việc học tiến độ, sau đó lại về nhà làm bài tập.

Ba ngày sau, Trần Mặc nghỉ học thời gian đã đến, nhưng là Trần Mặc như cũ đái ở trong phòng của mình không ra, không hề có trở về trường học ý tứ.

Chủ nhiệm lớp gọi điện thoại cấp Trần Vĩnh Quốc cùng Tần Nam, khó được ngày này Trần Vĩnh Quốc trở về nhà, Trần Vĩnh Quốc Tần Nam cùng nhau lên lầu, Tần Nam gõ hạ Trần Mặc phòng môn, “Trần Mặc, ra tới chúng ta cùng nhau nói chuyện được không”

Bên trong không hề động tĩnh, Tần Nam thử đẩy ra, môn như cũ từ bên trong trói chặt.

Trần Vĩnh Quốc mất đi kiên nhẫn, dùng sức chụp vài cái lên cửa, “Trần Mặc, người đi ra cho ta.”

Bên trong như cũ không có bất luận cái gì động tĩnh.

Trần Vĩnh Quốc trừng mắt nhìn Tần Nam liếc mắt một cái, khắc nghiệt nói, “Xem người sinh hảo nhi tử.” Nói xong xoay người đi xuống lầu, ngay sau đó, dưới lầu vang lên “Bang” một tiếng tiếng đóng cửa.

Tần Nam đứng ở Trần Mặc cửa, sắc mặt trong lúc nhất thời đỏ lại bạch, trắng lại hồng.

Cuối cùng Trần Mặc không có lại đi trường học, chủ nhiệm lớp nhậm bình cùng giáo phương xin giữ lại Trần Mặc học tịch chỉ cần hẳn tới tham gia thi đại học là được, giáo phương suy xét đến Trần Mặc cho tới nay học tập thành tích, khai trường hợp đặc biệt.

Nguyễn Manh mỗi ngày tan học đều sẽ đi đối diện cùng Trần Mặc nói một hồi lời nói, Trần Mặc như cũ không có bất luận cái gì đáp lại.

Thực mau, trường học cường chế cao tam học sinh thượng tiết tự học buổi tối học bù, tan học sau, Nguyễn Manh ở ngoài cửa cùng Trần Mặc nói xong một ngày vụn vặt, sau đó nhắc tới tiết tự học buổi tối sự, “Thượng tiết tự học buổi tối về sau, ta phỏng chừng buổi tối quá không tới.”

Nguyễn Manh mới vừa nói xong, bên trong tựa hồ truyền đến quần áo vuốt ve thanh, Nguyễn Manh lại đi lắng nghe, lại đã không có bất luận cái gì tiếng vang.

Ngày hôm sau, tiết tự học buổi tối sau khi kết thúc đã 9 giờ rưỡi, Nguyễn Manh cười xe đạp về nhà.

Ngày thường vì phương tiện, nàng cùng Trần Mặc đều thích đi tắt, nhưng ngày thường đi ngang qua thời điểm đều là ban ngày, Nguyễn Manh không nghĩ tới này đèn đường nhỏ đèn đường hồng rồi.

Nguyễn Manh ngừng ở giao lộ, đối với bóng đêm thờ dài, hít sâu vài lần, chuẩn bị nhanh hơn tốc độ kỳ qua đi.

Nguyễn Manh chân dẫm bàn đạp, đang chuẩn bị vọt tới trong bóng tối, lúc này, góc tường truyền đến một tiếng mèo hoang kêu.

Nguyễn Manh bị hoảng sợ, nàng nhin không được vỗ vỗ ngực.

Mới vừa chụp một nửa, nàng khước mắt dư quang nhìn đến góc tường có một bóng người.

Nguyễn Manh theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Ngay sau đó, nàng nhin không được kinh ngạc ra tiếng, “Trần Mặc người như thế nào ở chỗ này.”

Trần Mặc từ trong bóng tối đi ra, ngăm đen đôi mắt nhìn nàng, không có trả lời.

Nguyễn Manh cũng không ngại, chỉ là giống thường lui tới giống nhau, ha ha cười nói, “Ra tới tản bộ như vậy xảo, này đèn đường hồng rồi, ta còn có chút sợ hãi, vừa lúc người đã đến rồi, chúng ta cùng nhau đi.”

Trần Mặc không nói gì, dẫn đầu xoay người đi ở phía trước, thân ảnh thực mau dung ở trong bóng tối, lúc này đây, Nguyễn Manh không có do dự, theo sát ở hãn mặt sau.

Nguyễn Manh không biết chính là, trên đời này nào có như vậy nhiều cơ duyên xảo hợp, có rất nhiều có tâm người sáng tạo.

Cho nên mới sẽ có người ở nàng nhất yêu cầu thời điểm, xuất hiện ở nàng trước mặt.

Hai phút sau, hai người từ hắc ám trong hẻm nhỏ xuyên qua.

Đi ra hẻm nhỏ, hai người trầm mặc đi rồi sau một lúc lâu, Nguyễn Mạnh trầm ngâm hạ, mở miệng hỏi Trần Mặc, “Người gần nhất là làm sao vậy vì cái gì liền cùng ta đều không nói”

Trần Mặc ngẩng đầu, nhanh chóng ngó Nguyễn Mạnh giống nhau, hơn mười giây sau, hần mở miệng hỏi một câu, “Người cùng Tần Dương..... Là cái gì quan hệ”

Có lẽ là bởi vì thời gian dài không nói chuyện, hần thanh âm phi thường khàn khàn.

Nguyễn Mạnh nghi hoặc nhíu mày, không rõ hần đột nhiên hỏi cái này làm cái gì, “Cái gì cái gì cái gì quan hệ đương nhiên là đồng học nha.”

Trần Mặc nghiêm túc tự hỏi hạ Nguyễn Mạnh trả lời, sau đó hơi hơi nghiêng đầu, hỏi, “Người không thích Tần Dương”

Nguyễn Mạnh không chút do dự đương nhiên hỏi, “Ta đương nhiên không thích hần.”

Trần Mặc đôi mắt trong nháy mắt sáng lên.

Nguyễn Mạnh thừa dịp Trần Mặc nguyện ý nói chuyện truy vấn, “Phía trước tuyên bố video người người tìm đến sao”

Trần Mặc gật gật đầu, lần này đột nhiên nguyện ý nói trường cú, “Là trường học ip địa chỉ, dùng một lần dãy số, ta thiết kế một cái tiểu trình tự, đăng nhập tài khoản nhân thủ cơ hội vô pháp sử dụng, bên trong số liệu cũng đều sẽ mất đi.”

Nguyễn Mạnh nghe xong lúc sau lâm vào trầm tư.

Này hết thấy đều quá xảo, ban sẽ thượng ca hát cùng đại hội thể thao thi đấu đều qua đi thật lâu, vì cái gì có người đột nhiên ở cái này thời gian thả ra video. Còn có phía trước Tần Dương di động đột nhiên hỏng rồi, diễn thuyết lúc sau cố ý té ngã, trên đời như thế nào sẽ có như vậy vừa khéo sự, tuy nói này đó cũng không thể xác định chuyện này cùng Tần Dương có quan hệ, nhưng Nguyễn Mạnh trong lòng đã chôn xuống hoài nghi hạt giống.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 34

Cao tam sinh hoạt làm sở hữu học sinh đều thờ không nổi, mặc kệ là Đặc Trọng Ban vẫn là trọng điểm ban, sở hữu học sinh hằng ngày đều là đi học, xoát đề, đi học, xoát đề, tuần hoàn lặp lại.

Chỉ có một người đứng ngoài cuộc, người này chính là tạm nghỉ học ở nhà Trần Mặc.

Trần Mặc chính mình ở nhà học tập không nhanh không chậm, dù sao cao trung chương trình học với hần mà nói sớm đã không có khiêu chiến.

Cùng phía trước có khác nhau chính là, hần không hề hoàn toàn đem chính mình khóa ở phòng, mỗi ngày buổi tối hần đều sẽ đến cái kia đường nhỏ chờ Nguyễn Mạnh.

Từ Trần Mặc không ở trường học sau, Tần Dương thành tích biến thành cả năm cấp đệ nhất.

Nguyễn Mạnh thành tích cũng tiến bộ rất nhiều, nàng đã tiến vào toàn giáo tiền tam mươi.

Chịu đựng này nhất u ám một năm, rốt cuộc nghênh đón thi đại học, từ trường thi ra tới kia một khắc, Nguyễn Mạnh mới có loại chân chính giải phóng cảm giác.

Nguyễn Mạnh từ trường thi ra tới sau liền nhìn đến chờ ở một bên Trần Mặc, nàng bước nhanh đi qua đi, hỏi hần, “Khảo thế nào”

Trần Mặc nhàn nhạt hỏi, “Cùng bình thường giống nhau.”

Cùng bình thường giống nhau liền tỏ vẻ bình thường phát huy, bình thường phát huy liền tỏ vẻ hãnh như cũ là đệ nhất danh, Nguyễn Manh yên lòng.

“Ta cũng là bình thường trình độ, hãnh là cùng bắt chước thời điểm không sai biệt lắm.”

Nguyễn Manh lại hỏi Trần Mặc, “Người về sau có tính toán gì không?”

Trần Mặc lắc lắc đầu.

Nguyễn Manh hỏi, “Ta cũng là chia đều số ra tới rồi nói sau, bất quá người nhưng thật ra không cần suy xét, khẳng định có thể trực tiếp tiến chúng ta cả nước tốt nhất đại học Công Nghệ.”

Trần Mặc đối này không sao cả, dù sao chỉ cần có thể cùng Nguyễn Manh đái ở bên nhau là được.

Hai người cùng nhau vào tiểu khu sau từ biệt, từng người về đến nhà, đối mặt lại là bất đồng trạng huống.

Trần Mặc vào cửa, trong nhà giống thường lui tới giống nhau an tĩnh, Trần Nhiên cùng Tân Nam cũng đều không ở nhà, chỉ có bảo mẫu làm tốt bữa tối, Trần Mặc ăn cơm xong, an tĩnh lên lầu.

Trong nhà này một năm đều phi thường quạnh quẽ, Trần Vĩnh Quốc cơ hồ đều không ở nhà, Tân Nam đa số thời gian ở tại nhà mẹ đẻ, Trần Nhiên đi theo nàng, cũng rất ít hồi nơi này.

Nguyễn Manh tiến gia môn, Nguyễn xuân thu đã làm tốt một bàn cơm, Du Hoa cũng sớm rời đi công ty về nhà, chờ nàng.

Nguyễn Mạnh nói tốt này ba ngày đều không cho Nguyễn xuân thu cùng Du Hoa đi trường học chờ nàng, bọn họ tôn trọng nàng ý tưởng, cho nên này ba ngày đều ở nhà chờ nàng.

Nguyễn xuân thu khó được từ ngấm hầm rượu cầm một lọ trân quý champagne, cấp Nguyễn Mạnh cũng đổ một ly, một nhà ba người vì Nguyễn Mạnh kết thúc cao trung sinh hoạt chúc mừng.

Ăn cơm trung gian, Nguyễn xuân thu hỏi Nguyễn Mạnh, “Đại học sự suy xét thế nào”

Bởi vì Nguyễn xuân thu yêu cầu, cao tam cuối cùng một năm Nguyễn Mạnh khảo nhĩ tư, thêm một cái lựa chọn luôn là không sai, kỳ thật Nguyễn Mạnh trong lòng có cái lý tưởng của chính mình đại học, nhưng nàng không xác định chính mình thành tích có thể hay không tiến, vì thế nàng trả lời, “Chờ thành tích ra tới lại nói.”

Thi đại học xong kỳ nghỉ, sở hữu học sinh đỡ xuống việc học gánh nặng, Nguyễn Mạnh cũng không ngoại lệ, nàng cùng Triệu Văn Hách mỗi ngày đi ra ngoài điên chơi, đêm này ba năm áp lực sinh hoạt hoàn toàn phóng thích.

Thi đại học thành tích ra tới kia một ngày, Nguyễn Mạnh một nhà tất cả đều sớm rời giường, canh giữ ở trước máy tính, Nguyễn Mạnh thành tích không quá ngoài ý muốn, cùng nàng cuối cùng bắt chước khảo thí khi không phân cao thấp.

Nguyễn Mạnh tra xong chính mình liền chạy đến đối diện, Trần Mặc ngồi ở trước máy tính, Nguyễn Mạnh thò lại gần xem hẵn điểm, không ngoài ý muốn toàn bộ mãn phân.

Nguyễn Mạnh vui vẻ phe phẩy Trần Mặc bả vai, “Liền biết người khẳng định không thành vấn đề.”

Trần Mặc ngồi ở ghế trên, nhìn Nguyễn Mạnh so với hẳn đều vui vẻ hưng phấn mặt, khoe miệng cũng không khỏi bắt đầu thưởng chọn, má lúm đồng tiền thật sâu chiếu vào phía bên phải trên mặt.

Nguyễn Mạnh thần thần bí bí lôi kéo Trần Mặc, “Đi, mang người đi cái địa phương.”

Trần Mặc nhìn bị nàng giữ chặt tay, không có tránh ra, an tĩnh theo nàng đi ở mặt sau.

Nguyễn Mạnh lôi kéo Trần Mặc ra cửa, đi vào đối diện chính mình cửa nhà, nhưng mà lại không có đi vào, mà là lôi kéo hẳn đi xuống thang lầu, ngừng ở tầng hầm ngầm cửa, sau đó lén lút lấy ra chìa khóa, mở ra môn.

Tiến bên trong, một cỗ rượu hương xông vào mũi, Nguyễn Mạnh thật sâu hít vào một hơi, buông ra Trần Mặc tay, “Đây là ta ba hầm rượu, ta đem qua trộm cầm chìa khóa, hôm nay chúng ta không say không về.”

Nguyễn xuân thu hầm rượu một trăm nhiều mét vuông, trên giá phóng các loại rượu vang đỏ, rượu trắng, champagne, Nguyễn Mạnh bị Nguyễn xuân thu hun đúc phi thường biết hàng, nàng xuyên qua một chúng rượu giá, trực tiếp tìm được tốt nhất kia một lọ rượu vang đỏ.

Hầm rượu độ ẩm thích hợp, trung gian còn phóng thoải mái hai người xô pha cùng cái bàn, Nguyễn Mạnh đem rượu vang đỏ đặt ở trên bàn mở ra, sau đó cấp chính mình cùng Trần Mặc một người đổ một ly, nàng cười đối Trần Mặc nói, “Người còn không có uống qua quán bar hôm nay cấp chúng ta hai cái chúc mừng, không say không về, tới, làm.”

Trần Mặc học nàng bộ dáng nâng chén, sau đó đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 35

Bởi vì phía trước ngủ một giấc, men say đã sớm tán không sai biệt lắm, Nguyễn Manh cũng không bị phát hiện Trần Mặc dị thường, nàng không lại dưới lầu dừng lại, cùng Trần Mặc phất tay liền chạy lên lầu.

Nguyễn Manh trở lại chính mình phòng, nằm ở trên giường, nhịn không được tí tí miệng, có chút đáng tiếc uống rượu đến sau lại hoàn toàn không có hương vị, bạch hạt Nguyễn xuân thu như vậy tốt cất chứa, mà đối với mặt khác sự tình, nàng hoàn toàn đã không có ấn tượng.

Trần Mặc về đến nhà, lầu một ám đèn, bảo mẫu đã sớm trở về nhà, Tân Nam cùng Trần Nhiên ở nhà mẹ đẻ, Trần Vĩnh Quốc như cũ không có trở về, toàn bộ trong nhà chỉ có hãn một người, toàn bộ trong phòng chỉ có hãn tiếng bước chân ở vắng vẻ phòng khách tiếng vọng.

Hãn trở lại chính mình phòng, nằm ở trên giường, trong đầu không ngừng hồi phóng phía trước ở hầm rượu sự.

Hãn trí nhớ luôn luôn cực hảo, đối sở hữu chi tiết đều nhớ rõ rõ ràng, lúc ấy hầm rượu tinh khiết và thơm rượu vang đỏ vị, Nguyễn Manh tóc dài thướt thanh hương, sô pha ao hãm, nàng môi mềm mại.....

Này đó đều thật sâu khắc ở hãn trong óc.

Đêm nay, hãn thẳng tắp nằm ở trên giường, nhắm mắt lại ngay lúc đó tình cảnh liền sẽ tái hiện, mở to mắt, lại giống như nhìn đến Nguyễn Manh mặt, vô luận như thế nào đều ngủ không yên.

Ngoài cửa sổ ve mình, gió nhẹ thổi quét lá cây sà sạt thanh, trong tiểu khu ngẫu nhiên chó sủa thanh..... Phảng phất trực tiếp đánh ở Trần Mặc màng tai.

Một đêm vô miên.

Sáng sớm hôm sau, Trần Mặc sớm lên rửa mặt thu thập chính mình, hăn thay đổi một thân thoải mái thanh tân quần áo, chuẩn bị đi đối diện tìm Nguyễn Manh.

Hăn mới vừa xuống lầu, liền nhìn đến năm Trần Nhiên đi vào tới Tần Nam, Tần Nam nhìn Trần Mặc ánh mắt có chút trốn tránh, nàng đối Trần Nhiên nói, “Nhiên nhiên, người về trước chính mình phòng, mục mục có một số việc cùng ca ca người nói.”

Trần Nhiên ngoan ngoãn gật gật đầu, quét Trần Mặc giống nhau, trở lại trước kia hăn phòng.

Trần Mặc đứng ở cửa thang lầu, an tĩnh nhìn Tần Nam, Tần Nam đi qua đi, ánh mắt đánh giá cẩn thận Trần Mặc.

Đây là nhiều năm như vậy tới nàng lần đầu tiên như thế tinh tế quan sát hăn, hăn đã trưởng thành, nhìn hăn đôi mắt khi, nàng đã yêu cầu nàng ngược nhìn.

Tần Nam hỏi, “Thi đại học thành tích tra xét sao”

Trần Mặc gật gật đầu.

“Khảo thế nào”

“725 phân”

“Kia thực không tồi a.”

Trần Mặc không nói lời nào, hai người chỉ gian một trận xấu hổ trầm mặc.

Tần Nam nhẹ nhàng thở dài, thẳng nhập chính đề, “Mụ mụ lần này trở về có việc cùng người nói, ta và người ba ba, kỳ thật đã ly hôn, phía trước bởi vì người lập tức liền phải thi đại học, không nghĩ ảnh hưởng người thành tích, cho nên không có nói cho người, hiện tại thi đại học thành tích đã ra tới, ta trở về thu thập hành lý, thuận tiện cùng người cáo biệt.”

Trần Mặc rũ đầu, một bàn tay đỡ ở thang lầu bên cạnh, nửa ngày đều không có ra tiếng, Tần Nam chỉ có thể nhìn đến hăn nồng đậm lông mi nhẹ nhàng rung động, lại thấy không rõ trong ánh mắt mặt thần sắc.

“Về sau ta cùng Trần Nhiên cùng nhau sinh hoạt, có thời gian chúng ta sẽ trở về xem người, người về sau phải hảo hảo chiếu cố chính mình.” Nói xong này đó, Tần Nam cùng Trần Mặc sai thân mà qua, về tới phòng ngủ chính, bắt đầu thu thập hành lý.

Trần Mặc một người đứng ở cửa thang lầu, vẫn không nhúc nhích, nghe bên trong tất tất tác tác thu thập hành lý thanh âm, hăn còn nghe được Trần Nhiên hỏi Tần Nam, “Ba ba không có trở về sao”

Tần Nam hồi, “Thời gian này ba ba ở đi làm, chúng ta nói tốt cuối tuần hăn sẽ đến tiếp người cùng nhau đi ra ngoài chơi.”

Trần Nhiên lại hỏi, “Kia ca ca đâu hăn bất hòa chúng ta cùng nhau sinh hoạt sao”

“Ca ca về sau cùng ba ba cùng nhau sinh hoạt, chúng ta có thời gian có thể trở về xem hăn.”

“Nga! Chính là mỗi lần trở về hăn đều không nói lời nào.”

“Nhanh lên thu thập, đem người món đồ chơi đều mang lên.”

Trần Nhiên lực chú ý bị dời đi, chạy nhanh đi giường phía dưới lấy hẳn thích nhất một cái bóng đá.

Nửa giờ sau, Tần Nam lôi kéo một cái rương hành lý từ phòng ngủ bên trong ra tới, nhìn đến Trần Mặc như cũ đứng ở tại chỗ, vẫn duy trì phía trước tư thế.

Trong lúc nhất thời, Tần Nam trong lòng có chút chua xót.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 36

Nguyễn Mạnh lớp học bố tức là toàn phong bế huấn luyện, từ bước vào cái này doanh địa khởi, bên người sở hữu hết thầy đều là tiếng Anh, mọi người mặc kệ là khóa thượng vẫn là sinh hoạt hằng ngày giao lưu, toàn bộ đều là tiếng Anh, lão sư cũng đa số đều là mỹ tịch ngoại giáo.

Hoàn cảnh này xác thật rất có hiệu quả, Nguyễn Mạnh thực mau liền thích ứng loại này bầu không khí, thật giống như đã sinh hoạt ở nước ngoài giống nhau.

Trung gian nàng cấp Trần Mặc phát quá vài lần tin tức, dò hỏi hẳn báo danh sự tình, Trần Mặc hồi phục không chút nào ngoài ý muốn, hẳn lựa chọn quốc nội tốt nhất đại học Công Nghệ.

Nguyễn Mạnh biết Trần Mặc cũng không phải thực thích di động liên hệ, cho nên nàng cũng liền ngẫu nhiên phát cái tin tức thăm hỏi, bất quá mỗi lần Trần Mặc đều sẽ hồi phục.

Triệu Văn Hách biết Nguyễn Mạnh trúng tuyển tin tức, trong điện thoại nghe tới so nàng đều hưng phấn, “Có thể a Nguyễn Mạnh, không nghĩ tới về sau liền thành tinh anh abc, ta nếu là xuất ngoại người nhưng đến chờ ta a!”

Nguyễn Mạnh hồi hẳn, “Không thành vấn đề, người báo trường học thế nào”

“Ai, liền như vậy bá, cũng chính là vừa qua khỏi nhị bốn tuyển.” Nói tới đây, Triệu Văn Hách đột nhiên nói, “Người nói, nếu không ta cũng đi

nước Mỹ được, dù sao quốc nội trường học cũng liền như vậy, ra ngoại quốc hẳn cái văn bằng trở về thế nào cũng so quốc nội nhị bốn đại học cường.”

Phía trước Nguyễn Mạnh khảo nhĩ tư thời điểm Triệu Văn Hách cũng đi theo xem náo nhiệt, thành tích vừa lúc qua đạt tiêu chuẩn tuyển, lấy Triệu Văn Hách thành tích ở nước Mỹ xin cái nhị lưu đại học hẳn là cũng không sai biệt lắm, Nguyễn Mạnh trả lời, “Nếu không người thử xem, dù sao nhiều lựa chọn hơn lộ.”

Triệu Văn Hách lập tức treo điện thoại, bắt đầu trên mạng xin trường học.

Một tháng phong bế thức huấn luyện giầy lát rồi biến mất, Triệu Văn Hách xin trường học cũng bị thông qua, hiện tại Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách cùng nhau chuẩn bị đi nước Mỹ.

Nước Mỹ bên kia khoa dự bị đại học ban khai giảng sớm, từ huấn luyện ban trở về, liền bắt đầu thu thập xuất ngoại yêu cầu hành lý.

Nguyễn Mạnh trở về ngày đầu tiên, liền đi đối diện tìm Trần Mặc, ấn chuông cửa một lát sau, Trần Mặc mới mở ra môn.

Nguyễn Mạnh sai thân đi vào, đánh giá bên trong, nhìn đến trống rỗng phòng khách hỏi, “Trong nhà như thế nào liền người một người bảo mẫu đâu”

Trần Mặc buông xuống đầu, không có cùng Nguyễn Mạnh đối diện, “Từ chức.”

“A đi cùng Trần Nhiên đâu”

Trần Mặc bình tĩnh tự thuật, “Ly hôn, dọn đi rồi.”

Nguyễn Mạnh không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy sự, tuy rằng mấy năm nay Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc quan hệ tương đối khẩn trương, nhưng Nguyễn Mạnh cũng không nghĩ tới bọn họ sẽ ly hôn, Nguyễn Mạnh trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, cuối cùng nàng mở miệng hỏi, “Vậy người có tính toán gì không?”

Trần Mặc ngược mắt, thẳng lẳng lẳng nhìn Nguyễn Mạnh, “Người phải đi sao?”

Nguyễn Mạnh gật gật đầu, trong khoảng thời gian này huấn luyện kỳ thật nàng cũng đang trốn tránh từ biệt, những người khác nhưng thật ra không sao cả, nhưng nàng không biết nên như thế nào cùng Trần Mặc cáo biệt.

Trần Mặc cúi thấp đầu xuống, cái này mùa hè, tất cả mọi người rời đi, chỉ có hấn còn ở dừng lại tại chỗ, dừng lại ở cái này trống rỗng trong phòng.

Sau một lúc lâu, hấn nhẹ giọng hỏi câu, “Khi nào?”

Nguyễn Mạnh ánh mắt tránh đi hấn, “Hậu thiên vé máy bay.”

Trong lúc nhất thời, hai người đều trầm mặc lên.

Đây là hai người chi gian lần đầu tiên đối mặt khoảng cách xa như vậy thời gian lâu như vậy phân biệt. Nguyễn Mạnh nhìn Trần Mặc, trên mặt dặt một tia cười, “Tới rồi bên kia ta sẽ cho người gửi tin tức, đến lúc đó người nhất định phải hồi phục nga.”

Trần Mặc gật gật đầu, buông xuống đôi mắt thấy không rõ thần sắc.

Nguyễn Mạnh lại dặn dò, “Một người trụ nói phải hảo hảo chiếu cố chính mình, đúng hạn ăn cơm, đúng hạn ngủ. Đi đại học có thể giao một ít

bằng hữu, nơi đó học sinh hẳn là đều là học bá, các người chi gian hẳn là sẽ có tiếng nói chung.”

Trần Mặc thật cẩn thận hỏi, “Người còn sẽ trở về sao”

Nguyễn Manh bật cười, “Đương nhiên, không phải còn có nghỉ đông và nghỉ hè sao, lại nói tốt nghiệp về sau cũng đến trở về nha.”

Trần Mặc lại lần nữa gật gật đầu. Trở về liền hảo, hẳn có thể vẫn luôn ở chỗ này, chờ nàng trở về.

Nguyễn Manh không có chú ý hẳn tâm lý hoạt động, tiếp tục dặn dò về sinh hoạt việc vặt những việc cần chú ý.

Trần Mặc gắt gao nhìn chăm chăm Nguyễn Manh, đột nhiên lại hỏi một câu, “Ngày đó buổi tối sự, người đều không nhớ rõ sao”

Nguyễn Manh nghi hoặc, “Ngày nào đó buổi tối chuyện gì”

Trần Mặc không nói chuyện nữa.

-

Dư lại một ngày, Nguyễn Manh phân biệt đi bà ngoại gia cùng nãi nãi gia, lại thu thật dày bao lì xì, tới rồi ngày thứ ba, Nguyễn xuân thu sớm đưa nàng đi sân bay.

Nước Mỹ bên kia có Nguyễn xuân thu đồng học, hẳn làm ơn đối phương nhiều hơn chiếu cố Nguyễn Manh, trụ địa phương cũng đều trước tiên đính hảo, Nguyễn Manh tới rồi bên kia sở hữu sự Nguyễn xuân thu đều trước tiên an bài thỏa đáng.

Nguyễn Manh đối bên này không có quá lớn không tha, hoài đối tương lai chờ mong, ngồi trên đi hướng nước Mỹ phi cơ.

Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách khai giảng thời gian bất đồng, Triệu Văn Hách xuất ngoại thời gian muộn so Nguyễn Mạnh vẫn một ít, Nguyễn Mạnh tới rồi hoàn cảnh lạ lẫm, bởi vì có phía trước huấn luyện ban sinh hoạt, thực mau liền thích ứng lại đây.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 37

Đêm giao thừa, Nguyễn Mạnh sớm cấp Trần Mặc phát tới chúc tết tin nhắn.

Trần Mặc nhìn hai lần sau, cũng hồi phục nàg 【 tân niên vui sướng
】

Đối diện Nguyễn xuân thu nấu sủi cảo, cho hăn đưa tới một mâm, Trần Mặc cảm tạ Nguyễn xuân thu, đoạn ở nhà ăn một người ăn xong.

Buổi tối 10 giờ, tiểu khu bên ngoài công viên phóng nôi lên pháo hoa, Trần Mặc đứng ở phía trước cửa sổ nhìn, năm rồi, Nguyễn Mạnh thích nhất xem pháo hoa, có một năm thế nào cũng phải lôi kéo hăn mua một đồng pháo hoa đi công viên phóng.

Buổi tối 11 giờ, Nguyễn Mạnh phát tới một đoạn video ngắn, trong video nàg cùng một đồng nước ngoài học sinh cùng nhau vui cười đùa giỡn bao sủi cảo.

Trong video Nguyễn Mạnh mặt thoát nhìn đen một ít, nhưng đôi mắt vẫn như cũ trong trẻo, khóe miệng tươi cười tươi mát trong sáng, cho dù ở một cái khác quốc gia, cái này Tết Âm Lịch nàg như cũ quá thực vui vẻ.

Trần Mặc khóe môi cong lên một tia cười, đem ngoài cửa sổ như cũ liên tục pháo hoa chụp cái video ngắn phát qua đi.

Thực mau, Nguyễn Mạnh cho hăn hồi phục, 【 năm nay pháo hoa như cũ thực mỹ 】

Trần Mặc liên tục nhìn năm biển hồi phục.

Là thực mỹ, đáng tiếc người không ở.

Buổi tối 12 giờ, tiếng chuông gõ vang tiếp theo năm.

Trần Mặc nhìn ngoài cửa sổ như cũ sáng lạn pháo hoa, đáy lòng tưởng niệm theo những cái đó pháo hoa ở không trung nổ tung, hấn sờ sờ chính mình đầu, lẩm bầm nói, “Trần Mặc học xong độc lập sinh hoạt, Trần Mặc bắt đầu công tác kiếm tiền, Trần Mặc đem chính mình chiếu cố thực hảo, Trần Mặc..... Như cũ rất muốn Nguyễn Manh.”

Tân một năm, Trần Mặc ở trường học như cũ rất điệu thấp, hấn thiên tài thanh danh bên ngoài, trong trường học kỳ thật có rất nhiều nam nữ muốn tiếp cận hấn, nhưng nề hà hấn thoát nhìn thật sự là quá mức ít lời lạnh nhạt, mọi người cuối cùng đều đánh lui trống lớn.

Công ty game công tác tuy rằng chỉ làm một cái kỳ nghỉ, nhưng Trần Mặc kỹ thuật năng lực quá mức cường đại, công ty lão bản cũng là người trẻ tuổi, yêu quý nhân tài, mời Trần Mặc sau kỳ nghỉ lại qua đi, đi học trong lúc, ngẫu nhiên cũng sẽ vớt tới một ít tán sống cho hấn.

Cứ như vậy, Trần Mặc tuy rằng cùng thường nhân bất đồng, nhưng cũng thực tốt dung nhập xã hội sinh hoạt.

Này một năm Tết Âm Lịch, Nguyễn Manh như cũ không có trở về, Nguyễn xuân thu một nhà đi nước Mỹ ăn tết.

Trừ tịch chi dạ, Nguyễn Manh cấp Trần Mặc phát tới video, một nhà ba người cùng nhau tiến hành Châu Âu chi lữ.

Trần Mặc không có hồi dương lâu, ở trường học bên cạnh chung cư ăn tết, hấn một người hòa hảo mặt, bầm sùi cáo nhân, đang chuẩn bị cán bột da thời điểm, Tần Nam phát tới tin tức, hỏi hấn tình hình gần đây.

Trần Mặc đơn giản trở về hai chữ, 【 khá tốt 】

Buông di động, hấn một lần nữa giặt sạch xuống tay, đem da mặt cán giống com-pa họa ra tới hình tròn, thông thả ung dung bao nổi lên sủi cỏ.

Di động không còn có vang lên.

Lại là mấy trăm cái ngày đêm luân phiên, hấn sinh hoạt mỗi ngày quy luật lặp lại, cái gì thời gian làm chuyện gì, đều có minh xác quy hoạch, hấn không nghĩ đánh vỡ, cũng không nghĩ lại bị đánh vỡ.

Bốn năm thời gian, Trần Mặc tu xong rồi toán học, máy tính biên trình hai cái chuyên nghiệp khoa chính quy cùng thạc sĩ học vị, giáo thụ giữ lại hấn tiếp tục tiến tu tiến sĩ, Trần Mặc cự tuyệt, mấy thứ này hấn sớm đã học được, học vị với hấn mà nói không có ý nghĩa, tiến tu thạc sĩ bất quá là vì làm từng bước sinh hoạt.

Trần Mặc lưu tại phía trước kia gia thực tập công ty game, bất quá lúc này thân phận của hấn đã thay đổi, biến thành công ty kỹ thuật tổng giám.

Trần Mặc ở buổi tối 7 giờ đúng hạn ăn xong bữa tối khi, thu được Nguyễn Manh tin tức.

【 Trần Mặc, ngày mai ta liền về nước, người đem địa chỉ phát tới, đến lúc đó ta đi tìm người. 】

Trần Mặc nhìn chăm chăm di động, hấn dường như lập tức không quen biết chữ Hán giống nhau, lặp đi lặp lại nhìn này tin tức.

Bốn năm.

Suốt bốn năm.

Nguyễn Manh đều không có về nước.

Hắn cùng nàng cũng suốt bốn năm không có gặp mặt, hiện tại Nguyễn Mạnh nói nàng phải về tới.

Trần Mặc không có hồi phục Nguyễn Mạnh tin tức, nhưng hắn một đêm không ngủ, ở trên giường lộn đi lộn lại, thỉnh thoảng lấy ra di động xem một chút màn hình, xác định này tin tức xác thật là Nguyễn Mạnh phát tới.

Ngày hôm sau, Trần Mặc như cũ giống thường lui tới giống nhau, 6 giờ rời giường, ăn qua sandwich bữa sáng, mặc vào uất triển bạch áo sơ mi, đạp xe đi công ty.

Trong công ty vì hắn đơn độc thiết một gian văn phòng, hắn làm chính mình chuyên chú với công tác, dường như đã quên ngày hôm qua cái kia tin tức tồn tại, di động cũng xác thật không còn có vang lên.

Mãi cho đến buổi chiều 6 giờ tan tầm, Trần Mặc đạp xe đang chuẩn bị trở về thời điểm, di động chấn động lên, điện báo biểu hiện là Nguyễn Mạnh.

Trần Mặc nắm di động nhẹ buông tay, di động rớt tới rồi trên mặt đất, di động trên mặt đất liên tục chấn động, Trần Mặc ngẩn ngơ hơn mười giây, mới khom người nhặt lên di động, bắt được bên tai, do dự nói thanh, “Uy!”

Đối diện truyền đến Nguyễn Mạnh tràn ngập tinh thần phấn chấn thanh âm, “Trần Mặc, ta đã trở về, người ở nơi nào, ta qua đi tìm người.”

Trần Mặc cảm giác chính mình có tựa hồ bắt đầu ù tai, hắn dùng hơn mười giây chờ đợi này trận ù tai qua đi, đối diện Nguyễn Mạnh thanh âm như cũ tràn ngập sức sống nói nàng sau khi trở về Nguyễn xuân thu cấp làm rất nhiều ăn ngon linh tinh nói, Trần Mặc an tĩnh nghe, hắn qua vài phút mới phản ứng lại đây Nguyễn Mạnh xác thật đã trở lại.

Hắn có chút chất phác hỏi, “Người ở đâu”

“Ta ở nhà a, mới vừa xuống phi cơ không bao lâu, ta ba nói người hiện tại dọn đi ra ngoài trụ, trừ bỏ ăn tết trở về ngày thường cũng không ở bên này, người hiện tại địa chỉ ở nơi nào”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 38

Nguyễn Manh ở Trần Mặc bên cạnh lái nhái mấy năm sinh hoạt, còn thỉnh thoảng phun tào Triệu Văn Hách ở bên kia sự tích, Trần Mặc giống quá khứ giống nhau, an tĩnh nghe.

Thẳng đến cuối cùng, Nguyễn Manh thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng ghé vào trên bàn, ngủ rồi.

Trần Mặc ghé vào đối diện, nghiêm túc nhìn Nguyễn Manh ngủ nham, hẳn có thể cảm nhận được nàng ấm áp hô hấp nhào vào hẳn trên mặt, đây là lần thứ hai bọn họ hai người như vậy gần khoảng cách tiếp xúc.

Nàng thoạt nhìn cùng trước kia biến hóa không lớn, như cũ thật xinh đẹp, cả người đều tản ra sức sống cùng tinh thần phấn chấn, chỉ là có lẽ bởi vì ngồi máy bay không có nghỉ ngơi tốt, trước mắt hơi hơi có chút quầng thâm mắt.

Nàng môi hơi hơi đỏ lên, nàng không có sát son môi, môi là khỏe mạnh màu hồng phấn, lúc trước ở hầm rượu hồi ức rõ ràng hiện lên ở Trần Mặc trong óc, nàng môi nếm lên mềm mại, ướt át, còn mang theo hơi hơi ngọt.

Hiện tại nàng liền ở chỗ này, liền ở cùng hẳn gang tấc địa phương.

Nàng tim đập rõ ràng có thể nghe, nàng lông mi quy luật rung động, nàng tóc như cũ tản ra quen thuộc thanh hương. Này hết thấy, đều là chân thật, không hề là hẳn tưởng tượng, không hề là mở to mắt liền biến mất hư ảo.

Trần Mặc cứ như vậy, vẫn không nhúc nhích ghé vào nơi đó nhìn nàng, thẳng đến kim đồng hồ đi tới buổi tối 10 giờ, tới rồi nàng thường lui tới hẳn là về nhà thời gian, hẳn nhẹ nhàng chạm vào hạ nàng cánh tay, phảng phất trọng liền sẽ đánh nát nàng mộng giống nhau.

Nguyễn Mạnh mê mang mở to mắt, nhìn đối diện Trần Mặc, mơ hồ nói câu, “Trần Mặc, làm ta ngủ tiếp sẽ.” Nói xong lại ghé vào cánh tay thượng, nhắm hai mắt lại.

Trần Mặc tự mình thôi miên còn có thể lại đợi lát nữa, hẳn giờ phút này không muốn kêu nàng, chỉ nghĩ cứ như vậy an tĩnh nhìn.

Cuối cùng Nguyễn Mạnh di động vang lên, đánh thức Nguyễn Mạnh, thời gian đã lại qua nửa giờ, Nguyễn Mạnh ngồi dậy, duỗi một cái lười eo, một bên đánh ngáp một bên nói, “Ta đi trở về, ngày mai ta lại qua đây tìm người.”

Trần Mặc nhìn theo Nguyễn Mạnh thân ảnh rời đi phòng, mặc dù là giờ phút này, hẳn như cũ cảm giác chính mình dường như thân ở mộng ảo, này hết thấy mỹ đến không chân thật.

Trần Mặc lại là một đêm chưa ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Nguyễn Mạnh sớm liền ấn vang lên chuông cửa, Trần Mặc nhanh chóng xuống lầu mở cửa, nhìn đến bên ngoài Nguyễn Mạnh tinh thần phấn chấn bông bột mặt, huyền một ngày một đêm tâm, rốt cuộc yên ổn xuống dưới.

Nguyễn Mạnh hỏi hẳn, “Ngày hôm qua đã quên hỏi người, hôm nay không đi làm sao”

Trần Mặc lắc đầu, “Hôm nay nghỉ ngơi.” Kỳ thật hẳn đêm qua cấp công ty lão bản phát tin nhắn, thỉnh một ngày giả.

“Đã lâu không đã trở lại, hôm nay chuẩn bị đi ra ngoài đi dạo, người muốn hay không cùng nhau”

Trần Mặc gật đầu, thuận tay kéo lên phía sau môn.

Nguyễn Mạnh nói là đi dạo, cũng không giống mặt khác nữ hài tử là đi dạo phố, mà là đi cùng Trần Mặc khi còn nhỏ thường xuyên trên dưới học đi ngang qua công viên.

Thành thị phát triển biến chuyển từng ngày, chung quanh cửa hàng đã sớm đổi quá vài phê, công viên cũng tân tăng rất nhiều thiết bị, Nguyễn Mạnh cảm thán mấy năm nay thành thị biến hóa.

Trần Mặc như cũ giống như trước giống nhau, an tĩnh nghe Nguyễn Mạnh nói chuyện, Nguyễn Mạnh cũng không chê hãnh không thú vị, cố tự nói vui vẻ.

Mau giữa trưa khi, Triệu Văn Hách cấp Nguyễn Mạnh gọi điện thoại tới, “Mau mau mau, giữa trưa cái lấu ước lên, ta sắp thềm đã chết.”

Nguyễn Mạnh nở nụ cười, “Không thành vấn đề.”

Triệu Văn Hách dặn dò, “Nhớ rõ đem Trần Mặc cũng mang lên.”

“Đã biết.”

Treo điện thoại, Nguyễn Mạnh hỏi Trần Mặc ý kiến, Trần Mặc không tỏ ý kiến, hẳn vốn là không muốn cùng Nguyễn Mạnh tách ra.

Hai người đánh một chiếc xe, đi phụ cận nổi tiếng nhất cái lấu thành.

Nguyễn Mạnh đi Triệu Văn Hách phát tới ghé lô hào, đi vào, Triệu Văn Hách ngồi ở bên trong vẫy tay, “Mạnh mạnh mau tới đây, nước Mỹ hamburger khoai điều ăn mau phun ra, cuối cùng có thể ăn đốn thuận miệng cơm.”

Triệu Văn Hách thấy nàng phía sau Trần Mặc tiến vào, “Trần Mặc đã lâu không thấy, người sao còn càng dài càng cao.” Triệu Văn Hách có chút không cân bằng, hẳn từ cao trung tốt nghiệp về sau cũng chưa trường cái, ở một thủy cao lớn cái nước Mỹ người, vóc dáng lập tức có vẻ thấp bé lên.

Triệu Văn Hách cùng Trần Mặc cũng coi như là phát tiểu, đối hẳn tính cách phi thường hiểu biết, chào hỏi qua sau, cũng không mạnh mẽ cùng hẳn đáp lời, một bên ăn xuyên thịt dê một bên cùng Nguyễn Manh liêu lên.

Một đốn cái lẩu ăn Nguyễn Manh cùng Triệu Văn Hách hai người căng đến bắt đầu đánh no cách, Triệu Văn Hách vừa lòng thở phào, “Ở nước Mỹ mỗi ngày nhất tưởng niệm vẫn là này một ngục.” Nói tới đây, hẳn đột nhiên nhớ tới hỏi Nguyễn Manh, “Các người ban có phải hay không ngày mai đồng học tụ hội”

“Ân, lớp trưởng ngày hôm qua cho ta phát mời.”

“Người có đi hay không”

“Đi thôi, nhiều năm như vậy không gặp, cùng nhau chơi chơi cũng khá tốt.” Nói xong Nguyễn Manh thuận miệng hỏi Trần Mặc, “Người đi sao”

Trần Mặc gật đầu.

Tốt nghiệp sau tụ hội Đặc Trọng Ban học sinh bởi vì không có việc học áp lực, thoát nhìn nhưng thật ra so cao trung thời điểm càng thêm hoạt bát, chơi cũng thực phóng đến khai.

Một cái lúc trước ở trong ban cùng Nguyễn Manh đồng dạng thành tích lót để nữ sinh thò qua tới, hiện tại nàng mang kính sát tròng tóc lưu dài quá chút, trang điểm cũng thực trí thức, thoát nhìn so trước kia mỹ vài lần.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 39

Trần Mặc gật đầu lúc sau, Nguyễn Mạnh đứng dậy cùng lớp trưởng đánh thanh tiếp đón, sau đó trở lại tại chỗ, kêu Trần Mặc đứng dậy.

Trần Mặc đứng lên nháy mắt, bước chân một cái lao đảo, Nguyễn Mạnh chạy nhanh đỡ lấy hắn, Trần Mặc thuận thế đem thân thể đại bộ phận trọng lượng dựa vào ở Nguyễn Mạnh trên vai.

Nguyễn Mạnh từ nhỏ luyện tập Tae Kwon Do, mấy năm nay lại tham gia các loại bên ngoài vận động, đối điểm này trọng lượng cũng không cảm thấy gánh nặng.

Nàng đỡ Trần Mặc ra ghế lô, đứng ở ktv cửa ngăn cản xe taxi, đỡ hắn ngồi trên đi, sau đó từ mặt khác một mặt mở cửa ngồi ở hắn bên cạnh.

Trần Mặc như cũ thói quen tính ngồi thẳng tắp, chỉ là ánh mắt càng thêm mê mang, Nguyễn Mạnh hỏi hắn, “Vừa rồi tổng cộng uống lên nhiều ít ly a, lúc này uống say đi”

Trần Mặc mạnh miệng, “Ta không có say.” “Tổng cộng uống lên 35 ly.” Chuẩn xác báo ra bản thân uống số lượng, trong giọng nói còn mang theo một tia nhỏ nhỏ tự hào.

Nguyễn Mạnh bĩu môi, không cùng hắn tranh luận, uống lên 35 ly sao có thể còn không có say, dù sao không có cái nào con ma men sẽ nói chính mình say.

Trần Mặc say thời điểm cùng bình thường không quá giống nhau, hấn mi mắt buông xuống, một người trong miệng lẩm nhẩm lằm nhằm nhắc mãi cái gì, Nguyễn Manh thò lại gần, mới nghe ra tới hấn chính một người đếm kỹ Nguyễn Manh từ nhỏ đến lớn các loại hư thói quen cùng khứu sự.

“Từ nhỏ thích ăn đồ ăn vặt, rải đầy bàn đều là, đồ vặt thích loạn phóng, cục tẩy luôn là tìm không thấy, mỗi cái cuối tuần đều đến trọng mua một khối, ném rơi rụng bốn, trò chơi ghép hình cuối cùng một mảnh đá đến giường phía dưới, làm ta liền tìm ba ngày..... Chính mình nói qua nói đảo mắt liền quên, uống say lúc sau quên chính mình đã làm sự.....”

Nguyễn Manh chớp chớp mắt, này Trần Mặc trí nhớ hảo nàng luôn luôn đều biết, nhưng không nghĩ tới liền như vậy tiểu nhân sự đều nhớ rõ như vậy rõ ràng, khi còn nhỏ sự tình nàng đã sớm quên đến không sai biệt lắm, liền nhớ rõ một cái đại khái, hiện tại nghe hấn nói khởi, phảng phất đang nghe một người khác sự.

Trần Mặc thanh âm chậm rãi thu nhỏ, thẳng đến sau lại Nguyễn Manh đã nghe không rõ ràng lắm hấn đang nói cái gì, liền ngồi ở một bên từ hấn nói thầm.

Cuối cùng Trần Mặc lẩm bẩm một câu, “Chính là ta còn là rất nhớ người, rất muốn rất nhớ người.”

Nhưng mà bên cạnh Nguyễn Manh cũng không có nghe được hấn đang nói cái gì, nàng chính cấp Nguyễn xuân thu về tin tức, nói cho chính hấn đang ở về nhà trên đường.

Xe taxi tới rồi tiểu khu cửa, tiểu khu an bảo thực nghiêm, không cho xa lạ chiếc xe xuất nhập, Nguyễn Manh đỡ Trần Mặc xuống xe.

Trần Mặc nỗ lực muốn đi thẳng tấp, nhưng mà thân thể không chịu ý chí khổng chế, đi ra liền biến thành s hình, Nguyễn Manh một đường đỡ hấn đi tới cửa, sau đó hỏi hấn, “Trần Mặc, về đến nhà, chìa khóa ở nơi nào”

Trần Mặc trợn mắt, u ám ánh mắt trung mang theo một tia mê mang, hần nhẹ giọng hỏi câu, “Gia nơi nào là gia”

Nguyễn Manh trong lòng thở dài, từ Tần Nam cùng Trần Vĩnh Quốc ly hôn tới nay, hần thoát nhìn tựa hồ cùng thường lui tới giống nhau, hần như cũ trầm mặc ít lời, làm từng bước sinh hoạt, không có người biết hần trong lòng suy nghĩ cái gì.

Kỳ thật hần trong lòng cũng là để ý đi

Nghe phụ thân Nguyễn xuân thu nói, nhiều năm như vậy, Trần Vĩnh Quốc cùng Tần Nam đều không có trở về nơi này, này tòa phòng ở cùng Trần Mặc, phóng Phật đã bị hoàn toàn quên đi.

Nguyễn Manh từ Trần Mặc áo khoác trong túi móc ra chìa khóa, mở cửa, đỡ hần ngồi ở phòng khách trên sofa, nàng đến phòng bếp tiếp một hồ thủy cảm nhiệt điện thượng.

Chờ nước ấm khoảng cách, nàng đi đến sofa bên. Trần Mặc lúc này dựa ngồi ở lưng ghế thượng, hơi hơi nghiêng đầu, hai mắt sương mù mênh mênh nhìn Nguyễn Manh, Nguyễn Manh nhìn hần hai mắt, nhin không được nhẹ giọng hỏi một câu, “Trần Mặc, mấy năm nay người quá vui vẻ được chứ”

Trần Mặc mi mắt rũ xuống dưới, nồng đậm lông mi nhẹ nhàng rung động, không có trả lời.

Nguyễn Manh đột nhiên bắt đầu áy náy lên, làm hần duy nhất hảo bằng hữu, ở hần khổ sở nhất thời điểm, không có bồi ở hần bên người.

Thế giới này biến chuyển từng ngày, nàng cùng thế giới này những người khác giống nhau, có chính mình tân sinh sống, nỗ lực truy tìm tân sự vật. Chỉ có Trần Mặc, một mình canh giữ ở tại chỗ, chờ đợi mọi người nhớ tới hần.

Nguyễn Mạnh ngồi xôm Trần Mặc bên cạnh, giơ tay, sờ sờ tóc của hăn, “Trần Mặc mỗi năm đều lãnh học bổng, Trần Mặc công tác làm được thực hảo, Trần Mặc đem chính mình chiếu cố thực hảo, Trần Mặc trưởng thành một cái thực tốt đại nhân, Trần Mặc sở hữu sự đều làm rất tuyệt, cho nên, Trần Mặc là tiểu thiên sứ, Trần Mặc là tiểu thiên sứ.”

Nguyễn Mạnh nói xong lại tiếp tục nói, “Có đôi khi các đại nhân sẽ có tâm lựa chọn, muốn bắt đầu tâm sinh hoạt, này hết thầy không phải người sai.”

Trần Mặc ngẩng đầu, nhắm đen đôi mắt nhìn Nguyễn Mạnh, bên trong như là đen nhánh trong trời đêm vẩy đầy sáng lấp lánh ngôi sao.

Nhiều năm như vậy, hăn tựa hồ đều đang đợi những lời này.

Có người nói hăn làm thực hảo.

Có người nói này không phải hăn sai.

Có người nói hăn là tiểu thiên sứ.

Nguyễn Mạnh cứ như vậy nhẹ nhàng vuốt tóc của hăn, chậm rãi, Trần Mặc ở trên sofa ngủ rồi, Nguyễn Mạnh từ hăn phòng ngủ lấy ra một cái màu xanh biển thăm cái ở hăn trên người, sau đó mới trở về đối diện trong nhà.

Sáng sớm hôm sau, Trần Mặc đúng giờ tỉnh lại, kỳ nghỉ đã qua đi, hôm nay muốn đi làm, Trần Mặc thu thập thỏa đáng chính mình, kêu taxi đi công ty.

Ở trong văn phòng, Trần Mặc thỉnh thoảng nhìn chính mình di động, mãi cho đến buổi sáng 10 giờ, hăn mới cho Nguyễn Mạnh đã phát một cái tin tức, 【 tỉnh sao hôm nay có cái gì an bài 】

Qua năm phút đồng hồ, Nguyễn Mạnh hồi, 【 hôm nay một cái bằng hữu từ nước Mỹ trở về, cho hẳn đón gió. 】

Thời gian còn lại, Trần Mặc lần đầu tiên công tác thất thần, thẳng đến buổi chiều tan tâm, Trần Mặc cấp Nguyễn Mạnh gọi điện thoại, Nguyễn Mạnh tiếp khởi điện thoại khi, bên trong một mảnh ồn ào thanh.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 40

Bởi vì nhìn đến Nguyễn Mạnh sắc mặt không tốt lắm, Mạnh hàn lập tức dời đi đề tài, cùng những người khác bắt đầu liêu nổi lên trước kia ở nước Mỹ sự.

Trong đó một người nữ sinh hỏi, “Mạnh hàn người ở nước Mỹ như vậy được hoan nghênh, hỏi Trung Quốc làm cái gì”

“Ta mù mù là người Trung Quốc, ta thích Trung Quốc văn hóa, cũng thích người Trung Quốc.” Nói cuối cùng một câu thời điểm, Mạnh ánh mắt lạnh lùng tình liếc về phía Nguyễn Mạnh.

Nguyễn Mạnh cúi đầu uống thủy, không có phát hiện hấn ánh mắt, bên cạnh Trần Mặc lại đem hết thủy xem ở trong mắt.

Những người khác đi theo Mạnh hàn nói ồn ào, “Nga nga nga, trước kia người liên vẫn luôn thích đi theo Nguyễn Mạnh mặt sau, chỉ cần nàng tham gia hoạt động người liên nhất định tham gia, nói, có phải hay không đã sớm đối Nguyễn Mạnh có ý tứ”

Mạnh hàn cười mà không nói.

Nguyễn Mạnh ngẩng đầu lên, cười nói, “Đừng hồ nháo, mọi người đều là bằng hữu, nói như vậy không phải làm chúng ta xấu hổ sao.”

Mạnh mặt lạnh lùng thượng tươi cười cũng có chút không nhin được, nhưng hấn vẫn là bảo trì phong độ nói, “Các người đừng nói bừa, Nguyễn

Manh là ta ân nhân cứu mạng, tự nhiên so những người khác thân thiết một ít, không được các người hạt ồn ào.”

“Đã biết đã biết, ai đều biết Mạnh hàn người là thân sĩ hộ hoa sứ giả.”

Đề tài lại thực mau hướng đi bên kia, mọi người bắt đầu tin nóng Triệu Văn Hách ở nước Mỹ đào hoa sử, Triệu Văn Hách tính cách cùng diện mạo ở nước ngoài còn rất thảo hỉ, có rất nhiều nữ hài tử liền thích hẳn này một quái, cho nên bạn gái vẫn luôn không đoạn quá, bất quá mỗi cái đều không quá dài lâu.

Trần Mặc vẫn luôn ngồi ở trên chỗ ngồi an tĩnh nghe các nàng nói chuyện, giống một cái đũa tư cách người nghe.

Lại một lần, Nguyễn Manh đứng dậy đi toilet, Nguyễn Manh mới ra đi, Mạnh hàn cũng đứng dậy đi ra ngoài. Ngay sau đó, Trần Mặc cũng đứng dậy đi theo đi ra ngoài.

Bên ngoài đại sảnh quần ma loạn vũ, dị thường âm ỉ, Trần Mặc mày nhíu chặt, tránh đi những cái đó vụn vụn thân thể người, hướng toilet phương hướng xuyên qua.

Trung gian có mấy cái nùng trang điểm mặt nữ hài nhìn Trần Mặc tình xảo mặt lộ ra ý vị không rõ cười, còn thuận tay ở hẳn trên mông sờ soạng một phen.

Trần Mặc lập tức cảm giác được không đúng, thân thể theo bản năng né tránh, nhưng đám người chen chúc, như thế nào trốn cũng chưa dùng, hẳn cau mày, nhanh chóng xuyên qua đi, đi đến toilet bên kia.

Xuyên qua một cái chỗ ngoặt, bên kia âm nhạc thanh ít đi một chút, Trần Mặc nhìn đến Nguyễn Manh cùng Mạnh hàn hai người đang ở toilet bên ngoài nói chuyện.

Nguyễn Mạnh nhìn Mạnh hàn, trên mặt không có biểu tình nói: “Người vì cái gì ở ta bằng hữu trước mặt nói như vậy”

Mạnh hàn xin lỗi, “Thực xin lỗi, ta chỉ là nói lỡ miệng.”

Nguyễn Mạnh không phải không thuận theo không buông tha người, tuy rằng trong lòng không cao hứng nhưng cũng không có đuổi sát không bỏ, “Chuyện này còn không có định ra tới, ta còn không có nói cho người chung quanh.”

Mạnh hàn lại lần nữa nói, “Thực xin lỗi, phía trước ta cũng là đoán được suy nghĩ của người, cho rằng người sau khi trở về sẽ nói cho bọn họ.”

Mạnh hàn nói mềm lời nói, Nguyễn Mạnh cũng không tốt ở truy cứu, “Tính, dù sao chờ thêm một đoạn thời gian cũng sẽ cùng bọn họ nói.”

Mạnh hàn u lam đôi mắt nhìn chăm chăm Nguyễn Mạnh, bên trong là mênh mêng vô bờ thâm thúy, “Người cùng Trần Mặc là cái gì quan hệ”

Nguyễn Mạnh nhướng mày, trong mắt mang theo một tia không vui, “Hỏi cái này làm cái gì”

Mạnh hàn lắc lắc đầu, cũng không lại truy vấn.

Trần Mặc đứng ở sân nhảy cùng toilet ánh đèn đều chiếu không tới bóng ma, Mạnh hàn vấn đề làm Trần Mặc nhớ tới phía trước đồng học tụ hội khi Nguyễn Mạnh trả lời, hấn trong cổ họng tràn ra một cổ chua xót.

Với hấn mà nói, nàng là hết thấy, mà đối nàng tới nói, hấn chỉ là bình thường phát tiểu mà thôi.

Nguyễn Mạnh cùng Mạnh hàn hai người cùng nhau hướng bên này đi tới, Trần Mặc xoay người lại xuyên qua ở trong đám người, trở về đi đến,

lúc này đây, hẩn tránh đi vừa rồi người khác đối hẩn động tay động chân phương hướng.

Bởi vì Trần Mặc vẫn luôn nỗ lực bảo trì không cho thân thể đụng tới bất luận kẻ nào, cho nên trở về dùng thời gian tương đối trường, trở lại ghế lô thời điểm, Nguyễn Mạnh cùng Mạnh hàn đều đã trở lại chỗ ngồi.

Mạnh hàn lúc này đang đứng lên, nâng chén nói, “Chúng ta những người này đều là bởi vì cộng đồng yêu thích mà đi đến cùng nhau, thế giới này lớn như vậy, có thể gặp được chí thú hợp nhau người là duyên phận, chúng ta muốn quý trọng này đoạn duyên phận, về sau, chúng ta cùng nhau chinh phục càng nhiều địa phương.”

Những người khác phụ họa, “Nói rất đúng, cụng ly.”

“Cụng ly.”

Trần Mặc đứng ở cửa, trong lúc nhất thời đảo như là lỗi thời xâm nhập giả. Hẩn nguyên bản liền không thuộc về cái này quần thể, cũng không phải bên ngoài vận động người yêu thích, nơi này hẩn quen thuộc nhất chỉ là Nguyễn Mạnh mà thôi.

Nhưng mà nhiều năm như vậy qua đi, hẩn vẫn là nàng quen thuộc nhất người sao

Nguyễn Mạnh hướng bên này vọng lại đây, đối với Trần Mặc vẫy vẫy tay, “Trần Mặc, người vừa rồi đi đâu”

Trần Mặc từ trở mắt trung hoàn hồn, đi qua đi, hồi nàng, “Đi toilet.”

Nguyễn Mạnh nói, “Bên ngoài như vậy sảo, người không thói quen đi”

Trần Mặc lắc lắc đầu, hẳn hiện tại đối này đó đã thích ứng rất nhiều, hẳn không nghĩ lại làm trong đám người nhất không giống người thường kia một cái.

Nguyễn Mạnh tiếp tục nói, “Nếu là không thích nói, chúng ta liền sớm một chút trở về.”

Trần Mặc nhìn nàng, “Không quan hệ, ta không có việc gì.”

Nguyễn Mạnh nghiêm túc nhìn chăm chăm hẳn đôi mắt, xác định hẳn xác thật không có việc gì, mới yên tâm xuống dưới, lại xoay người cùng những người khác vui đùa ồn ã lên.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 41

Trần Mặc khoảng cách Nguyễn Mạnh mặt càng ngày càng gần, ngay sau đó, Nguyễn Mạnh phảng phất chống đỡ không được chính mình đầu giống nhau, vô lực dựa vào Trần Mặc trên vai.

Trong lúc nhất thời, Trần Mặc không thể nói là cái gì tâm tình.

Ngày mai, nàng khẳng định lại sẽ đem này hết thảy quên đến không còn một mảnh.

Trần Mặc khẽ thở dài, đôi tay bế lên Nguyễn Mạnh, thong thả hướng nhà nàng cửa đi đến. Đi tới cửa, hắn dang ra một bàn tay ấn chuông cửa.

Mở cửa chính là Du Hoa, nàng thần sắc có trong nháy mắt kinh ngạc, ngay sau đó nàng nói, “Manh manh uống say đi thật là phiền toái người.”

Trần Mặc lắc lắc đầu, ôm Nguyễn Mạnh trực tiếp vào bên trong, Du Hoa theo ở phía sau, “Vây phiền toái người trực tiếp đem nàng đưa về phòng đi.”

Trần Mặc gật gật đầu, ôm Nguyễn Mạnh lên lầu, Du Hoa không có theo kịp, Trần Mặc đem Nguyễn Mạnh phóng tới chính mình trên giường, sau đó đem nàng giày cởi, cho nàng đắp lên chăn.

Trần Mặc nhìn nàng đối hết thảy không hề sợ giấc ngủ say mặt, đem nàng trên trán tóc mái mềm nhẹ đẩy ra, xoay người đi xuống lầu.

Du Hoa ở cửa thang lâu chờ hẳn, lại lần nữa đối hẳn nói lời cảm tạ, “Hôm nay manh manh nói cho bằng hữu đón gió, ta còn lo lắng nàng uống nhiều tối, sau lại nàng nói người cũng qua đi, ta mới yên tâm xuống dưới, cảm ơn người Trần Mặc.”

Trần Mặc lễ phép gật gật đầu, “Không cần cảm tạ, ta đi trở về.”

Du Hoa đưa Trần Mặc ra cửa, Trần Mặc đi đến đối diện, lấy ra chìa khóa mở cửa. To như vậy trong phòng mặt trống không, còn có thể nghe được chính hẳn tiếng bước chân tiếng vọng.

Hắn nhìn mắt đối diện ánh đèn, ở một mảnh đen nhánh trung đi lên lầu hai.

Sáng sớm hôm sau, Trần Mặc sớm rời giường rửa mặt qua đi cấp chính mình làm một phần bữa sáng, sau đó chuẩn bị đi làm, ra tới thời điểm hẳn ngẩng đầu nhìn mắt đối diện lầu hai cửa sổ, bức màn vẫn như cũ nhắm chặt, Nguyễn Manh hẳn là còn không có rời giường.

Trần Mặc công tác hoàn cảnh thực an tĩnh, công ty game bên trong đều là một đám người trẻ tuổi, trong lâu còn thiết có công nhân chuyên môn nghỉ ngơi khu, bất quá Trần Mặc cũng không qua đi, hẳn càng thích gốc tại chính mình trong văn phòng.

Trung gian lão bản Tống điệp lại đây một lần, trong tay cầm bí thư đưa quả cam, cà lơ phất phơ đi vào tới, tiến đến bàn làm việc đối diện, “Trần Mặc, gần nhất hai ngày này người có chút không thích hợp nga, mỗi ngày đi làm thời gian so trước kia tới trễ mười phút, buổi tối một chút ban liền đi, trước kia đều là chờ trong lâu người đi không sai biệt lắm người mới đi, nói, có phải hay không yêu đương”

Tống điệp năm nay mới 30 tuổi, cùng Trần Mặc cùng cái tốt nghiệp đại học, hẳn tốt nghiệp liền bắt đầu gây dựng sự nghiệp, cho nên đến bây giờ quy mô đã rất lớn, Trần Mặc là hẳn trăm phương nghìn kế lưu lại nhân

tài, hơn nữa hai người là một cái trường học ra tới, cho nên hẳn không có việc gì liền ái tự quen thuộc tìm Trần Mặc tán gẫu, cũng mặc kệ Trần Mặc có trở về hay không ứng hẳn.

Trần Mặc quả nhiên không có đáp lại hẳn, tiếp tục ở trên máy tính viết số hiệu.

Tống diệp cũng không để bụng, tiếp tục bắt quái phân tích, “Giống người như vậy có nề nếp sinh hoạt thói quen vạn năm bất biến người, đột nhiên như vậy khác thường khẳng định có nguyên nhân, nói nói người bạn gái trông như thế nào ta thật sự không nghĩ ra được người loại này người máy giống nhau tính cách có thể cùng cái dạng gì người ở bên nhau.”

Trần Mặc không để ý tới hẳn, tiếp tục vùi đầu chuyên chú công tác.

Tống diệp tấm tắc hai tiếng, lại cầm quả cam đi ra ngoài.

Trần Mặc đối nơi này công tác thực vừa lòng, lão bản tuy rằng ồn ào chút, nhưng sẽ không miễn cưỡng hẳn đi làm không thích sự, công ty đều là người trẻ tuổi, lẫn nhau không gian không xâm phạm lẫn nhau, cũng không có rất nhiều vô dụng xã giao, đại gia chỉ cần làm tốt chính mình công tác liền có thể.

Trần Mặc lại từ máy tính trung ngừng đầu thời điểm, đã tới rồi giữa trưa tan tầm thời gian, hẳn nhìn mắt đồng hồ, thời gian 12 giờ mười lăm, hẳn cầm lấy bên cạnh di động, do dự một cái chớp mắt, bắt thông Nguyễn Mạnh dãy số.

Đối diện vang lên ba tiếng đã bị tiếp lên, Nguyễn Mạnh thanh âm từ microphone truyền đến, “Trần Mặc, ta mẹ nói đêm qua là người đưa ta trở về, cảm ơn.”

Tối hôm qua sự người còn nhớ rõ sao

Trần Mặc nguyên bản muốn hỏi nói lập tức bị đổ trở về, nửa vời, ngạnh ở trong cổ họng, cuối cùng Trần Mặc hỏi câu, “Ăn cơm trưa sao”

“Còn không có, hẹn mấy cái bằng hữu có việc muốn nói, hiện tại chính hướng quá đi đâu, người đâu ăn qua sao”

“Đang chuẩn bị đi nhà ăn ăn.”

“Công ty còn có nhà ăn, không tồi nha, vậy người mau đi đi, ta liền không chậm trễ người.”

Trần Mặc nhìn trong tay đã cắt đứt điện thoại, ánh mắt biến có chút âm đạm.

Quả nhiên ngày hôm qua sự nằng đều không nhớ rõ.

Nguyễn Mạnh lần này ước bằng hữu đều là Mạnh hàn giới thiệu quốc nội làm bên ngoài giáo luyện người, lần này nằng trở về chuẩn bị làm bên ngoài câu lạc bộ này một khối, trước mắt quốc nội phương diện này tài nguyên tương đối thiếu, đối với người thường muốn tham gia loại này bên ngoài vận động đều không có chuyên môn huấn luyện học tập địa phương, nằng chính là thấy được phương diện này thị trường, cho nên muốn từ nơi này bắt đầu phát triển sự nghiệp.

Nguyễn Mạnh vốn là thiện nói, vài người khác cũng thực đều là phương diện này chuyên nghiệp nhân sĩ, trung gian lại có Mạnh hàn điều tiết không khí, một bữa cơm liêu thật sự là vui vẻ, làm Nguyễn Mạnh đối với kế tiếp phải làm sự cũng nhiều rất nhiều tin tưởng.

Sau khi ăn xong tiễn đi những cái đó bằng hữu, chỉ để lại Nguyễn Mạnh cùng Mạnh hàn hai người, Nguyễn Mạnh hỏi Mạnh hàn, “Người lần này về nước tới có tính toán gì không”

Mạnh hàn hứng thú bưng bưng, “Nhập cổ người công ty thế nào chúng ta cùng nhau đem sự nghiệp làm đại.”

Nguyễn Mạnh cười cự tuyệt, “Người biết đến, ta không muốn cùng bằng hữu trở thành phía đối tác.”

Mạnh hàn cũng nở nụ cười, “Hào, ta biết, nhưng là vip hội viên cần thiết cho ta lưu trữ.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 42

Tống điệp cầm túi quần, quang minh chính đại đi đến Trần Mặc văn phòng, chỉ thấy bên trong Trần Mặc ngồi ở bàn làm việc trước, bên cạnh một phen ghế dựa, mặt trên ngồi một cái trát đuôi ngựa, lớn lên phi thường xinh đẹp tinh thần nữ hài tử, nàng chính chống cằm cùng Trần Mặc cùng nhau nhìn máy tính.

Tống điệp gõ gõ môn đi vào đi, “Trần Mặc, bạn gái cũng ở nha!”

Trần Mặc cùng Nguyễn Manh đồng thời ngẩng đầu xem Tống điệp, Tống điệp nhìn không được từ trong lòng cảm thán, đơn từ bên ngoài tới nói, hai người xác thật phi thường xứng đôi.

Trần Mặc không có lẫn nhau giới thiệu hai người, hẳn cũng không am hiểu này đó trường hợp hàn huyên, Nguyễn Manh chính mình chủ động đứng lên, vươn tay, “Người hảo, ta là Trần Mặc bằng hữu Nguyễn Manh.”

Tống điệp cười cùng nàng nắm xuống tay, “Người hảo, ta là Trần Mặc lão bản Tống điệp, Nguyễn Manh, thật là một cái tên hay.”

Nguyễn Manh cười khen, “Thường nghe người ta nói công ty game người đều thực tuổi trẻ, không nghĩ tới liền lão bản đều như vậy tuổi trẻ soái khí.”

Tống điệp cười đến không khép miệng được, “Nguyễn Manh tiểu thư thật có thể nói, cùng Trần Mặc này hũ nút hoàn toàn không giống nhau.”

Nguyễn Mạnh tự nhiên hướng về Trần Mặc nói chuyện, “Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hẳn vẫn luôn là như vậy, thói quen thì tốt rồi.”

Tống điệp lại cùng Nguyễn Mạnh hàn huyên vài câu, sau đó mới lui đi ra ngoài, hướng chính mình văn phòng đi trên đường, hẳn nhin không được tấm tắc miệng, không nghĩ tới này Trần Mặc như vậy cứng nhắc không thú vị người cư nhiên cũng có luyện ái một ngày, hẳn này hoàng kim người đàn ông độc thân còn không có đối tượng.

Trần Mặc trong văn phòng, Trần Mặc đối với máy tính viết số hiệu, Nguyễn Mạnh tiếp tục chống cằm xem, nhưng mà nhìn một hồi, đối với trên màn hình loạn mã giống nhau con số, nàng thượng mí mắt cùng hạ mí mắt liền bắt đầu đánh nhau.

Trần Mặc không giống thường lui tới giống nhau hết sức chăm chú công tác, hẳn vẫn luôn phân tâm chú ý bên cạnh, nhìn đến Nguyễn Mạnh ngủ gà ngủ gật, hẳn nhẹ giọng nói, “Mệt nhọc nói liền trở về nghỉ ngơi sẽ.”

Nguyễn Mạnh chớp chớp mắt, “Người vài giờ tan tầm”

“6 giờ.”

“Kia cũng nhanh, ta dù sao cũng không có việc gì, chờ người cùng nhau tan tầm đi.”

Trần Mặc cũng tưởng nhiều cùng nàng ở chung một hồi, tự nàng trở về hai người đều không có thời gian hảo hảo đơn độc ở chung, hẳn cũng không có kiên trì, chỉ chỉ bên cạnh sô pha, sau đó đem trên giá áo tây trang áo khoác đưa cho nàng, “Vậy người ở mặt trên nằm sẽ.”

Nguyễn Mạnh tiếp nhận hẳn áo khoác, đứng dậy đi qua đi, nửa dựa vào trên sô pha nhắm mắt dưỡng thần.

Trần Mặc lặng yên không một tiếng động đem điều hòa độ ẩm điều cao một ít.

Nguyễn Mạnh bởi vì trở về đảo sai giờ, cho nên giấc ngủ vẫn luôn không tốt lắm, này sẽ dựa vào mềm mại sofa bối, trên người áo khoác thượng lại là Trần Mặc trên người quen thuộc bạc hà vị, không một hồi, liền đã ngủ say.

Này một ngủ, liền ngủ tới rồi tan tầm, nghe được văn phòng bên ngoài hỗn độn tiếng bước chân, Nguyễn Mạnh xoa xoa đôi mắt, nhìn về phía bàn làm việc nơi đó.

Trần Mặc như cũ đối với máy tính đánh bàn phím, thấy nàng tỉnh, quay đầu nhìn qua.

“Tan tầm”

Trần Mặc gật gật đầu.

Nguyễn Mạnh đứng lên duỗi duỗi cánh tay, “Đi, chúng ta đi ăn cơm.”

Trần Mặc hỏi nàng, “Người muốn ăn cái gì”

Nguyễn Mạnh nghĩ nghĩ, trở về mấy ngày nay trừ bỏ đệ nhất bữa cơm là ở nhà ăn, mặt khác thời điểm đều ở bên ngoài ăn, đã ăn có chút nị, trong lúc nhất thời còn nghĩ không ra ăn gì.

Trần Mặc mở miệng, “Ta trụ không xa.”

Nguyễn Mạnh tự nhiên mà vậy nói, “Kia đi xem người trụ địa phương.”

Vừa lúc bên ngoài người đều đi không sai biệt lắm, Trần Mặc đứng dậy đóng máy tính, cùng Nguyễn Mạnh vào thang máy. Trần Mặc trụ địa

phương rất gần, hơn nữa hẳn xe đạp cũng không thể dẫn người, cho nên Trần Mặc đẩy xe đạp cùng Nguyễn Mạnh cùng nhau đi bộ.

Ngày mùa hè 6 giờ, thái dương như cũ cao cao treo ở không trung, trong không khí tràn đầy nóng bức phần tử, Nguyễn Mạnh xuyên váy ngắn tương đối mát mẻ, Trần Mặc ăn mặc bạch áo sơ mi cùng quần tây, đi rồi một hồi, cái trán ần ần có chút mồ hôi.

Trần Mặc móc ra khăn tay lau mồ hôi.

Nguyễn Mạnh phát hiện hẳn khăn tay cùng khi còn nhỏ nhan sắc hình thức giống nhau như đúc.

Nàng biết hẳn không thích thay đổi, chỉ cần một thứ không ngừng sản, hẳn liền sẽ vẫn luôn dùng đi xuống.

Hai người đi rồi không đến mười phút, liền đến chung cư dưới lầu, Trần Mặc ở dưới lầu siêu thị mua mới mẻ thịt bò cùng rau dưa, Trần Mặc chung cư ở mười một lầu, cưỡi thang máy đi lên, Trần Mặc mở ra gia môn.

Chung cư không tính đại, 90 nhiều mét vuông, bên trong phi thường sạch sẽ ngăn nắp, trang hoàng là đơn giản thanh thoát ngày Âu phong cách, hai phòng một sảnh, mở ra thức phòng bếp, phòng khách cửa sổ là cửa sổ sát đất.

Trần Mặc xách theo thịt cùng đồ ăn đi phòng bếp, Nguyễn Mạnh trực tiếp đi đến phía trước cửa sổ, cửa sổ phía trước không có gì che đậy, tầm mắt thực hảo, đứng ở cửa sổ trước quan sát dưới chân, tâm tình nháy mắt trong sáng lên, Nguyễn Mạnh quay đầu lại đối Trần Mặc nói, “Người nơi này hoàn cảnh không tồi.”

Trần Mặc một bên khai hỏa chiên bò bít tết, một bên trả lời, “Trụ thói quen, cho nên liền đem nó mua tới.”

Nguyễn Mạnh nghi hoặc, “Người nơi nào tới tiên”

Này chung cư tuy rằng mét vuông không lớn, nhưng đoạn đường hào, ít nhất cũng đến ba bốn trăm vạn, Trần Vĩnh Quốc vẫn luôn gánh nặng Trần Mặc học phí cùng sinh hoạt phí, nhưng không có khả năng cho hẳn mua phòng.

Trần Mặc nghiêm túc hỏi nàng, “Ta đại một liền bắt đầu công tác.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 43

Nguyễn Mạnh hành động lực cường, khánh công yển ngày hôm sau, nàng liền xách theo hành lý tới cửa.

Cuối tuần Trần Mặc rời giường thời gian cùng bình thường giống nhau, không có ngủ lười giác thói quen, buổi sáng ăn qua chính mình làm bữa sáng, chính rửa chén thời điểm, đột nhiên nghe được tiếng đập cửa.

Trần Mặc mở cửa, liền nhìn đến Nguyễn Mạnh xách theo hành lý đứng ở bên ngoài, Nguyễn Mạnh cùng hấn sai thân mà qua trực tiếp vào bên trong, “Tạm thời quấy rầy người một đoạn thời gian.”

Trần Mặc nhìn nàng đem rương hành lý đặt ở phòng ngủ phụ cửa, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Phòng ngủ phụ là một cái 1 mét 5 đơn người giường, mặt trên giường bộ vỏ chăn đầy đủ hết, trong phòng cũng giống nhà này địa phương khác giống nhau, không nhiễm một hạt bụi.

Trần Mặc đứng ở phòng cửa hỏi nàng, “Ăn qua bữa sáng sao?”

Nguyễn Mạnh lắc đầu, “Sáng sớm vội vàng thu thập, đã quên.”

Trần Mặc lại xoay người đi phòng bếp, làm một cái sandwich, lại đem sữa bò phóng tới lò vi ba nhiệt một chút.

Nguyễn Mạnh mang đồ vật không nhiều lắm, dù sao gia cũng ly đến không xa, chỉ là một ít gần nhất muốn xuyên tắm rửa quần áo cùng mỹ

phẩm dưỡng da. Chung cư tổng cộng hai cái toilet, Trần Mặc phòng ngủ mang theo một cái, bên ngoài phòng khách một cái, Nguyễn Manh tự nhiên mà vậy đem mỹ phẩm dưỡng da bãi ở bên ngoài toilet.

Đơn giản thu thập xong, Trần Mặc sandwich đã làm tốt, Nguyễn Manh ngồi ở nhà ăn chân dài đẳng thượng, cầm lấy sandwich ăn lên, sandwich hương vị giống như trước đây, không có gì biến hóa, nói vậy nhiều năm như vậy Trần Mặc vẫn luôn là giống nhau cách làm.

Trần Mặc đứng ở đối diện không chớp mắt xem nàng ăn, thấy nàng ăn xong cuối cùng một ngụm, trực tiếp trừu quá mê, phóng tới vòi nước hạ rửa sạch, Nguyễn Manh biết hẳn có thói ở sạch, những việc này không yên tâm người khác làm, cũng liền không có kiên trì muốn rửa chén gì đó.

Nàng từ trong phòng lấy ra một cái notebook, sau đó mở ra đem công ty một ít tóm tắt, phát triển mục tiêu, phục vụ hạng mục giới thiệu chia Trần Mặc, đây là nàng mấy ngày nay thức đêm tăng ca sửa sang lại ra tới đồ vật, nếu phải làm app, mấy thứ này đều yêu cầu tăng thêm đi vào.

Cuối tuần Trần Mặc nguyên bản cũng không có gì mặt khác kế hoạch, ngày thường cũng là gốc tại trong nhà đọc sách chơi số độc, hiện tại bởi vì phải làm app, hẳn trực tiếp ngồi ở trước máy tính bắt đầu đầu nhập công tác.

Kỹ thuật lĩnh vực đồ vật Nguyễn Manh xem không hiểu, ngay từ đầu thời điểm nàng còn ngồi ở một bên bồi Trần Mặc, mỗi khi Trần Mặc hỏi nàng về câu lạc bộ nội dung khi, nàng kịp thời cho trả lời.

Trần Mặc thao tác tốc độ bay nhanh, hình ảnh luôn là chợt lóe mà qua, một lát sau, Nguyễn Manh liền bắt đầu choáng váng đầu.

Nguyễn Manh không biết chính là, kỳ thật hiện tại trên mạng có rất nhiều chế tác app khuôn mẫu, bất quá đều rất đơn giản, nhưng Trần Mặc thiết kế app là nhất phức tạp nhất toàn diện một loại, có thể theo người sử

dụng tăng nhiều không ngừng thăng cấp, thí nghiệm, nếu ở trên thị trường tiêu thụ nói, loại này app có thể giá bán đến mấy chục vạn.

Nàng quay đầu xem Trần Mặc chuyên chú biểu tình, dứt khoát không quấy rầy hẳn, đi làm chính mình sự tình, hiện tại câu lạc bộ mới vừa thành lập, sinh ý chỉ là một ít bằng hữu giới thiệu tới hộ khách, trước mắt thỉnh giáo luyện cũng đủ ứng phó, cũng không cần nàng ra mặt.

Hiện tại quan trọng nhất chính là thiết kế ra tới app, tuyển thượng bắt đầu mạnh mẽ mở rộng, tuyển hạ làm đủ danh tiếng, về này đó, nàng đều đã ở trong lòng làm tốt kế hoạch.

Đãi Trần Mặc từ máy tính trung ngừng đầu, phát hiện Nguyễn Manh dựa vào sô pha, ngủ chính thực. Trong khoảng thời gian này nàng một bên điều sai giờ, một bên vội vàng câu lạc bộ sự, ngày tư đêm lự, nghỉ ngơi chất lượng rất kém cõi.

Hiện tại cuối cùng hết thầy đi lên quỹ đạo, trong phòng độ ẩm thích hợp, không nóng không lạnh, còn có một cổ nhàn nhạt bạc hà thanh hương, bên cạnh lại là Trần Mặc quy luật đánh bàn phím thanh, mấy thứ này cùng nhau phổ thành một đầu an tường bài hát ru ngủ, nghe nghe, Nguyễn Manh liền ngủ rồi.

Trần Mặc đi vào phòng ngủ, lấy ra một cái thảm, nhẹ nhàng cái ở Nguyễn Manh trên người.

Mau đến giữa trưa thời điểm, Nguyễn Manh tỉnh lại, phát hiện trên người thảm, nhìn đến đối diện Trần Mặc như cũ ngồi ở trước máy tính đánh bàn phím, Nguyễn Manh sẽ không nấu cơm, đã kêu hai phân cơm hộp.

Trần Mặc công tác thời điểm hết sức chăm chú, ăn qua cơm hộp, hẳn liền lại bận rộn lên, Nguyễn Manh trở lại chính mình phòng vội chính mình sự, nàng liên hệ rất nhiều ở nước ngoài khi nhận thức bên ngoài phượt thủ, phát bưu kiện mời bọn họ tới Trung Quốc du ngoạn.

Cái này cuối tuần liền ở bận rộn trung vượt qua, hai người ở cùng dưới mái hiên, tường an không có việc gì.

Ngày thứ ba sáng sớm, Trần Mặc sớm rời giường, rửa mặt qua đi chuẩn bị đi phòng bếp làm bữa sáng, còn chưa đi đến bàn ăn trước, hần bước chân một đốn.

Trần Mặc nhìn chăm chăm dưới chân đầu tóc, ngưng mi nhìn hơn mười giây, sau đó vòng qua đi.

Đi đến bàn ăn trước, trên bàn phóng một cái ly nước, một cái dùng qua đi không tẩy ly nước.

Hần lại lần nữa vòng qua đi, bắt đầu làm bữa sáng, hần nỗ lực làm chính mình bỏ qua vừa rồi nhìn đến đầu tóc cùng ly nước, nhưng mà làm xong sandwich, hần vẫn là dùng giấy đem tóc nhặt lên tới ném vào thùng rác, đem ly nước phóng tới trong ao rửa sạch sẽ bãi ở cố định vị trí.

Làm xong này hết thấy, nháy mắt tâm tình thoải mái lên, hần lúc này mới ngồi ở trước bàn bắt đầu ăn bữa sáng.

Ăn xong chính mình kia một phần, đem Nguyễn Mạnh kia một phần dùng màng giữ tươi che khuất, hần nhìn mắt gắt gao đóng lại phòng ngủ phụ môn, khóe miệng nhếch lên một tia cười, ra cửa.

Nguyễn Mạnh tỉnh lại thời điểm đã 8 giờ, nàng vọt tắm rửa, một bên xoa tóc một bên đi vào nhà ăn, trên đường tóc ở một trên sàn nhà nhỏ giọt giọt nước nàng không hề có cảm giác, nhìn trên bàn cơm dùng màng giữ tươi phong tốt bữa sáng, khóe miệng dạng khởi một tia mỉm cười, nàng cấp Trần Mặc đã phát một cái tin tức.

【 cảm ơn người bữa sáng. 】

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 44

Sáng sớm hôm sau, Trần Mặc dựa theo thường lui tới thời gian rời khỏi giường, hẳn đầu tiên dùng di động tra xét một chút dự báo thời tiết, sau đó mặc vào bên cạnh ngăn tủ thượng tối hôm qua liền dọn xong quần áo.

Mười phút rửa mặt kết thúc, Trần Mặc ra khỏi phòng, ngay sau đó, hẳn liền nhìn đến Nguyễn Manh vây quanh hẳn thường vây cái kia màu lam tạp dề, đứng ở bệ bếp biên, đang ở dùng chiên nồi nhiệt thật xông khói.

Nguyễn Manh thấy hẳn ra tới, cười ngâm ngâm nói, “Sớm, trong khoảng thời gian này vất vả người, cho nên hôm nay ta cho người làm bữa sáng, người cũng không nên ghét bỏ.”

Trần Mặc nghiêm túc lắc lắc đầu, “Sẽ không.” Hiện tại hẳn có thể tiếp thu sinh hoạt có chút nhỏ nhỏ thay đổi, tỷ như một ngày tam cơm.

Nguyễn Manh nở nụ cười, “Vậy là tốt rồi, đây là ta ở nước Mỹ ngẫu nhiên chính mình làm một loại sandwich, ngày thường đi học việc học vội, cũng liền bữa sáng có thể chính mình lộng một chút.”

Trần Mặc đi qua đi, đứng ở nàg bên cạnh, thuận tay đem nàg bên cạnh dùng xong tài liệu chỉnh tề thả lại tại chỗ, lại đem bên cạnh tưới xuống mảnh vụn rửa sạch sạch sẽ.

Rốt cuộc chỉ là giản cơm, Nguyễn Manh thoát nhìn còn tính thuần thực, cuối cùng ra nôi thời điểm chiên trứng miễn cưỡng không có tiêu hồ, Nguyễn Manh dọn xong bàn, đem sandwich đon đến trên bàn cơm, sau đó lại lấy ra lò vi ba nhiệt sữa bò.

Nguyễn Mạnh ngồi ở đối diện nóng bỏng nhìn Trần Mặc, Trần Mặc cắn tiếp theo khẩu sandwich, hần nháy mắt cảm giác được chiêm trướng trung gian muối không có đều khai, bất quá hần vẫn là mặt không đổi sắc nuốt đi xuống.

Nguyễn Mạnh mắt trông mong hỏi, “Thế nào, ăn ngon đi”

Trần Mặc gật gật đầu, “Ăn ngon.”

Nguyễn Mạnh cười mị mắt, “Người hôm nay có cái gì an bài”

Trần Mặc nhất thời có chút trở mắt, ngày thường cuối tuần hần đều là trạch ở nhà, không phải đọc sách chính là chơi số độc, này với hần mà nói chính là lớn nhất hừn nhàn giải trí, hần lắc lắc đầu, “Không có an bài.”

Nguyễn Mạnh đem sữa bò một ngụm uống xong, “Kia đợi lát nữa chúng ta cùng đi đi dạo gia điện, mua cái quét rác người máy.”

Trần Mặc không có trả lời nàng, mà là thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Nguyễn Mạnh khoe miệng, Nguyễn Mạnh nghi hoặc nhướng mày, Trần Mặc ngón tay chỉ chính mình bên miệng, “Vết sữa.”

Nguyễn Mạnh bưng bình ‘ nga ’ một tiếng, sau đó vươn màu hồng phấn đầu lưỡi, ở bên miệng liếm một vòng.

Trong phút chốc, Trần Mặc cảm thấy không khí có chút nóng lên, yết hầu có chút khô khốc, hần nhẹn không được uống một hớp lớn sữa bò, sau đó theo bản năng liếm liếm môi.

Nguyễn Mạnh không hề sờ giác rời đi bàn ăn, “Ta đi trước thay quần áo.”

Trần Mặc ăn xong bữa sáng, thuận tay đem bàn ăn đều súc rửa sạch sẽ bãi ở riêng góc, sau đó quy quy củ củ ngồi ở trên sofa, chờ Nguyễn

Manh.

Nguyễn Manh thay đổi một thân màu trắng vận động váy, từ trong phòng ra tới, ở Trần Mặc trước mặt xoay cái vòng, “Thế nào”

Nguyễn Manh một mét sáu bảy thân cao, bởi vì thường xuyên rèn luyện, hai chân cân xứng thon dài, vòng eo tinh tế, bộ ngực thẳng no đủ, dáng người tỉ lệ phi thường hảo, ở xứng với xinh đẹp trứng ngỗng mặt cùng đầy mặt Collagen, thoát nhìn bất đồng với trong văn phòng không thấy thái dương mỹ nhân, cả người mang theo sức sống cùng dã tính.

Nhưng mà Trần Mặc lại nghiêm trang nói, “Cái này người ở 7 nguyệt 1 ngày thời điểm xuyên qua.”

Nguyễn Manh xoay quanh bước chân một đốn, trên mặt biểu tình có chút cứng đờ.

Trần Mặc lại nói xong hạ nửa câu, “Lúc ấy ta liền rất thích.”

Nguyễn Manh nhìn không được khẽ cười một tiếng, “Mấy năm không thấy, còn học được liêu nhân.”

Trần Mặc hơi hơi nghiêng đầu, ngăm đen đôi mắt bướng bỉnh mà lại nghiêm túc, “Cái gì là liêu nhân”

“Ách.....” Nguyễn Manh đem bao vắc thương, nói sang chuyện khác, “Chúng ta đi thôi.”

Hai người trực tiếp đi phụ cận thương thành, trước đạo lầu một gia điện khu, quét rác người máy đủ loại, có viên bánh hình, có nửa người cao, Nguyễn Manh hỏi Trần Mặc, “Người thích loại nào”

Trần Mặc chỉ chỉ nửa người cao cái kia.

Nguyễn Mạnh cũng cảm thấy cái này rất đáng yêu, chỉ vào cái này đối nhân viên cửa hàng nói, “Chúng ta liền phải cái này.”

Nhân viên cửa hàng lập tức cười tủm tỉm nói, “Các người này đối tiểu phu thê thực sự có ánh mắt, đây là chúng ta vừa trở về tân khoản, công năng rất nhiều, trừ bỏ quét rác phết đất, còn có thể cất cao giọng hát, đối thoại, tuần tra tin tức.”

Nguyễn Mạnh trực tiếp lấy ra di động đi quỳ thu ngân đài thọ, “Người không cần cùng ta đoạt, cái này coi như ta đối với người mấy ngày nay hỗ trợ cảm tạ.”

Trần Mặc còn có chút trở mắt đứng ở tại chỗ, bởi vì vừa rồi nhân viên cửa hàng xưng hô ‘ tiểu phu thê ’ mà phản ứng không kịp.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 45

Tần Dương nhìn đến Nguyễn Mạnh mặt có trong nháy mắt kinh ngạc, Nguyễn Mạnh cũng có chút ngoài ý muốn. Không nghĩ tới thế giới này như vậy tiểu, nhiều năm như vậy đều sẽ tái ngộ thấy, phía trước đồng học sẽ thời điểm liền nghe nói hẳn cùng một cái phú nhị đại đính hôn, nguyên lai người kia chính là Lý bội dao.

Nguyễn Mạnh từ nhỏ cũng coi như là ở cái này vòng lớn lên, ở nước ngoài cũng tiếp xúc cũng nhiều là phú nhị đại, cái này trong vòng nếu không phải con gái một, nhà giàu nữ bị trở thành người thừa kế dưỡng đến không nhiều lắm, rất nhiều nhà giàu nữ từ nhỏ cầm y ngọc thực dưỡng, không lo ăn không lo xuyên cũng không cần lo lắng công tác, duy nhất theo đuổi cũng chính là chân ái.

Phượng hoàng nam loại này giống như chuyên vì nhà giàu nữ thiết kế tồn tại, giống như cho nên phượng hoàng nam cùng nhà giàu nữ loại này phối hợp thấy nhiều, cũng liền thấy nhiều không trách.

Lý bội dao cấp hai người làm giới thiệu khi, Tần Dương biểu tình có trong nháy mắt mất tự nhiên, Nguyễn Mạnh nhưng thật ra tự nhiên hào phóng chào hỏi, tuy rằng sau lại nàng biết Tần Dương gia cảnh, nhưng lúc trước Trần Mặc sự tình không có xác thực chứng cứ chứng minh là Tần Dương việc làm, nhiều năm như vậy qua đi, ngẫu nhiên tương ngộ, cũng không cần rối rắm.

Nguyễn Mạnh cười chào hỏi,, “Nguyên lai là lão đồng học.”

Lý bội dao nhìn về phía Nguyễn Manh, “Nguyên lai các người là cao trung đồng học, có thời gian người nhưng đến nhiều cùng ta nói nói hăn cao trung khi sự tình.”

Nguyễn Manh khách khí cười, “Khi đó chúng ta cũng không thân, người vị hôn phu cao trung thời điểm chính là cái vạ nhân mê, mà ta thật vất vả thi được Đặc Trọng Ban, học tập ngay từ đầu theo không kịp, vì không bị đào thải, mỗi ngày đều vội vàng học tập.”

“Nga... Như vậy a!” Lý bội dao ngữ khí mang theo ti thất vọng, nhưng ánh mắt lại thoát nhìn thật cao hứng.

Nguyễn Manh hiểu rõ, phỏng chừng không có cái nào nữ nhân hy vọng chính mình vị hôn phu cùng một cái nữ đồng học quan hệ thực nóng bỏng.

Tần Dương đứng ở Lý bội dao bên cạnh, nhìn Nguyễn Manh, ánh mắt u ám không rõ.

Lý bội dao quay đầu nhìn về phía Tần Dương, trong ánh mắt đều là ngưỡng mộ, “Phải không người cao trung thời điểm liền như vậy được hoan nghênh”

Tần Dương nở nụ cười, tươi cười giống lúc trước giống nhau, ấm áp ánh mặt trời, “Nghe Nguyễn Manh nói bừa, ta nào có như vậy lợi hại.”

Lý bội dao lại thử Nguyễn Manh, “Nguyễn giáo luyện có bạn trai sao”

Nguyễn Manh cười cười, vì tránh cho quá nhiều đề ra nghi vấn, trực tiếp hồi, “Có a.”

Lý bội dao đang định muốn hỏi, vừa lúc cửa tiến vào cái lão hộ khách cùng Nguyễn Manh phát phát tay, Nguyễn Manh thuận thế cấp Lý bội dao

hai người kêu một cái thuần thực giáo luyện chỉ đạo, liền đi cùng lão hộ khách nhóm chào hỏi.

Nguyễn Mạnh đi toilet, ra tới thời điểm vừa lúc đụng tới Tần Dương, Tần Dương trên mặt như cũ treo cười, “Không nghĩ tới như vậy xảo.”

Nguyễn Mạnh khách khí nói, “Là đỉnh xảo.”

“Người hiện tại cùng Trần Mặc ở bên nhau”

Nguyễn Mạnh xa cách cười cười, không nói gì. Tuy rằng lúc trước sự không thể xác định là Tần Dương, nhưng nàng như cũ không quá thích loại này quá phận ngụy trang người.

“Không nghĩ tới vòng đi vòng lại lâu như vậy, người thật sự cùng Trần Mặc đi tới cùng nhau.”

Tần Dương nhìn mấy năm không thấy Nguyễn Mạnh, nếu lúc trước nàng chỉ là một cái dương quang soái khí nữ hài, như vậy hiện tại trên người nàng đã tính, tự tin, sức sống, thông dong này đó khí chất giao hòa ở bên nhau, so với lúc trước càng thêm rực rỡ lóa mắt.

Tần Dương ánh mắt trong lúc nhất thời vô cùng phức tạp, bất quá hẳn luôn luôn rất có kiên nhẫn, hẳn thân sĩ cùng Nguyễn Mạnh gật đầu, sai thân vào nam toilet.

Nguyễn Mạnh nhìn hẳn bóng dáng, lắc lắc đầu, đơn từ bề ngoài thưởng xem, Tần Dương xác thật là một bộ thanh niên tài tuấn bộ dáng, nhưng Nguyễn Mạnh cao trung thời điểm là kiến thức quá Tần Dương tướng mạo sẵn có, cho nên đối hẳn thật sự nhắc không nổi hảo cảm, bất quá chỉ cần không trêu chọc đến nàng trên đầu, nàng vô tâm quản người khác thị phi.

Nguyễn Mạnh từ câu lạc bộ trở về, Trần Mặc đang ở phòng bếp nấu cơm, quét rác người máy đi theo phía sau hẳn, đô đô đô chuyển.

Nguyễn Mạnh trước kia sinh hoạt không quy luật rất nhiều thời điểm đều không đúng hạn ăn cơm, từ dọn đến nơi đây lúc sau, Trần Mặc một ngày tam cơm đúng hạn ăn điểm, mỗi loại nguyên liệu nấu ăn nấu nướng đều sẽ nhìn chăm chăm biểu chính xác đến giây, hơn nữa hẳn phi thường có kiên nhẫn, cuối tuần có thể dùng cả ngày, chỉ vì nấu một cái canh xương hầm.

Cơm chiều là canh xương hầm cùng xào cải trắng, Nguyễn Mạnh một bên mồm to đang ăn cơm một bên khen hẳn làm so bên ngoài làm ăn ngon.

Trần Mặc xem Nguyễn Mạnh ăn vui vẻ, khóe miệng lộ ra như có như không cười, đại học bốn năm hẳn vẫn luôn ở đi theo thực đơn học nấu ăn, trước kia hẳn là làm cấp chính mình một người, hiện tại hẳn rất cuộc có thể làm cấp Nguyễn Mạnh, xem thích người ăn chính mình làm đồ ăn, loại cảm giác này làm hẳn hết sức thỏa mãn.

Nguyễn Mạnh cơm nước xong, thỏa mãn vỗ vỗ bụng, nàng quan sát đến đối diện cúi đầu ăn cơm Trần Mặc, hẳn làn da trời sinh tinh tế trắng nõn, di truyền Tần Nam ưu điểm, lông mi nồng đậm nhỏ dài, đồng tử lại phi thường ngăm đen, cho nên xem người thời điểm luôn là chuyên chú trung mang theo thiên chân, giờ phút này hẳn đôi mắt buông xuống, tóc mái che đầy toàn bộ cái trán, Nguyễn Mạnh đột nhiên nói, “Người tóc mái dài quá thật nhiều, đều mau che khuất đôi mắt.”

Trần Mặc ngược mắt, hướng về phía trước ngó mắt chính mình tóc mái, phát hiện tầm mắt bị che đầy một phần ba, là dài quá một chút.

Hẳn ngày thường đều là cố định thời gian đi cố định cửa hiệu cắt tóc cắt tóc, nhưng mà mấy ngày nay chuyên môn phụ trách hẳn thợ cắt tóc bởi

vì trong nhà có sự xin nghỉ không ở, cho nên Trần Mặc vẫn luôn không có cắt tóc.

Nguyễn Mạnh nói chưa dứt lời, vừa nói Trần Mặc càng cảm thấy đến không được tự nhiên, hấn rửa chén thời điểm không ngừng dùng tay phát khai phía trước tóc mái, Nguyễn Mạnh xem hấn khó chịu bộ dáng, xung phong nhận việc, “Tối, ta cho người cắt.”

Trần Mặc đem chén đĩa đều phóng hảo, tìm tới một kiện áo mưa cùng kéo, đưa cho Nguyễn Mạnh.

Nguyễn Mạnh ánh mắt hài hước, “Không sợ ta cho người cắt hỏng rồi”

Trần Mặc lắc lắc đầu, mặt mày nghiêm túc, “Không sợ.”

Nguyễn Mạnh đối mặt hấn như thế tín nhiệm toàn tâm giao phó ánh mắt, vén tay áo nhường mày, “Ta đây liền thi thử tài năng.”

Nguyễn Mạnh khó được kiên nhẫn một chút một chút cho hấn tu bổ, tuy rằng kỹ thuật không ra sao, nhưng Trần Mặc người lớn lên đẹp, như thế nào lộng đều đẹp.

Cuối cùng tu bổ phía trước tóc mái thời điểm, Nguyễn Mạnh không thể tránh khỏi cúi người, hấn nhắm hai mắt, nòng đậm lại cong vút lông mi tự nhiên rũ xuống tới, hết sức thông minh, cho dù là con lai Mạnh hàn đều giống như không có hấn lông mi trường, nàng hô hấp phun ở mặt trên, hấn lông mi như là đã chịu kinh hách nhẹ nhàng rung động.

Trong trí nhớ nàng lần đầu tiên như vậy gần gũi quan sát Trần Mặc, bọn họ xem như từ nhỏ cùng nhau lớn lên, sau đó lại phân biệt nhiều năm như vậy, giờ phút này trước mặt người này làm nàng cảm giác đã quen thuộc lại xa lạ.

Nguyễn Mạnh nhớ tới ban ngày ở câu lạc bộ gặp được Tần Dương cùng Lý bội dao khi, nàng theo bản năng liền lấy Trần Mặc coi như tấm mộc, bọn họ hai người nhận thức nhiều năm như vậy, phía trước cũng coi như sớm chiều ở chung, lẫn nhau thói quen nhỏ đều rõ ràng, bởi vì quá mức quen thuộc, cho nên chưa từng có hướng mặt khác phương hướng tưởng, nhưng hiện tại phân cách bốn năm, lại gặp nhau khi không biết vì sao luôn là thỉnh thoảng có một loại kỳ quái bầu không khí vờn quanh hai người chi gian.

Tóc mái một chút một chút xén, Trần Mặc đôi mắt hoàn toàn lộ ra tới, hắc thượng mí mắt rất mỏng, nàng có thể rõ ràng nhìn đến mặt trên mao tế mạch máu, cho dù nhắm mắt lại, đều có thể nhìn ra tới hắc đôi mắt hình dạng phi thường đẹp, đơn bạc trong suốt mí mắt, mắt đuôi nhỏ dài lại hơi hơi thượng chọn, nồng đậm lông mi tự mang nhãn tuyến.....

Nguyễn Mạnh chính nghiêm túc quan sát đến, đột nhiên, Trần Mặc mở mắt.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 46

Bởi vì Tống điệp nói, Trần Mặc tâm loạn làm một đoàn, đái Tống điệp rời đi văn phòng, Trần Mặc di động chấn động một chút.

Là Nguyễn Manh phát tới tin tức.

【 ta mang đội rời đi một tuần, buổi tối không cần chờ ta. 】

Trần Mặc buông di động, sắc mặt ảm đạm.

Đây là câu lạc bộ thành lập tới nay, Nguyễn Manh lần đầu tiên tự mình mang đội, bất quá nàng ở nước Mỹ thời điểm đã mang quá rất nhiều, mỗi lần bên ngoài lữ hành nàng đều là đội trưởng, lần này cùng nhau đi có câu lạc bộ trọng điểm bồi dưỡng hai cái giáo luyện, còn có mười mấy vip hộ khách.

Bên ngoài điều kiện phổ biến đều tương đối gian khổ, mà này đó vip hộ khách phần lớn là tay mới, còn nhiều là ăn không ngồi rồi phú nhị đại, muốn thông qua bên ngoài cực hạn vận động tìm kiếm khiêu chiến cùng kích thích, ngay từ đầu, Nguyễn Manh nói những việc cần chú ý bọn họ đều không để trong lòng, kết quả ở leo núi thời điểm thiếu chút nữa té gãy chân, may mắn Nguyễn Manh kịp thời phát hiện, sửa đúng hấn sử dụng thiết bị phương thức.

Nguyễn Manh bên này lo lắng cố sức, sút đầu mẻ trán, mà Trần Mặc như cũ lặp lại thường lui tới sinh hoạt, duy nhất có biến hóa chính là thứ hai sáng sớm, công ty mới tới một đám thực tập sinh, Tống điệp sáng sớm khai

thần sẽ thời điểm đem Trần Mặc cũng kêu lại đây, đem thực tập sinh cấp mọi người giới thiệu một lần.

Trong đó lại có hai cái học sinh cùng Trần Mặc một cái đại học, một nam một nữ, bọn họ hai người đều biết Trần Mặc, nữ sinh kêu an hạ, cùng Trần Mặc cùng cái đại học ra tới, Tống diệp giới thiệu đến Trần Mặc khi, nàng vọng quá khứ ánh mắt tràn đầy sùng bái.

Đãi Tống diệp giới thiệu xong, Trần Mặc liền đứng dậy trở về chính mình văn phòng, Tống diệp cũng không để bụng, tiếp tục cùng mới tới thực tập sinh tình cảm mãnh liệt dâng trào giảng công ty phát triển nguyện cảnh linh tinh nói.

An hạ là vì Trần Mặc mới đến cái này công ty, Trần Mặc vẫn luôn là trường học truyền kỳ nhân vật, nhưng làm người lại phi thường điệu thấp, không có tham gia bất luận cái gì xã đoàn, nhưng mỗi năm học bổng đều sẽ có hẳn, học tập thành tích vẫn luôn toàn giáo đệ nhất, còn liền nhảy hai cấp.

Nàng chế tạo không biết bao nhiêu lần hai người ngẫu nhiên gặp được, còn phục chế tới hẳn thời khoá biểu, chỉ cần thời gian có thể dịch khai, nàng liền đi thượng hẳn khóa, nhưng mà nàng ở trước mặt hẳn tới tới lui lui vô số lần, hẳn đều không có con mắt xem qua nàng.

Thực mau, công ty tất cả mọi người nhìn ra tới mới tới thực tập tiểu muội thích Trần Mặc, không có việc gì liền thượng vội vàng hướng lên trên thấu, mọi người đều ôm xem náo nhiệt tâm thái, rốt cuộc Trần Mặc diện mạo nhận người, nhiều năm như vậy, loại sự tình này cũng không ít.

Bất quá, Trần Mặc đối những người khác, mặc kệ nam nữ, cũng chưa cái gì khác nhau.

Lúc ấy một cái nam công nhân đã từng nói qua, mọi người ở Trần Mặc nơi đó đều là không có giới tính.

An hạ một ngày gõ Trần Mặc văn phòng ba lần, mỗi lần đi vào hỏi vấn đề đều là thực thường thức đồ vật, trước hai lần Trần Mặc ngăn gọn trở về nàng, lần thứ ba, hẳn trực tiếp hỏi nàng, mấy vấn đề này hẳn là đi hỏi chuyên môn phụ trách người.

Sáng sớm hôm sau, lão bản Tống điệp trực tiếp tìm an hạ nói, “Người là ta từ đại học chọn lựa kỹ càng người, nhưng là nếu công tác năng lực kém nói, ta không ngại trước tiên kết thúc thực tập, còn có có chuyện gì thỉnh trực tiếp tìm người người phụ trách nối tiếp, Trần Mặc là kỹ thuật tổng giám, không phụ trách mang tân nhân.”

An hạ trong mắt ngậm nước mắt, thoạt nhìn dị thường ủy khuất.

Tống điệp lắc lắc đầu, trở về văn phòng. Như vậy nữ hài tử không ít, công ty là hiện thực địa phương, trừ phi là chính người khai, nếu không không có người thích công và tư chẳng phân biệt người, huống chi vẫn là thực tập chức trường tay mơ.

Giữa trưa, Trần Mặc tan tầm cười thang máy thời điểm, an hạ cùng hẳn một cái thang máy, bên cạnh Trần Mặc mắt nhìn thẳng nhìn phía trước, an hạ do do dự dự, cuối cùng vẫn là mở miệng, “Trần tổng giám, là người cùng Tống tổng nói ta công tác năng lực không được sao”

Trần Mặc quay đầu nhìn qua, hẳn mặt vô biểu tình, “Người là ai”

An hạ tâm phảng phất bị trọng quyền đâm đánh một chút, ở một khu nhà ngành khoa học và công nghệ đại học, nam nữ tỉ lệ nghiêm trọng mất cân đối địa phương, nàng ở bên trong cũng có rất nhiều người theo đuổi, không nghĩ tới ở Trần Mặc trước mắt lung lay lâu như vậy, cư nhiên sẽ là loại kết quả này.

Thang máy vừa lúc tới rồi dưới lầu, Trần Mặc cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, an hạ đứng ở tại chỗ, không cam lòng nhìn Trần Mặc bóng dáng.

Rốt cuộc, an hạ chờ tới hoan nghênh tân đồng sự liên hoan, nguyên bản Trần Mặc không nghĩ tới, nhưng bị Tống điệp túm không bỏ, cuối cùng vẫn là bị kéo đến cái lẩu thành.

Công ty công nhân tổng cộng hơn hai mươi người, ngồi vây quanh ở một loạt trường điều trước bàn, một bên ăn lẩu một bên uống rượu, Trần Mặc mấy ngày nay vẫn luôn bởi vì Nguyễn Manh đi phía trước sự phiền não, cho nên Tống điệp mời rượu thời điểm, hẳn cũng không có chống đỡ.

Cái lẩu thành hương vị ở bản địa phi thường nổi danh, nhưng hoàn cảnh vệ sinh không tính là thực đủ tư cách, Trần Mặc nhìn trên bàn một tầng dầu mỡ, hoàn toàn không có động chiếc đũa **, cuối cùng bị bụng rỗng rớt hai chai bia.

Trần Mặc ánh mắt bắt đầu có chút men say, say sau Trần Mặc cùng thường lui tới bất đồng, thoát nhìn không hề như vậy cao không thể phân, mặt khác công nhân nhân cơ hội thay phiên lại đây kính rượu, thực mau, Trần Mặc ánh mắt bắt đầu mê mang lên, cả người khí tràng cũng thoát nhìn nhu hòa rất nhiều.

Khó được nhìn đến Trần Mặc như vậy, những người khác bắt đầu ồn ào.

“Không nghĩ tới trần tổng giám cũng có uống say một ngày.”

“Ngày thường mặc kệ cái gì hoạt động đều không tới tham gia, cũng không yêu đương, không giao bằng hữu, độc lai độc vãng, hảo thần bí.”

“Ai nói không có bạn gái, lần trước tới cái kia không phải sao”

An hạ nháy mắt dựng lên lỗ tai.

“Nhân gia không nói là phát tiêu sao.”

“Thiệt, người không hiểu, người không thấy được hẳn xem nhân gia khi cái kia ánh mắt, ta nói cho người, khẳng định có chuyện xưa.”

“Người cái lý công thẳng nam biết cái gì.”

Lý công thẳng nam không cao hứng, “Không tin không tin chúng ta hiện tại hỏi trần tổng giám.”

“Hỏi liền hỏi.” Cái kia nữ công nhân quay đầu hỏi Trần Mặc, “Trần tổng giám, người có bạn gái sao”

Trần Mặc oai phía dưới, ngày thường cao tốc vận chuyển đại não giống như có chút tắc, bạn gái hẳn có bạn gái sao không có sao kia Nguyễn Mạnh tính cái gì đâu bạn tốt

Không đợi Trần Mặc nghĩ đến trả lời, trên bàn di động chấn động lên.

Tống điệp thò lại gần xem, “U, người bạn gái điện thoại.”

Những người khác nghe thế một câu, lại lần nữa ồn ào kêu lên.

Trần Mặc nhìn về phía Tống điệp, ánh mắt mê mang, làm như không phản ứng lại đây lời hẳn nói.

Tống điệp lắc lắc đầu, cầm lấy trên bàn di động chuyển được, trực tiếp mở miệng, “Chúng ta ở xuân hi lộ 66 hào lão bộ đội cái lầu thành, Trần Mặc hẳn uống say, người tới đón hạ hẳn.”

Nguyễn Mạnh mới vừa mang đội trở về, trở lại Trần Mặc gia một mở cửa liền phát hiện bên trong không ai, thường lui tới cái này điểm hẳn đã sớm ở nhà, ngày thường cũng không có gì xã giao, cũng không yêu ra cửa, Nguyễn Mạnh sợ hẳn gặp được sự tình gì, liền trực tiếp cho hẳn gọi điện thoại.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 47

Nguyễn Mạnh nháy mắt tròn tròn mắt, trên môi mềm mại xúc cảm nhắc nhở nàng đây là hiện thực, nhưng mà này hết thấy làm nàng quá ngoài ý muốn, Trần Mặc hô hấp phun ở chóp mũi, hân môi ở nàng trên môi mặt nghiêng chuyển, hân hôn đến trúc trắc mà lại dùng sức, giống muốn nỗ lực bắt lấy cái gì dường như.

Nguyễn Mạnh muốn nói chuyện, miệng một trương, Trần Mặc đầu lưỡi liền duỗi tiến vào.

Nguyễn Mạnh hô hấp trong lúc nhất thời có chút loạn, phảng phất trong đầu bị quăng vào một viên bom, bên trong sở hữu manh mối đều loạn thành một đoàn, lại giống như suy nghĩ biến thành rục rờ quang điểm, lập tức tất cả đều từ trong đầu bay ra tới, cuối cùng lưu lại chính là nàng cũng nói không rõ cảm giác.

Đãi nàng phản ứng lại đây thời điểm, phát hiện nàng chính mình cũng ở đáp lại Trần Mặc.

Cái này nhận tri làm nàng hoảng sợ, nàng dùng sức đẩy ra Trần Mặc.

Trần Mặc bị nàng đẩy đến một cái lão đảo, đầu ở đối diện huyền quan trên vách tường khải một chút, Nguyễn Mạnh thân thể theo bản năng về phía trước một bước muốn diu hân, nhưng ở Trần Mặc lại lần nữa nhìn về phía nàng thời điểm, nàng bước nhanh chạy về phòng.

Trần Mặc đứng ở tại chỗ, dùng tay vịn vừa rồi khải đến địa phương, đôi mắt ngơ ngẩn nhìn đã đóng lại phòng môn.

Lúc này đây, đôi thành Nguyễn Mạnh một đêm chưa ngủ.

Nguyên bản bởi vì mang đội mỗi mệt thần kinh vô luận như thế nào đều không thể hoàn toàn thả lỏng lại, ngược lại chuyện vừa rồi ở trong đầu mặt một lần lại một lần tuần hoàn truyền phát tin.

Ngày hôm sau, Nguyễn Mạnh ở trong phòng do do dự dự, lỗ tai dán ở ván cửa thượng nghe bên ngoài động tĩnh, nề hà trong nhà cách âm bị Trần Mặc làm quá hảo, nàng cũng nghe không rõ ràng lắm Trần Mặc có ở đây không bên ngoài.

Mắt thấy sắp tới rồi cùng Mạnh hàn ước định thời gian, nàng cuối cùng vẫn là loát loát tóc công bao ra phòng.

Trần Mặc đứng ở bàn ăn bên thu thập bàn ăn, nghe được thanh âm ngược mắt vọng lại đây, nhắm đen đôi mắt bình tĩnh nhìn nàng.

Nguyễn Mạnh ánh mắt tránh đi, cúi đầu nhìn xuống tay biểu, “A, ta nên đến muộn.”

“Hôm nay là cuối tuần.”

“Ách..... Ta hẹn bằng hữu.”

“Là Mạnh hàn sao”

“Ách.....”

Trần Mặc chỉ hạ bên cạnh bàn ăn, “Ta cho người để lại cơm sáng.”

Nguyễn Mạnh nhìn trên bàn cơm sandwich, có chút vô pháp cự tuyệt, nàng cọ tới cọ lui đi qua đi, cầm lấy sandwich, “Ta trên đường ăn, cảm ơn.” Nói xong xoay người liền chuẩn bị ra cửa.

Lúc này, sau lưng truyền đến một câu, “Có thể hay không không cần đi.”

Trần Mặc thanh âm sạch sẽ mà lại trầm thấp, bên trong mang theo một tia không dễ phát hiện cầu xin.

Nguyễn Manh thân thể ngơ ngẩn, tâm trong nháy mắt mềm xuống dưới.

Ngày hôm qua sự..... Nếu không coi như không phát sinh quá đi, dù sao lúc ấy hẳn uống say, khẳng định cái gì đều không nhớ rõ.

Lúc này, Trần Mặc lại đột nhiên tới một câu, “Đây là lần thứ hai.”

Nguyễn Manh quay đầu lại, “Cái gì lần thứ hai”

Trần Mặc thần sắc dị thường nghiêm túc, “Ngày hôm qua sự ta đều nhớ rõ.”

Nguyễn Manh xấu hổ cười, “Ha ha ha, ngày hôm qua người uống say.”

“Đây là lần thứ hai.” Trần Mặc lời nói mang theo một tia u oán, “Ta là say, nhưng ta nhớ rõ phát sinh quá sự, không giống người, đảo mắt liền quên.”

Cái gì lần thứ hai, cái gì quên, Nguyễn Manh bị Trần Mặc nói như lọt vào trong sương mù, “Ta quên cái gì”

“Thi đại học lúc sau, nhà người hàm rượu.” Trần Mặc nhắc nhở một câu, sau đó đen như mực đôi mắt không chớp mắt nhìn nàng, quan sát đến nàng biểu tình.

Nguyễn Manh nghiêm túc bắt đầu hồi tưởng, lúc trước thi đại học thành tích xuống dưới, nàng vì chúc mừng, mang theo Trần Mặc đi trong

nhà hầm rượu, sau đó uống lên hai bình rượu vang đỏ, tiếp theo..... Giống như..... Mơ mơ hồ hồ..... Bọn họ hai người thẩu đến phi thường gần.....

Trần Mặc nhìn ra nàng biểu tình giật mình, cả người đến gần rồi chút, hẳn thanh âm mang theo áp lực đau ý, “Cho nên, lúc này đây người lại muốn chạy trốn đi sao”

Trần Mặc trên người mãnh liệt khí tràng, trong lúc nhất thời đem Nguyễn Manh cả người đều vây quanh, Nguyễn Manh bắt đầu chột dạ, “Cái gì... Cái gì... Đào tẩu, ta là người như vậy sao phía trước ta là không nhớ rõ.”

Trần Mặc lên án giống nhau nhìn nàng, “Ta nhớ rõ.”

“Kia cái gì, kia..... Ta đi trước câu lạc bộ một chuyến, cùng Mạnh hàn nói một tiếng.” Nói xong Nguyễn Manh từ Trần Mặc cánh tay phía dưới chui ra đi, bước nhanh chạy ra phòng trộm môn.

Mãi cho đến thang máy, Nguyễn Manh mới theo bản năng vỗ vỗ nhịp trống trái tim, hai ngày này phát sinh sự đã vượt qua nàng thừa nhận phạm vi. Nguyên bản mất đi ký ức cũng bị Trần Mặc đánh thức, lúc trước nàng sao có thể phát rõ đối như vậy quen thuộc Trần Mặc xuống tay đâu

Tối hôm qua lại phát sinh như vậy sự, này về sau ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, nên như thế nào mới có thể không xấu hổ, Nguyễn Manh tâm giống một cuộn chỉ rối, nhưng lại không thể giống Trần Mặc lên án như vậy đào tẩu.

Nguyễn Manh bất đắc dĩ gỡ gỡ tóc, nàng cùng Trần Mặc khi nào biến thành như vậy đâu

Nguyễn Manh cùng Mạnh hàn ước ở câu lạc bộ gặp mặt, rất xa liền nhìn đến hẳn kia chiếc chói mắt xe thể thao ngừng ở bên ngoài, vào bên

trong, trước đài tiêu muội đối Nguyễn Mạnh nói, “Lão bản, Mạnh tổng sáng sớm liền tới rồi, hiện tại chờ ở bên trong.”

Nguyễn Mạnh gật gật đầu, “Ta biết, cảm ơn.”

“Còn có sáng sớm Lý bội dao đưa tới một trương thiệp mời cho ngài.”
Nói xong nàng từ trên bàn truyền đạt một trương màu đỏ thiệp mời.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 48

Nguyễn Mạnh trong lúc nhất thời ngồi yên ở trên chỗ ngồi, không nghĩ tới này ngày thường an tĩnh vô hại phát tiểu nói lên loại này bá vương điều khoản dường như lời nói cư nhiên một chút đều không không khoe.

Trần Mặc cầm lấy Nguyễn Mạnh phía trước không bàn ăn, bước chân nhẹ nhàng đi phòng bếp, xoát chén thời điểm hăn khoe miệng tươi cười liền không đình quá.

Nguyễn Mạnh từ khiếp sợ trung phản ứng lại đây, nhìn Trần Mặc bóng dáng, trong lòng nghĩ nên như thế nào cùng hăn đem nói rõ ràng.

Trần Mặc đem bộ đồ ăn rửa sạch sạch sẽ, bãi ở sạch sẽ khổng thủy lam, lại đem tay cần thận súc rửa sạch sẽ, sau đó quay lại thân, nhìn bàn ăn trước Nguyễn Mạnh, ánh mắt thuần tịnh mà lại thiên chân, “Cho nên, chúng ta ngày đầu tiên muốn làm cái gì theo thống kê biểu hiện trong tình huống bình thường luyện ái trung tình lữ đều thích cùng nhau xem điện ảnh, cho nên ta ở trong máy tính download rất nhiều, bên trong có người thích động tác phiến.”

Nguyễn Mạnh đứng lên, đi đến hăn bên người, lời nói thăm thía giải thích, “Luyện ái loại sự tình này không thể đơn phương quyết định.”

Trần Mặc ánh mắt nghiêm túc, “Chính là, người ngày hôm qua cũng đáp lại ta, cho nên, này cũng không phải đơn phương quyết định.”

Nguyễn Mạnh mặt bá một chút đỏ lên, như vậy trực tiếp nói sao lại có thể như vậy nhẹ nhàng băng quơ nói ra, sự tình như thế nào lại đột nhiên

phát triển đến này một bước, Nguyễn Mạnh cảm giác chính mình tư duy có chút theo không kịp, nàng sửa sửa ý nghĩ, “Trần Mặc, ta chỉ đương người là bằng hữu, ta chưa từng nghĩ tới chúng ta quan hệ sẽ biến.”

Trần Mặc ngơ ngẩn đứng ở nơi đó, bởi vì nàng lời nói trên mặt tươi cười dần dần biến mất, hấn ánh mắt bắt đầu tả hữu mơ hồ, “Chính là phía trước người hôn ta cùng ngày hôm qua người đáp lại ta là có ý tứ gì”

“Ta..... Ta trước kia là uống say nhất thời xúc động, tối hôm qua..... Tối hôm qua ta cũng không biết.” Nguyễn Mạnh có chút bực bội xoa hạ mặt, “Trần Mặc, ta không hy vọng chúng ta quan hệ thay đổi, tình lữ chi gian quan hệ quá không ổn định, nếu chúng ta phát sinh mâu thuẫn rất có khả năng nhiều năm như vậy hữu nghị đều sẽ hạ màn, cho nên.....”

Trần Mặc đôi mắt rũ xuống dưới, hấn lông mi bất an rung động, hô hấp biến dồn dập mà lại trầm trọng.

“Trần Mặc.....” Nguyễn Mạnh thật cẩn thận kêu một tiếng tên của hấn, tay muốn đặt ở hấn trên vai trấn an hấn.

Trần Mặc bả vai hơi hơi triệt thoái phía sau, tránh đi tay nàng, hấn không có lại xem nàng, an tĩnh xoay người trở về chính mình phòng.

Nguyễn Mạnh đòi bại buông tay, trong lúc nhất thời mất mát, buồn bã, áy náy, mâu thuẫn..... Này đó cảm xúc giao tạp ở bên nhau, nàng cũng không thể nói giờ phút này trong lòng rốt cuộc là cái gì cảm giác.

Nguyễn Mạnh bắt đầu vẫn ra vẫn về, tránh đi Trần Mặc.

Chỉ là mỗi ngày buổi sáng mở ra phòng môn, trên bàn cơm đều sẽ phóng Trần Mặc chuẩn bị tốt bữa sáng.

Buổi tối trở về thời điểm, có khi Trần Mặc ngồi ở phòng khách, lẫn nhau mới lạ khách sáo lên tiếng kêu gọi, sau đó lại từng người về phòng

của mình.

Từ nhỏ đến lớn, bọn họ quan hệ lần đầu tiên như vậy xa cách. Nguyễn Mạnh có chút hối hận lúc trước trụ tiến vào, chính là hiện tại lại nói dọn đi, chỉ biết gia tăng lẫn nhau chi gian ngăn cách.

Nguyễn Mạnh vì thế có chút phiền lòng, duy nhất có thể nói hết chính là Triệu Văn Hách, hẳn hiện tại cũng coi như là tình trường cao thủ, loại chuyện này tìm hẳn thương lượng cũng tương đối thích hợp.

Triệu Văn Hách nghe xong Nguyễn Mạnh tự thuật, dùng sức chụp hạ đùi, “Ta liền biết lúc trước Trần Mặc cái loại này tính cách như thế nào sẽ chỉ đối với người không giống nhau, khi đó hẳn khẳng định liền đối với người có ý tứ.”

Nguyễn Mạnh hồi tưởng một chút, vẫn là cho rằng các nàng từ nhỏ cảm tình tương đối đơn thuần, “Đừng nói bừa, khi đó tuổi còn nhỏ, có thể biết cái gì nha.”

Triệu Văn Hách khinh bỉ liếc mắt một cái Nguyễn Mạnh, “Cũng liền người phát dục chậm chạp phản ứng trì độn, quả thực là phần hồng vật cách điện, khi đó đúng là hormone nhất tràn đầy thời điểm, luyến ái là một kiện cỡ nào bình thường sự.”

“Ta là làm người hỗ trợ quyết định, không phải tổn hại ta.” Nguyễn Mạnh biểu tình có chút mất mát, “Chúng ta như vậy tốt quan hệ, tổng không thể liền bằng hữu cũng làm không thành đi!”

Triệu Văn Hách để sát vào Nguyễn Mạnh, “Ta đây hỏi người, người chẳng lẽ liền đối hẳn một chút ý tứ đều không có nhìn đến hẳn thời điểm tâm tình sẽ không thay đổi hảo hẳn tới gần thời điểm sẽ không mặt đỏ tim đập”

Nguyễn Mạnh thô bạo một phen đẩy ra Triệu Văn Hách đầu, “Người tránh ra, thối như vậy gần tùm chết a!”

Triệu Văn Hách buông tay, “Người xem, người chưa bao giờ sẽ đối hẳn giống đối ta như vậy, cho nên chúng ta hai cái mới là thuần khiết hữu nghị.”

Nguyễn Mạnh bị Triệu Văn Hách nói càng thêm phiền lòng, nàng tâm hiện tại nàng chính mình cũng không hiểu được.

Buổi tối Nguyễn Mạnh vẫn luôn ở câu lạc bộ cạ sát đến 9 giờ mới trở về, tiến huyền quan, liền nhìn đến Trần Mặc ngồi ở trên sofa bóng dáng, hẳn nghe được động tĩnh, xoay người, nhìn Nguyễn Mạnh nói, “Chúng ta có thể tâm sự sao”

Nguyễn Mạnh đôi mắt dạo qua một vòng, chần chờ gật gật đầu, “Hào.”

Trần Mặc ngăm đen đôi mắt thanh triệt mà lại nghiêm túc, hẳn thật cẩn thận hỏi câu, “Nguyễn Mạnh, ta trở thành người bối rối sao”

Lúc trước ly hôn thời điểm, phụ thân Trần Vĩnh Quốc chỉ vào mũi hẳn nói đều là bởi vì hẳn, hẳn là phá hư gia đình hưng thủ, là bọn họ bối rối, hiện tại hẳn cũng biến thành Nguyễn Mạnh bối rối sao

“Không phải, không có, chỉ là.....” Nguyễn Mạnh không nghĩ thương tổn Trần Mặc, cũng không nghĩ nói dối, nàng khẽ thở dài, “Cũng không phải người nguyên nhân, chẳng qua là hiện tại ta cũng không lộng minh bạch tâm ý của ta.”

Trần Mặc nghiêng đầu, “Người không thích ta sao”

Không nghĩ tới Trần Mặc sẽ như vậy trực tiếp hỏi ra tới, đối mặt Trần Mặc, Nguyễn Mạnh không nghĩ có lệ, nàng nhìn thẳng Trần Mặc đôi mắt,

“Ta không biết, trước kia ta chưa từng nghĩ tới vấn đề này, chúng ta cho tới nay là hàng xóm lại là ngồi cùng bàn, là lẫn nhau quen thuộc nhất bằng hữu, ta chưa từng có hướng mặt khác phương hướng nghĩ tới, gần nhất sự quá đột nhiên, người cho ta một đoạn thời gian, ta yêu cầu hảo hảo chải vuốt một chút chính mình cảm tình.”

Trần Mặc nhìn nàng, khóe môi cong lên một tia cười, tươi cười mang theo bao dung cùng chua xót, “Không quan hệ, người có thể chậm rãi tưởng. Ta nhất am hiểu, chính là chờ đợi.”

Khi còn nhỏ là chờ đợi cha mẹ khích lệ, sau khi lớn lên là chờ đợi Nguyễn Mạnh trở về, hiện tại là chờ đợi Nguyễn Mạnh thích.

Nguyễn Mạnh tâm bị một mũi tên đánh trúng, từ cao trung tốt nghiệp, Tần a di cùng Trần thúc thúc ly hôn, làm tốt nhất bằng hữu lại xa độ trùng dương, tựa hồ tất cả mọi người rời đi, chỉ để lại hẵn một người tại chỗ chờ đợi.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 49

Trần Mặc nói như là một con rắn nhỏ giống nhau chui vào Nguyễn Mạnh lỗ tai, hần nóng rực hô hấp đồng thời phun ở bên trong, Nguyễn Mạnh bởi vì tê ngứa thân thể hơi hơi co rúm lại một chút.

Trần Mặc đôi mắt không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, hỏi một câu, “Ở người trong mắt, ta thật sự chỉ là bằng hữu sao”

Hần ánh mắt nghiêm túc mà lại bướng bỉnh.

Nguyễn Mạnh trong lúc nhất thời bị hỏi trụ, nàng thật sự chỉ đương hần là bằng hữu sao

Chẳng lẽ liền không có nghĩ tới mặt khác khả năng

Đi nước Mỹ này bốn năm nàng thật sự một chút đều không tưởng niệm hần sao

Giờ phút này, hai người chi gian khoảng cách đã sớm qua an toàn tuyến, nàng tâm làm như chạy như bay vó ngựa, ‘ thịch thịch thịch ’ ‘ thịch thịch thịch ’ phảng phất lập tức muốn nhảy ra ngược, nàng đại não như là một đoàn hồ nhảo, vô pháp bình tĩnh tự hỏi.

Lúc này, túi áo di động chấn động thanh đem nàng từ loại này quần cảnh trung giải cứu ra tới, nàng lấy ra di động, Trần Mặc chống thân thể đứng lên, Nguyễn Mạnh ngó mắt điện báo biểu hiện, là Lý bội dao.

Nàng từ trên giường ngồi dậy, không dám lại xem Trần Mặc, nhanh chóng ra phòng, trở lại chính mình phòng ngủ, nàng dựa vào môn vững vàng một chút hô hấp, mới chuyển được điện thoại.

Điện thoại đối diện truyền đến Lý bội dao thanh âm, “Nguyễn giáo luyện, ngày hôm qua hôn lễ như thế nào không có nhìn thấy người, ta cùng Tần Dương còn nói người có phải hay không có việc tới không được.”

Nguyễn Manh khách khí cười hồi, “Bởi vì có chút tư nhân sự thoát không khai thân, ta khiến cho lâm giáo luyện hỗ trợ mang theo phân tâm ý qua đi.”

Lý bội dao thanh âm mang theo một tia làm nũng, “Kia về sau chúng ta nhất định phải cùng nhau ăn bữa cơm, đem người bạn trai cũng mang lên, Tần Dương cũng vẫn luôn nói thực hoài niệm các người cao trung sinh hoạt.”

Nguyễn Manh khách khí có lệ, “Có thời gian lại nói.”

Treo điện thoại, Nguyễn Manh trong lòng có chút nghi hoặc, không biết này vợ chồng hai người là chuyện như thế nào, nàng cùng Lý bội dao cũng chính là bình thường hộ khách giao tình, nghĩ như thế nào cũng không có khả năng đáng giá Lý bội dao gọi điện thoại hỏi vì cái gì không đi hôn lễ, hiện tại đột nhiên như vậy nhiệt tình, tổng làm người cảm giác thực đột ngột.

Nguyễn Manh lại tưởng, dù sao bọn họ hiện tại kết hôn, về sau chính là ngẫu nhiên ở câu lạc bộ gặp mặt giao thoa, cũng không cần tưởng quá nhiều.

Nàng rời đi phòng môn, lúc này, mới phát hiện chính mình trên người bởi vì vừa rời khăn trang, ra một thân mồ hôi mỏng.

Bên cạnh phòng Trần Mặc ở Nguyễn Mạnh sau khi rời khỏi đây, lập tức đi toilet vọt một cái nước lạnh tắm.

Nguyễn Mạnh đêm nay thượng không còn có đi ra ngoài phòng, cả đêm lẫn qua lộn lại ngủ cũng không quá kiên định, cho nên buổi sáng khởi so bình thường càng chậm chút, ra tới phòng, Trần Mặc đã đi làm, trên bàn cơm như cũ bãi hẳn để lại cho nàng bữa sáng.

Ăn xong bữa sáng đi câu lạc bộ lúc sau, tuy rằng thời gian là buổi sáng, nhưng bên trong có mười mấy hộ khách đang ở học tập trong nhà leo núi, gần nhất nàng làm mấy vòng mở rộng, sinh ý dần dần hảo lên, còn có lần trước mang đội trở về những cái đó phú nhị đại, cũng đều giới thiệu một ít người quen bằng hữu lại đây, câu lạc bộ chủ yếu lấy năm tạp hình thức tiền trả, cho nên hiện tại tài chính áp lực đã giảm bớt rất nhiều.

Trong khoảng thời gian này, đã có mấy nhà loại nhỏ bên ngoài đồ dùng nhãn hiệu tìm tới tới, muốn làm thương gia liên minh, Nguyễn Mạnh tạm thời trước chống đỡ, nàng muốn lại làm lớn hơn một chút, cùng càng tốt nhãn hiệu hợp tác, bởi vì bên ngoài thiết bị có thể nói là bên ngoài người yêu thích đệ nhị sinh mệnh, gặp được nguy hiểm thời điểm, nó có thể cứu mạng, nàng không nghĩ vì ngắn hạn ích lợi rơi chậm lại tiêu chuẩn.

Nguyễn Mạnh cùng khách quen đánh một vòng tiếp đón, làm sẽ nhiệt thân vận động, liền ngồi ở nghỉ ngơi góc một người phát gốc.

Nàng trong đầu không tự chủ được hiện lên ngày hôm qua sự tình, Trần Mặc như vậy bướng bỉnh hỏi nàng, nàng có phải hay không chỉ đem hẳn đương bằng hữu, nhưng mà nàng càng là suy nghĩ vấn đề này, nàng suy nghĩ liền sẽ càng hỗn loạn, vô luận như thế nào đều lý không ra rõ ràng manh mối.

Nguyễn Mạnh chính đắm chìm ở chính mình suy nghĩ trung, đột nhiên, một trương đại mặt thò qua tới, Triệu Văn Hách để sát vào Nguyễn

Manh mặt, tò mò hỏi, “Người suy nghĩ cái gì không khỏe mạnh nội dung lỗ tai như thế nào vẫn luôn hồng hồng”

Nguyễn Manh không khách khí đẩy ra hẳn, “Tìm chết a!”

“Người gần nhất đặc biệt không bình thường người biết không”

“Như thế nào không bình thường”

“Cả người khí tràng đều không đúng.”

Nguyễn Manh tà hẳn liếc mắt một cái.

Triệu Văn Hách ở nàng bên cạnh ngồi xuống, bát quái hỏi, “Người cùng Trần Mặc thế nào mở ra không”

Nguyễn Manh thở dài, xoa hạ mặt, “Không có, ta cũng không biết giải quyết như thế nào.”

“Trần Mặc cái loại này một cây gân, người liền cùng hẳn ăn ngay nói thật tốt nhất.”

“Ta biết, ta chỉ nói ta yêu cầu thời gian lý minh bạch.”

“Nói thật, ta cảm thấy các người hai cái rất xứng, một thiên tài, một cái đồ ngu, trời sinh một đôi.”

Triệu Văn Hách bị Nguyễn Manh đánh tơi bời một đốn.

Nguyễn Manh di động chấn động thanh giải cứu Triệu Văn Hách, Triệu Văn Hách thăm dò vừa thấy, điện báo biểu hiện là Trần Mặc, hẳn âm dương quái khí kêu lên.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 50

Tần Dương nhìn hai người, ý cười thâm trầm.

Trần Mặc bởi vì Lý bội dao nói, cúi đầu nhìn về phía Nguyễn Manh, ngăm đen trong ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc cùng vui sướng.

Nguyễn Manh lúc này mới nhớ tới lần trước dùng Trần Mặc đương tầm mộc sự, mà chuyện này cũng không có nói cho Trần Mặc, rốt cuộc nàng cũng không nghĩ tới bốn người sẽ có gặp mặt một ngày.

Nguyễn Manh không có chính diện trả lời, “Ách..... Hôm nay bọn họ công ty vừa lúc làm mở rộng huấn luyện, ta cho bọn hắn làm chút chỉ đạo.” Nguyễn Manh cấp hai người giới thiệu, “Đây là Trần Mặc, đây là Lý bội dao, Tần Dương thê tử.”

Trần Mặc lễ phép gật đầu. Trần Mặc cũng không biết cao trung Tần Dương làm những cái đó sự, tuy rằng Trần Mặc vốn dĩ cũng vẫn luôn không thích Tần Dương, nhưng đối hắn như cũ vẫn duy trì cùng mặt khác người xa lạ giống nhau lãnh đạm lễ phép.

Lý bội dao nhìn về phía Trần Mặc, “Người bạn trai như vậy soái a, nếu mọi người đều là cao trung đồng học, buổi tối nếu không cùng nhau ăn một bữa cơm”

“Không được, hôm nay buổi tối yêu cầu chuẩn bị một ít đồ vật, ngày mai bắt đầu lên núi cắm trại.”

“Như vậy a, mỗi lần thời gian đều không khớp, hảo đáng tiếc, vậy lần sau đi.” Nàng ngửa đầu nhìn về phía Tần Dương, “Người có chịu không”

Tần Dương cười nhạt một chút, lộ ra chính tề trắng tinh hàm răng, tươi cười như xuân phong cùng hi, “Đều nghe người.”

Lý bội dao làm nũng dường như cười ngọt ngào, một bộ hạnh phúc tiểu nữ nhân bộ dáng.

Lúc này, Tống điệp từ nơi xa đi tới, Lý bội dao lôi kéo Tần Dương lúc này mới xoay người rời đi, đi đến nơi xa, Lý bội dao làm nũng thử đối Tần Dương nói, “Nguyễn Manh lớn lên xinh đẹp, bạn trai cũng như vậy soái, hai người thật là xứng đôi một đôi, chính là cái này bạn trai thoát nhìn có chút lạnh nhạt.”

Tần Dương ngó mắt bên kia, khóe miệng ý vị không rõ cười, “Hắn cao trung thời điểm vẫn luôn như vậy.....

Cao lãnh.”

Tống điệp cùng công nhân vẫn luôn ở câu lạc bộ huấn luyện một buổi sáng, bởi vì phải vì ngày mai chứa đựng thể lực, cho nên buổi chiều thời gian nghỉ, thực mau, trong công ty người dư lại Trần Mặc một người, Nguyễn Manh vì tránh đi Lý bội dao cùng Tần Dương bữa tiệc, chuẩn bị rời đi câu lạc bộ.

Trần Mặc theo sát ở nàng mặt sau, thật cẩn thận hỏi, “Ngày mai quần áo, người có thể giúp ta xem hạ loại nào thích hợp sao”

Ngày hôm sau lên núi dùng lều trại là câu lạc bộ cung cấp, nhưng mỗi người tùy thân xuyên y phục yêu cầu chính mình chuẩn bị, Nguyễn Manh nguyên bản cũng không chuẩn bị về nhà, rốt cuộc ngày mai xuất phát thời gian sớm, từ trong nhà lại đây bên này quá xa, không có phương tiện.

Nàng gật gật đầu, hai người cùng nhau hưởng chung cư đi đến.

Trên đường, Nguyễn Mạnh hơi hơi có chút không được tự nhiên, rốt cuộc vừa rồi Lý bội dao đột nhiên xuất hiện, ở Trần Mặc trước mặt chọc thủng nàng bịa đặt lấy cớ.

Nàng dọc theo đường đi nói gần nói xa, tìm kiếm đề tài, tỷ như nói ‘ hôm nay thời tiết không tồi a, ngày mai cũng khẳng định là trời nắng. ’ ‘ bên kia lão thái thái bày quán đã lâu, sinh ý cũng không tồi. ’

Trần Mặc nghiêm túc hỏi, “Ta tra hôm khác khí dự báo, ngày mai 26 độ, gió nhẹ, nhiều mây, thích hợp leo núi.” “Nàng bán chính là bánh rán giò cháo quẩy, chung quanh tổng cộng có ba tòa office building, mỗi đồng trong lâu có 3000 người tả hữu, giả thiết 10% đi làm tan tầm đi ngang qua thời điểm khả năng đem nó đương bữa sáng cùng bữa tối, như vậy nàng mỗi ngày bình quân có thể bán ra 180 phân tả hữu, mỗi phân lợi nhuận dựa theo.....”

Nguyễn Mạnh cứng họng, trong lúc nhất thời lại lại nghĩ không ra những đề tài khác.

Một hơi nói xong này đó, rốt cuộc, Trần Mặc vẫn là nhịn không được hỏi ra tới, “Vừa rồi cái kia Lý bội dao vì cái gì muốn nói ta là người bạn trai”

Trần Mặc tầm mắt thanh triệt mà lại nghiêm túc, Nguyễn Mạnh ánh mắt tránh đi, ấp úng nói, “Phía trước nàng tới câu lạc bộ, mang theo Tần Dương, thoát nhìn có chút để ý chúng ta phía trước đồng học quan hệ, ta liền dùng có bạn trai lấy cớ này tới tránh cho phiền toái.”

“Chính là người đã nói nói thật có thể tránh cho rất nhiều phiền toái.”

“Ách.....” Nguyễn Mạnh kiên nhẫn giải thích, “Có đôi khi cũng có thể nói một ít thiện ý nói dối.”

“Tỷ như nói ta là người bạn trai”

“Đúng vậy.”

“Lúc ấy người là theo bản năng hành động”

Nguyễn Manh nghĩ nghĩ, gật đầu, “Đúng vậy.”

Trần Mặc cao hứng lên, trên mặt lộ ra tươi cười, gương mặt má lúm đồng tiền rõ ràng có thể thấy được, hần hạ kết luận, “Cho nên, ta xếp hạng người bạn trai đầu tuyển vị trí, xen vào người là theo bản năng hành động, thuyết minh người còn không có phát hiện điểm này.”

“Ách.....” Nguyễn Manh không biết hần như thế nào phải ra cái này kết luận, nhưng nói giống như còn rất có đạo lý.

Trần Mặc được đến chính mình muốn đáp án, liền không hề rối rắm vấn đề này, hần ngữ điệu nhẹ nhàng nói, “Giữa trưa chúng ta có thể ăn người thích nhất thịt kho tàu, bởi vì buổi chiều ta không đi làm.”

Nguyễn Manh cũng không nghĩ ở thảo luận đề tài vừa rồi, nhìn đến Trần Mặc cười đến như thế đơn thuần vui vẻ, khóe miệng nàng cũng nhin không được mang theo một tia ý cười, “Hảo, liền ăn cái này.”

Ăn qua cơm trưa buổi chiều Trần Mặc nghiêm túc chuẩn bị ngày mai lên núi cắm trại đồ vật, hần chuẩn bị một thân thông khí tốc làm phục, lên núi bao, đèn pin, quân đao, ấm nước. Nguyễn Manh xem hần chuẩn bị mấy thứ này, cùng chuyên nghiệp nhân sĩ không sai biệt lắm, kỳ thật cũng không cần nàng lại cấp cái gì kiến nghị.

Đêm nay hai người sớm ngủ hạ, sáng sớm hôm sau 7 giờ liền ở câu lạc bộ cửa tập hợp, câu lạc bộ trừ bỏ Nguyễn Manh, nàng còn mang theo một cái nam giáo luyện, phụ trách vận chuyển cùng khán hộ thiết bị, lều trại tổng cộng mang theo bốn cái, phân biệt làm nam công nhân công.

Nguyễn Mạnh tuyển sơn không cao cũng không thấp, leo lên khó khăn thích hợp công ty công nhân mở rộng hoạt động.

Nguyễn Mạnh đi tuốt đằng trước mặt, nam giáo luyện đi ở mặt sau cùng, bảo đảm tất cả mọi người sẽ không tụt lại phía sau, này đó hàng năm ngòi văn phòng thể lực không kéo dài, bất quá cứ như vậy nghỉ ngơi một chút đình đình, dùng một buổi sáng thời gian, rốt cuộc bò tới rồi đỉnh núi.

Nguyễn Mạnh cùng nam giáo luyện công một ít bên ngoài thiết bị, hai người nhanh chóng đáp khởi nồi và bếp, nấu một ít mặt, đã sớm thể lực tiêu hao quá mức mọi người đem mặt nháy mắt phân thực sạch sẽ.

Trần Mặc không có cùng người khác cùng nhau dùng ăn, hăn cầm chính mình phao mặt.

Cơm nước xong, mọi người hoãn quá một ít kính, bắt đầu đáp lều trại, Nguyễn Mạnh cùng nam giáo luyện cho bọn hăn làm chỉ đạo, nhưng không tự mình thượng thủ, bởi vì học tập này đó bên ngoài kỹ năng cũng là lần này mở rộng hoạt động mục đích.

Nguyễn Mạnh mang đến lều trại khá lớn, một cái bên trong vừa lúc có thể ngủ năm sáu cá nhân, Trần Mặc không thích cùng người khác tiếp xúc, tự nhiên không thể chịu đựng được cùng những người khác một cái lều trại, hăn tới phía trước sớm có chuẩn bị. Hăn không chút hoang mang từ trong bao lấy ra một cái hai người lều trại, đồng thời lấy ra một quyển bản thuyết minh, nghiêm túc nghiên cứu lên.

Tống diệp nhìn đến Trần Mặc hai người lều trại, lập tức thò lại gần, “Tự mang thiết bị a, kia hôm nay buổi tối hai ta....”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 51

Bởi vì Trần Mặc trả lời, những người khác bắt đầu ồn ào muốn hỏi càng nhiều Trần Mặc bát quái, nhưng mà Trần Mặc lại lần nữa an tĩnh lại, không để ý tới những người khác vấn đề.

Mọi người làm ồn vài câu, không chiếm được đáp lại, cũng liền lại an tĩnh xuống dưới, sau lại lại chơi mấy vòng, bình khẩu chỉ hướng Nguyễn Manh, lần này nàng tuyển thiệt tình lời nói, đối phương hỏi nàng, “Nguyễn lão bản mỗi tình đầu là khi nào”

Nguyễn Manh nghĩ nghĩ, từ nhỏ đến lớn nàng yêu thầm quá một ít nam sinh, nhưng cũng chỉ là mộng lung hảo cảm, chưa bao giờ nảy mầm, nàng cẩn thận hồi ức hạ, cái thứ nhất yêu thầm nam sinh thời gian, “Tiểu học lớp 4.”

Nghe được Nguyễn Manh trả lời cùng Trần Mặc trả lời không nhất trí, mọi người trong lòng lại lần nữa bốc lên khả nghi hoặc.

Nguyễn Manh lại lần nữa chuyển động bình rượu, lần này bình khẩu trùng hợp chỉ hướng về phía an hạ.

Nguyễn Manh dựa theo quy tắc trò chơi hỏi nàng, “Người lựa chọn thiệt tình lời nói vẫn là đại mạo hiểm”

An hạ ngó mắt rử mắt đắm chìm ở chính mình thế giới Trần Mặc, buột miệng thốt ra, “Đại mạo hiểm.”

Nguyễn Mạnh từ trước đến nay sẽ không khó xử nữ hài tử, liền nói một cái đơn giản mạo hiểm, “Đem mười cái thịt dê xuyên 30 giây nội ăn xong.”

Những người khác không vui, “Nguyễn Mạnh lão bản, người này tính cái gì đại mạo hiểm, không có tính không, đến tới cái chỗ khó.”

Trong đó một cái nam công nhân đề nghị nói, “Khiến cho an hạ thân ở đây sở hữu nam sĩ một ngục thế nào”

An hạ ở nam nữ tỉ lệ nghiêm trọng mất cân đối công ty game cũng coi như tuổi trẻ thủy nộn một đóa hoa, đã có vài cái trạch nam thềm nhỏ dải đã lâu, tưởng thừa dịp cơ hội này chiếm chiếm tiện nghi, vì thế sôi nổi đi theo ồn ào.

Nguyễn Mạnh nhìn lại mi, từ cao trung lời đồn dấn sự kiện sau, nàng đối loại này nhằm vào nữ tính ác ý vui đùa thực miễn cảm, loại này không tôn trọng nữ tính hành vi làm nàng thực không thoải mái, trên mặt nàng tươi cười thu lên, thanh âm mang theo nửa trêu đùa nửa cảnh cáo ý vị, “Lão bản lãnh đạo nhưng đều ở đây đâu, không cần thừa dịp trò chơi quấy rối tình dục nga!”

An hạ nghe xong cái kia nam công nhân đề nghị, trong lòng chính giãy giụa không thôi, nàng muốn mượn cái này cố cùng Trần Mặc thân mật tiếp xúc, nhưng lại thật sự không nghĩ đụng chạm mặt khác những cái đó dầu mỡ trạch nam, không nghĩ tới Nguyễn Mạnh luân phiên nàng làm quyết định, hiện tại mặc kệ là mặt khác công nhân vẫn là chính mình đều không thể kiên trì vừa rồi đề nghị.

An hạ trong lòng trong lúc nhất thời không thể nói cái gì tư vị, huống hồ một cái không thích người thế chính mình nói chuyện, nàng thật sự cao hứng không đứng dậy.

Tống điệp lúc này đứng ra nói chuyện, “Tuy rằng đây là một cái trò chơi, nhưng đại gia muốn nắm chắc chừng mực, tôn trọng nữ tính đồng sự, trò chơi đệ nhị, hữu nghị đệ nhất.”

Cuối cùng an hạ cầm mười cái thịt dê xuyên, ở 30 giây nội ăn xong, xem như quá quan. Lần này đến phiên an hạ chuyển bình, nàng khống chế lực độ, bình khẩu khó khăn lắm ngừng ở Trần Mặc phía trước.

An hạ lộ ra tươi cười, nàng hỏi Trần Mặc tuyển cái gì, Trần Mặc như cũ tuyển thiệt tình lời nói.

An hạ nhìn hẩn đôi mắt, hỏi, “Trần tổng giám hiện tại có yêu thích người sao”

Trần Mặc không có do dự dứt khoát trực tiếp hỏi nàng một chữ, “Có.” Nói xong hẩn theo bản năng ngó Nguyễn Manh liếc mắt một cái.

Mọi người bát quái chi hồn nháy mắt lại bốc cháy lên, mới tới thực tập sinh an hạ đối Trần Mặc có ý tứ công ty người mọi người đều biết, mà nguyên bản nghĩ lầm là bạn gái Nguyễn Manh bị làm sáng tỏ chỉ là bằng hữu, Trần Mặc vốn là trầm mặc ít lời, cao lãnh thần bí, hiện tại cảm tình sinh hoạt càng là khó bề phân biệt.

Phía trước hỏi chuyện cái kia nữ công nhân hỏi, “Người kia ở hiện trường sao”

Trần Mặc không hề trả lời, hẩn chỉ là tuân thủ quy tắc trò chơi, đối thỏa mãn người khác lòng hiếu kỳ không có hứng thú.

Nguyễn Manh gương mặt bắt đầu phiếm hồng, từ giấy cửa sổ bị đâm thủng về sau, đối mặt Trần Mặc ánh mắt, nàng thường thường liền sẽ khẩn trương cùng mặt đỏ.

Mấy vòng trò chơi qua đi, nướng BBQ cũng kết thúc, sắc trời cũng dần dần chậm xuống dưới, Nguyễn Mạnh cùng nam giáo luyện tổ chức nam công nhân cùng nhau phát lên đồng lửa.

Cả ngày leo núi nướng BBQ chơi trò chơi, tất cả mọi người có chút mỏi mệt, nữ công nhân sớm trở lại chính mình lều trại, nam công nhân cũng ở lều trại thấu thành một đồng đánh bài Poker, chỉ có Trần Mặc một người lều trại lẻ loi đứng ở nơi xa, ở trong bóng đêm riêng một ngọn cờ.

Trần Mặc không mừng náo nhiệt, cũng không tốt xã giao, tự nhiên không có cùng những người khác ghé vào cùng nhau, hẳn ngồi ở chính mình lều trại bên ngoài, ôm đầu gối nhìn bầu trời ngôi sao.

Nguyễn Mạnh từ nữ công nhân lều trại ra tới chuẩn bị tiếp chút nước ấm, liền nhìn đến Trần Mặc lẻ loi bóng dáng, nàng chậm rãi đi qua đi, ngồi ở hẳn bên cạnh, cùng hẳn giống nhau ngắm đầu nhìn sao trời, sau đó nhẹ giọng hỏi một câu, “Ở bên ngoài qua đêm người không thành vấn đề sao”

Trần Mặc quay đầu xem nàng, trong bóng đêm, hẳn đôi mắt so bầu trời sao trời đều sáng ngời, “Không quan hệ, ta cùng qua đi không giống nhau.” Ngày bốn năm tới, hẳn trưởng thành rất nhiều, cũng thay đổi rất nhiều, đối mặt hoàn cảnh lạ lẫm, hẳn không hề giống quá khứ giống nhau không biết theo ai.

Ngay sau đó, Trần Mặc lại tự nhiên mà vậy nói, “Huống hồ, nơi này có người.” Đơn giản một câu, bên trong lại mang theo nồng đậm tín nhiệm cùng không muốn xa rời.

Mấy ngày tới nay, Nguyễn Mạnh lần đầu tiên nhìn thẳng hẳn mắt, nơi xa là ngôi sao lóng lánh bầu trời đêm, gió nhẹ phất quá, chung quanh bóng cây lay động, nơi xa ve minh thanh cùng gần trong gang tấc tiếng hít thở đan chéo ở bên nhau, nơi xa hắc ám như là thật lớn quái thú, nhưng mà

Trần Mặc trên người phát ra nhàn nhạt nhiệt độ cơ thể làm người cảm thấy thoải mái cùng kiên định.....

Hết thầy hết thầy, như là một trường mộng ảo đại võng, một chút một chút buộc chặt, buộc chặt, cuối cùng gặt gao lưới trụ nàng trái tim.

Phía trước chơi trò chơi khi Trần Mặc lời nói lại lần nữa tiếng vọng ở nàng trong óc, thời gian lơ đãng trôi đi, bọn họ cùng nhau lớn lên, thời gian làm cho bọn họ lẫn nhau trở nên quen thuộc, lẫn nhau trở thành bằng hữu, mặc kệ có hay không đâm thủng tầng này quan hệ, hẳn đối với nàng tới nói, đều là sinh mệnh rất quan trọng người.

Nàng lại lần nữa hỏi chính mình, nàng thật sự chỉ là đem hẳn đương bằng hữu sao

Nàng tâm ẩn ẩn đã có đáp án.

Nguyễn Manh quay đầu nhìn phía không trung, khóe miệng mang theo một tia thoải mái cười.

Bởi vì ở đỉnh núi, bầu trời ngôi sao phảng phất giơ tay có thể với tới dường như, Nguyễn Manh thâm hô khẩu sơn động ban đêm không khí thanh tân, chậm rãi mở miệng, “Ta thực thích bên ngoài, thích tiếp cận sao trời, thích chỗ cao tự do không khí, mỗi hoàn thành một lần cực hạn khiêu chiến, thật giống như một lần nữa đạt được một loại tân sinh, loại này thể nghiệm phi thường bỗng.”

Trần Mặc cũng học Nguyễn Manh bộ dáng, hít một hơi thật sâu, đỉnh núi không khí xác thật thực tươi mát, đồng thời mang theo ban đêm mát lạnh, hẳn giống quá khứ giống nhau, làm một cái an tĩnh người nghe, Nguyễn Manh lái nhái giảng thuật mấy năm nay nàng tham gia những cái đó bên ngoài thám hiểm, nàng trèo lên các loại ngọn núi, vượt qua sơn lĩnh, sa mạc, cánh đồng tuyết, tham dự lặn xuống nước, lướt sóng, lướt qua.....

Nguyễn Mạnh nói rất nhiều mấy năm nay sự tình, bóng đêm tiệt thâm, chung quanh lều trại đều an tĩnh lên, Nguyễn Mạnh lúc này quay đầu nhìn Trần Mặc, nhẹ giọng mời, “Ngày mai buổi sáng bốn giờ rưỡi, chúng ta cùng nhau xem mặt trời mọc hảo sao”

Không biết vì sao, Trần Mặc cảm thấy Nguyễn Mạnh tươi cười, dường như cùng thường lui tới bất đồng, hần gật gật đầu, “Hảo.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 52

Xuống núi tốc độ so leo núi tốc độ chậm rất nhiều.

Phía trước nam công nhân không ngừng hưởng an hạ hiến ân cần.

Ngày hôm qua chơi trò chơi vẫn luôn ồn ào an hạ nam công nhân, xuống núi trên đường vẫn luôn quay chung quanh ở an hạ bên cạnh, “Tiểu hạ, người muốn kiên trì không được liền đỡ ta.”

An hạ hướng khai lui lui, nhìn hấn cái trán đầu mỡ mồ hôi, khách khí cười cười, “Không cần Lý ca, ta còn có thể kiên trì.”

Xuống núi lộ vốn là không rộng lắm, an hạ đã sớm sức cùng lực kiệt, nhìn đến Trần Mặc mãi mãi đều là Nguyễn Manh, tâm tình càng là hạ xuống, bên cạnh nam công nhân ồn ào giờ phút này có vẻ chói tai lên.

An hạ vươn tay, “Trương ca, ba lô cho ta, ta chính mình背 đi!”

Nam công nhân che chở ba lô, “Ta đến đây đi, ta đến đây đi, như thế nào có thể làm người này tiểu thân thể背 đi!”

An hạ không nghĩ lại chịu đựng hấn quấy rầy, kiên trì phải về ba lô.

Lúc này, Nguyễn Manh đã đi tới, nàng vươn tay bắt lấy nam công nhân trong tay ba lô, thanh âm có chút lạnh nhạt nói, “Nữ hài tử nói không cần thời điểm, cũng không phải dục cự còn ghênh.”

Nam công nhân không rất cao hứng, ngày hôm qua vốn chính là Nguyễn Manh hạ mặt mũi của hấn, hôm nay lại lại đây trợn lẩn một chân,

hắn đem bao dùng sức đoạt lại, thuận tay đẩy Nguyễn Mạnh một chút.

Sơn đạo vốn là hẹp, Nguyễn Mạnh không nghĩ tới hắn sẽ đẩy người, giờ phút này không chế không được thân thể sau khuynh, mà nòng mặt sau chính là an hạ.

Nếu nòng đụng vào an hạ, an hạ có khả năng lăn xuống sơn. Nếu nòng giữ chặt đẩy nòng nam công nhân, kia bọn họ hai người đều có khả năng lăn xuống sơn.

Hết thấy đều phát sinh quá nhanh, mọi người chỉ nhìn đến trong nháy mắt, Nguyễn Mạnh thân thể nhanh chóng dời đi một cái góc độ, bối khái đến một khối sơn giác.

Ngay sau đó, mọi người liền nhìn đến Trần Mặc tiến lên công lên nòng bối chạy xuống sơn.

Tất cả mọi người không chú ý tới, Nguyễn Mạnh bởi vì nhanh chóng xoay chuyển thân thể, đùi phải làm một người bình thường đều làm không được tư thế, cho nên đùi phải hiện tại kim đâm đau.

Trần Mặc công Nguyễn Mạnh không nói một lời, dùng nhanh nhất tốc độ hướng dưới chân núi di động.

Tống điệp gọi điện thoại kêu xe cứu thương.

Trần Mặc một chút sơn, liền thượng xe cứu thương.

Trên xe bác sĩ kiểm tra Nguyễn Mạnh chân, Trần Mặc không nháy mắt nhìn chăm chăm.

Nguyễn Mạnh an ủi hắn, “Không quan hệ, bên ngoài vận động, luôn là khó tránh khỏi bị thương, người không cần lo lắng.”

Trần Mặc môi nhu động hạ, cuối cùng vẫn là chưa nói xuất khẩu, hẳn ra một thân hãn.

Màu trắng áo thun đều dính ở trên người, mà luôn luôn thối ở sạch hẳn đều không có thời gian chú ý này đó.

Thằng đến bác sĩ nói không nghiêm trọng, chính là yêu cầu tĩnh dưỡng nửa tháng, không thể tham gia bên ngoài vận động, Trần Mặc mới nhẹ nhàng thở ra.

“Không cần nói cho ta ba mẹ, miễn cho bọn họ lo lắng.”

Trần Mặc gật gật đầu.

Bởi vì chân thương chủ yếu là yêu cầu tĩnh dưỡng, cho nên đi bệnh viện bác sĩ băng bó xong Nguyễn Mạnh liền chuẩn bị xuất viện, Trần Mặc mua một cái xe lăn, ôm Nguyễn Mạnh ngồi đi lên, sau đó đẩy nạng xuất viện.

Đi đến lầu một đại sảnh thời điểm, nghênh diện đụng tới hai cái người quen.

Lý bội dao cùng Tần Dương hai người, Nguyễn Mạnh cảm khái này thành thị thật là quá tiểu, Lý bội dao nhìn đến Nguyễn Mạnh ngồi ở trên xe lăn, lập tức nhiệt tình tiến lên dò hỏi, Nguyễn Mạnh đem leo núi sự đơn giản giải thích hạ, Lý bội dao thân thiện nói, “Người chính là bên ngoài câu lạc bộ lão bản, sao lại có thể bị thương đâu, cái này làm cho người hộ khách nên nghĩ như thế nào nha, ta hiện tại cũng không thể tùy tiện tham gia này đó, Tần Dương nói quá nguy hiểm, không thích hợp ta.”

Nguyễn Mạnh rất là xấu hổ cười cười, sau đó lễ phép hỏi nạng, “Các người tới bệnh viện làm cái gì”

Lý bội dao vuốt chính mình bụng nhỏ, khoe miệng mang theo ôn nhu cười, sau đó liếc mắt đưa tình ngẩng đầu nhìn Tần Dương, “Chúng ta tới này dựng kiếm.”

Nguyễn Manh khách khí chúc mừng, “Chúc mừng các người.”

Lý bội dao rúc vào Tần Dương cánh tay thượng, tươi cười mang theo một tia khoe ra, Tần Dương chỉ là đối Nguyễn Manh lễ phép cười cười, tiếp theo hần tầm mắt chuyển hướng Trần Mặc, Trần Mặc ngay từ đầu khách khí điểm phía dưới liền chuyển khai mắt, hiện tại tầm mắt dừng ở mặt khác hư vô địa phương, làm như đối này đó nói chuyện không hề hứng thú.

Hần vẫn là giống như trước đây, đối người chung quanh cùng sự đều thờ ơ, sống ở thế giới của chính mình, từ lần trước gặp mặt lúc sau, Tần Dương hiểu biết một ít Trần Mặc tình hình gần đây, hần là trong trường học nhân vật phong vân, cho dù ngày thường không tham dự xã giao, mọi người cũng thích nghị luận hần sinh hoạt, Tần Dương trong lòng không khỏi bắt đầu cười lạnh, liền tính là thiên tài thì thế nào, hiện tại không cũng chỉ là một cái công ty game tổng giám, giống loại này quái thai lại sao có thể đạt được thành công đâu!

Nghĩ đến đây, Tần Dương khoe miệng gợi lên một tia cười.

Nguyễn Manh khách khí lãnh đạm chút nào không ảnh hưởng Lý bội dao nhiệt tình, nàng đối với Nguyễn Manh lại nói rất nhiều lời khách sáo, không biết người còn tưởng rằng nàng cùng Nguyễn Manh là lão đồng học, Nguyễn Manh ngồi ở trên xe lăn mỉm cười ứng phó.

Cuối cùng vẫn là Tần Dương tóm hạ Lý bội dao cánh tay, nàng mới giống như lưu luyến không rời từ biệt, thẳng đến Trần Mặc đẩy Nguyễn Manh bóng dáng rời đi, nàng ngửa đầu hỏi Tần Dương, ánh mắt không bằng vừa rồi như vậy ôn nhu, mang theo một tia như có như không thử, “Người cảm thấy ta cùng nàng ai xinh đẹp”

Tần Dương sùng nịch hồi, “Hỏi cái gì gốc lời nói, đương nhiên là người xinh đẹp.”

Lý bội dao vừa lòng cười, ở nàng cúi đầu vuốt ve bụng thời điểm, Tần Dương khóe miệng gợi lên một tia cười lạnh.

Đã được đến con mồi đã kích không dậy nổi hẳn hứng thú, hiện tại Nguyễn Mạnh so cao trung thời điểm còn muốn toả sáng sáng rọi, chỉ có nàng biết hẳn chi tiết, hẳn đối nàng cảm tình phi thường phức tạp, có yêu thích có ghen ghét còn có nóng lòng muốn thử ham muốn chinh phục.

Tự kết hôn sau, Lý bội dao chính thức đương nổi lên gia đình bà chủ, nàng mỗi ngày sinh hoạt chủ yếu chính là mỹ dung, đi dạo phố cùng vận động, công ty sự giao cho Tần Dương xử lý.

Tần Dương phía trước cũng nguyên bản ở nàng công ty làm công, hơn nữa hẳn phi thường có đầu óc, làm người xử thế khéo đưa đẩy, cho nên thực mau toàn bộ công ty liền nằm trong tay.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 53

Ngày hôm sau vừa lúc là cuối tuần, Nguyễn Mạnh sáng sớm tỉnh lại, nhìn ngoài cửa sổ vũ, tâm tình rất tốt, rốt cuộc ngày này không hề như vậy oi bức.

Ra tới phòng, Trần Mặc đã chuẩn bị tốt cơm sáng, Nguyễn Mạnh giống thường lui tới giống nhau ngồi qua đi thần sắc tự nhiên hỏi hần, “Sớm, tối hôm qua trời mưa, người ngủ thế nào”

Trần Mặc sắc mặt thực không được tự nhiên, lảng tránh Nguyễn Mạnh ánh mắt, buổi sáng tỉnh lại khi quần áo cùng khăn trải giường nhắc nhở hần tối hôm qua mộng chân thật phát sinh quá.

Không đợi Trần Mặc trả lời Nguyễn Mạnh, trên bàn máy tính vang lên hai tiếng, Trần Mặc tránh né dường như trực tiếp mở ra laptop, đối với màn hình hồi phục lên.

Nguyễn Mạnh không biết Trần Mặc giờ phút này nội tâm ý tưởng, nhưng biết hần cũng không nói chuyện phiếm, vì thế hỏi, “Cuối tuần còn có công tác”

Vấn đề này Trần Mặc có thể trả lời, Trần Mặc một bên ngón tay bay nhanh đánh bàn phím, một bên hồi nàng, “Kiêm chức đơn tử, mỗi tháng một lần.”

Nguyễn Mạnh hỏi, “Cái gì đơn tử”

“Toán học ngôn ngữ biên trình.”

Nguyễn Mạnh vẻ mặt mê mang, bất quá nàng sớm thành thói quen Trần Mặc bất đồng thường nhân đại não, nàng thuận miệng hỏi, “Người một cái đơn tử tránh nhiều ít”

“Mười vạn.”

Nguyễn Mạnh kinh ngạc há to miệng, nhìn là một cái nhỏ nhỏ tổng giám, thực tế so nàng cái này lão bản kiếm tiền nhiều.

“Người làm cái này đã bao lâu”

“Đại học liền bắt đầu.”

“.....” Nguyên bản cho rằng nàng đã xem như bạn cùng lứa tuổi gây dựng sự nghiệp rất sớm người, bởi vì kinh tế tự lập còn âm thầm tự hi tới, không nghĩ tới học bá chính là học bá, thiên tài chính là thiên tài, cùng các nàng loại này người thường chính là không giống nhau.

Một buổi sáng, Trần Mặc ngồi ở máy tính bên cạnh vội công tác, Nguyễn Mạnh nằm nghiêng ở trên sofa chơi game, ngày hôm qua làm Trần Mặc hỗ trợ đánh tới đệ nhất danh lúc sau, nhiều rất nhiều tân trang bị, chơi lên càng hăng hái.

Giữa trưa Trần Mặc nguyên bản muốn nấu cơm, nhưng đã hẳn từ máy tính trung ngừng đầu thời điểm, Nguyễn Mạnh kê cơm hộp đã đưa lại đây, hai người ăn xong, Trần Mặc không có ngủ trưa lại tiếp tục bắt đầu đối với máy tính bận rộn.

Buổi chiều, Triệu Văn Hách gọi điện thoại cấp Nguyễn Mạnh, đem câu lạc bộ tình huống kỹ càng tỉ mỉ cùng nàng hội báo một lần, cuối cùng hẳn nhắc tới, “Mạnh hàn vẫn luôn nói muốn qua đi xem người, nhưng ta tưởng người ở tại Trần Mặc nơi đó, có thể hay không không có phương tiện”

“Thương không nghiêm trọng, không cần tới, người quản hảo câu lạc bộ sự là đến nơi.”

Triệu Văn Hách ngữ khí khoa trương, “Nói gì vậy, đều là bằng hữu, bị thương như thế nào có thể không đi xem đâu!” Kỳ thật hẳn càng muốn xem Mạnh hàn cùng Trần Mặc hai người sẽ có cái dạng nào phản ứng.

Buổi tối 7 giờ, chuông cửa vang lên, lúc này vừa lúc Trần Mặc cũng vội xong rồi trong tay sự, hẳn đứng dậy đi mở cửa.

Trần Mặc vừa mở ra môn, cửa thành linh vờn Triệu Văn Hách đầu to, hẳn trong tay giơ một ít ăn cùng bia, mặt sau còn đứng sắc mặt không được tốt lắm xem Mạnh hàn.

Trần Mặc sợ ở cửa, ánh mắt nghi hoặc, “Các người như thế nào tới”

“Đương nhiên là tới xem Nguyễn Manh.” Nói xong Triệu Văn Hách dẫn theo trong tay ăn xuyên qua Trần Mặc đi vào, Mạnh hàn theo sát sau đó.

Trên sofa Nguyễn Manh đứng lên, thần sắc kinh ngạc, “Không phải nói không cần tới xem ta sao.”

Triệu Văn Hách đem ăn đặt ở trên bàn cơm, “Ta tới cấp người đưa ăn a, thuận tiện nhìn xem người một chân đi đường là bộ dáng gì.”

Mạnh hàn vừa tiến đến liền đi đến Nguyễn Manh bên cạnh, nhìn nàng bao băng gạc thương chân, mắt mang trách cứ ngó mắt Trần Mặc, “Các người cùng nhau đi ra ngoài, chẳng qua một cái không gì khó khăn lên núi, như thế nào còn có thể bị thương đâu”

Mạnh hàn lời trong lời ngoài ý tứ là Trần Mặc không chiếu cố hảo Nguyễn Manh, nhưng mà Trần Mặc đối nhân loại xã giao ngôn ngữ cũng không miễn cảm, nếu không phải trực tiếp nói, hẳn giống nhau cũng nghe

không ra họa ngoại chi âm, nhưng Nguyễn Mạnh cùng Triệu Văn Hách đều nghe hiểu, còn không đợi Nguyễn Mạnh nói chuyện, Triệu Văn Hách liền nói, “Nguyễn Mạnh lần này chỉ là vì cứu một cái thực tập sinh bị thương, Nguyễn Mạnh cùng người cùng nhau thời điểm đến lấy mệnh đi cứu người.”

Đây là trước kia phát sinh quá sự thật, Mạnh hàn nháy mắt vô pháp phản bác, quả nhiên từ nhỏ cùng nhau lớn lên tình nghĩa không giống nhau, liền Triệu Văn Hách đều hướng về Trần Mặc nói chuyện.

Triệu Văn Hách mọi nơi đánh giá phòng ở, một bên tấm tắc nói, “Người đây là nam nhân trụ địa phương sao, như thế nào có thể như vậy sạch sẽ đâu!” Hần tiếp tục tự hỏi tự đáp, “Cũng là, giống người loại này có thói ở sạch lại có cường bách chúng người, trụ địa phương không sạch sẽ mới là lạ, nơi này lớn nhất bug cũng chính là Nguyễn Mạnh đi.”

Nguyễn Mạnh dùng ôm gối ném hần, “Tìm chết a!”

Triệu Văn Hách ăn ý tiếp được ôm gối, “Nhìn này tung tăng nhảy nhót, xem ra vẫn là thương không đủ trọng.”

Nguyễn Mạnh trừng mắt nhìn Triệu Văn Hách hai mắt, hỏi hần, “Mang theo chút cái gì ăn”

“Đều là người thích ăn, bất quá cũng chưa làm phóng cay.”

Nguyễn Mạnh rất là vừa lòng, “Tính người có tâm.”

Nguyễn Mạnh tiếp đón Trần Mặc cùng Mạnh hàn, “Đi, đi ăn cơm, mấy ngày nay nhưng đem ta thèm hỏng rồi.”

Trần Mặc một người đứng ở mặt sau, nghe ba người vui cười đùa giỡn, đôi tay rũ ở ống quần, ngược lại câu thúc giống cái khách nhân, hần

nghe xong Nguyễn Mạnh cuối cùng một câu, Trần Mặc ánh mắt nháy mắt có chút âm đạm.

Nguyễn Mạnh đi qua đi giữ chặt hần cổ tay áo, bổ sung nói, “Ta chính là thềm bên ngoài ăn vặt, người làm cơm có thể so bên ngoài ăn ngon nhiều, tới tới tới, chúng ta cùng nhau ăn chút rác rưởi thực phẩm.”

Triệu Văn Hách nhìn Nguyễn Mạnh ánh mắt tràn ngập khinh bỉ, Mạnh hàn ánh mắt cũng phức tạp khó phân biệt.

Triệu Văn Hách tự quen thuộc đem đồ ăn cùng bia bày ra tới, Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc ngồi ở một bên, Triệu Văn Hách cùng Mạnh hàn ngồi ở mặt khác một bên, Triệu Văn Hách đối với Nguyễn Mạnh, Mạnh hàn đối với Trần Mặc.

Mạnh hàn nhìn Trần Mặc, giơ lên bia, trên mặt mang theo cười, “Nguyễn Mạnh ở nơi này phiền toái người.”

Trần Mặc nghĩ nghĩ, hỏi, “Không phiền toái.”

Hắn trả lời ngược lại đem Mạnh hàn ghen lại, Mạnh hàn đem bia uống một hơi cạn sạch, Trần Mặc cũng chiếu bộ dáng của hắn uống xong rồi rượu.

Mạnh hàn cùng Trần Mặc hai người bắt đầu mặc không lên tiếng đấu rượu, giống như muốn so với ai khác từ lượng đường như đến, một vại tiếp theo một vại.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 54

Nguyễn Mạnh từ phòng ngủ lấy ra hũ thơm cho hũ đắp lên, sau đó đem nhà ăn rác rưởi đều thu thập sạch sẽ đặt ở bên ngoài, đóng phòng khách đên, đối với sô pha phương hướng nhẹ giọng nói câu, “Ngủ ngon!”

Sáng sớm hôm sau, tối hôm qua say rượu Trần Mặc đúng hạn mở mắt, hũ lần đầu tiên nằm ở trên giường nỗ lực hồi ức ngày hôm qua sở hữu chi tiết, chờ đến ngày hôm qua đối thoại ở hũ trong đầu qua một lần sau, hũ ý thức được tối hôm qua Nguyễn Mạnh hũ là có chuyện đối hũ nói, hơn nữa hũ dự cảm những lời này rất quan trọng.

Hũ đồng liền nhảy xuống giường, chạy đến Nguyễn Mạnh phòng cửa, nôn nóng gõ cửa.

Nguyễn Mạnh xoa đôi mắt mở cửa, nàng đôi mắt nửa híp, trong lúc nhất thời vô pháp thích ứng ngoài cửa ánh sáng, “Phát sinh chuyện gì, sớm như vậy có chuyện gì sao”

Trần Mặc đôi tay đặt ở ống quần, trạm thẳng tắp, ánh mắt mang theo kỳ cánh, “Người tối hôm qua có nói cái gì đối ta nói sao”

Nguyễn Mạnh nghi hoặc nhíu mày, “Cái gì”

Trần Mặc chớp chớp mắt, “Tối hôm qua người cuối cùng nói một nửa nói.”

Nguyễn Mạnh đối ánh sáng thích ứng chút, nàng ngáp một cái, “Người còn nhớ rõ a!”

Trần Mặc ngoan ngoãn gật đầu, “Ta trí nhớ thực hảo.”

“Ta biết người trí nhớ hảo, bất quá ta đã quên.”

Trần Mặc nghiêm túc chỉ ra sự thật, “Người không uống rượu.”

Thật là một cái đứa nhỏ ngốc, có chút lời nói là yêu cầu bầu không khí, bất quá này đó nếu hẳn hiểu liền không phải Trần Mặc.

Nếu hẳn trí nhớ tốt như vậy, Nguyễn Manh không hy vọng đối với tương lai đặc biệt một cái đầu bù tóc rối sáng sớm, nàng nhìn Trần Mặc đôi mắt, cười đến ôn nhu, “Hôm nay người có cái gì an bài”

Trần Mặc lắc đầu.

“Kia hôm nay liền giao cho ta, hiện tại, người đi rửa mặt.”

Trần Mặc nghe lời xoay người, cho dù là trì độn hẳn, cũng cảm thấy ngày này sẽ cùng thường lui tới bất đồng, bởi vì chờ mong cùng khẩn trương, hẳn tay cùng chân có chút đồng bộ.

Trần Mặc đi rửa mặt, Nguyễn Manh đứng ở phòng khách, trong lòng mặc niệm đợi lát nữa chuẩn bị lời nói, lúc này, chuông cửa đột nhiên vang lên.

Nguyễn Manh đi đến đối giảng hệ thống bên, thỉnh linh nhìn đến một trương cùng Trần Mặc dị thường tương tự mặt, chỉ là bên trong gương mặt kia càng giống hơn mười tuổi khi Trần Mặc.

Trần Mặc rửa mặt xong, mắt hàm chờ mong ra tới, liền nhìn đến phòng khách nhiều một cái xa lạ lại hình bóng quen thuộc.

Trần Nhiên nhìn Trần Mặc, tự quen thuộc gọi một tiếng, “Ca. Đã lâu không thấy.”

Trần Mặc ngỡ ngẩn, hăn đối đệ đệ ký ức, còn dừng lại ở thi đại học sau khi kết thúc, mẫu thân mang theo Trần Nhiên trở về thu thập hành lý.

Nhoáng lên mắt, nhiều năm như vậy qua đi, bọn họ thế nhưng lại không thấy mặt.

Người khác thân nhân huynh đệ tử muội cũng là như thế này sao hăn không có tham khảo vật, hăn chỉ có này một cái huynh đệ.

Trần Mặc đứng ở nơi đó, trong lúc nhất thời trở mắt không biết nên như thế nào hồi phục.

Trần Nhiên biết Trần Mặc tính cách, không để bụng, tự quen thuộc ở trong phòng đối tới đối lui, tò mò đánh giá bên trong bài trí.

Trần Nhiên ngũ quan cùng Trần Mặc phi thường tương tự, chỉ là hai người ánh mắt cùng khí chất hoàn toàn bất đồng, Trần Mặc ánh mắt thuần tịnh trung mang theo một tia lạnh nhạt, tuy rằng thoạt nhìn không hảo tiếp cận, nhưng tổng hội làm người liên tưởng đến tốt đẹp thiên sứ, mà Trần Nhiên, trừ bỏ tuổi khác biệt sở mang đến ngây ngô, hăn trong ánh mắt lộ ra một cỗ không kèm chế được cùng phản nghịch.

Trước mặt đồng thời hai trương tương tự rồi lại bất đồng mặt, Nguyễn Manh cảm giác rất thú vị, nàng cũng rất nhiều năm chưa thấy qua Trần Nhiên, nàng quen thuộc cùng Trần Nhiên đáp lời nói, “Trần Nhiên hiện tại đọc cao trung đi”

“Đọc cao một, các người trước kia cao trung.”

“Kia không tồi, là Đặc Trọng Ban sao”

Trần Nhiên cùng Nguyễn Manh oán giận, “Không phải, không thi được đi, vì thế ta mẹ thiếu chút nữa không mắng chết ta. Manh manh tử, ta cùng người nói ta mẹ từ ly hôn về sau, đối ta bắt đầu đặc biệt nghiêm khắc,

cả người hận không thể 24 giờ không chế ta hành tung, hiện tại thượng cao trung, bất quá mới cao một, liền cả ngày làm ta thượng lớp học bổ túc, không có một tia nhân rồi, nói cái gì ta cần thiết thi đậu cùng ca ca giống nhau cả nước tốt nhất đại học, ta lại không phải thiên tài, ta chỉ là người thường, trời sinh không phải này khối liêu, nàng hiện tại tựa như điên rồi giống nhau bức ta.”

Trần Mặc ngồi ở trên sofa, đôi tay đặt ở trên đùi, thoạt nhìn hơi hơi có chút câu thúc, hẳn không biết nên cùng Trần Nhiên nói cái gì đó.

Trần Nhiên ở nhà tả nhìn nhìn hữu nhìn nhìn, cuối cùng ở cái bàn phía dưới phát hiện hai cái vr bịt mắt, hẳn lấy ra tới hỏi Trần Mặc, “Nghe mụ mụ nói người ở công ty game đi làm, đây là các người công ty khai phá trò chơi sao”

Trần Mặc gật gật đầu.

Trần Nhiên nóng lòng muốn thử, “Kia chúng ta cùng nhau chơi game đi!”

Trần Mặc gật gật đầu, cái này hẳn tương đối am hiểu.

Nguyễn Mạnh cấp Tần Nam đánh một chiếc điện thoại, nói cho nàng Trần Nhiên ở chỗ này, không cần lo lắng. Chờ nàng nói chuyện điện thoại xong ra tới phòng khách, liền nhìn đến Trần Mặc Trần Nhiên hai người đứng ở sofa phía trước đất trống, mang theo vr bịt mắt, lưng tựa lưng đứng chung một chỗ.

“Ca, người đưa ta một phen hảo một chút vũ khí.”

“Cây súng này không tồi, cảm ơn ca.”

“Trò chơi này là người thiết kế sao”

Trần Mặc đơn giản ứng thanh, “Ân.”

“Ta đi, ca người quá trâu bò đi!”

Không đến nửa giờ, chuông cửa lại vang lên, Nguyễn Manh đi mở cửa, ngoài cửa lại là một hình bóng quen thuộc.

Nguyễn Manh nhiều năm không thấy Tần Nam, bất quá Tần Nam thoát nhìn như cũ thực tuổi trẻ, chỉ là cả người thoát nhìn có chút căng chặt, hai hàng lông mày chi gian có một đạo nhợt nhạt khe rãnh.

Nguyễn Manh lễ phép chào hỏi, “Tần a di hảo.”

“Là manh manh a, người cũng tới bên này chơi”

“Không phải, ta hiện tại ở nơi này.”

“Ách.....” Tần Nam biểu tình có chút ngoài ý muốn.

“Ta mới từ nước ngoài trở về, vừa lúc khoảng thời gian trước làm Trần Mặc hỗ trợ thiết kế app, cho nên ở chỗ này ở tạm một đoạn thời gian.”

Tần Nam xuyên qua huyền quan, liền nhìn đến Trần Nhiên đang ở cùng Trần Mặc cùng nhau chơi game.

Tần Nam mặt lập tức kéo xuống dưới, “Người hiện tại là cao trung sinh, học tập mới là quan trọng nhất, như thế nào có thể chơi game đâu”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 55

Nguyễn Mạnh đưa hai người đi ra ngoài, Trần Nhiên vẫn luôn bĩu môi, không tha cùng Nguyễn Mạnh phất phất tay, nhìn theo hai người vào thang máy, Nguyễn Mạnh trở lại phòng khách, liền nhìn đến Trần Mặc còn ngồi ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm trên bàn vr bịt mắt.

Nguyễn Mạnh đi qua đi, ngồi ở hẵn bên cạnh, “Nguyên lai này bộ trò chơi là người thiết kế nha, Trần Nhiên nếu là không hỏi, ta còn không biết đâu.”

Trần Mặc gật gật đầu, trò chơi là hẵn thiết kế, nhưng hẵn không am hiểu marketing, cho nên tìm hiện tại lão bản cùng nhau hợp tác, đem hẵn không am hiểu công tác đều giao cho đối phương.

Trần Mặc vô luận làm sự tình gì đều sẽ không giống người khác giống nhau cùng người khác khoe ra, ở hẵn xem ra này đó đều là phi thường sự tình đơn giản.

Nhưng nàng biết, vô luận chúng ta thoát nhìn cỡ nào kiên cường, cỡ nào không thềm để ý, chúng ta đều khát vọng cha mẹ tán thành. Nguyễn Mạnh thiệt tình khích lệ nói, “Trần Mặc rất lợi hại nga!”

Trần Mặc ngược mắt, nhìn về phía bên cạnh Nguyễn Mạnh, trên mặt nàng biểu tình chân thành tự nhiên.

Hắn đã thói quen, thói quen vô luận làm thật tốt, đều sẽ không được đến khích lệ.

Hắn khóe miệng nhìn không được bắt đầu thương kiêu, Nguyễn Manh ở khích lệ hẳn, nàng cảm thấy hẳn rất tuyệt. Hẳn nhớ tới cố vấn sư nói qua một đoạn lời nói, “Người cùng người tổng hội sinh ra liên hệ, có chút sẽ cho chúng ta mang đến vui sướng, có chút sẽ làm chúng ta bị thương, nhưng nếu chúng ta cự tuyệt này phân liên hệ, vậy cự tuyệt rất nhiều tốt đẹp khả năng.”

Nguyễn Manh không hy vọng này đặc biệt một ngày bởi vì phía trước sự mà hủy diệt, nàng nhìn Trần Mặc biểu tình trịnh trọng nghiêm túc, trọng nhặt phía trước nói một nửa nói, “Trần Mặc, kỳ thật ta cũng thích người.”

Trần Mặc cứng còng ngồi ở chỗ kia, trở mắt nhìn Nguyễn Manh, giờ phút này lỗ tai hẳn nghe không được bất luận cái gì thanh âm, trái tim phanh phanh nhanh chóng nhảy lên, như là nổ tung pháo hoa, đủ mọi màu sắc, lộng lẫy huyền lệ.

Ngay sau đó, Trần Mặc mạch một chút đứng lên, cùng tay cùng chân hướng chính mình trong phòng đi, Nguyễn Manh khó hiểu nhìn hẳn, thực mau, hẳn từ trong phòng ra tới, trong tay cầm một cái Nguyễn Manh rất quen thuộc vở.

Một cái màu đen notebook.

Trần Mặc hiển vật quý dường như đem notebook mở ra đưa cho Nguyễn Manh, Nguyễn Manh cúi đầu xem notebook, trên cùng viết “Luyện ái danh sách” bốn chữ, phía dưới liệt 50 hơn hạng mục.

Đi nam cực xem chim cánh cụt, cùng hải báo cùng nhau chơi đùa; ở vạn vật sống lại mùa, mang theo chính mình tỉ mỉ chuẩn bị đồ ăn, đi bên ngoài nấu cơm dã ngoại, đem nướng nhất nộn cánh gà cho nàng; ở ngày mùa hè đêm mưa ôm nhau mà ngủ, ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi bần lãn nhau tiếng hít thở cùng nhau đi vào giấc ngủ; cùng đi lá phong lâm tản bộ, nghe hai người giầy đạp lên lá rụng mặt trên chi chi thanh; cùng nhau ném tuyết,

đôi hai cái nắm tay tiểu nhân; cùng nhau xem Tết Âm Lịch pháo hoa dâng lên; xem điện ảnh nàng khóc thời điểm đệ khăn giấy, đồng thời cho nàng một cái ôm.....

Nguyễn Mạnh ngẩng đầu, Trần Mặc nhìn nàng, đen như mực trong ánh mắt mặt tràn đầy chờ mong, “Ta góp nhặt thật lâu, đều là chờ cùng người cùng nhau làm sự.”

Nếu nói tình yêu nhất định phải có một cái xác định thời khắc, đó chính là giờ phút này đi!

Đối mặt như vậy đơn giản mà lại chân thành Trần Mặc, sao có thể không tâm động đâu

Nguyễn Mạnh gật gật đầu, “Hào, chúng ta cùng đi làm.”

Trần Mặc nở nụ cười, mang theo một tia hài tử thiên chân cùng tính trẻ con, hấn dùng sức gật gật đầu, trong ánh mắt đưng đầy tinh quang.

-

Buổi tối, Nguyễn Mạnh theo thường lệ cùng Nguyễn xuân thu thông điện thoại.

“Hôm nay Tần a di cùng Trần Nhiên tới bên này.”

Nguyễn xuân thu hỏi, “Thật nhiều năm chưa thấy qua các nàng, các nàng quá hảo sao”

“Không có nhiều liêu, chính là Trần Nhiên đọc cao trung, việc học áp lực khá lớn.” Nói tới đây, Nguyễn Mạnh đột nhiên hỏi một câu, “Ba, người cùng mù mù có hay không hy vọng ta trở thành bộ dáng gì người”

Trong điện thoại truyền đến Nguyễn xuân thu trong sáng tiếng cười, “Chúng ta đối với người không có đặc biệt chờ mong, chỉ cần người khoái

hoạt vui sướng, sinh hoạt vui vẻ liền hảo.”

“Không nghĩ tới làm ta cho người tranh đua, tranh sĩ diện mặt sao”

Nguyễn xuân thu thanh âm trầm ổn mà lại kiên định, “Cha mẹ cùng hài tử là lẫn nhau làm bạn quan hệ, cha mẹ khả năng cho phép trong phạm vi hẳn là nỗ lực cấp hài tử sáng tạo tốt nhất điều kiện, nhưng tương lai làm cái gì, trở thành cái dạng gì người, đây là mỗi người từ nhỏ liền có được tự do, cho dù là cha mẹ đều không có quyền lợi can thiệp. Hài tử là độc lập thân thể, không phải đại nhân phóng ra.”

Nguyễn Mạnh biết phụ thân vẫn luôn cùng gia gia quan hệ không tốt, từ nhỏ đến lớn đều không có đi qua gia gia vài lần, nguyên nhân khi rảnh rồi nhiên nghe thân thích sau lưng nghị luận quá, lúc trước phụ thân kiên trì làm đại học giáo thụ, mà gia gia cảm thấy đương giáo thụ không tiền đồ, hy vọng hẳn trở thành một cái quân nhân, đồng thời gia gia lúc trước cũng không đồng ý phụ thân cùng mẫu thân hôn nhân.

Từ nàng bắt đầu có nhận tri khi, cha mẹ cũng đã là cha mẹ, nhưng mà bọn họ cũng có thiếu niên, thanh niên thời kỳ, lúc ấy bọn họ cũng là độc lập cùng thê tử trợng phu phụ thân mẫu thân này đó thân phận tồn tại, có lẽ bọn họ cũng có phản nghịch kỳ, bọn họ cũng từng đối thế giới này tràn ngập hoài nghi, cũng từng đối cha mẹ từng có bất mãn cùng phản kháng.....

Bất quá đây đều là nàng đã đến thế giới này phía trước sự, tự ký sự khởi, mẫu thân tuy rằng đối nàng nghiêm khắc, nhưng cũng trước nay không cưỡng bách nàng đi làm chính mình không muốn sự, mà phụ thân luôn là đối nàng các loại cổ vũ, cổ vũ nàng kiên trì chính mình thích làm sự tình.

Nguyễn Mạnh tự đáy lòng nói, “Cảm ơn người cùng mẹ mẹ, làm các người hài tử, ta rất vui sướng.”

Đối diện Nguyễn xuân thu sau một lúc lâu không nói chuyện, cuối cùng microphone truyền đến một cái khí thanh, tiếp theo là Nguyễn xuân thu có chút nghẹn ngào thanh âm, “Manh manh trưởng thành.”

Buổi tối 8 giờ, Du Hoa tan tầm về nhà mở cửa, liền nhìn đến Nguyễn xuân thu một mình ngồi ở phòng khách phát ngốc, nàng đi qua đi, chụp hạ bờ vai của hắn, “Làm sao vậy”

Nguyễn xuân thu làm như mới vừa phát hiện nàng trở về, hắn hưng phấn đem chuyện vừa rồi cùng nàng nói một lần, cuối cùng hắn biểu tình tràn ngập vui sướng cùng cảm khái, “Chúng ta manh manh trưởng thành.”

Du Hoa nghe Nguyễn xuân thu nói xong, ở hắn bên cạnh ngồi xuống, thở dài một hơi lúc sau, khóe miệng lại lộ ra tươi cười.

Đương cha mẹ về sau, mới biết được muốn tẩy đi trên người từ nguyên sinh gia đình mang đến thương tổn, trở thành một cái đủ tư cách cha mẹ là cỡ nào không dễ, bọn họ yêu cầu thời khắc tỉnh lại chính mình làm tốt cuộc đúng hay không, yêu cầu thật cẩn thận không cho hài tử dẫm vào chính mình vết xe đổ, hy vọng hài tử làm chính mình thích sự đồng thời lại có thể ở thế giới này dừng chân, bị thế giới này tiếp nhận.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 56

Buổi tối, Trần Mặc mua thịt bò cùng bông cải, làm bò bít tết đêm đó cơm.

Nguyễn Manh trở về thời điểm cầm một lọ rượu, bởi vì Nguyễn xuân thu thích tàng rượu, cho nên nàng đối rượu cũng coi như rất có nghiên cứu, nàng tuyên xưng đối thích hợp hôm nay ngọt rượu.

Bàn ăn dọn xong, rượu cũng khen ngược, Trần Mặc cầm lấy dao nĩa, suy nghĩ hạ, nghiêm trang mở miệng hỏi Nguyễn Manh, “Tình lữ chi gian phải nói chút cái gì”

Nguyễn Manh bật cười, “Tựa như trước kia giống nhau thì tốt rồi.”

Một lọ rượu vang đỏ đi xuống, hai người đều có chút hơi say, hai người nằm nghiêng ở trên sô pha, tùy ý trò chuyện thiên, chẳng qua lần này một sửa thường lui tới trạng huống, Trần Mặc bắt đầu lẩm nhẩm lẩm nhẩm nói cái không ngừng.

“Mỗi ngày đúng hạn đi làm tan tầm, công ty tụ hội ta đều tham gia, cố vấn sư nói ta hiện tại cùng người khác đã không có gì khác nhau, bình thường sinh hoạt sẽ không chịu ảnh hưởng.....”

Nói tới đây, hấn ngừng một hồi, tiếp theo, hấn làm như có chút không xác định hỏi, “Chúng ta hiện tại thật là tình lữ sao”

Nguyễn Manh thân thể lười nhác dựa vào sô pha trên lưng, thanh âm mang theo một tia ý cười hồi, “Ân.”

Trần Mặc lại hỏi, “Ta là người bạn trai, người là của ta bạn gái”

Nguyễn Mạnh tiếp tục khẳng định hỏi, “Ân.”

Trần Mặc mi mắt nửa hạp, khóe miệng lộ ra một tia thỏa mãn cười, “Ta nỗ lực đả đảo tiểu quái thú, vì chính là ngày này.”

Là nàng, làm hẳn muốn tìm được cùng thế giới này ở chung phương thức.

Nguyễn Mạnh tâm nháy mắt mềm mại lên, về khi còn nhỏ ký ức chen chúc mà đến, lúc ấy nàng đối hẳn nói, ‘ chúng ta cùng nhau đả đảo tiểu quái thú. ’ nhưng mà trên thực tế, càng nhiều thời điểm, đều là hẳn một người ở nỗ lực.

Nguyễn Mạnh đầu dựa qua đi, cùng đầu của hẳn kề tại cùng nhau, “Người làm thực hảo, Trần Mặc làm thực hảo.”

Trần Mặc lẩm bẫm lặp lại nàng lời nói, “Trần Mặc làm thực hảo”

Nguyễn Mạnh nhẹ giọng nói, “Trần Mặc làm thực hảo.”

Trần Mặc khóe miệng mang theo cười, nghiêng đầu dựa vào Nguyễn Mạnh trên vai, Nguyễn Mạnh nghiêng đầu, phát hiện hẳn đã ngủ rồi, nàng vẫn duy trì tư thế này, nhìn phía ngoài cửa sổ.

Toàn bộ thành thị thấm vào ở trong bóng đêm, bê tông cốt thép đúc thành phòng ở biến thành điểm điểm ngọn đèn dầu, trong bóng đêm phát ra mờ nhạt quang, bên gáy hô hấp bằng phẳng mà lại quy luật, làm người cảm thấy thật thà cùng ấm áp.

Sáng sớm hôm sau, ở trên sofa tỉnh lại Trần Mặc nhìn phòng khách phản ứng một cái chớp mắt, mới nhớ tới tối hôm qua sự, Nguyễn Mạnh vừa

lúc từ phòng ra tới, liền nhìn đến Trần Mặc không chút câu thả đem trên người thăm xếp thành hình vuông, sau đó cùng nàng chào hỏi, “Sớm.”

Nguyễn Manh hỏi “Sớm.”

Đánh xong tiếp đón Trần Mặc mặt vô biểu tình ôm thăm trở về chính mình phòng.

Thanh tỉnh khi Trần Mặc thoát nhìn có chút lãnh đạm, cùng uống say khi dính người Trần Mặc khác nhau như hai người, tuy rằng Nguyễn Manh biết Trần Mặc cũng không có mặt khác ý tứ, nhưng trong nháy mắt trong lòng vẫn là có một loại kỳ quái cảm giác.

Nguyễn Manh lắc lắc đầu, đem trong lòng này mặt kỳ quái cảm giác đi.

Ăn cơm sáng thời điểm, Trần Mặc nghiêm túc hỏi Nguyễn Manh, “Hôm nay ngươi muốn làm cái gì”

Nguyễn Manh nghĩ nghĩ, “Ngày hôm qua đồng sự cho ta hai trương 《 luyện ái tê giác 》 kịch bản phiếu, hôm nay chúng ta muốn hay không cùng đi xem”

Trần Mặc gật gật đầu.

Xem kịch bản có rất nhiều tình lữ, phía trước một đôi tình lữ ăn mặc tình lữ phục, tay nắm tay, rúc vào cùng nhau nói lặng lẽ lời nói.

Nguyễn Manh cùng Trần Mặc ngồi ở xếp sau, Nguyễn Manh nguyên bản muốn cùng hăn lôi kéo tay, nhưng xem ngồi thẳng tắp nghiêm túc nhìn diễn xuất bộ dáng, nghĩ vẫn là không cần nhiều loạn hăn lực chú ý cho thỏa đáng.

Trần Mặc thanh tỉnh thời điểm cùng uống say khi không giống nhau, đối mặt thân mật tứ chi tiếp xúc, giữa tình lữ hồ động tựa hồ đều thực túc trắc.

Tan cuộc đi ra ngoài thời điểm, Nguyễn Manh nhìn đến hàng phía trước một người rất là quen thuộc, nàng cẩn thận đi xem, xác định đối phương là Tần Dương, hần tay đặt ở một người tuổi trẻ xinh đẹp nữ nhân bên hông, cúi người ở đối phương bên tai nói cái gì, thoạt nhìn hai người cử chỉ rất là thân mật.

Nguyễn Manh lắc lắc đầu, nói không chừng là thân thích, huống hồ chuyện này cũng cùng nàng không quan hệ.

Trên đường trở về, nhìn đến ven đường bán quần áo cửa hàng, Trần Mặc đi tới đi tới đột nhiên dừng lại, Nguyễn Manh hỏi hần, “Người muốn mua quần áo”

Trần Mặc gật đầu.

Hai người đi vào đi, bởi vì nơi này dựa gần đại học, bên trong quần áo đều thực triều, Nguyễn Manh liếc mắt một cái liền nhìn đến trên cùng tình lữ phục, hai kiện màu trắng áo thun mặt trên là tâm hình đồ án.

Cuối cùng hai người ăn mặc này thân quần áo ra tới, Nguyễn Manh cúi đầu sửa sang lại quần áo, ngẩng đầu nháy mắt, từ tử kính thượng nhìn đến Trần Mặc khóe miệng gợi lên một tia cảm thấy mỹ mãn cười.

Buổi sáng kia mặt không thoải mái hoàn toàn tan đi.

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 57

Nguyễn Mạnh hôm nay tới câu lạc bộ chủ yếu là vì một sự kiện, phía trước Triệu Văn Hách nói cái kia quốc nội tương đối nổi danh sơn dã bên ngoài nhãn hiệu liên hệ người ở câu lạc bộ gặp mặt.

Nguyễn Mạnh đi câu lạc bộ khai một cái sớm sẽ, sau đó làm chút nhiệt thân vận động, buổi sáng 9 giờ rưỡi, sơn dã nhãn hiệu người phụ trách tới câu lạc bộ.

Đối phương là một người tuổi trẻ xinh đẹp nữ tính, tuy rằng ăn mặc trang phục công sở, nhưng từ dáng người tỉ lệ có thể thấy được tới thường xuyên rèn luyện.

Nàng hào phóng vươn tay chào hỏi, “Người hảo, ta là sơn dã nhãn hiệu bản địa khu người phụ trách lâm càn.”

Nguyễn Mạnh cười hồi, “Người hảo, ta là Nguyễn Mạnh.”

Hai người lẫn nhau giới thiệu lúc sau, đầu tiên là hàn huyên một ít từng người tham dự quá bên ngoài vận động, lâm càn tính cách thực ánh mặt trời hay nói, hai người liêu đến rất là đầu cơ, hơn một giờ thời gian, về hợp tác điều khoản hai người cơ bản nói thỏa.

Lâm càn rời đi hơn mười phút, Triệu Văn Hách liền tới rồi câu lạc bộ, hẩn hỏi Nguyễn Mạnh, “Sơn dã nhãn hiệu người phụ trách tới sao”

“Đã đi rồi.”

Triệu Văn Hách biểu tình có chút đáng tiếc.

Nguyễn Manh cười lắc lắc đầu, “Lần sau vội.”

Triệu Văn Hách tiến đến Nguyễn Manh bên cạnh, “Này người phụ trách rất xinh đẹp đi, lần trước ta thấy thời điểm liền cảm thấy nàng lớn lên đẹp, hơn nữa ta cảm thấy nàng có chút địa phương cùng người rất giống.”

“Chúng ta đều thích bên ngoài vận động, rốt cuộc ta làm bên ngoài giáo luyện nàng làm bên ngoài nhân hiệu, cái này lại không hiếm lạ.”

Triệu Văn Hách chống cằm, nghiêm túc hồi tưởng, “Không phải, trừ bỏ này đó, tổng cảm giác hai người các người có chút địa phương tương tự.”

Nguyễn Manh không để ý Triệu Văn Hách nói, nàng nhìn nhìn thời gian, đã tiếp cận tan tầm, nàng nhớ tới buổi sáng chính mình thân xông Trần Mặc liền chạy bộ dáng, khoe miệng không khỏi thượng nhếch lên tới. Kỳ thật làm như vậy nàng cũng có chút thẹn thùng, nhưng dựa theo Trần Mặc ngày thường bộ dáng, hai người phát triển tốc độ thật sự quá chậm.

Triệu Văn Hách đôi tay ở nàng trước mắt quơ quơ, “Tưởng cái gì đầu cười đến như vậy thắm người.”

Nguyễn Manh trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái, xách lên bao bao phất phất tay, “Ta trước tan tầm, cúi chào.”

“Sớm như vậy trở về làm cái gì”

“Đi tiếp bạn trai.”

Trần Mặc vẫn phòng ly Nguyễn Manh nơi này không xa, đi bộ hơn mười phút khoảng cách, tới rồi office building hạ khi, vừa lúc tới rồi tan

tầm thời gian, Nguyễn Mạnh cấp Trần Mặc đã phát điều tin nhắn, “Ta ở dưới lầu chờ người.”

Ba phút sau, Trần Mặc từ office building ra tới, liền nhìn đến đối diện tiệm cà phê dưới mái hiên Nguyễn Mạnh, nàng đứng ở ánh mặt trời bóng ma, nhàm chán nhìn chung quanh, nhìn đến hấn trong nháy mắt, nàng vui vẻ phát phát tay.

Trần Mặc khước miệng không tự chủ được thượng nhếch lên tới.

Trần Mặc xuyên qua đường cái, bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng đi đến bên người nàng.

Nguyễn Mạnh tự nhiên ôm chầm hấn cánh tay, “Hôm nay chúng ta ở bên ngoài ăn.”

Trần Mặc nghi hoặc hỏi, “Vì cái gì”

“Bởi vì chúng ta muốn hẹn hò nha.”

Trần Mặc nghiêng đầu, hấn danh sách tốt nhất giống không có này hạng nhất.

Nguyễn Mạnh cố tự nói, “Ta trên mạng lục soát một nhà cửa hàng, cách nơi này không xa, nơi đó cùng hiệu sách nhất thể, cơm nước xong còn có thể nhìn xem thư.”

Nói đến hiệu sách, Trần Mặc lại không dị nghị, hấn vừa lúc yêu cầu mấy quyển thư làm nghiên cứu.

Cơm nước xong Trần Mặc trực tiếp đi qua đi hỏi hiệu sách nhân viên cửa hàng: “《 tính học tam luận 》 《 tính tâm lý học 》 《 Heidi tính học báo cáo 》 này tam quyển sách các người nơi này có hay không”

Trần Mặc thanh âm không lớn không nhỏ, vừa lúc chung quanh tuyền thư người cùng cố vấn người đều nghe được rõ ràng, bọn họ đều không tự chủ được nhìn về phía Trần Mặc cùng Nguyễn Manh.

Nguyễn Manh không rõ hẳn đột nhiên vì cái gì muốn xem này tam quyền sách, này tam quyền sách Nguyễn Manh đại học tiểu tổ làm đầu đề thời điểm đều xem qua, nhưng lúc trước thuộc về thuần nghiên cứu tâm thái đi xem, cũng bất giác xấu hổ.

Hiện tại Trần Mặc cùng nàng đã là tình lữ quan hệ, Trần Mặc đột nhiên nghiên cứu phương diện này thư tịch, tuy là Nguyễn Manh ở nước Mỹ mở ra tư tưởng, trong lúc nhất thời mặt có chút nóng lên.

Trần Mặc không rõ mọi người vì cái gì muốn xem hẳn, hẳn đem tầm mắt chuyển hướng bên cạnh Nguyễn Manh, chỉ thấy nàng gương mặt có chút phiếm hồng.

Trần Mặc nghi hoặc hỏi, “Người thân thể không thoải mái sao?”

Nguyễn Manh có chút không được tự nhiên lắc lắc đầu.

Trần Mặc đang muốn truy vấn, còn hảo nhân viên cửa hàng vừa lúc từ trên máy tính tra ra thư tịch tin tức, “Người hảo, tiên sinh, người muốn này tam quyền sách bên trái số thứ năm bài kệ sách thượng.”

Trần Mặc gật đầu, “Cảm ơn.”

Hai người rời đi quày, rời đi chung quanh người tìm tòi nghiên cứu tò mò tầm mắt, Nguyễn Manh sắc mặt khôi phục bình thường, nàng biết Trần Mặc luôn luôn thích dùng thư tịch nghiên cứu sự vật nào đó, nhưng nàng vẫn là tò mò Trần Mặc vì cái gì đột nhiên nghiên cứu tính học, “Người vì cái gì đột nhiên nghiên cứu này đó?”

Trần Mặc nhìn về phía nàng, trong tầm mắt mang theo trực tiếp thiên chân, “Người không phải nói từ hôm nay buổi sáng bắt đầu, chúng ta có thể làm muốn vì đối phương làm sự.”

“Ân..... Này có cái gì trực tiếp quan hệ”

“Đây là ta tưởng đối với người làm sự.”

!

Nguyễn Manh giật mình ở đương trường, cho dù ở nước Mỹ, nam sinh đều sẽ không như vậy trực tiếp đi

Trần Mặc nghiêm túc phân giải nàng biểu tình, “Người không muốn sao”

Nguyễn Manh biểu tình hoàn toàn đại ra, trong lúc nhất thời nghĩ không ra đáp án.

Trần Mặc kiên nhẫn chờ nàng trả lời, hăn tựa hồ không có ý thức được chính mình lời nói sở tạo thành ảnh hưởng.

Qua đại khái hơn mười giây, Nguyễn Manh mới tìm được chính mình thanh âm, nàng nghiêm túc thả kiên nhẫn giải thích, “Không phải, ta chỉ là hy vọng chúng ta phát triển tốc độ có thể chậm một chút, rốt cuộc chúng ta trước kia vẫn luôn là bằng hữu, thích ứng tình lữ thân phận yêu cầu một ít thời gian.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 58

Ngày hôm sau là thứ bảy, một giấc ngủ đến 8 giờ rưỡi, Nguyễn Mạnh từ trong phòng duỗi lưng eo đi ra, liền nhìn đến Trần Mặc thu thập chỉnh tề ngồi ở trên sofa chờ Nguyễn Mạnh.

“Người muốn ra cửa sao”

Trần Mặc đôi tay quy củ đặt ở trên đùi, nghiêm trang hỏi, “Ta đang đợi người.”

Nguyễn Mạnh xoa xoa đôi mắt, còn không có hoàn toàn tỉnh táo lại, “Ách... Chờ ta làm cái gì”

“Đi gặp ta bác sĩ tâm lý.”

Nhận thức lâu như vậy, nàng còn trước nay chưa thấy qua hẳn bác sĩ tâm lý, “Nga... A... Hào a!” “Người chờ ta đã bao lâu”

Trần Mặc nhìn nhìn đồng hồ, “Một giờ.”

“Cùng bác sĩ ước hảo vài giờ”

“9 giờ.”

“..... Chờ ta năm phút đồng hồ.”

Nguyễn Mạnh dùng chiến đấu giống nhau tốc độ rửa mặt thu thập hảo, năm phút đồng hồ vừa đến, nàng liền chỉnh chỉnh tề tề đứng ở Trần Mặc trước mặt, “Đi thôi.”

Xe taxi hai mươi phút sau liền đến địa phương, từ bên ngoài xem là cái office building, thang máy thượng đến lầu ba, liền nhìn đến một cái “Tâm di cố vấn” thẻ bài.

Hai người tới rồi bên trong, bên ngoài trước đài nhìn đến hai người, không nói gì trực tiếp bắt thông điện thoại, “Lý bác sĩ, Trần Mặc tới.”

Hai người thông suốt vào tận cùng bên trong văn phòng, văn phòng bố trí thực ưu nhã, gia cụ đều là sắc màu ấm hệ, thoạt nhìn làm người thực thả lỏng. Cố vấn sư là một cái hơn bốn mươi tuổi nữ nhân, họa thanh đậm trang dung, thoạt nhìn phi thường thân thiết thoải mái.

Trần Mặc thoạt nhìn rất là máy móc giới thiệu, “Lý bác sĩ, đây là Nguyễn Manh. Nguyễn Manh, đây là Lý bác sĩ.”

“Lý bác sĩ người hảo.”

Lý bác sĩ chào hỏi, “Nguyễn Manh người hảo.” Tiếp theo nàng nói giỡn dường như nói một câu, “Ngày hôm qua Trần Mặc cho ta gửi tin tức nói muốn muốn mang người lại đây, ta liền đồng ý, kỳ thật ta nhận thức người đã mười mấy năm.” Nàng đối Nguyễn Manh cũng không xa lạ, bởi vì Nguyễn Manh cơ hồ xuất hiện ở mỗi một lần cùng Trần Mặc nói chuyện trung.

Nguyễn Manh biểu tình rất là mê mang, không rõ nàng ý tứ.

Lý bác sĩ cũng không có giải thích, trực tiếp hỏi, “Cố vấn có thể bắt đầu rồi sao”

Nguyễn Manh thức thời rời khỏi phòng.

Nguyễn Manh sau khi rời khỏi đây, Lý tâm di ngồi ở Trần Mặc đối diện, “Trần Mặc, gần nhất sinh hoạt thế nào”

Trần Mặc gật gật đầu, “Thực hảo, chúng ta chính thức ở bên nhau.”

“Thực hảo, như vậy các người phía trước gặp được quá vấn đề sao”

Trần Mặc lắc đầu, tiếp theo hẳn trực tiếp cùng Lý bác sĩ nói, “Ta đã cùng người bình thường giống nhau, không cần lại tiếp tục cố vấn, đây là ta cuối cùng một lần lại đây.”

Lý bác sĩ biểu tình trong nháy mắt có chút kinh ngạc, nhưng thực mau, nàng liền điều chỉnh lại đây, “Người suy xét hảo sao”

Trần Mặc gật đầu.

“Hảo, ta tôn trọng người lựa chọn, bất quá ta cũng tùy thời hoan nghênh người trở về.”

Trần Mặc đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

“Trần Mặc, ta có thể đơn độc cùng Nguyễn Mạnh nói một chút sao”

Trần Mặc gật đầu ra bên ngoài, Lý bác sĩ nhìn hẳn bóng dáng biến mất ở cửa, ngay sau đó Nguyễn Mạnh đi đến.

Lý tâm di cười hỏi Nguyễn Mạnh một câu, “Hẳn phi thường thông minh không phải sao”

Nguyễn Mạnh gật gật đầu, lấy chỉ số thông minh tới lời nói Trần Mặc là mọi người trong miệng truyền thuyết thiên tài.

Lý bác sĩ tiếp tục, “Đã từng cha mẹ hẳn tuy rằng đưa hẳn lại đây, nhưng chưa bao giờ cùng nhau thấy ta, bởi vì bọn họ không muốn đổi mặt chính mình hài tử hoạn có bệnh tự kỷ sự thật này.”

“Bệnh tự kỷ hài tử giống nhau đều phi thường thông minh, theo tuổi tăng trưởng bọn họ am hiểu đem chính mình nguy trang thành người

thường, trước mắt mới thôi, hẳn làm thực thành công.”

Lý bác sĩ nói làm Nguyễn Mạnh trong lòng có chút không thoải mái, dường như một người đem người thân mật quen thuộc người phân loại vì nào đó đặc thù quần thể, ở đối phương trong mắt giống như người quen thuộc người kia không phải một cái độc lập thân thể, những cái đó say sau nhiều lời cùng thân mật, tủ kính hẳn thỏa mãn ý cười.....

‘ngụy trang’ cái này từ làm này đó đều mất đi ý nghĩa.

Nguyễn Mạnh hồi phục mang theo một tia công kích tính, “Bọn họ là ai bệnh tự kỷ người bệnh hẳn không phải người trong miệng bọn họ, hẳn chỉ là Trần Mặc.”

Lý bác sĩ không có sinh khí, tươi cười như cũ bình thản, “Người là hẳn nhất thường nhắc tới tên, có lẽ người có thể thay đổi hẳn, có lẽ hẳn vĩnh viễn sẽ không thay đổi. Ở tình yêu cuồng nhiệt thời điểm, hẳn mấy vấn đề này có thể không thèm để ý, nhưng nếu muốn lâu dài sinh hoạt ở bên nhau, hy vọng người có thể nhìn thẳng vào chuyện này.”

BẠN TRAI THIÊN TÀI [C]

La Lí La Sách
dtv-ebook.com

Chương 59

Hai người đi bộ ở trên đường núi, Nguyễn Manh bởi vì thường xuyên rèn luyện, này đối nàng tới nói thực nhẹ nhàng. Trần Mặc biểu tình thoạt nhìn thực bình tĩnh, nện bước không nhanh không chậm.

Đi rồi nửa giờ, không trung đột nhiên hạ vũ.

Bởi vì ra tới khoảng cách ngắn lữ hành, Nguyễn Manh cũng không có bị ô che áo mưa.

Mắt thấy vũ càng rơi xuống càng nhanh, hai người lập tức phải bị xoắn thành gà rớt vào nồi canh.

Lúc này, nơi xa đi tới một chiếc xe, đi ngang qua hai người thời điểm, tài xế buông xuống cửa sổ, nhiệt tâm hỏi, “Muốn nhờ xe sao”

Lái xe chính là một người tuổi trẻ nam nhân, 27 tám tuổi, phó giá một nữ nhân cùng nam nhân không sai biệt lắm tuổi, ngồi ở mặt sau nữ sinh thoạt nhìn cùng Nguyễn Manh tuổi không sai biệt lắm.

Nguyễn Manh cùng Trần Mặc lên xe, vì không lộng ướm ghé dựa, Nguyễn Manh từ trong bao lấy ra một khối chuẩn bị ăn cơm dã ngoại dùng không thấm nước bố phô thượng.

Trên xe trừ bỏ Nguyễn Manh Trần Mặc, tổng cộng một nam hai nàng. Đơn giản tự giới thiệu sau, Nguyễn Manh biết lái xe kê trưởng triều, là một nhà điền sản công ty tiêu thụ tổng giám, phó giá nữ nhân kê Lưu Hân,

là giám đốc kinh doanh, dựa gần Nguyễn Mạnh nữ sinh kều kim hiếu vân, là tiêu thụ viên.

Công ty vì khen thưởng bọn họ vượt mức hoàn thành hàng tháng tiêu thụ nhiệm vụ, làm cho cả tiêu thụ bộ miễn phí tới sơn trang nghỉ phép hai ngày.

Bởi vì là nhờ xe, Nguyễn Mạnh hay nói cùng các nàng nói chuyện phiếm, đương biết Nguyễn Mạnh là bên ngoài câu lạc bộ lão bản khi, trương triều rất là cảm thấy hứng thú cố vấn một ít vấn đề, Nguyễn Mạnh đều nhất nhất kiên nhẫn giải đáp.

Nguyễn Mạnh tính cách rộng rãi hay nói, phía trước trương triều đối nàng ần ần có chút hảo cảm, cho nên cố ý vô tình đánh giá Trần Mặc.

Trần Mặc tóc hơi ướt, thuận theo rũ ở cái trán, làn da so bên cạnh Nguyễn Mạnh đều phải trắng nõn, ẩm ướt lông mi có vẻ hảnh đồng tử càng thêm ngăm đen, hảnh thẳng tắp ngồi ở ghế dựa thượng, không nói lời nào.

Rất ít nhìn đến lớn lên như vậy đẹp nam hài tử.

Trương triều có chút tò mò hai người quan hệ, thoát nhìn vừa không giống huynh muội, cũng không giống bằng hữu, càng không giống tình lữ, hai người chi gian không có thân mật hành động, cũng không có ngôn ngữ giao lưu, thật sự có chút kỳ quái.

Thật vất vả tới rồi sơn trang, bởi vì định thời gian tương đối trễ, nhà này nghỉ phép sơn trang lại thực hỏa, Nguyễn Mạnh chỉ dự định tới rồi một cái tiêu gian, từ trước đài bắt được phòng tạt sau, hai người đi dự định phòng.

Dùng chìa khóa mở cửa sau. Đập vào mắt cái thứ nhất chính là buồng vệ sinh.

Không nghĩ tới buồng vệ sinh là thủy tinh mờ!!

Nguyễn Mạnh trong lúc nhất thời xấu hổ lên, lúc ấy trên mạng đính thời điểm mặt trên không có buồng vệ sinh hình ảnh, Trần Mặc nên sẽ không hiểu làm cái gì đi

Lúc này, Trần Mặc đi vào toilet cầm một cái khăn lông, sau đó đối Nguyễn Mạnh nói, “Người trước tẩy.” Nói xong liền ra phòng.

Nguyễn Mạnh nhẹ nhàng thở ra.

Nàng đem trên người quần áo ướt cởi, nhanh chóng vọt một cái nước ấm tắm, đổi hảo quần áo. Nàng kéo ra phòng môn, chỉ thấy Trần Mặc cánh tay thượng đắp khăn lông, thẳng tắp đứng ở cửa, mắt nhìn thẳng.

Lui tới những người khác đều nhin không được tò mò nhìn qua, nếu không phải bởi vì hấn kia trương tinh xảo xinh đẹp mặt cùng hôm nay ra tới chơi thay hứu nhàn phục, người khác phỏng chừng sẽ nghĩ lầm hấn là người phục vụ.

Nguyễn Mạnh chạy nhanh đem hấn kéo vào tới, “Mau đi tắm nước nóng, tiểu tâm cảm mạo.” Nói xong, lần này đối nàng ra phòng.

Nguyễn Mạnh không có đứng ở cửa, mà là hạ thang máy đến đại sảnh chuyển động.

Bởi vì trời mưa mọi người vô pháp đi bên ngoài hoạt động, cho nên trong đại sảnh người rất nhiều.

Nguyễn Mạnh chuyển động một vòng tính toán thời gian trở lại phòng. Trần Mặc đã thay đổi một thân màu trắng vận động phục, chỉ có hơi ướt đầu tóc có thể nhìn ra tới mới vừa tắm xong.

Bên ngoài rơi xuống vũ, không có việc gì để làm.

Nguyễn Mạnh thở dài, “Kế hoạch đều ngâm nước nóng, hiện tại cái gì đều làm không được.”

“Chúng ta có thể làm số độc.” Vì để ngừa vạn nhất, hẳn chuyên môn mang theo số độc bốn.

Nguyễn Mạnh lắc lắc đầu, nàng nhìn đến con số liền đau đầu.

Trần Mặc nghĩ nghĩ, nghiêm trang nghiêm túc nói, “Chúng ta có thể rèn luyện hôn kỹ.”

Nguyễn Mạnh:.....

Hiện tại Trần Mặc đột nhiên nhảy ra nói cái gì nàng đều sẽ không quá kinh ngạc, hẳn trời sinh tư duy phương thức cùng người thường không giống nhau.

Hôn môi yêu cầu thời cơ cùng bầu không khí, cứ như vậy đột nhiên khô cần rèn luyện hôn kỹ, một chút đều không lãng mạn.

Vừa lúc lúc này phòng môn gõ vang, nhờ xe kia mấy người mời bọn họ hai người cùng nhau đánh bài.

Nguyễn Mạnh nhìn mắt Trần Mặc, Trần Mặc hơi hơi gật đầu, Nguyễn Mạnh liền ứng hạ, cùng nhau đánh bài là cái cho hết thời gian hảo phương pháp.

Trần Mặc đối chính mình vừa rồi rèn luyện hôn kỹ đề nghị cũng không chấp nhất, hẳn chỉ là nhằm vào Nguyễn Mạnh nói nghĩ ra hợp lý kiến nghị, vừa rồi Nguyễn Mạnh nghe được những người đó mời đánh bài thời điểm, đồng tử có trong nháy mắt phóng đại, thuyết minh nàng thực cảm thấy hứng thú.

Vì Nguyễn Mạnh, hẳn có thể chơi loại này đơn giản bài trò chơi.

Nguyễn Mạnh cùng Trần Mặc hai người đi bọn họ phòng, trong phòng trừ bỏ Nguyễn Mạnh hai người, tổng cộng có bốn người, trừ bỏ trên xe ba người mặt khác lại nhiều một người tuổi trẻ nữ hài, hẳn là cũng là tiêu thụ viên.

Những người khác khách khí mời Trần Mặc tham dự đánh bài, Trần Mặc không có chống đỡ.

Cuối cùng tất cả mọi người không nghĩ tới Trần Mặc cư nhiên mỗi lần đều thắng.

Table of Contents

Mục lục

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

[31.](#)

[32.](#)

[Chương 33](#)

[Chương 34](#)

[Chương 35](#)

[Chương 36](#)

[Chương 37](#)

[Chương 38](#)

[Chương 39](#)

[Chương 40](#)

[Chương 41](#)

[Chương 42](#)

[Chương 43](#)

[Chương 44](#)

[Chương 45](#)

[Chương 46](#)

[Chương 47](#)

[Chương 48](#)

[Chương 49](#)

[Chương 50](#)

[Chương 51](#)

[Chương 52](#)

[Chương 53](#)

[Chương 54](#)

[Chương 55](#)

[Chương 56](#)

[Chương 57](#)

[Chương 58](#)

[Chương 59](#)